

İZLEYİN VE DİNLEYİN

ALLATRA TV

Canlı Sohbet

KAÇINILMAZ OLARAK ÖLÜ OLANDAN

EBEDİYEN DİRİ OLANA

Bilinç ve Benlik

"Bilinç ve Benlik. Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana" programının metni, Anastasia Novykh'in editörlüğünde.

allatra.tv

(Not, metinde kullanılan kısaltmalar: sunucu Tatiana – **T**; İgor Mihayloviç Danilov – **İM**; Zhanna – **Zh**; Volodya – **V**; Andrey – **A**).

Canlı sohbet

KAÇINILMAZ ŞEKİLDE ÖLÜ OLANDAN EBEDİYEN DİRİ OLANA. BİLİNÇ VE BENLİK

00:00:00 – 00:11:41

VIDEO #1

“Dünyada, sadece zekayı, hafızayı ve mantıktan gelen bilgiyi öğretirler. Oysa ki, Hakikati tanıdığı zaman, insan kendinin - mükemmelliğinin, farkındalığın ve Ruhtan yayılan o en derin ruhsal hislerin anlayışının yüceltilmiş aşamasına ustalaşmalıdır. Sonuçta, ruhsal deneyim zihnin sınırlarının ötesinde yatar...

(“AllatRa” kitabından)

T: Merhaba sevgili arkadaşlar! Toplumun ve uygarlığın yaşam koşulları yaşam boyunca değişmektedir. Ama sadece bir şey değişmeden kalır - insan, onun içsel ikiliği ve buradaki varlığının gerçek anlamı sorusu. Her zaman hayatın bu anlamı, kendinizi, gerçek doğanızı tanımanın pratik deneyimiyle ve ayrıca çeşitli manevi uygulamalarda kendini mükemmelleştirme yoluyla elde edilen Manevi kurtuluş olmuştur ve olmaya devam etmektedir. Bugünkü programımızın konusu "Bilinç ve Benlik. Kaçınılmaz olarak ölü olandan ebediyen Diri olana".

VIDEO #2

BİLİNÇ VE BENLİK.
KAÇINILMAZ ŞEKİLDE ÖLÜ OLANDAN EBEDİYEN
DIRİ OLANA. PEYGAMBERLER. İNANÇLARIN
BENİMSENMESİ. SURET VE BENZERLİK.
BÜYÜ VE REENKARNASYON. İNSAN İKİ KERE
YARATILDI. OTOJENİK EĞİTİM. MEDİTASYON.
RUHSAL UYGULAMA.
İNSANLARIN GÖRMEDİKLERİ ŞEY?! SİSTEM VE
BİLİNÇ NEDİR?!
BENLİK VE RUH NEDİR? NASIL ÖZGÜR OLUNUR?
DOĞAÜSTÜNÜN FİZİĞİ. BİLİNMEYEN. RUHSAL
DENEYİM. GERÇEK HAYAT. PRATİK YAPANLARIN
SORULARI VE YANITLARI. SİSTEMİ İFŞA EDEN VE
SİZİ EBEDİYEN DEĞİŞTİREN HAKİKAT! "BİLİNÇ VE
BENLİK. KAÇINILMAZ ŞEKİLDE ÖLÜ OLANDAN
EBEDİYEN DIRİ OLANA"
PROGRAMINDA

T: Bugün konuklarım İgor Mihayloviç Danilov, Zhanna, Volodya ve Andrey.

İgor Mihayloviç, doğrudan katılımınızla "Gerçek Herkes İçin Birdir" dizisini izledikten sonra, dünyanın farklı ülkelerinden insanlar inanılmaz geri bildirimler gönderdi. Bu tepkiler çeşitli, ama özellikle önceki programı izleyen birçok insanın, hayatlarında ilk kez manevi olarak dolu sessizliğinizi tamamen yeni bir ruhsal algı seviyesinde hissetmeleri önemlidir. Onların birçoğu en derin hislerin ne olduğunu, onların bir parçası olan o sınırsız maneviyatı hissetti.

IM: Bu, tüm insanlarda hakim olması gereken bütüncül bir parçadır. Bu normal insanlar için doğal bir durumdur.

T: Şimdi, kendi içlerinde, olağan düşünce ve bilinç çalışmasından çarpıcı biçimde farklı olan, sözsüz özün bu derin anlayışını keşfettiler.

IM: Bu nedenle, her şey kaybolmaz.

T: Ve birçok insanın en önemli diyalogun gerçekten kelimelerde değil, en derin hisler seviyesinde gerçekleştiğine dikkat çekmesi sevindirici. Konuşmadan sonra, olanları kaynağın kesin bir keşfiyle veya ölçülemez bir neşe okyanusuyla karşılaştırdılar...

IM: Ve ilginç olan şu ki, birçok insan bana sıklıkla evrensel dil veya bir ön-dil hakkında sorular sordu. Ama bir önceki programda, konuştuğumuz dile kesinlikle aşına olmayan kişiler tarafından anlaşıldık. Sözlü olarak demek istiyorum.

T: Böyle ilginç bir an - insanlar, programları izledikten sonra dinlerinin derin anlamı, temelleri, peygamberleri aracılığıyla iletilen manevi Bilginin önemi ile dolup taşı. Ve o ilk destekleyici basamağı maneviyatta buldular ki, bununla kendi dinlerinin ve inançlarının temellerini anlamanın başladığı yer...

Bu konuyla ilgili birkaç mektup okumak istiyorum.

"Bismillahirrahmanir rahim (Rahman ve Rahim olan ALLAH'ın adıyla)

Jazakumullahu Hayran (Allah'ın rahmeti üzerinize olsun).

Konu bugün için çok ilgili. Programın çok güçlü bir etkisi oldu. Dinimi, yolumu anlamak için derin bir anlamı var. Dürüstlüğün meyvesi aracılığıyla iletiliyor. El-Hasan ibn Ali'nin sözlerine göre bir hadis-i şerifte Rasûlullah (sav) şöyle söyledi: Kendisinde şüphenin olmadığı şeyin adına şüphe ettiğiniz şeyi bırakı., olmayanın lehine şüphe. Gerçekte doğruluk dinginliktir ve yalan şüphedir."

BarakAllahufikum (Allah'ın huzuru ve rahmeti üzerinize olsun)."

Ve işte dünyanın oldukça farklı bir yerinden gelen ikinci mektup:

"Ben bir Hristiyanım. İncil'i okudum ve Tanrı'nın bu görünmez cennetinin, bu manevi gerçekliğin nerede olduğunu hayal etmeye çalıştım. Oraya nasıl gidilir? İlk niyet, kutsal rahiplerin gerçek yolunun ilk adımı ne ile başlıyordu? Zihnimden edindiğim anlayış bulanık ve belirsizdi. Ve yalnızca bugün, bu olağanüstü program sayesinde Tanrı'nın inayetinin hissini derinliğini ve sadeliğini sözcükler olmadan anladım. Doğrusu, Kutsal Kitabın dediği gibi: "Göz görmedi, kulak duymadı ve Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladığı şey insanın kalbine gelmedi." Şimdi, Kilise'deki vaazı dinlerken ve İncil'i okurken, Kilise'nin bize verdiği Mesih'in Öğretilerinin derinliğini ve gerçekliğini anlamaya başladım. "Tanrı'nın Krallığı içinizedir" in ne olduğunu anladım. İsa Mesih'in sözlerini anladım: "Benim krallığım bu dünyadan değil."

T: İgor Mihayloviç, bu ve diğer mektuplar kilit noktayı vurguladı: ideal olarak Allah'a giden herhangi bir manevi yolun bilgisinin pratik anlayışı nereden başlamalı - en derin hislerinle pratik temastan. Bugün pek çok insanın dinlerine karşı tutumu, sadece bir gelenek olarak, alışılmış ve kayıtsızdır. Günümüz toplumunda insan kendisini, Ruhsal Dünya ile yaşamının önemini anlamıyor. En iyi ihtimalle, insanlar dinlerini incelemeye çalışıyorlar, ama bilinçlerinin fikirleri temelinde ...

İM: Ve burada küçük bir "ama" var: Dini araştırmak bir şeydir, ama Allah'a giden yol başka bir şeydir. Bütün dinler iyidir, bunu bir kereden fazla konuştuk, kötü dinler yoktur ve hepsi Allah'a götürür. Ama soru, kişinin ne istediği, neyi seçtiğidir. Pek çok insan sadece bir katılımcı olmak için dine bir tiyatro gösterisi olarak katılmayı sever. Ama başkaları da Allah için çabalıyor. Ve buradaki fark önemlidir. İnsanlar komşuları kaşlarını çatmasın diye bir tür dine giriyorsa, bu bir şeydir. Ama Allah'a ulaşmak için dine girerlerse, bu tamamen farklıdır. Ve burada tüm dinlerin tek bir anlamla birleştiği ve anlamın basit olduğu söylenmelidir - bu, Allah'a giden yoldur.

T: İgor Mihayloviç! Programlarda, herhangi bir dinin bazı bilgi tohumları içerdiğini ve Allah'a giden yolu takip etmek için, en azından pratikte farklı bir algı olduğunu anlamak gerektiğini söylediniz - en derin hislerle algı. İgor Mihayloviç, dünyada yaklaşık 300 din var. Ve onun dinindeki herkes, tek doğru ve gerçek olanın Allah'a giden yol olduğunu söylüyor.

İM: İnsanlar bunu zihinlerinden söylüyorlar. Bu, kötü bir rehber gibi, insanları hiçbir yere varamayacakları bir bataklığa götürülenlerin söylediği şeydir. Ama bu yolu kendileri bilen, bu yolu takip eden gerçek insanlar asla bunu söylemezler. Tüm gerçek dinlerde - insanların yapay olarak icat ettikleri değil, gerçekten gerçek dinlerde - bu yola ulaşmış olan herkes, tüm dinlerde tek bir tohum olduğunu anlar - bu Allah'a giden yoldur. Ve geri kalan her şey költürdür, mirastır ve belirli halklar için

kabul edilebilir diğer birçok özelliştir, başka bir şey değil. Aslında bunların hepsi tek bir yoldur.

T: İgor Mihayloviç, neden Allah'a giden yol genel olarak bu kadar çok dine bölünmüştür?

İM: Bilinç her zaman böler, başka türlü yapamaz: iktidar mücadelesi, birileri üzerinde hakim olma mücadelesi. Bu maddedir, bunlar maddenin yasalarıdır, özü şundadır: böl ve yönet, bu yüzden insanlar bölünür. Ama anlayışa ulaşanlar, tam tersine birleşmeye çalışırlar.

T: İgor Mihayloviç, Peygamberler bu dünyaya geldikleri zaman ne ile karşılaştılar?

İM: Şu anda karşılaştıkları aynı şey ile: insanlar ve onların bilinçleri ile.

00:11:53 – 00:37:31

VIDEO #3

İM: Hiç bir şey değişmiyor... en azından sistemin insanları bilinçleri aracılığıyla etkileme yöntemlerinde. Peygamberler ne ile karşılaştı? Her şeyden önce, insanların peygamber olduklarını onaylamak için bu dünyada onlardan büyü ve her türlü mucizeyi talep etmeleri, anlayamamaları. Güvensizlik, hoşnutsuzluk, alay, açık bir çatışmaya kadar her türlü hakaret, Peygamberlerin sadece iktidardakilerden değil, sıradan insanlardan da katlanmak zorunda kaldıkları şeydir. Bilinç, kimin iktidarda olduğu ve kimin olmadığı arasında ayırım yapmaz. Herkesi Hayvan Zihninin tek dalga boyuna, her şeyden önce tüketici dalga boyuna ayarlar. Ve Peygamber geldiğinde, sistem için bu gerçek bir tehdittir ve bu nedenle tüm köleleri aracılığıyla mümkün olan her şekilde direnmeye başlar. Ve köleler sadece güçlü insanlar değildir. İktidardakiler arasında da pek çok iyi insan var. Ama ne yazık ki, sözde

"sıradan insanlar" arasında sistemin çok sayıda kölesi var.

Aslında tüm bunlar, Hayvan zihni sisteminin yüzünü, çalışma şeklini ortaya koymaktadır. Hayvan zihninin sistemi Ruhsal Dünyanın ne olduğunu bilmez ve anlamaz, bu ilk sıradadır, bu yüzden mümkün olan her şekilde karşı çıkar. Ve bunun için Peygamberler, sistemin bir insanın Benliği üzerindeki toplam gücüne yönelik bir tehdittir. Bu nedenle insanların bilinciyle, bu yöntemlerle Kişiliklerine yüklenen gururla hareket eder, onları saldırganlaştırır ve onlarda korku yaratır. Ve korku doğrudan karşılıklı cepheleşmeye yol açar.

Burada yine korku... Bir insanın neden bir Peygamberden veya bir Ruhsal Varlıktan korktuğunu belirtmek ilginç olur. Sonuçta, tehlikede değildir. Bunlar barışı seven varlıklardır. Bir Peygamber veya Aydınlanmış biri (manevi bir insan) ile karşı karşıya kaldıklarında, insanlar bu varlıkların yakınındayken gerçek bir korku ve endişe yaşarlar, çünkü bilinç bunu deneyimler, çünkü bu sistemi tehdit eder. Ve bilinç, Benlik üzerindeki etkisini tam olarak olumsuz yönde harekete geçirir; onları bu şekilde bir tezgaha sürmeye çalışır. Bilinç vasıtası ile, gurur, saldırganlık ve korku vasıtası ile, tam olarak kölesi olan insanların elleriyle, her türlü ruhsal tezahürü etkisiz hale getirmeye çalışır. Her şeyden önce, insanlara sistemin prangalarından gerçek özgürlük veren şeye karşı koyar.

T: Doğrusu Peygamberlerin hayat hikayesini okuduğunuzda, sistemin maddi dünyadaki manevi tezahürlere karşı koymasında bu konularda kesinlikle hiçbir şeyin değişmediğini anlıyorsunuz.

IM: Kesinlikle doğru. Örneğin Muhammed peygamberi ele alalım. Çalışmalarında, sistemin çevresindeki, bazen de kendisine en yakın olan kişilerin zihinleri aracılığıyla harekete geçirdiği bu tür tezahürlerle birçok kez karşılaşmıştır. Bu, çeşitli agresif tezahürlere, hoşnutsuzluğa yansdı. Basit bir

örnek. Mekke'yi yöneten güçlüler, ondan ne talep ettiler? Önce ondan "dağı yerinden oynat, nehirleri geri çevir" gibi peygamber olduğuna doğrudan dair bir kanıt istediler. Her şey her zaman olduğu gibi: Allah'ın iradesini burada, üç boyutlu olarak tezahür ettir, "değiştir ya da bir şeyler yap, bize Peygamber olduğunu kanıtla." Bu doğaldır - insanların Peygamberlerin mucizelerine gerek duyması ...

T: ... çünkü bu, insanlara hükmeden ve kendisi için büyü ve sonsuz mucizeler isteyen bilinçtir.

IM: Evet, insanlara ne kadar mucize gösterirsen göster, yine de şüphe ederler. Peygamber'in gösterdiği her mucizeyi sorgulayacaklardır. Bu gerçekten böyle. Çünkü mucize talebi, İslam lisanıyla konuşursak İblis'ten, yani şeytandan gelir.

T: ... çünkü İblis'in düşmesine sebep olan gurur ve kibirdir.

IM: Evet, Kuran'da, on beşinci surede, Yüce Allah'ın Şeytana, 'senin ancak seni takip eden uyan sapkınlar üzerinde gücün var' dediği zaman böyle bir an tanımlanmaktadır. Hepsi, gelecekteki yaşamda, sıcak alevli ateşle cehennem azabı cezasına mahkumdur. Yine, ölümden sonra insanın başına gelen sıcak alevli bir ateş ne anlama geliyor? Modern anlamda, bu bir alt - benlik durumudur.

T: Yani kutsal kitaplarda bugün bile sayısız tercümelerine rağmen hala bilgi zerrelere duruyor... Çok güzel sözler...

IM: Ama onlar sadece özlerini anlayanlar için iyidir. Burada yine biraz konuyu dağıtacağım... Bir insan bütün bunları nasıl yorumlar? Bilinç ile, onu bir peri masalı olarak algılar, ne eksik ne fazla. Sadece deneyim kazanmış biri bunun bir peri masalı değil, gerçek olduğunu anlar. Sorun bu.

T: Özdeyişin dediği gibi: "Hiç kimse kendi topraklarında peygamber değildir."

İM: İsa onlara şöyle dedi: "Bir peygamber, ancak kendi ülkesinde... ve kendi evinde onursuz değildir". Bu gerçekten böyle, bu basit bir anlayış. Seni tanıyan bir adam veya bir grup insan vardı. Birlikte büyüdünüz. Sonra sana bir vahiy gelir veya sana iner ve sen peygamber olursun. Ve Peygamber nedir? Peygamber Allah'ın habercisidir, Allah'tan gönderilen Hakikati tebliğ edendir. Ama insanlar seni tanıyordu, senin yanında büyüdüler.

İlk etapta onları ne etkileyecek? Söylediklerini dinleyecekler mi? Dinlemezler. Sana bakıp şöyle düşünecekler: "Nasıl yani? Benimle birlikte büyüdü ve şimdi Tanrı'dan bahsediyor. "Öyle değil mi? Kısırcaılık. Ve bunu onlarda neyi doğurur? Nefret. İçlerinde doğacak olan nefret, her şeyden önce gururlarından dolayı. Çünkü vahiy onların üzerine değil, sizin üzerinize indi. Bu nedenle kendi topraklarında olan peygamber yoktur. Şöyle söylemek isterim: Bu dünya ile yaşayanlar için bu dünyada peygamber yoktur.

T: Ve sistem, İsa Mesih'in dünyada ortaya çıkmasına nasıl tepki verdi? Aynı şey – yönetici rahipliğın kınamasıyla başlayan ve zulümle biten saldırganlık, kutsal olan her şeye olan nefretleri. Ve insanlar, Ebedi olanı istemek için böylesine eşsiz bir fırsata sahip iken, İsa'dan ne istediler? Yine büyü...

İM: Evet, benzer bir şey İsa'nın başına geldi. İnsanlar O'ndan aynı maddi menfaatleri kendileri için, en başta sağlık için istediler. Ve genel olarak, söylenmelidir ki, sadece İsa'ya değil... İnsan ruhsal olarak aydınlanmışsa, o zaman tamamen sağlıklı, mutlu ve bu üç boyutlulukta zengin vb. olması gerektiği yerleşik bir görüştür. Ve mutluluk kavramı, ne yazık ki, insan anlayışında, mutluluk Ruhsal Dünya ile birlik değildir ve üç boyutluluktan gerçek Özgürlükte gerçek bir Hayat değildir. İnsanlar için mutluluk anlayışı sağlık, zenginlik ve güçtür. Her şeyden önce – güç, gizli bir güç. Sadece lider falan olarak seçilmeniz değil, bu liderlere gizlice dikte edebileceğiniz gizli bir güç ve onlar "sizin isteğinizi"

yerine getirecekler. Ama sizin isteğiniz mi? Soru bu.

T: Sağlık, zenginlik, güç, yani, bu üç boyutluluktaki bilincin tüm nitelikleri – bunların hepsi dayanıksız ve kırılmandır, hepsi ölümlü ve geçicidir.

İM: Evet, sistemin tüm maddi niteliklerinin insanların bilincine empoze edildiği ortaya çıkıyor. Neden birçok insan tırnak içinde "ruhsal bilgi" denen şeyi bilmek istiyor? Aslında, büyü öğrenmeyi, diğer insanlar üzerinde güç sahibi olmalarını sağlayacak bir tür gizli İlahi güce sahip olmayı arıyorlar.... üç boyutlulukta. Ama bu, Ruhsal Dünya ile doğrudan çelişir. Ruhsal Dünyada güç kavramı yoktur. O, oradaki tüm bu üç boyutlu problemlerden tam olarak özgürlüktür.. Neden? Çünkü orada kötülük, keder, kıskançlık yoktur. Mutluluk ve özgürlük oradadır. Bilinç tarafından esir edilen insanların bunu anlaması zordur, çünkü bu üçüncü boyut dünyasının yasaları ile yaşayan bir insan için, onun için gerçek özgürlük istediği şeyleri yapabildiği zamandır. Onun için gerçek güç gizlice birilerini etkileyebildiği zamandır. Yani büyü, bu sıradan büyüdür. İnsanlar ondan korktukları zaman, saygı gördüğü zaman, zengin olduğu, bağımsız olduğu zaman. Ve bunun çok kısa bir zaman periyodu sürmesine aldırış etmiyor. Neden? Çünkü bilinç ona şöyle diyor: "Ama, her şeye ulaştın." Veya, çoğu zaman, bilinç diyor ki: "Çalışacaksın, bu gizli bilgiyi, büyüü öğreneceksin ve ona sahip olacaksın." Ama çoğunlukla, bu bilgiyi insanlara vermiyor, onlara sadece bunu vaat ediyor. Sistemin, üstatlarının birçoğuna hem dünyevi güç hem de zenginlik, hatta bazılarına sağlık vermesine rağmen... Ama daha sonra fazlasını alır.

T: Bu arada, o günlerde, şimdi olduğu gibi, zenginlik insanların dünyasında bir gurur kaynağıydı ve olmaya devam ediyor. Ve görünüşe göre, bu nedenle, bilincin kısılcındaki insanlar, Peygamber'in neden yaşadığını ve Allah'tan kendisi için dünyevi faydalar istemediğini anlamadılar.

İM: Bu yanlış anlama, insanlarda saldırganlığa ve yabancılaşılmaya neden oldu ve olmaya devam ediyor, peygamberler neden her şeyden önce Allah'tan kendileri için herhangi bir dünyevi menfaat istemiyorlar? Ve bu onların zihinlerinde şüphe uyandırıyor: "Eğer Peygamber isen, eğer dünyevi dilde konuşursak, Allah ile bağlantın varsa ve O'ndan istediğin her şeyi isteyebiliyorsan, o zaman her şeyden önce neden kendin için istemiyorsun? Eğer kendin için almıyorsan, birine nasıl verebilirsin? İnsanlarda sadece bir kavrayamama var, çünkü Peygamber kimseye bir şey vermiyor. O yalnızca Bilgi getiriyor. İnsanların kendileri istedikleri şeyi alırlar. Eğer Allah'a hizmet etmek isterlerse - Allah'a hizmet ederler. Daha fazlasını ve sonu olmayanı bulmak adına Allah'a hizmet ederler. Ve Allah'a dua ederken, istemeye, ama dünyasal şeyler istemeye başladıkları zaman, Allah'a dua etmezler, Şeytana dua ederler. Sonuçta, Ebediyetten geçici bir şey isteyemezsiniz. Hayattan ölümü isteyemezsiniz, böyle bir şey yok.

Ve herhangi bir dünyevi istek, maddi bir istek, insana ne kadar pahalı görünse de... Şu noktayı incelemek isterim... Sıradan insan hayatında insanların bağılılıkları vardır. Akralar, aile, onlara yakın ve sevgili insanlar var. Ve basitçe hayat. Özellikle bir yakını hasta olunca insanlar yardım etmek ister, dua etmeye başlarlar, Allah'tan yakınlarına, sevdiklerine, kıymetlilerine sağlık vermesini isterler. Allah'a dua edeceklerine söz verirler ve saire. Bu, Allah ile görüşmenin devam ettiği anlamına gelir. Ne hakkında görüşme? Sağlık hakkında. Sonuçta, akrabaları ve dostları için Allah'tan ölümsüzlük, dini dilde söyledikleri gibi ruhun kurtuluşunu istemiyorlar. Sağlık istiyorlar. Ve sağlık, maddi faydaların ayrılmaz bir parçasıdır. Kimden istiyorlar? Bilinçten. Ve bunu onlara kim söylüyor? Bilinç. Ve kime böyle dualar ediyorlar? Sisteme. Bu maddi dünyaya hükmedene. Maddi dünyanın ait olduğu kişiye.

Sonuçta neredeyse tüm dinlerde öyle ya da böyle bu dünyanın bir Prensi olduğu söylenir. Yani burada, bu üç boyutlu dünyada, bu dünyayı yöneten kendi Prensi vardır. Ve hak ettiklerinde

insanlara o maddi malları, aynı sağlığı veren, ama karşılığında Hayatı alan odur. İnsanlar bunu anlamıyorlar. Çünkü bir kez daha, bilinç tarafından yönlendirilen birçok insan şuna inanıyor: "Bir tür Sonsuzluktansa otuz yıllık güzel bir hayata sahip olmak daha iyidir: sonsuzluk belki vardır, belki de yoktur? Burada yaşamak daha iyidir. Ve sonra ne olacaksa, o olacaktır."

İnsanlar otuz yılın ya da yüz yılın sadece bir an olduğunu anlamıyorlar. İnsan hiçbir zaman hayata doyamaz. Ve asla yeterli sağlık yoktur. Hepsi geçer. Her şey gerçekten basit ve her şey verildi. Sağlıklı olmak istiyorsun - kendine iyi bak, sağlığına dikkat et. Zengin olmak istiyorsun - öğren, çalış ve elbette olacaksın. Ve bu hiçbir yasaya aykırı değildir. Güç istiyorsan siyasete gir, bu gücü kazan. Eğer istersen, başarısın. Soru başka bir şeyde: Bir tür dünyevi mal elde etmek için büyü kullanamazsınız. Neden? Büyü nedir? Büyü, her şeyden önce, ruhsal amaçlara ulaşmanız için size verilen yaşam güçlerinin harcanmasıdır. Ve onları arzunuzda kullanırsınız ve somut bir şey elde etmeye yöneltirsiniz. Elde ettiğiniz maddi nimet ne olursa olsun, yine de geçicidir. Bunda bir yer değiştirme gerçekleşir. Peki, ne yapabilirsin, sistem güçlü. Hiçbir şey değişmez. İnsanlar nasıl insansa, öyle kalırlar. Daha doğrusu, insanlar değil, onların bilinci. Çünkü sistem tek ve aynıdır. Görünüşe göre insanlar farklı, bilinçler farklı ama sistem tek ve aynı. Modern terimlerle konuşursak, her türlü aygıtı ele alalım: telefonlar, tabletler, dizüstü bilgisayarlar. Bunlar farklılar, ama hemen hemen aynı programlara sahipler ve çevrimiçi olduklarında aynı internete girip aynı bilgileri alıyorlar. Bunun gibi bir şey... bilinçler ile, sistem ile. Ama burada operatörün hangi programların etkinleştirilebileceğini ve hangilerinin gerekli olmadığını anlaması ve bunun için ödeme yapması çok önemlidir.

T: O kadar çok Peygamber geldi ve esasında hepsi aynı Bilgi hakkında, Ruhsal Dünyaya giden yol hakkında, kendi içimizde neyin üstesinden geleceğimiz hakkında, dualite hakkında, sistem hakkında, bu dünyanın Prensi'nin insanların

kendilerinin bilinci vasıtası ile hareket ettiği hakkında konuştular.

IM: Ve ilk önce, bilincinize güvenmemeyi, bunun hakkında düşünmemeyi, resimlere ve bunun gibi şeylere tutunmamayı öğrenme gereği hakkında konuştular. Peygamberler gerçekten bunun hakkında çok konuştular. Ama insanın sıkıntısı nedir? Gerçekte, insan bilincinin Peygamberlere ve Bilgiye ihtiyacı yoktur. Veya genelleme yaparsak, **insanların Peygamberlere değil, isteklerini yerine getiren cinlere ihtiyacı vardır.** Ama burada şunu söylemek daha doğru olur: insanlar değil, insan bilinci.

İnsan nedir? İnsan her şeyden önce bir Benliktir, yani bilinç tarafından kontrol edilmeyen, ama bilincini kontrol eden kişidir. Ve eğer insan duygularını, bilincini kontrol edemiyorsa, o Şeytanın gücü altındadır. Ve doğal olarak, bu durumda, bu insan her şeyden önce taş toplar. Ne için? Peygamberi taşlarla karşılamak için...

T: ...kuşku, gurur taşlarıyla, sistemin kıskançlığıyla... Peygamberlerin karşılaştığı buydu... yakınlarından, kardeşlerden bile... bilinçten, Ruhsal olandan gelen herhangi bir sıçrama kadar kalıp bir cümle, "bunu nasıl olursa olsun ne kadar çok kanıtlarsan, yine de sana inanmayacağım."

IM: Peki bu kardeşin dudaklarıyla kim konuştu? Tam olarak Şeytan konuşuyordu, yani bilinç: "Bana ne kadar kanıtlasan da kabul etmeyeceğim". Neden? Çünkü bilinç Allah'ın dünyasından nefret eder. Ve insan bilincinin tüm İlahi olanı reddetmesinin ilk nedeni burada mı yatıyor? Çünkü insan bilinci ölümlüdür. Eski bilgisayarınız gibi, ebedi değildir, eninde sonunda onu değiştireceksiniz.

T: İgor Mihayloviç, bu, Peygamber yaşarken, onun dünyaya getirdiği Bilgi, esasen canlıydı, çarpıtılmamış olduğu anlamına geliyor, onun sayesinde denilebilir ki... otoritesi...

İM: Hayır. Sadece bu kadar çabuk çarpıtılmadı, ama hayatı sırasında çarpıtıldı. Yine, Muhammed'i ele alırsak, bunun hakkında konuştuk ve herkes kendisi bilgi edinebilir: yaşamı sırasında, söylediklerinin çarpıtılması başladı ve Muhammed'in kendisinin yaşamı sırasında İslam'ı çarpıtmaya başlayan birkaç kişi ortaya çıktı. Ve İsa'yı ele alırsak, yaşamında ne tür değiştirmeler ve değişiklikler oldu? Ama Peygamberler insanlara Hakikati anlatabiliyorlardı, onlar burada, bu dünyadaydılar ve en azından bir nebze de olsa bunu savunabilirlerdi. Ve neden uzağa gidelim, neden büyük Peygamberlere bakalım? Sadece "AllatRa" kitabını alalım ve şimdi neler olduğunu görelim.

Sonuçta, şimdi onu zihinden basitçe kendi yollarıyla yorumlayan kaç kişi ortaya çıktı. Ve bunu ne için yorumluyorlar? Neyi bulmak için, kendi çıkarları için? Kendi türleri üzerinde güç. Bir tür kapalı grup oluşturuyorlar. ALLATRA hareketinde bir nevi otorite olduklarını ya da başka bir şey olduklarını, ALLATRA'nın ve her türlü şeyin lideri olduklarını söylüyorlar. Ve insanlar onlara inanıyor, bir insan kitabı okudu, bir şeyi anladı, daha fazlasını öğrenmek istiyor ve burada tam zamanında, bazen bu "AllatRa" kitabını bile okumayan bir otorite kendini sunuyor ve oyun başlıyor. Yani, bu modern yaşamda, bir insan onu alabilir, okuyabilir, inceleyebilir ve çalışmaya başlayabilir. Sonuçta yazılanlar ve söylenenler budur. Bu kesinlikle zor değil. İnsan sadece o kişiyle konuşmak ister.

Ve yine, insanlara kaç kez anlatıldı, ne kadar söylendi, eğer ruhsal bir yol arıyorsanız, o zaman ruhsal yolu arayın. Ve insanların neye ihtiyacı var? Sağlığa, sorunlarına çözüme ve yarın ne olacağını öğrenmeye. Hiçbir şey değişmedi.

T: Ve o günlerde Bilginin başına gelenin aynısının "AllatRa"da da olmamasını sağlamak insanlar ne yapmalıdır?

IM: Bu insan seçimidir: seçecekleri şey olur. Hayatı arzulayanları hiçbir şey durduramaz. Ve sisteme hizmet etmek isteyenler, ölüleri ölümden kurtarabilir misiniz?

Zh: Şimdi sadece kötü örnekler değil, aynı zamanda birçok iyi örnekler de görüyoruz: hem hareketin içinde hem de uyanan insanlar arasında. Onlardan daha fazlası var. Ve bu, insanların duyması, hissetmesi daha fazla sevinç getiriyor...

IM: Ve işte anahtar - bu daha fazla sevinç getirir. Bu, bunun içindir.

T: Bu, kendi üzerlerinde çalışarak, eylemleriyle, amelleri ile kendi içlerinde ruhsal sevinci çoğalttıkları anlamına geliyor.

IM: Doğru, Ruhsal Dünyanın maddi dünyadaki konumlarını savunurlar, böylece sevinç getirirler. Ve sevinç karanlıkta bir ışık gibidir. Ve bu tür ışıklar ne kadar çok yanarsa, karanlık o kadar azalır, sevinç o kadar artar. Her şeyin ne kadar basit olduğunu görüyorsunuz.

Zh: Bu basit, çok basit.

T: Işık ve karanlık gibi... Çünkü, bilincin karanlığı aracılığıyla, Kutsal olan her şeyin inkarı gerçekleşir, her şeyden önce, Benlik olarak içinizde Kutsal olan her şeyin inkarı gerçekleşir. Ölüleri ne doğurabilir? Ölü olan tam olarak ölüleri doğuran şeydir.

IM: Ve Yaşayan tam olarak Yaşayana yol açar. Bu içsel ruhsal Sevgiyi doğurur. Ve bu çok önemlidir.

Zh: Bu çok önemli... Bu Kaynağı kendi içinizde bulmak çok önemlidir, çünkü o içsel Yaşamın sınırsızlığını yaratır. Mutluluğun, neşenin tükenmez Kaynağını ortaya çıkarır. Sonsuz ve sınırsızdır. Ve onu en derin histe kabul edene Hayat verir. Zaten seçimini yapmış ve onu her gün yaşayanlara Hayat

verir.

İM: İncil'de... Yuhanna İncili'nde, İsa'nın bir kadından dünyevi su içmesini istediği bir zaman vardır. Ve ona dedi ki, bu suyu içen herkes tekrar susayacak, fakat benim ona vereceğim suyu içen asla susamayacak, çünkü ona vereceğim su, onun içindeki su kaynağı olacak, ebedi hayata akan su.

Bunlar derin sözlerdir, dinde söylendiği gibi yalnızca açık bir kalple anlaşılır. Ve eğer ona bilincin yardımıyla yaklaşırsanız, o zaman anlamak tamamen imkansızdır. Yine bütün bunları neye indirgiyoruz? Peri masalına.

Peygamber'e güvenebilir misiniz? Bilincin yardımıyla – hayır, Ruh ile – evet. Benlik onaya ihtiyaç duymaz, Peygamber'in kim olduğunu bilir, çünkü bunu hisseder ve ona uzanır. Ama bilinç, Peygambere uzanan Benliğin yoluna çıkar. Neden? Yine, gurur ve güç nedeniyle. Ve Benliğe anlatmaya başlar:

"İnanma, kovala, bir taş al ve ona fırlat, çünkü o aynen senin gibi, o etten, sen ettensin. Ama Ruh görülemez. Eğer o Peygamber olsaydı sana her istediğinizi verirdi, o zaman inanırdın. Ve eğer onu sana vermez, ama sadece senin bilmediğin şeyleri söylerse, o zaman ona nasıl inanabilirsin?" Ve bilinç her zaman Benliğin bunun böyle olmadığına ikna edici bir şekilde aklını çeler. "Ve hissettiğin şey, der, "yanlış, bu senin umudun. Allah, her istediğini sana verendir. O bir ebeveyn gibidir." Ve gerçekten, buna karşı çıkmaya çalışın. "Anne babandan su istediğinde, sana su yerine diyelim ki... yakıcı bir kurşun verirler mi? Tabii ki hayır, bunlar ebeveynler. Onlar seni seviyor. Yemek istediğinde sana taş verirler mi? Tabii ki hayır, bunlar anne baba, etini doyurman için sana ekmek ya da istediğini verecekler. Tanrı için de aynı şekilde, ondan para istersin - o sana verir, çünkü o seni seviyor, eğer gerçek bir Tanrı ise." Bilinç böyle akıl yürütür.

Ama gerçek şu ki, Ruhsal Dünya için, burada olma zamanı, dünyevi ve insani - bu, bir insanın seçtiği, var olmama zamanıdır:

Yaşamak ya da ölmek, baştan çıkarılmak ya da özgür olmak. Ve dedikleri gibi İblis'ten veya şeytandan veya bilinçten gelen her şey, Küresel zihinden (ateistler için, onları mutlu etmek için), bilinç tarafından dikte edilen tüm yayılan maddi arzular, bunlar geçicidirler ve hiçbir şey meydana getirmezler. Bilinçten gelen Allah'ı bilme arzusu bile her zaman sapkındır ve her zaman ondan bir sır çıkarır. Ve derler ki: "Peki, Allah'a, yani Ruhsal Dünya'ya nasıl ulaşabilirsiniz? Ne kadar düşünürseniz düşünün, O gelmez. Ve öğrenmek ve bir şeyi bilmek istiyorsanız - gidin, öğrenin ve yapın. Bir ev inşa etmek istiyorsunuz, nasıl yapıldığını araştırın, ilerleyin ve inşa edin. Bir ev inşa edebilirsiniz. Ve sen, insan, kendin için Ruhsal Dünyayı inşa edebilir misin? Yapamazsın. Neden? Çünkü onu bilmiyorsun. Onu bilmediğin için, o yok.". Benlik, ortak akıl çelmeler ve kendi bilincinden gelen görünüşte mantıklı açıklamalarla bu şekilde esarete ve köleliğe düşer. Ve burada durup düşünmelisiniz. Ama, eğer kendi üstadınız iseniz, o zaman neden bu tür düşüncelerin Benliğinize gitmesine izin veriyorsunuz? Neden Hayat ve Kurtuluş Ruhunu'nun size verdiği gücü peri masallarını dinleyerek harcıyorsunuz? Neden kötülüğe özlem duyuyorsunuz ve neden bu dünyada kötülüğü sürdürüyorsunuz? Yaşamak istiyorsanız neden ölüm için çabalıyorsunuz? Bu düşünmeye değerdir.

VİDEO BAŞLIĞI

HİÇ KİMSE KENDİ TOPRAKLARINDA PEYGAMBER DEĞİLDİR. İNSANLARIN PEYGAMBERLERE DEĞİL, İSTEKLERİNİ GERÇEKLEŞTİRECEK CİNLERE İHTİYACI VARDIR. YAŞAMAK İSTİYORSANIZ, O ZAMAN NEDEN ÖLÜM İÇİN ÇABALIYORSUNUZ?

IM: ...Kim karşı çıkıyor? Bilinç karşı çıkıyor. Bilincin diğer dünyayla, yani İlahi Dünya ile bağlantılı olan her şeye her zaman karşı olduğunu zaten tartışmıştık. Neden? Çünkü bilinç için yol kapalıdır ve bu onun için korkutucudur, bu yüzden bu tür problemler ortaya çıkar.

T: Yani, Peygamberin hayatı sırasında, o her zaman anlaşılmadı.

IM: Peygamber, Allah'ı amaç edinenler tarafından anlaşıldı. Ve maddenin yasalarına göre yaşayanlar, gücü arzulayanlar, onun Öğretisini basitçe, kendi yönlerini ve belirli manipülatif okulları yaratmak için kullandılar. Bunlar, dikkatlerinin gücünü doğru yere yönlendirmeyen ve bilincin yasalarına göre yaşayan insanlardır.

T: İgor Mihailoviç, öyleyse, Ruhsal yola başlamak için, belki Allah ile ilk temastan Ruhsal dünyadaki hayata başlamak için bazı araçlara ihtiyaç var. Bazıları için bu araçlar dua ve meditasyon teknikleridir. Ve bu, antik çağlardan modern dinlere kadar her zaman böyle olmuştur. Aynı felsefede çok şey bulabilirsiniz... Mısır'da mistik bir şey arayan aynı Plato...

IM: Ama, o Allah'a giden yolu aramıyordu. Manipülasyon araçları arıyordu...

(Editörün notu: stüdyoda ışıklar söndü).

IM: Görüyorsunuz, ışık söndü. Sistem her zaman doğruyu söylemeye karşıdır, bir şeyler başlatır. Prensip, tüm büyü ondan geliyor... Bu yüzden Plato'da durduk. Plato Allah'a giden yolu aramıyordu, manipülasyon araçlarını arıyordu - büyü için, başka bir şey değil.

T: Ve gerçekten Allah'a giden yolu arayan o insanlar? Burada tekrar, her dinin kendi enstrümanlarını sunduğu gerçeğine dönüyorum: meditasyonlar, dualar...

İM: Ama bunun nedeni, neyin kabul edilebilir olduğuna bağlı olarak yine geleneklerin olmasıdır. Bir yerde meditatif uygulamaları, bir yerde dua uygulamalarını daha çok kullanıyorlar. Ama aslında, herkes algıyı hisler ile kavramaya çabılıyor. Yani dua halleri hakkında, programlardan birinde İsa'nın duasının hisler ile algının başarılması olduğunu söyledik.

Ayrıca mantralar var. Bu, prensipte, aynı sözcüklerin, başlangıçta bir çağrışım uyandırmak için ve sonra gerçekten gerçek en derin hissi uyandırmak için uzun süre tekrarlandığı aynı duadır. Ayrıca bazı meditasyonlar kişinin kendi bilincini organize etmeyi kavramasını amaçlar. Daha sonra, yolun kendisini bilmek veya hisler ile algılamak için manevi uygulamalara geçtiler. Bütün bunlara ruhsal yol denir, yani manevî yoldur, insan çabaladığı zaman... Prensipte bütün bu aletlerin farkı büyüktür, ama esasen, odaklandıkları şey, genel olarak tektir. Oysa, daha kadim okullara bakarsak, her şey basitti.

VIDEO BAŞLIĞI

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

İM: Allah'a götüren nedir? Doğal olarak, Allah'a giden yol ruhsal uygulama vasıtası ile. Ama yine, ruhsal bir uygulama olarak adlandırılabilir şey nedir? Pekala, her şey: otojenik eğitime ruhsal uygulama denebilir ve meditasyon olabilir ve dua - bu ruhsal uygulamadır, bu Ruhsal Dünyayı tanımak için kendi üzerinizdeki çalışmadır.

Bazı insanlar çok kolay ve hızlı ilerler. Bu, bu sürecin özünü kavrayabildikleri ve çok hızlı bir şekilde hisler ile algılamaya geçebilecekleri anlamına gelir. Ama bu... diyelim ki, biraz karmaşıktır. Yani, bin kişiden bir grup alırsak - en iyi senaryoda bir kişi vardır. Ve geri kalanı, eğer çabalıyorsa, böyle bir

ihtiyaçları varsa, daha uzun bir yoldan gitmek zorunda kalacaklar, ki bu binlerce yıldır test edilmiştir - bu otojenik eğitim, meditatif uygulamadır. Ama yaklaşım ciddi olmalı, bir enstrüman gibi. Ve daha sonra, manevi uygulamalar olacaktır. Bu o kadar da zor bir yol değil ve çok çalışır ve bunun için gerçekten çabalarsanız çok fazla zaman almaz. Ama insanların bunu yapmak istememeleri gerçeğinde küçük bir sorun var. Bilinç onları engeller. Otojenik eğitimi bile doğru dürüst yapmazlar, konuşturlar ve dilerler.

VIDEO BAŞLIĞI

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

İM: İçsel bir ihtiyaç hisseden, ama bilinciyle baş edemeyen bir insanın aşamalarından ve böyle şeylerden bahsettik. İhtiyaç duyulan şey nedir? Çok eski zamanlardan beri, iyi geliştirilmiş bir formül vardı: modern terimlerle, bu otojenik eğitim, meditasyon ve ruhsal uygulamadır. Daha önce, otojenik eğitim farklı olarak adlandırıldı. Bunda insanlar tarafından uydurulmuş bir sürü kurgu vardı. Ama tüm uydurulmuş felsefeyi, daha önce ortak otojenik eğitime verilen tüm metafiziği ortadan kaldıran Schultz sayesinde... Onu ortadan kaldırdı ve kendi kendine telkin için sıradan bir formül türetti ve hepsi bu kadar. Yani, bilinciniz aracılığıyla bedeniniz üzerindeki çalışma. Ama bu sadece ilk temel adımdı.

İkinci aşama meditatif uygulamadır. Bu, bilincinizle çalışma devam ederken, onun yardımıyla hem bilinci hem de otojenik eğitimin daha karmaşık tekniklerini öğrenmenizdir (bu tam olarak çakralar ile ve diğer her şeyle yapılan çalışmadır). Bu uygulamalar neye indirgendi? Bu daha mükemmel bir otojenik eğitimidir, ama daha fazlası değil. Bu nedenle, oto-eğitimde, bilinç yardımıyla bedeniniz üzerinde çalışma gerçekleşir. Yani insan dikkatini doğru şekilde kullanmayı, dikkatini doğru

yönlendirmeyi, bedeninin belirli bir bölgesine odaklanmayı öğrenir. Ve böylece kafasındaki düşünce akışını keser ya da askıya alır. Yani, sadece ihtiyacı olanı seçer.

Daha sonra meditatif uygulamada, bu, insanın bilinci ile bilinçle daha çok çalışmadır. Yani, insan bilincine disiplin öğretti. Ve elbette, ilk aşamalarda beden ile çalışır. Pratikte, bu aynı oto-eğitimidir, yalnızca enerji akışlarının duyumsanması ve hissedilmesi eklendi, çakraların çalışması ve benzerleri. Genel olarak, bu oto-eğitimidir. Bu meditatif bir uygulamadan başka bir şey değildir.

Ruhsal uygulama tamamen manevi bir uygulamadır, bilincin bununla hiçbir ilgisi yoktur, bu hisler ile algıdır. Bir geçiş var... bilincin değiştirilmiş durumları. Bilincin değişen durumları nelerdir? Bunlar bilinç şekilleridir. Bu aynı bilinçtir, ama değişen bir algı ile. Ama bu Benliğin özgürlüğü değildir.

T: Yani, bilincin değiştirilmiş hali sadece frekansta bir değişimdir, örneğin...

IM: ... Otojenik eğitim, meditasyon, hipnoz ve farklı şeyler. Bunların hepsi bilincin araçlarıdır ve başka bir şey değildir. Anlayış için ruhsal uygulama, bilincin kapasitesinin ötesindedir.

Fiziğin dilini konuşursak, bilincimiz aktif olarak üç boyutlulukta çalışır. Altıncı boyuta kadar kapsayabilir. Daha yüksek çalışamaz. En yüksek büyü, her şey altıncı boyut seviyesinde gerçekleşir, bilinç vasıtası ile, telkinler yardımıyla, ek güçler kullanarak, insan bu dünyayı veya diğer insanları etkileyebilir. Bu bir sır değil, çok eski zamanlardan beri böyle. Ama altıncı seviyenin üzerine çıkamaz, çünkü orada Ruhsal Dünyanın etkisi başlar.

Ruhsal uygulama, bilincin bağlantısının kesilmesi değildir. Bilinci kapatırsanız, üç boyutlu dünyayı algılamayı bırakırsınız. Bilinç olmadan, onu asla algılamazsınız. Bilinç, Benlik ile bu

dünya arasında aracıdır. Bilinç sayesinde iletişim kurarsınız, görürsünüz, hissedersiniz, üzülürsünüz ya da bu dünyanın tadını çıkarırsınız - içinde yaşarsınız ya da içinde var olursunuz, şu şekilde söyleyelim, herkes kendine farklı yollar seçer. Ama bilinç, üç boyutlulukta iletişim için gerekli bir araçtır. Bu nedenle **ruhsal uygulama** bilincin devre dışı bırakılması değildir, **Benliğin bilincin içinde işlev yapabildiği sınırların ötesine çıkışıdır.**

VİDEO BAŞLIĞI

Ruhsal uygulama Benliğin, bilincin işlev yapamadığı o sınırların ötesine çıkışıdır.

İM: Ve üçüncü aşama, insan kendisinin bir Benlik olduğunu kavradığı zaman tamamen ruhsal bir uygulamadır. Ve insan bunda olduğunda, sonunda bir Benlik olduğunu, bilincini kontrol edebilen, kendisine sunulan düşünceleri seçebilen biri haline geldiğini anlamaya ve fark etmeye başladı: bazı düşünceleri eler, diğerlerini algılar. Süreç yönetilebilir hale geldi ve sonra hislerle algı geldi, yani, kendisinin kim olduğunu anladı. Ve dikkatinin gücünü, tam olarak kendi içindeki Ruhsal Dünyanın hisleri ile algılamaya yönlendirdi. Dışta bir yerde bir arama değil, içsel bir arama. En sonunda bu, doğal olarak, dedikleri gibi, büyük sırların keşfedilmesine yol açtı. Ama kim söyledi? Bilinç burada insanlara şunu söyledi: "Kavrayamazsınız, çünkü bu büyük bir gizemdir... bir öğretmen ya da başka biri olmadan. Yirmi yıl meditasyon yapmanız ve ancak ondan sonra ruhsal uygulamaya geçmeniz gerekir."

Gerçekte, her şey basittir. Ama yine, insanın bir Benlik olduğu ve bilinç olmadığının, ama daha önce analiz ettiğimiz gibi, sadece gölgeler tiyatrosunda bir izleyici olduğunun idraki, bu yavaş yavaş gerçekleşir. Bazıları için çok hızlıdır, ama bunlar çok azdır. Ama çoğu zaman yavaş ve aşamalı olarak gerçekleşir

ve insanların kafası karışır. Bilinç çoğu zaman engel olur, onlara "Hayır, öyle değil... Bu işe yaramaz" der. İnsanlar alışkanlıkla dinlemeye başlarlar ve başarısız olurlar. Ama gerçekten Allah için çabalayanlar, gerçekten bilmek isteyenler, kolayca ve çabucak kavrarlar.

T: Yani, insan en derin hislerin yardımı ile ruhsal uygulamayı öğrenir...

IM: Ruhsal uygulama en derin hisler ile gerçekleştirilir, ama bilincin yardımıyla yapılmaz. Onay arayan şüpheciler ve meraklılar, yani kendilerini tanımaya istekli olmayan, ama onay arayanlar: "Ve bunun hakkında kim konuşur?". Bu tür vatandaşlar, aynı ruhsal büyüklerin, ulaştırmış olan insanların tarihine özgürce bakabilirler ve onlar, bu büyüklerin Ruhsal Dünya bilgisine ilişkin Ruhsal deneyimlerini nasıl tanımladıklarını göreceklerdir. Dua veya meditasyon uygulaması sırasında ne gereklidir? Herhangi bir düşüncüyü, herhangi bir duyguyu önemsememek: ister iyi olsun ister kötü. Bu, zihinden gelen her şeyin reddedildiği ve Ruhsal Dünyayı yalnızca hislerle kavradığımız anlamına gelir. Kim ne derse desin – tek yol budur, çünkü bilinç Ruhsal Dünyayı algılayamaz. Bu ateş ve su gibidir, uyumsuz oldukları çok açık.

Çok sayıda insan bu şekilde yaptı. Ama şimdi bazı izleyicilerin bilinçleri öfkelenebilir: "Neden oturuyorlar, anlatıyorlar" – vb. – Kutsal Rahipler hiçbir zaman otojenik eğitim yapmadılar, hiç meditasyon yapmadılar. Dua ettiler ve algıladılar." Elbette algıladılar. Ama tüm parıltıyı kaldırırsak, geriye ne kalır? Mantra kalır. Dua, mantra, ibadet etme durumuna ulaşmak için aynı şeyin tekrarlanmasıdır. Bu ibadet hali tam olarak hisler ile algılanır. Ve sonra yavaş yavaş geliştirerek Ruhsal Dünyayı algıladılar. Ama ekranın diğer tarafından bizimle tartışanlara şunu sorardım: "Kaç kutsal rahip bunu gerçekten algıladı?" Sadece birkaçı. Ama bunun hakkında yazanlardan (kutsal yazıları alıp açıyoruz ve işaretlerle yazılmış olsa bile insan sözüne bakıyoruz), kimin ve neyin algılandığını ve öneme

ulaşmak için kimin kimden kopyalandığını görmek kolaydır. Ama yine, bu neden oluyor? Taklit, görünme arzusu, ama olmama vb.

Ama gerçekte, tüm dinler uyum içindedir. Allah birdir ve herkes bunu tekrarlar. Bilinci reddederek ve Allah'ı algılayarak, kendiniz vasıtası ile olandan başka herhangi bir yolla Allah'a ulaşmak imkansızdır.

Herhangi bir şey, dua sırasında en ufak bir düşünce bile, tüm duayı boşa çıkarır, öyle değil mi? Boşa çıkarır. Kim bunun hakkında konuşmadı? Sadece bunu anlamayanlar, zihinden konuşmaya devam edenler. Kalp ile çalmak gereklidir. Ama yine, "kalp ile çalmak" ne tür bir ifade? Bu, şu anlama gelmiyor ... Kalp bir organdır. Tüm bunlar aslında bir metaforu. Bu, sadece hisler ile algıdan söz ediyordu, çünkü sevgi duygusu, hisler ve benzerleri bir organ olarak kalbe atfedildi. Ve Allah mutluluktur, Allah Sevgidir. Ruhsal dünya her şeyden önce ... Son video programını anlayan kişi, bunun ne olduğunu biliyor. Gerisi zihinle savaşmak zorunda, onlara basitçe sadece kelimeleri bulamayacağımız için bu anlamsızdır, bu, algılayamadıkları için değil, gücenmesinler. Onu nasıl tarif edersek edelim, hala aynı sözcüklerin tekrarı olacak, her şey sıradan olana indirgenecek: sevgi, mutluluk, neşe, sonsuzluk... gerçekliği daraltacak tüm sözcükler.

T: Bu, insanın, Benliğin Allah ile diyalogunun tam olarak gerçekleştiği anlamına geliyor.

IM: ... hisler ile algı aracılığıyla. Ve manevi uygulama bir enstrümandır. Dua ve meditasyon, duygu birliğinin enstrümanları değildir, bunlar duygu birliğine ulaşma araçlarıdır. Bu bir anahtardır, bu şekilde söyleyelim, arkasında Sınırsız Dünyaya uzanan kapıdan. Sadece anahtarın nasıl kullanılacağını öğrenmeniz gerekir, doğru yöne çevirin ve kapıyı açmak için çok tembel olmayın. Ve hatta kapıyı uzaklaştırmak ve kapatmamak daha iyi olurdu.

T: İgor Mihayloviç, insanın hisler ile algıyı geliştirmesi için, otojenik eğitim ile mi başlamalıdır?

İM: İnsan istediği şey ile başlayabilir. Her dinin temelleri vardır, onun bilge adamlarının deneyimine sahiptir. Ama, çağdaş bir insan gerçekten istiyor ve çaba sarf ediyorsa, en kısa sürede çabaladığı yere ulaşmak için insana gerçekten yardımcı olacak basmakalıp şeyleri kullanmak çok daha kolaydır.

T: İgor Mihayloviç, öyleyse otojenik eğitim ... Bunu yapmanın doğru yolu nedir? Çok sıkça, insanlar, gevşerken, bu onaylamayı söylüyorlar; *"Ben beden değilim. Ben bilinç değilim. Ben bir Benliğim. Bedeni ve bilinci kontrol ediyorum. Ben ruhum."*

İM: İnsanlar çok sık benzer hatalar yaparlar. Neden? Çünkü psikolojide, kendinize "Ben cesurum", "Korkmuyorum" şeklinde telkin etmeniz tanımlanıyor... Bu, tam olarak otojenik eğitimin dayandığı prensiptir - sıradan ototelkindir.

Bilinç aslında bu programa göre çalışmaya başlar. Ama eğer insan kendisine "Ben bilinç değilim, ben ruhum" diye telkin ederse, o zaman bilinç adapte olur ve ona "Sen bir ruhsun, ihtiyacın olan başka hiçbir şey yok... sen zaten bir aziz veya meleksin, ne istersen, dine bağlı olarak, buna göre isim verir. - Ne istedin? Allah'ı bilmek mi? İşte al ... İşte O'nun görüntüleri."

Ve bilinç Allah'ı gösterir ... onu üç boyutlu bir şekilde çizer. Ve kişi o Allah ile iletişim kurar, ya da başka kim olursa, ona gelen, oturan ve aynen şimdi yaptığımız gibi konuşan sakallı azizler. Aynen böyle, onu görür ve "şimdi, bu bir meditasyon! Bu harika! Bu ciddi!" ya da "şimdi, bu bir otojenik eğitim!" der. **İnsan ruh haline gelmeli ve sadece bunun hakkında konuşup durmamalı.**

VİDEO BAŞLIĞI

İnsan ruh haline gelmeli ve sadece bunun hakkında konuşup durmamalı.

İM: İnsan ruh haline gelmeli ve sadece bunun hakkında konuşup durmamalı. Bilinciniz aracılığı ile bilincinizi ikna etmemelisiniz, yine bilincinizi ve onun talimatlarını kullanarak kendinizi ikna etmemelisiniz, çünkü bunlar tam olarak Benlik üzerinde bilinçten gelen talimatlardır. "Aktörler" ve izleyici hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musunuz?

Bu nedenle, Benlik bir izleyici olduğu zaman, o zaman "aktörler" tam olarak bilinçtir. Bu nedenle bölünürler ve anlatırlar ... bunu birbirlerine söylerler: "Sen ruhsun, sen ruhsun! Zaten her şeyi biliyorsun. Bak ne kadar güzel". Ve sonra anında, bir şeytan gibi, herhangi bir aziz veya birine dönüştürürler, kim olduğu önemli değil. Ve gerçek kutsal rahipler bunun hakkında ne söylediler? Bir imgede senin önünde ortaya çıkan kim olursa olsun... insan olan ... onu uzaklaştır, çünkü o bir şeytandır. Ve çoğu yanlış anladı "Nasıl?! Bu ... bir günah, ... bu benim için ortaya çıktılar ... Asla hiç kimse üç boyutlu bir şekilde görünmez. Üç boyutlulukta, insanlar ve iblisler var.

VİDEO #4

(Editor'un notu: video "Hayat" programından alıntılara dayanyor)

İM: Sahnedeki "aktörler" hakkında, gösterdikleri görüntüler hakkında daha önce konuştuk. Neden? Çünkü sizde güçlü bir duyguya neden olarak, dikkatinizi buna yönlendirirsiniz. Ve görüntü ne kadar parlak olursa, o kadar fazla dikkat ediliyor. Ve bu "aktörler" için finansmandır.

Biz zaten bu konuda konuştuk, her şey basit. Ve işte aynı "aktörler,"... şişman kocaman bir adam ince ot sapını resmediyor. Ama onu resmediyor ve size empoze ediyor. Ama bunun bir çelişki olduğunu görüyorsunuz. Ve böylece Benlik de bu çelişki ve bu değiştirmeleri hissediyor. Ve sizin o ot sapını resmeden şişman adamı değil, o ot sapını görmek için bahçeye gitmeye çabaladığınız aynı şekilde, Benlik istiyor ve çabalıyor, öyle değil mi? Çünkü Benlik, gerçekliği gördüğü zaman "ruhsal vizyon, ruhsal işitme" (böyle bir ifade var, bu iyi) kazanıncaya kadar derin bir karanlıktadır. Ve onu kazanıncaya kadar, izleyiciler arasında oturan ve anlatılan her şeyi dinleyen bir çocuk gibidir. Aynen bunun gibi.

Ama bu saçmalık tiyatrosunun dışında, çok büyük bir dünya var. Ve bu tiyatrodan ruhsal dünyayla temas edebilecek tek kişi - bir izleyici olarak sizsiniz, yani Benlik. Benlik kapının dışına çıktığında, bir izleyici olarak, "aktörlerini" kaybeder. Gerçek Bir Şey olduğunda neden palyaçolara ihtiyacı var? Gerçeklik olduğunda neden illüzyona bakasınız? Ebediyet olduğunda geçici olana yapışmak niye?

00:58:59 – 01:35:57

IM: Genel olarak, farklı dinlerin manevi uygulamalarında, yanıltıcı görüntülerden kurtulma konusuna özel önem verilmektedir. Yani Hristiyanlık, İslam ve Budizm'de olduğu kadar daha eski dinlerde de, özellikle manevi uygulamalarda üç boyutlu imgelerin olmaması gerektiği vurgulanmıştır.

Zh: Evet, burada bir fark var. Diyelim ki bunu ilk kez duyduğunuzda veya okuduğunuzda bilinciniz "Nasıl yani?! Neden hiç görüntü olmasın?!" der. Ve bunu pratikte zaten bildiğinizde, bunun neden tam olarak böyle gerçekleştiğinin deneyim şeklinde kişisel anlayışına sahip olduğunuzda, bu tamamen farklı bir konudur.

T: Yani, dini literatürdeki tüm bu referanslar, siz kendiniz

pratik yaptığınız zaman net hale geliyor.

Zh: Evet, bu anlayışı sağlayan tamamen sizin kendi deneyiminizdir ve bu fenomenlerin ne olduğu ve sizi en önemlilerinden nasıl saptırdıkları hakkında zaten ilk elden bilgiye sahip olursunuz. Ve bundan çokça bahsediliyor.

Örneğin, Sufizm üzerine eski bir Pers ilmi eseri vardır - Al-Hudjviri'nin "Örtülü Olanların Açığa Çıkması" adlı kitabı. Orada IX. yüzyılın İslam ilahiyatçısı Junaedi El Bağdadi'nin "Allah bana 'Bana bak' derse, ben Sana bakmam' diye cevap veririm, çünkü gözlerin sevgisinde farklı bir şey (Allah değil)... vardır" diye bir ifadesi vardır... Bu dünyada O'nu gözlerin yardımı olmadan görmeye alıştım, öbür dünyada onların aracısına mı başvuracağım?"

Ve pratikte, Allah'ı ruhun derinliklerinde hissetmek için, ne gözlere, ne sıradan, dünyevi işitmeye ne de yanıtıcı, üç boyutlu görüntülere ihtiyaç olmadığını anladığınızda ilginçtir. Çünkü onlar bilinçten, sadece sistemden gelen engeller gibidirler. Yolunda duran bu...

IM: Evet.

T: Hıristiyanlıkta da bundan pek çok kez söz ediliyor. İnsanın maneviyatın aldatıcı hayaline kapılmaması gerektiği hakkında. Ve kutsal rahipler, zihnin kendi başına rüya görme gücüne sahip olabileceği, kolayca yanıtıcı görüntüler oluşturabileceği ve bundan zarar görmemek için insanın zihni renksiz, şekilsiz ve görüntüsüz tutması gerektiği konusunda uyardılar.

Örneğin, "Philokalia" kitabında, beşinci ciltte saygıdeğer Sinai'li Gregory...

IM: ...Bilmeyenler için, o, Athos Dağı'nda İsa'nın Duası uygulamasını yeniden canlandıran XIII. Yüzyılın ortodoks bir aziziydi.

T: Evet, kesinlikle doğru, ilk hesychast'lardan (isihazm müridi) biriydi... Ve evet, işinizi yaparken ışık veya ateş göreceğinizi de yazdı, hangisi olduğu önemli değil... içinizde veya dışınızda veya bir yüz – bu örneğin İsa'nın veya bir Meleğin veya bir başkasının yüzü - zarar görmemek için onu kabul etmeyin. Ve kendi kendilerine yaratılan hiçbir görüntüyü kendi adınıza yaratmayın ve onlara dikkat etmeyin ve zihninizin onları size damgalamasına izin vermeyin, çünkü tüm bunlar, dışarıdan damgalanan ve imgelenen bu şeyler yalnızca ruhun baştan çıkarılmasına hizmet eder.

IM: Birçok aziz, Sinai'lı Gregory'nin zamanından bile önce, ruhsal bir uygulama yaparken insanın herhangi bir görüntü veya düşünceyi akılda tutmaması gerektiğini söyledi. Ve bunların iyi ya da kötü olmaları önemli değil... Yani, kötü olmasalar bile, yine de insan onlara odaklanmamalı. Çekme gücün üz, yani dikkatiniz, özün içsel içeriğinde, yani Ruhsal Dünyanın hisler vasıtasıyla algılanmasında olmalıdır.

T: Bu, düşünceler hakkında... pratik yapanlar için çok önemlidir - bunların iyi ya da kötü olmaları önemli değil. Onlar düşüncelerdir! İnsanlar bu konuyu yanlış anlıyor; "Meditasyon sırasında aklıma iyi düşünceler geliyorsa, bu iyi, öyle değil mi? Çünkü bunlar iyiler!" Bütün bunlar muhtemelen, bazı dinlerde bunu bu şekilde söylemelerinin bir sonucudur, diğer dinlerde – başka bir şekilde... öyle söylüyorlar. Ama kendi yolunu arayan, genellikle onu her yerde arar. Ve burada bilinç hemen her şeyi karıştırmaya başlar ve böylece bu yanlış anlama meydana gelir. Ve Bilgi olmadan, bir insanın bütün bunları anlamlandırması çok zordur.

IM: Düşünceleriniz aracılığı ile ne yaparsanız yapın, bu bir okyanusu bir bardakla boşaltmaya benzer. Bu anlamsız. Düşünceler yoluyla Allah'a gidiyorsanız, asla bir anlayışa ulaşamazsınız. Düşünce, bilincin bir ögesidir. Ve bilinç, insanların İblis veya şeytan dediği şeyin bir parçasıdır. Şeytanın verdiği bir aleti kullanarak Allah'ı nasıl idrak edebilirsiniz?

Yapamazsınız. Bu yüzden denildi: sadece kalbinle dinle. Düşüncenizin Allah'ın kutsallığına girmesine izin vermeyin. Çünkü o Allah'ın değil, şeytani olur. Önemli olan bu. Ve bu, onu bilenler tarafından söylendi.

Ve diğerleri tam tersini söyledi: “Zihnin netliği, zihnin konsantrasyonu olmalı. Ve uygulamalarda, zihninizi iyi düşüncelere odaklayın. Ve iyiyi algılayın, çünkü zihin (bilinç) iki kategoriye ayrılır: kötü ve iyi. Ve işin özü şudur: İyi bir hayata sahip olmanız için ayırmanız gerekir: Kötüyü algılamayın, yalnızca iyiyi algılayın. Ama kötü, sinsice içinizi kemirir ve dikkatiniz iyi olandan uzaklaştığı anda, kötü düşünceler tekrar gelir ve bilincinizi ele geçirir. Ve bu yüzden zihninizi temiz tutmanız gerekiyor. Ve sadece iyi düşüncelere odaklanın ve her zaman sadece iyi şeyler hakkında düşünün. Başlangıçta bu zor, ama sonra daha iyi, daha iyi ve daha iyi olacak.” İnsanlara bu şekilde öğretilen dinler var. Ve onların tüm meditasyonu, dikkatinizi bir düşünceye ya da düşüncelerin yokluğuna odaklamanız gerektiği gerçeğine iner.

Bunu neye benzeteceğim biliyor musunuz? Bunu şeyle karşılaştırdım... bu onları gücendirmemek için söyleniyor. Bütün dinlere karşı istisnai çok iyi ve son derece iyi bir tavrım var. Her dinde tohumlar vardır ve her dinde, her ne olursa olsun, yolun göstergesi vardır ve bundan sonrası insanların işidir. Peki, bütün bunları neden söylüyorum? Bu uygulamaları ölümcül bir hastalığın gelişimi sırasında ağrı kesici ilaçlar ile karşılaştırdım.

İnsan ağrı kesici alırken kendini daha iyi, huzurlu, neredeyse sağlıklı hisseder, oysa ölümcül hastalık giderek daha fazla ilerler ve kesinlikle ölüme yol açar. Neden? Çünkü ağrının dinmesi vardır, ama tedavi yoktur, bu nedenle hastalık zaptedilmeden ve görünmez bir şekilde gelişiyor. Bu doğru değil.

Düşünce ile herhangi bir çalışma, sadece kum havuzunda, üç

boyutlu maddi kum havuzunda gereksiz bir telaştır. İster iyi hakkında düşünün, ister kötü hakkında düşünün – sadece düşünürsünüz, daha derinde yatanın ne olduğunu bilemezsiniz. Bir karşılaştırma daha yapayım: Bir göle geldiniz ve onun pürüzsüz yüzeyine hayran kalıyorsunuz. Bu gölü, derinliğini, sularını tanıdınız mı? İçine dalana kadar bilemezsiniz. Ve bu sulara ne olduğunu bilmek için dalmanız gerekir. Ve sulara bakmak ve yüzeyinde neler yüzdüğünü konuşmak elbette mümkündür, ama gerçekte bu gölün ne olduğunu bilmezsiniz. Bunun gibi bir şey.

Zh: Evet ve tüm bu görüntüler tıpkı bu gölün yüzeyindeki bir yanılısama gibi, sıcak bir günde buharlaşma gibidir. Ve burada öyle bir an vardır ki, bilinç bildiği her şeyi içine çeker. Her zaman değiştirir. Her zaman sizin için düşünür. Resmi her zaman çarpıtır ve görünen bir şeyle tamamlar. İnsanı ayartacak her şey. Ve bildiği her şeyi, ona uyan her şeyi hafızasının kilerinden çeker. Ama bu sadece insan kıyıda durduğunda ve bu sulara, bu göle girmeye cesaret edemediğinde olur, yani ileri gitmez. Bu görüntüler dikkat çekmenin bir yolu gibi. Yani, bu gölü arayan insan için dikkatini çekerler. Ama derinliği bilmek isteyen insan için, bu göle dalmak isteyen için şimdiden dikkatleri dağılmaya başlar.

IM: Bu kesinlikle doğru. Daha önce dediğimiz gibi, görüntüler dikkati dağıtır. Ve tam tersine, Benliğe yöneltirler... Peki, neler oluyor? Bir görüntü düşünelim. İmge her zaman üç boyutludur ve üç boyutlulukta bilincimiz için alışılmış bir şeyle ilişkilidir. Benlik için... Ve Benlik sadece üç boyutluluğu algılamaz...

T: Ama o burada, üç boyutlulukta aktif değil, öyle değil mi?

IM: Evet, Benlik üç boyutluluğu sadece bilinç vasıtasıyla algılar. Bu üç boyutlu dünyayı, bizim onu bilinç aracılığıyla görüntülerde algıladığımız gibi kendi başına algılayamaz. Bu nedenle, herhangi bir görüntü, zorunlu olarak bilinç vasıtası ile,

böyle bir ara bağlantı vasıtası ile gelir.

İnsanın bilinci kullanarak Ruhsal Dünyaya girmesi mümkün müdür? Bu imkansızdır. Ama bilgi, hatta aynı Bilgi, her şeyden önce, üç boyutlulukta yayılır. Ve insan bunun doğru olduğunu hissettiği zaman, o aynı bilincin yardımıyla çalışmaya ve özgürleşmeye başlar. Ve burada bilinç, kendini yok eden bir tür aracı olarak çalışır.

Örneğin, kendi saflığındaki Bilgi'yi çarpıtılmış bilgiden ayıran şey budur. Gerçek Bilgi her zaman açıkça konuşur ve yolu gösterir, daha fazla değil. Onun içinde Benliğin hissettiği bir saflık vardır. Her zaman Ruh'tan gelen gücü korur, ki bu tam olarak Peygamberlerin ilettiği şeydir, veya onlar aracılığıyla söyleyen biri, diyelim ki elçiler. Ama yine, Bilgi çarpıtıldığında, zihni baştan çıkarır, ama Benliği çekmez. Bilgi kısmen değiştirilirse, Benlik çekilebilir, yani değiştirmeler vardır, ama önemsiz olanlar, hala söylenenlerin özünü korurlar. Ama bu tür değiştirmeler tehlikelidir, dikkati dağıtırlar, ama aynı zamanda en azından biraz özü ve kendi içlerinde taşıdıkları içsel gücü korurlar. Ve burada Benliğin hala kaçma şansı var.

Ama görüntüler büyük ölçüde geldiği zaman, büyü ya da başka bir şey arzusu tetiklendiğinde ve görüntü üç boyutludur, her şeyden önce. Ve üç boyutluluğun arkasında her zaman bir büyü arzusu, maddi eşyalar, kuvvet ve benzerleri için bir arzu vardır. Ve bu yoldan geçenler bunu söylüyorlardı ve esasen her dinde anladılar. Ve neden müritlerine, her şeyden önce, tüm dünyevi şeylerden, yani ruhsal uygulamadaki görüntülerden kurtulmalarını ve tüm Ruh ile, "tüm kalp ile" tam olarak Allah için çabalamalarını tavsiye ettiler?

Bu, hislerle algı ile Ruhsal Dünya için çabalamak, yani o dünya ile birleşmek, bağlantı kurmak anlamına gelir ve o zaman bilinç teslim olur.

Ama tekrar vurguluyorum, bilinç burada bir ara bağlantı olarak hizmet etti. Bu, insan özgürlüğe sahip olmadığı zaman, üç boyutluluğa bağımlı olduğu ve onunla sadece onun bilinci vasıtası ile konuşabileceğiniz anlamına gelir. Ve burada neyin verildiği ve nasıl verildiği önemlidir. Eğer bilgi saf ise ve her şey dürüstçe gerçekleşiyorsa, dedikleri gibi, değiştirilmeden, o zaman iletilir ve Benliğe ulaşır ve insan hepsini hisseder. Çoğu zaman, insanın algıladığı ilk şey, bilincinin öfkesidir. Bilinç gürlütü yapmaya başlar, ama insan hisseder. Bu samimiyet hissi, bilincin bu Gerçeği bilme isteksizliğinin üstesinden gelir. Bu şekilde... Hakikatin kendisi doğar.

T: Bu nedenle, bilinç genellikle insanı tam olarak görüntüler aracılığıyla manipüle eder, aldatır ve tökezletir. Örneğin, bir insanla tanıştınız ve onun görünüşü ya da imajı bilincinizde bir izlenim, bir imaj yaratıyor. Bilinç kendisi için kalıplaşmış bir ideal ya da tam tersine “her şey kötü” diye yarattı. Ve sonra bu kişi ve tüm ideal ile ortak çalışma veya yaşam vardır; yanılısamanız kendi bilinciniz tarafından yok edildi. Neden? Çünkü bilinciniz bu kişinin bilincinin ne dediğini öğrendi. Yani, gerçekte, insan bilinçaltında başka bir kişinin ruhsal kısmına çekilir, ama daha sonra bilinç müdahale eder ve her şeyi gurura ve kendi türü üzerinde güce dönüştürür. Ama, kendiniz üzerinde çalışırsanız ve başka bir algıyla, en derin hisler ile yaşarsanız, o zaman Gerçek ve Yalanlar arasındaki farkı, tüm bu değiştirmeleri bilirsiniz. Yani bilinç size bir şey söyler ve gösterir, ama siz tamamen farklı bir şey hissedersiniz.

Zh: Evet ve üç boyutlu dünyada bunların yalnızca bilincinizde var olan ve yalnızca onları kendi dikkatinizle beslediğiniz zaman var olan görüntüler olduğunu kavrsınız.

T: Evet, tüm toplumumuz, sizin türünüz üzerindeki gurur ve güç pahasına, yani bilincin hakimiyeti göre düzenlenmiştir... Her şey imgeler üzerine, insanın kendisi, insanlar ve bir bütün olarak dünya hakkında bazı hayali inançlar üzerine kuruludur. Televizyon, İnternet... O aynı şirketleri, organizasyonları ve

reklamları düşünürsek, her şey görüntülerle vurgulanıyor.

IM: Bir imge büyü aletidir.

T: Bunun anlamı, eğer insanda bilinç hakimse, o zaman görüntü tanıdık olduğu için köleleştirme için bir görüntü kullanılabilir. Bu, insanın Allah'a giden yolu ararken neden görüntülere odaklanmaması gerektiğinin anlaşılmasını sağlar.

IM: Bu kesinlikle doğru. Örneğin, inkültürasyonu ele alalım. inkültürasyon nedir? [*İnkültürasyon: Dini inançların başka toplumlar tarafından benimsenmesi]

T: İmgelerden başka bir şey değil... Yeni bir dinin yerel halkın kültürüne uyarlanması ve sonuç olarak geleneksel dinin yerine yenisinin konmasıdır.

IM: Bu kesinlikle doğru. Hıristiyanlığı ele alalım. O aynı Hıristiyanlığı yaymaya başladıklarında ne oldu?

T: Tam olarak bazı görüntülerin diğerlerinin yerini alması söz konusuydu. Sonuçta, tarihten, Hıristiyanlığın inkültürasyonunda ilk kilise deneyleri... Her şey, Havarî Pavlus'un Yunanlılar ve Romalılar arasında yeni bir din telkin etmeye çalıştığı zaman vaazlarıyla başladı. Ama, Hıristiyanlık zaten resmi bir din haline geldiğinde (ilk başta tek bir organizasyon idi, sonra birkaç organizasyona bölündü), sonra, örneğin misyonerlik faaliyetinde, çeşitli ülkelerdeki aynı Katolik tapınakları nasıl düzenlendi? Yerel kültüre uyarlanmış şekilde.

IM: Evet, bu doğru.

T: Örneğin, dini resimlerde, heykellerde ne tasvir edildi? Yine, görüntüler... İncil'deki ana kişiliklerin görüntüleri: İsa, Meryem Ana, Havariler. Ama, nasıl tasvir edildikleri ilginç. Yöre halkının dış soytürel özellikleriyle örtüşen yüz özellikleriyle tasvir edilmiştir.

İM: Bu kesinlikle doğru. Misyonerlik faaliyetlerinde bazı değiştirmeleri uygulamaya başladılar. Örneğın, Afrika ülkelerinde, İsa veya Meryem Ana ikona resimlerinde Afrikalılar koyu tenli olarak gösterildi. Bu reddedilmeyen alışılmış bir görüntüdür. Neden? Çünkü güya beyaz olanlar çoğunluk tarafından reddedilirdi. Sadece bazı insanlar, bu Bilgide hakikat zerrelerini hissedenerler tekamül ederdi... Ve her şeyden önce dini bir organizasyonun bir organizasyon olduğu ve bunun için geniş çaplı bir katılımın şart olduğu dikkate alınırsa, azizlerin koyu tenli olarak sunulduğu yerlerde bu tür değiştirmelerin uygulanmasının nedeni budur. Bunlar tanıdıktı, Afrika halkı tarafından anlaşılıyordu ve bunu hemen kabul ettiler.

İnkültürasyon sadece görüntülerin değiştirilmesinde değıl, aynı zamanda Hıristiyanlığın yerini aldığı belirli dinlerin birçok tatilinde de gerçekleşti. Hıristiyanlığın kurulduğu topraklarda hakim olan bu dinlerin kült törenlerini kısmen aldılar. Bu şekilde, basitçe ifade edersek, topraklarına Hıristiyanlığın sokulduğu, yani kelimenin tam anlamıyla girişin gerçekleştiği insanları ayarttılar.

T: Evet, pek çok örnek var... Hıristiyanlığın etkisi altında olan aynı Eski Slav Noel zamanı, nitelikleri insanın yaşam ışığı ve aynası olarak bir mum olan Noel törenleriyle ilişkilendirilmeye başlandı. Ve daha kadim dinlerden ödünç alınan bu tür tatiller sadece Hıristiyanlıkta mevcut değıldir.

Örneğın İslam dininin uygulandığı Orta Asya ülkelerinde Nevruz Bayramı yani yılbaşı kutlanır. Bu en eski bayramlardan biridir. İlkbahar ekinoks gününden önceki gece kutlanır. İlginç olan şu ki, bu bayram, ışık getiren İyi ruhun toprak altından dirilişi ve Kötü ruhun yenilgisi onuruna her yıl kutlanır. Neredeyse modern Paskalya gibi. Tablonun ana özelliklerinden bazılarının mumlar, ayna ve renkli yumurta olması ilginçtir. Hepsinin sembolik anlamı vardır ve bu anlam bu sembollerin manevi yorumuyla bağlantılıdır. Örneğın mum, insanın içsel

ışığı, onun yaşam gücüdür, yumurta ise insanın ruhsal yaşamının doğuşunu sembolize eder. Ve Nevruz Bayramı tatili, hem Hıristiyanlık hem de İslam'dan önce gelen kadim Zerdüştlük dininin altın çağı kadar erken bir tarihte kutlanıyordu.

VIDEO #5

“Hayat geçici olamaz, yalnızca var oluş geçicidir”.

Rigden Djappo

Tüm bu geçici dünya, gölgelerin sahte gerçekçiliği, onların karşılıklı temaşa oyunları ile insanın dikkatini yakalayan ayna kesişimlerinin bir yanılmasıdır. Bunlar, yanıltıcı dünyanın özünü oluşturan çoklu ayna yansımalarıdır - birçok sahte kopyaların dünyası. Bu aynalar, dönerken sadece yansıyan ışığı saptırır ve doğası ışık değildir. İllüzyon, insanın bu dünyanın arzuları tarafından baştan çıkarılmasından, hakiki bir gerçekliğe girme isteksizliğinden kaynaklanır. Daha birçok yansımalar var ve insanı ölü olana odaklayarak insanın dikkatini çekiyorlar. Gerçek doğa (Allat'ın gücünün dahil edilmesi) yanan bir muma benzetildi. Yanan mum kaybolduğunda, görünen her şeyin ortadan yok olacağı ve hiçbir şeye dönüşeceği bahsedildi. Mum sürekli bir yanmadır; aynalar sürekli yansımadır. Her şey bir şeyin yansıması, nedeni ve sonucudur. İnsanın dikkatini daha fazla çeken şey ne ise: maddi dünyanın birçok yansımasının ayna oyunu veya gerçek ruhsal kaynak - sonunda onun parçası olur. Sadece görünene bağlı olmayan, Ruh ile ilgilenir. (“[İlksel ALLATRA Fiziği](http://allatra-science.org)”, allatra-science.org).

T: Tarihte böyle oluyor... Bir dinin diğerinin yerini aldığı, ama kendi benzersizliğini iddia ettiğinde, çok iyi gözden kaçan eskilerin sürekli yenilikleri.

IM: Yine, iyi mi kötü mü? Bir yandan, bunun kötü olduğunu

söyleyebilirsiniz, ancak diğer yandan, daha yakından bakarsanız - bunda yanlış olan nedir? Bir dinin yerini başka bir din aldı. İnsan kime hizmet edeceğini ve nasıl davranacağını seçme hakkına sahiptir. Ve yine, bunu kim yaptı? İnsanlar. Ne aracılığıyla? Bilinçleri aracılığıyla. Ne için? İnançlarını yaygınlaştırmak için. Yani, belirli bir amaca ulaşmak için iyi güdülerinden dolayı belirli üç boyutlu araçları kullandılar.

İyi mi kötü mü olduğunu insan kendisi değerlendirir. Örneğin, dürüst olmak gerekirse, bunda yanlış bir şey görmüyorum. Bir yandan, dinlerinin yerine uzun süredir devam eden dinleri almış görünüyorlar, ama bunlar sadece organizasyonlar. Herhangi bir organizasyon ile paralellik kurarsak... Spor giyim üreten bir organizasyonu ele alalım: Her yerde işaretleri, popülerleştirilmesi, kıyafetlerinin reklamı var. Belirli bir bölgede ünlü veya tanınan bir kişi varsa, onu bu spor kıyafetle giydirmek yeterlidir ve insanlar taklit etmeye başlar. Bu doğaldır, yine primatlara, bilincin nasıl çalıştığına dönüyoruz.

Bu sadece bilinç aracının kullanılmasıydı. Ama kim tarafından kullanılıyordu? Aynen örneğin spor giyim satan veya üreten bir organizasyon gibi, öncelikle organizasyonlarının gelişmesine ve genişlemesine önem veren insanlar. Peki, insanlardan ne isteyebilirsiniz? Bu iyi mi kötü mü? Organizasyon için iyi, ama ya bu bilgiyi almış insanlar? Ama bu bilgiyi aldılar ve kullanmadılarsa ve dediğim gibi kötü din yoktur, bütün dinler iyidir. Her dinde, her organizasyonda olduğu gibi, bu dinde verilen Öğretilere uygun olmayan, dinlerine uygun olmayan, tam tersi olana hizmet eden kötü insanlar vardır. Ama yine, onlar sadece sistemin köleleridir; onlar sadece şeytanın köleleridir, ne yapabiliriz? İnsanlar insandır.

T: Evet, ama ne yazık ki, her insan için doğal olan manevi yolun en iyi ihtimalle belirli bir yerel din çerçevesiyle sınırlı olduğu bir tüketim toplumunda yaşıyoruz. Ve dinler, aynı zamanda belirli bir organizasyonun çerçevesi ile sınırlandırılırlar ve buna bağlı olarak, böyle bir toplumda,

tüketim toplumunda popülerleşmeleri, insanların hisler ile manevi algılaması vasıtasıyla değil, görüntüler vasıtasıyla, bilinçten gelen arzular vasıtasıyla ilerler. Bu yüzden inkültürasyon gibi bir fenomen hala doğasında var...

İM: Daha derine bakarsak, inkültürasyon nedir? Her şeyi bir kenara atarsanız ... Bu sadece bir reklam aracıdır, başka bir şey değil. Şu ya da bu organizasyonun doğal evrimsel gelişimidir.

VIDEO #6

Dünyada Hristiyanlığın inkültürasyonu hakkında bir video. Yüz özellikleri farklı halkların dış soytürel özellikleriyle örtüşen Meryem Ana, Başmelek Cebrail, İsa Mesih ve Hristiyan azizlerinin görüntüleri ile dünyanın farklı ülkelerinden ikonları gösteriyor. Kuzey Afrika, Asya, Kuzey Amerika ve dünyanın diğer bölgelerindeki Hristiyan sanatından örnekler verilmiştir. Meryem'in dünyada 700'den fazla farklı görüntüsünün olduğu gerçeğine işaret ediyor. Çince Hakka lehçesinde, Arapça, Hintçe ve diğer dillerde İncil'den metin bölümleri verilmiştir.

T: İgor Mihayloviç, kişisel deneyimlerimden böyle bir sorunun ortaya çıkabileceğini biliyorum çünkü bir zamanlar, açıkçası, inkültürasyonla ilgili bilgiler beni şok etmişti. Çünkü birdenbire, bilincinizin, hiç şüphesiz, İsa'nın ya da Meryem'in örneğin sizin olduğunu, sizin ulusunuz gibi görüldüğünü, tam olarak onları çocukluğunuzda ikonlarda gördüğünüz gibi olduklarını düşündüğünü kendi içinizde keşfettiniz. Yani, buna inandınız, bununla tatmin oldunuz, ama tam olarak bununla kendinizi sınırladınız. Kendi tembelliğiniz ve gururunuz nedeniyle manevi bilginizde daha ileri gitmediğiniz söylenebilir. Ve bu yüzden bilincin kalıpları çöktü. Ve bilinç hemen dış dünyada bunun için suçlayacak birini aramaya başladı. Ama Allah'a şükür, kendi üzerinde bir çalışma sürüyordu ve hisler vasıtasıyla belli anlayışlar vardı ve bunun sayesinde, düşmanın aslında içinizde olduğunu, bilincin sizi

sınırladığını, görüntülere inanmanızı ve açık olarak bu dinin Öğretisinde söylenen manevi özü aramamayı sağlayanın tam olarak bilinç olduğunu fark ettiniz.

Ama sonra bir soru daha kaldı. Bunun görüntülerle ilgili olmadığını ilk öğrendiğimde bilinçten gelen böyle standart bir düşünceyle karşılaştım: “Bu nasıl olabilir? Bu İsa'nın kendisi! Meryem Ana'nın kendisi! Dualarda onları kendimden nasıl uzaklaştırırım, bu doğru değil” dedi.

İM: İnsan bir uygulama yaparken veya herhangi bir azizin görüntüsü ona geldiğinde, üç boyutlu bir görüntü olarak gelir, o zaman dikkatiniz dağılmasın. Ve birçok aziz bunun hakkında konuştu, İsa veya Meryem bile önünüzde görünse - bu görüntüyü uzaklaştırın. Onları değil, bu görüntüyü uzaklaştırın. Neden? Çünkü bilinç, bunların hepsini bir görüntü olarak tezahür ettirir. Bu, o görüntünün amacının dikkat dağıtıcı olduğu anlamına gelir. Bu, insanın ruhsal bir durumda olmadığı, sadece bilincin değişmiş bir durumunda olduğu anlamına gelir. Ve bu üç boyutlu görüntü, doğru şeyleri söylese bile bir aldatmacadan başka bir şey değildir. Ama alt metin insana kesinlikle zararlı olacaktır, yardımcı olmayacaktır. Ve insan manevi bir uygulamada iken, Ruhsal Dünyanın o aynı temsilcilerini bile algılar, onları hisseder, yani belirli bir üç boyutlu form yoktur.

Zh: Yani, burada o hissediyor, görmüyor.

İM: O hissediyor.

Zh: Dikkatini artık başka yere yönlendirmiyor...

İM: Elbette.

Zh: Sonuçta insanlara, örneğin Meryem Ana'nın bir Ruh olduğu söylenmez. Meryem Ana gerçekte nedir? Çünkü “Ruh”un gerçek anlamı kaybolursa, geriye sadece maddi anlayış kalır,

onun “Anne” olduğu, onun “koruma ve ilgi” olduğu anlayışı. Ve burada bilinç, insanlarda böylesine sinsi bir rol oynar, çünkü o, büyüünün bir unsuru olarak, yine dinler aracılığıyla imgeleri aktif olarak teşvik eder. Bu, insanların en derin hisler vasıtası ile Ruhsal Dünya ile, Allah'ın Dünyası ile yaşamak için gerçekten bir anlayış ve yetenek kazanmaya ihtiyaç duyduğu yerlerde - tamamen zıt bir hikayenin gerçekleştiği anlamına geliyor. İnsanlar imgelere takılıp kalırlar ve basitçe bu imgelerin ötesine geçmezler, çünkü o anda bilinç, insanın dikkatinin gücünü tam da bu değiştirmelere – büyüye – odaklamaya çalışır. Yani insan, başkaları tarafından çizilen görüntülere başvurarak, tüketici olarak kendisi için dünyevi bir şey istemeye başlar.

IM: Doğru sözler.

T: Bu konuyu çalışmaya başladığım zaman, “AllatRa” kitabında verilen Bilgileri yeni bir şekilde gördüm ve ilk Hıristiyanlığın başlangıcında neredeyse hiçbir görüntünün olmadığını, işaret ve sembollerin olduğunu fark ettim.

IM: Doğru ve bu yüzden Muhammed Peygamberin getirdiği yenilenen dinde açıkça “herhangi bir görüntü yaratmayın” denilmiş ve görüntüden uzaklaşmışlardır. İkonlar neden orada yasak, aynı Muhammed'in tasvirleri yasak vb. Bilincin bir görüntü yaratmaması için. Hisler vasıtası ile algılamalı; algıyı hisler aracılığıyla kavramak gerekir. Muhammed takipçilerine bunu öğretti: Ruhsal Dünyayı ve Ruhsal Dünyanın temsilcilerini hisler vasıtası ile algılamak. Ama görsel olarak değil, görselleştirme kullanarak değil, halüsinasyonların yardımıyla değil. Önemli olan bu.

T: Evet, İslamda, kutsal yerlerin dekorasyonunda görüntüler kabul edilmez. Müslümanlar soyut modelleri ve resimleri oluştururlar...

IM: Bu tam olarak doğru.

T: ...Bunun için, Allah'ın sıfatlarını, isimlerini veya Arapça yazıdan Kuran'dan ayetler kullanırlar.

IM: Bu doğru, Müslüman imamlar bile, Allah'ın nurdan bir yüzü olduğunu, genç veya yaşlı bir adamın yüzü olduğunu düşünenlerin, Allah'ı tanımadıklarını, bunun sadece onların hayalleri ve sunumları olduğunu, yani gerçekte var olmayan illüzyonları olduğunu bilmediklerini söylüyorlar. Ve bu insanların sıkıntısı, bedensiz varlığı anlayamamalarıdır, bu yüzden inatla Allah'a hem bir beden hem de bir insanın niteliklerini isnat ederler. Ama Kuran'da "O'nun benzeri yoktur" (Allah'ı kastederek) deniyor...

Zh: Evet... Allah'ın, insanın O'nu hayal edebileceği ve Doğasını zihinsel olarak kavrayabileceği sınırları yoktur.

IM: Düşüncelerinize neyi ararsanız arayın, O'nun yüce yüzünü tarif edecek bir şey bulamayacaksınız, çünkü O'nun yüzü yoktur, O öyle büyüktür ki, O'nun benzeri yoktur...

VİDEO BAŞLIĞI

Düşüncelerinize neyi ararsanız arayın, O'nun yüce yüzünü tarif edecek bir şey bulamayacaksınız, çünkü O'nun yüzü yoktur, O öyle büyüktür ki, O'nun benzeri yoktur...

T: Esasen, şimdi aynı Meryem Ana'nın ikonlarındaki görüntülerin ne olduğu ve Bakire'nin bir Ruh olarak gerçekte ne olduğu hakkında daha geniş bir açıklama verilmektedir. Ama o zamanlar, bilinçten bir başka soru daha ortaya çıktı: "Fakat nasıl oluyor da... İsa'nın Annesinin görüntüleri dünyanın her yerindeki bireylere geliyor?"

IM: Sistem neden sıklıkla görüntüleri kullanıyor? Pratikte dünyanın her yerinde dini odaklı insanlar ve hatta dini odaklı olmayanlar bile, çoğu zaman Ruhsal Dünyanın temsilcilerinin

bir vizyonunu deneyimliyorlar. Yani, alışılmış görüntülerde. Çok sık olarak, Meryem Ana'yı hızlı bir yardımcı olarak görürler, ancak yine de, çoğu durumda, tam olarak Meryem'in antipodunun (tamamen zıttının) bir yaratımıdır.

Bu, bilincin insanları tam olarak maddeye sabitlemek için tanıdık bir görüntü kullandığı anlamına gelir. Ve burada, bir insanın hasta bir halde dua ettiğini ve aynı Meryem'in bir suretinin kendisine geldiğini ve onun iyileştiğini unutmayın. O insana ne olacak? İnancı güçlenecek... bilince olan inancı, ama içinde kuşklar var. Ve insan kendini ruhsal olarak geliştirmeye gitmez, ama tam olarak seçildiği, ona geldikleri, kurtarıldığı anda takılıp kalır. Sanki bir hastalıktan kurtularak bir insan kurtulmuş gibi?! Basit bir soru. O... şimdi ölmeyecek mi? Ölümsüz mü oldu? Bu bilinçten gelen bir hiledir. Onun içinde ne ortaya çıkacak? İçinde inanç ortaya çıkacak - evet, anlayış - evet, ama aynı zamanda korku. Ruhsal Dünyaya girmesine izin vermeyecek olan korku.

Ne istedi? Maddi zenginlik, bazı çatışma durumlarının çözümü, daha iyi yaşam. Sonunda ne elde etti? Böyle bir fırsat. Ama şimdi ne oluyor? Kaybetme korkusu. Onu durduran ne? Korku. Fırsatı var mı? Evet var. Ama bilinmeyen korkusu, peki bu korku kimden geliyor? Bilinçten, ikonun önünde yardım isteyen. Ve bu şekilde onu kilitler.

Zh: Ruhsal Dünyaya karşı tüketici tutumu. Yani, tekrar isteyecek...

IM: Elbette, her zaman isteyecek. Bunu kendisi yapmayacak. İsteyebiliyorsa ve onu alabiliyorsa, neden kendi herhangi bir şey yaratmaya ihtiyaç duysun? Bu şekilde çok daha kolay.

Ama bu da olabilir: İnsan bir müdahale hisseder... Hayatında bir şeyler yapması, iyi bir şey yapması gereken bir insan, ya da seçimin eşiğinde durur, diyelim ki, seçimle karşı karşıya kalır, varlığını hisseder. Bunun Meryem Ana'nın etkisi olduğunu, tam

olarak onun etkisi olduğunu anlar. Ama, üç boyutlu bir görüntü görmez. Bu hisler vasıtası ile algıdır. Mesele bu: hisler vasıtası ile ve büyü ortaya çıktığı zaman. Büyü her zaman sistemden gelir. Ruhsal Dünyadan gelmez. Ruhsal Dünyanın herhangi bir büyüye ihtiyacı yoktur. Neden bu dünyaya müdahale etmesi gereksin?

Bazen doğrudan bir müdahale meydana gelir, ama bu durumlar nispeten nadirdir; daha sık olarak, sadece iyi niyet diyelim, öyle diyebiliriz. Fiziksel düzeyde bile hissedilebildiğinde, Benlik olarak insanlara sadece ruhsal gelişimlerinde yardımcı olmak için kullanılan bu gücün bir tezahürüdür. Bu insanlara yardım etmek içindir. Ancak birçok insan bu güçleri kendi içlerinde metafizik yetenekler geliştirmek için kullanır. Yine her şeyi zarara çevirirler. Neden her şeyi zarara çeviriyorlar? Bilinç tarafından yönlendirildiği gibi. Bir Benlik olarak, bu hayat veren çiy tanelerini muhafaza etmesi ve çölde giderken kullanması gerektiğini hissetmiyor ve anlamıyor mu?

T: ... Yani, onları çoğaltmak.

IM: Bu doğru. Bu, sadece onları korumakla kalmaması, onların yardımıyla bu yolda ilerlemesi gerektiği anlamına gelir. Ama, bilinç hemen dikkati dağıtır ve şöyle der: “Sadece bunu yap, dikkatini buna ver, – kişi ödedi ve sonucu gördü. Görüyorsun - işe yarıyor! Üç boyutlu dünyada bir şeyler kazandınız.” Burada seninle kalacak ne kazandı? Hiçbir şey. Bütün bunlar bir yanılısamadır; bütün bunlar geçici. Bilincinizdeki başka bir resim. Bilinç böyle çalışır.

T: Yani, sürekli olarak Kaynağa tekrar tekrar geri gelmenize neden olur.

IM: ... onu arzulamak, bu Kaynağı. Ve insan bu Kaynak için çabalar, oysa kendisi o olmaz, ama sadece üç boyutlu amaçlar için onu bir kez daha kullanmak için çabalar.

Zh: İlave kuvvetler için gelir.

IM: Bu kesinlikle doğru, bir güç birikiminden başka bir şey değil. İnsanlara yardım etmek gerektiğinde bu aşırı durumlarda verilir, ama daha fazlası değil. Bu araçlar neden bu kadar nadiren kullanılıyor ve gerçekte oldukça nadiren veriliyor? Çünkü insanlar genellikle onu, her şeyden önce, ruhsal gelişim için değil, üç boyutlu amaçlar için kullanırlar. Bazen sadece bir doğrulama olarak kullanılır veya bu "mühür" olarak adlandırılırdı. Yani, bir "güç mührü" - bu tezahür eden bir şeydir...

VIDEO BAŞLIĞI

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

01:35:58 – 02:18:42

T: İgor Mihayloviç, özellikle İsa'nın Annesinin, meleklerin ve benzerlerinin tezahürü hakkında konuştuğunuz. İnsanlar kendilerine şunu soruyorlar: "Ruhsal bir vizyon ile kendi hayal güçlerinin uydurması arasındaki fark nedir? Ruhsal bir vizyon nedir?"

IM: Ruhsal bir vizyon sadece gerçekliğin bir vizyonudur. Ama, şu anda bunu açıklamaya çalışırken insanların kafasını kolayca karıştırabilirim. Çünkü bilinç (hayal gücü, bilincin bir halüsinasyonu) her zaman olağan şekillerde çizer: kendimiz için hayal edebildiğimiz, gördüğümüz şekillerde. Bilince bakın; size çok şey gösterir. Kutsal Ruh'un, bir meleğin veya başka bir şeyin tezahürünü nasıl görebilirsiniz? Sadece içsel gözlerin aracılığıyla. Ama, size üç boyutlu resmi göstermezler.

T: Evet... Sadece içsel gözlerin vasıtasıyla... İlginç bir gerçektir ki pratikte manevi bir yol izleyen insanlar, hangi dine mensup olurlarsa olsunlar birbirlerini anlarlar, çünkü Hakikat herkes için birdir. Bunu, dünyanın çeşitli yerlerinden gelen mektupları okuyarak, farklı kültürler veya dini gelenekler ortamında büyümüş insanlarla iletişim kurarak anlıyorsunuz.

Örneğin, hem Hıristiyanlıkta hem de Tasavvufta Allah'ın Sevgisinin idrakiyle ilgili nasıl söyleniyor? Tasavvuf üzerine eserlerde, pratik yapanlar Allah'ı bilmenin ne demek olduğunu tanımlarlar - bu Allah'ı kalbinizle tefekkür ederek yaşamaktır. Bununla birlikte, "tefekkür" altında, Sufiler özellikle "manevi bir vizyon"u kastederler. Bazı insanların, ruhsal vizyonun ve tefekkürün kendi bilinçlerinin oluşturduğu ve kendi temsilleri, hafızası veya zihninin vasıtasıyla sunduğu bir tür Tanrı imgesi olduğunu varsayarak hataya düştüklerini vurgularlar.

IM: Elbette, bu sadece bilincin kalıplarının bir programıdır.

T: Ve gerçek tefekkür hali samimi bir Sevgi uyandırma gayretinin bir sonucudur. Sizi Benlik olarak öyle bir yüksekliğe, içsel yaşamın kendisinin Sevgili için, Allah için, Ruhsal dünya için...sadece O'nun için tek bir özlem haline geldiği yüksekliğe yükselten Sevgi. Ve O'ndan başka hiçbir şeyin var olmadığına dair içsel bir anlayış vardır.

Zh: Evet, çünkü **kendi üzerinde çalışmanın, her şeyden önce samimiyet ve dürüstlük yoluyla tezahür ettiğini** kavriyorsunuz. Ve tüm bunlar kendini kısıtlamada oluyor. Yani, başka biri değil, ama her şeyden önce, buna kendinizin ihtiyacı var. Bu noktada, Allah ile, Ruhsal dünya ile yaşamaya yönelik içsel ihtiyaç ortaya çıkar. Ve bu içsel temasa, bu sınırsız Sevgi sevincine, bu hayata en derin hislerle dalmaya susamışsınız, çünkü size gerçek olan her şeyi verir, size Hayat verir, sizi Sevgiyle canlandırır. Onunla dolduğunuzu hissedersiniz, o dünyanın geçici olmayan sevincini, nasıl taşıdığını, ondan ne kadar olduğunu ve sevgi ve şükran vasıtası ile sınırsızlığında

nasıl tezahür ettiğini hissedersiniz. Çok basit olduğunu anlıyorsunuz! Ve öyle bir minnettarlık yaşıyorsunuz ki; öyle bir inayet içindesiniz ki.. kelimeler bunu ifade edemez. Siz sadece bu Allah Sevgisinin Kaynağı ile birleşiyor ve onun bir parçası oluyorsunuz. Bu Sevgiyi durmadan yaymak ve onun içinde olmak için can atıyorsunuz. Çünkü böyle anlarda anlarsınız ki.. Ruh özgürdür!

IM: Evet... Ruhsal dünyaya katılmak için, Ruhsal dünya tarafında kalmalısınız ve kendiniz bir Ruh olmalısınız, o zaman ona katılırsınız. Yani, bir Ruh, Ruh ile birleşebilir, madde madde ile birleşebilir. Ateş ateş ile, su su ile. Ama, ateş su ile karışamaz.

T: İgor Mihayloviç, Tasavvuf uygulayan bir insanın mektubunda böyle bir soru var. Sufizm üzerine o aynı tasavvuf eserlerinde öyle bir tanım vardır ki, bir kimse “mücahit”i, yani düşük tutkularına karşı iç cihadı yerine getirdiğinde, o zaman ona “mushahadah” ifşa edilir, yani bu sonsuz Sevginin bu harikulade tefekkürü, Allah'ın büyüklüğünün ve kudretinin bu kalıcı şaşkınlığı... Ve soru şu: ”Bu manevi vizyon bir insana ifşa edildiğinde, bu dünya ile Ruhsal Dünya arasındaki farklar silinir mi?” *[*Mushahada* (tefekkür, şahitlik), Tasavvufta bir kavramdır. Bu, Allah'ın vizyonudur 'veya' O'nun tarafından vizyondur, böylece Allah'ı arayan kişi, miras alnamayan ya da akıl yoluyla kazanılamayan yaqeen'i (kesinlilik) elde edebilir.]

IM: Gerçekte, “mushahada” bir insana ifşa edildiği zaman, hiçbir koşulda ayrımlar silinmez. Bu basitçe, kişinin Benlik olarak alıştığı (bilincinin ona empoze ettiği algıya) bu algıdan farklı yeni bir algının edinilmesidir. O yeni bir şey edinir. O bu dünyadaki hiçbir şeyle ilişkili değildir, onu tarif etmek bile karmaşıktır. Örneğin, Allah'ın Sevgisini nasıl tarif edebilirsiniz? Dünyevi sözlerle yapmaya çalışıyoruz, çok konuşuyoruz ama yine de bu bir çarpıtma, yine de o mutluluğu yeryüzüne indiriyor. İşte diyoruz - mutluluk. İnsanların anlayışında mutluluk nedir? Geçici, anlık ve çabuk geçen bir olgudur. Ve

orada, mutluluk sınırsızdır. Sınırsız mutluluk diyoruz ve uçsuz bucaksız bir okyanusu avucunuzun içindeki bir damla ile karşılaştırıyoruz. Ve tam olarak bu damla, bu dünyada sınırsız mutluluk dediğimiz şeydir. Ama aslında o bir okyanustur; sınırsızdır, ne başı ne de sonu vardır. Ve ifade etmek zordur.

T: Bu, dünyevi dünya ve Ruhsal Dünya arasındaki bu ayrımların silinmediği anlamına geliyor, ama...

İM: ...ayrım silinmez, aksine belirginleşir. Ne demeye çalışıyorum? Bilginin veya deneyimin bu şekilde aktarılması, yalnızca felsefi olarak çekicidir. Kulağa hoş geliyor, insanlar bunun hakkında konuşuyor ve yazıyor. Çünkü ayrımların silinmesi bilinç tarafından kabul edilebilir ve ona çekici gelir. "Ayrım silinir ve bu dünya pürüzsüzce şuna hafifçe geçer ve o dünya bunun bir parçasıdır" tam olarak bilinç için çekicidir, yin ve yang gibi.

Ruh'un bu dünyada mevcut olduğu ve canlı olan her şeyin Ruh sayesinde canlı olduğu ve eğer Ruh'u kaldırırsanız, her şeyin yok olacağı açıktır. Bu, Ruhsal Dünyanın bir parçasının burada mevcut olduğu, ama bir hareket olarak mevcut olduğu anlamına gelir, daha fazlası değil. Ve sonra, her şey olduğu gibi olur, ama onu yöneten Prens'in iradesiyle. Ve bu güç ona verilir, başkaldırdığı için veya o güçlü olduğu için ya da Allah'a eşit olduğu ve kendi dünyasını fethettiği için değil - hayır, hiç bir şekilde. Bunu defalarca konuştuk ve tekrar etmeyeceğiz. Buradaki bütün mesele şu ki, insanların bilincinin bunu bu şekilde algılamasını sağlamak sistem için avantajlıdır, onun gururunu besler. Ama gerçek şu ki, her şey büyük ölçüde değişiyor ve görüntüler kayboluyor ve bu dünyanın boşluğuna dair bir anlayış var.

Bunun hakkında birçok kez konuşmamızın nedeni budur ve bir kez daha tekrar edeceğim, Benlik bu üç boyutlu dünyayı algılamaz. Benlik onu çok daha yüksek boyutlardan algılamaya başlar. Ama çok daha yüksek boyutlardan, fiziğin dilini

konusak bile, bu dünya bir hiçe dönüşüyor. Bu çok saçma, gerçekten çok komik. Benliğin bu dünyayı gördüğü ve algıladığı şekilde bilince yansıyacak böyle bir ayna olsaydı, sanırım bu dünyada olabilecek en havalı gösteri olurdu. Neden? Çünkü hayat olarak gördüğümüz şey, yalnızca illüzyonları değiştirirken hareket eden bir boşluğa dönüşür.

Bu nedenle bu tür yorumlar insanları kısmen yoldan çıkarmakta ve ne yazık ki bilincin Benlik üzerindeki etkisini arttırmaktadır. Ve bu tür yorumlarla bağlantı kurarak bazı düşüncelere dalmış insanların özgürleşmeleri daha zordur. Çünkü Benlik bilinçten, "tüm ayrımların silinmesi ve her şeyin tek bir bütün olması gerektiği" bilgisini alır. Ve böylece Benlik orada her şeyin tek bir bütün olduğu yolu arıyor... Ama farklılıklar var. **Diri ölü olamaz ve kesinlikle ölü olan Diri olamaz.**

Zh: Evet, doğrusu, bu pratik yapan biri için çok faydalı bilgi. Bu sık rastlanan bir durumdur ve ben bununla yolun başında karşılaştım, insan uygulamaya yeni başladığında, karşılaştığı ilk şey bilinçten gelen korku, yani tanıdık olanın sınırlarının ötesine geçme korkusudur. Örneğin, insan hayatında ilk kez başarılı bir uygulama yaptığında ve temasa geçtiğinde... ruhsal ile bu ilk temas deneyimi... bilinmeyenle bu ilk temas - bu aynı zamanda sanki bilinçten gelen bir saldırıya neden oluyor. Bu, bilincin ona korku empoze ettiği anlamına gelir. İlk olarak, insanın kendi kimliğini kaybedebileceği korkusu. Ama bu öz kimlik gerçekten onun mu? Soru bu. Çünkü özünde sadece bilinç kendi "Ben"ini kaybedebilir.

T: Bilinç yenilikten korkar, özellikle de bahsettiğiniz bu ana, ruhsal olanla, onun ötesinde olanla temas anına geldiği zaman, çünkü o bilinç tarafından bilinmez ve oraya giden yol ona kapalıdır, bilinç bilmez, anlamaz. İgor Mihayloviç'in dediği gibi: şu anda, basitçe "Benliğin bilincin içinde işlev yapabileceği sınırların ötesine bir çıkışı" gerçekleşir.

Zh: Evet, ve eğer insan ilk korku tarafından kandırılmadıysa, o

zaman bilincin ikinci korkusu ortaya çıkar, "bunu bir daha asla yapamayacaksın".

T: Evet, ama önce "Burada, der - der ki - şimdi olan veya geçmişte olan bu duyumsamaları hatırla ve sonraki sefer bunları tekrarladığına emin ol."

Zh: Elbette, çünkü sonraki sefer o kişi için tam olarak aynı işlemeyeceğini bilir. Neden? Çünkü, sonraki sefer ruhsal bir uygulama yapmaya başlayınca, onu yapmak yerine, bilincinizi zorlarsınız ve geçen defa sizin için nasıl olduğunu hatırlarsınız...

T: Ve, üstelik, bilinç bu "kahramanlık geçmişini" süsler. Ve dikkatiniz takılır... Pratik yapmak yerine, bu gururunuzun yönetmen olduğu Süpermen hakkında bilinçten gelen bir tür filmidir. Ve genel olarak bilinciniz size ne gösterebilir? Olağan yanılsamaları, görüntüleri, hayali olan her şeyi gösterir... Çünkü yapabildiği tek şey bu.

IM: Bilincin bir yanılsama yarattığını ve Benliği aynı yanılsamaya bağlamaya çalıştığını kesinlikle doğru bir şekilde gözlemlediniz. Ama pratiğe değil, önceki deneyime değil, bilincin önceki deneyimin arka planına karşı yarattığı yanılsamaya dikkat edin. Bunun anlamı, ruhsal uygulama yapan insan (dua, meditasyon ve benzeri olup olmadığına bakılmaksızın), hislerin deneyimini, gerçek deneyimi, Ruhsal Dünyayı algılama deneyimini alır. İçinde kelimelerle tarif edilemeyen bir şey tezahür eder. Ve burada, Birincil bilinç, Benlik ile yeterince belirgin bir bağlantısı olduğu için yankılar, patlamalar alır. Benliğin algıladığı bilgileri almaz.

Birincil bilinç yalnızca yankıları alır. Ateşin alevini değil, diyelim ki uzaktaki ışık lekeleri ve hafif bir sıcaklık. Ama buna dayanarak, kendi yanılsamasını yaratır. Ve insan manevi pratiği veya bir duayı bitirdikten sonra, belli bir süre sonra bilinç onu şu şekilde analiz etmeye zorlar: "*Ne hissettin? Ne algıladın?*" Ve sistemin yorumunda kendine ait bir şeyi empoze eder. Bu

kesinlikle doğru deneyim değil... **Benlik gerçek deneyimi alır ve bilinç bu deneyime dayalı bir illüzyon yaratır.** Ve gelecekte, Benliğe "şunu ve bunu hissetmelisin" demeye başlar, yani onu maddi dünyaya götürür. Uygulama sırasında hissettiği fiziksel tezahürleri hissetmesini sağlar.

Ama yine, uygulama sırasında ne oldu? Benlik, ruhsal deneyim kazanırken bilinç tarafından bilinmeyenle temasa geçtiğinde, diğer enerji türlerinin daha güçlü tezahürleri olan başka süreçlerin gerçekleşmesi doğaldır. Bu sıradan fiziktir. Fiziksel bedende de bu tezahürlerin yankıları vardır. Ve bilinç, tekrar vurguluyorum, Birincil bilinç onları algılar. Daha sonra Benliğe tuzak kurar ve şöyle der: "*Başarılı olmayacaksın. Oraya tesadüfen geldin. Ama şimdi, oraya varmak ve kendini sağlamlaştırmak için, fiziksel bedende bu duyumları önce kendinde üretmelisin. Değişmiş bir bilinç durumunda olmalısın...*" Ve size ne algıladığını söylemeye başlar, ama yine, her zaman bir değiştirme ile. Ve insan, bir şey yapmaya çalışıyor, bunu bilincin yardımıyla yapıyor ve işe yaramıyor.

Daha sonra bilinç ona şunu söylemeye başlar: "*Bu bir deneyim miydi yoksa bir illüzyon muydu? Yoksa bir tür kendi kendine telkin, kendi kendine hipnoz muydu? Belki bir halüsinasyondur, belki de bazı şeyler hizaya geldi ki bunu hissettin. Aslında, görebileceğin gibi, bu mevcut değil. Ve diğer insanlar bunun hakkında ne diyor, bir aldanmaya, bir yanılsamaya düşüyorlar. Bu, içlerinde var olmayan bir şeyi gördüklerinin bir tür zihinsel bozukluklardan bahseden bir tür fanatizmdir. Ve eğer bunu uygularsan ve yaparsan, senin de başın derde girer. O halde yapmasan daha iyi olur. Neden? Denedin, başaramadın. O halde mevcut değil.*" İşte bu şekilde, bilinç sıklıkla ve yoğun bir şekilde insanları gerçek yoldan uzaklaştırır, onun yerine bir tür temel, diyelim ki üç boyutlulukta teatral performansları koyar, insanı fiziksel olarak bir şeyler yapmaya, bazı tür uygulamaları gerçekleştirmeye, doğru oturmaya, doğru durmaya zorlar. Ama bedeninizin hangi pozisyonda olduğunun farkı nedir?! Üç boyutlulukta yaptığımızın ne farkı var?! İster bir tef çalın, ister

taş yığını yapın ya da başka bir ritüel gerçekleştirin - bu sadece bir ritüeldir, sistemin size dayattığı şeydir.

Allah - O yakındır. O gerçekten şahdamarınızdan daha yakındır. O çok yakındır ve O'na gelmek çok kolaydır. Ama arada dağlardan çok daha fazlası duruyor. Yolda bilinç vardır ve bilinç sistemin bir parçasıdır. Yani ölü, Diri'ye giden yolda durur. Ve bu hatırlanmalıdır.

Ve hiçbir koşulda bilincin size söylediklerine odaklanmamak. Manevi bir dürtüye, manevi bir deneyime ihtiyaç vardır. Sadece yaşamayı... öğrenmeliyiz. Ve Hayat güzeldir. Ve bilinç ne derse desin, "başarılı olamayacağınıza ve hiçbir şey yapamayacağınıza" sizi nasıl ikna ederse etsin – bu sizi ilgilendirmiyor. Sadece kendisi hakkında konuşuyor. Bilinç gerçekten bunu yapamaz. Ve Ruhsal Dünya hakkında gerçekten hiçbir şey bilmiyor. Sadece bir şeyi anlayan insanların hakkında ilettikleri yankılar ve bundan hayali resimlerini yapıyor. Bu nedenle, asıl şey devam etmek ve pes etmemek. Ve sizi doğru yere götürmeyen rehberleri dinlememek... Bilinç demek istedim. Çünkü bilinciniz size ait değildir, sistemin bir parçasıdır ve bu unutulmamalıdır. O zaman her şey yoluna girer; o zaman her şey hallolur.

Zh: Evet... ve hisler aracılığı ile algılayarak yaşadığınızda, o zaman sadece Yaşarsınız. Ve burada çok büyük bir fark var, çünkü sanki havayı soluyorsunuz. Ve sadece içini biliyorsunuz... nefes almak nasıldır... ve bu kadar. Bilinç Benliğe özgürlük vermez. Sadece bilmemiz gerekiyor ki, bir kez işe yaradıysa, sonra ikinci kez, sadece hayal etmeyin, başarısızlığınız için çevrenizdeki herkesi suçlamayın, çünkü bu sadece bir hile, dışarıda bir düşman aradığı zaman bilinçten gelen bir "selamlama"dır. İnsan yalnızca bilincin bu tür engeller çıkarabileceğini anlamalıdır, çünkü ruhsal olarak özgür olmanız onun için yararlı değildir. Ve bunun sadece bilincin işi olduğunu, böyle çalıştığını anladığınızda, onunla savaşmazsınız, sadece özgürlüğe daha fazla açılırsınız. Bu, her şeyin çok

kolaylaştığını, geçmişe bağlılığınızın olmadığını, geleceğe bağlılığınızın olmadığını anladığınız anlamına gelir. **Manevi uygulamada bunun daimi bir "şimdi" olduğunu** anlarsınız, çünkü bu gerçek Hayattır. Ve **gerçek Hayatta her an benzersizdir.**

T: Bu kesinlikle doğru.

Zh: O zaman sadece içsel olan ile yaşarsınız, içiniz dolar. Bu farkı insana dünyevi gözle baktığınızda değil, içsel bir ruhsal bakışla baktığınızda görürsünüz. Gerçeği Yalandan ayırt etmek çok kolay olur, çünkü kim ne derse desin gerçekte ne olduğunu hissedersiniz... Bir insan sizin için açık bir kitap gibi olur: Bilinçten gelen tüm düşünceleri görünür, hissettiğiniz için o tüm ruhsal özünde görülür ve hisler aldatılamaz. Kimin içinde boş olduğunu ve onun arkasında ruhsal bir deneyim olmadığını hissedersiniz, ki bilinç bunu yayımlar.

Aynı zamanda, sizin gibi sürekli uygulamada olanları, Ruhsal dünya ile yaşayanları, bu yakın ve sevgili Allah'ın Sevgisi ile dolu olanları da hissedersiniz. Onun ruhsal özünü görürsünüz, çünkü onu içeriden hissedersiniz ve arkasında daha fazla bir şey olduğunu, sizi birleştiren bir şey olduğunu anlarsınız. Ve bu deneyim, dikkatinizi bilince beslerken olağan yaşamda olan deneyime benzemez. Çünkü üç boyutlulukta *görüntüleri beslediniz... bilincinizi beslediniz.* Ve Ruhsal dünyada yaşamaya başladığınızda, o zaman tüm dikkatiniz ... derin içsel hisler yoluyla Allah'a yönlendirilir. Dikkatiniz yuvaya, Kaynağa yönlendirilir. **Siz sadece Ruh ile yaşarsınız.** Herkes nasıl yaşayacağını seçer; herkes kendini seçer.

IM: Kesinlikle doğru gözlemledin. Ruhsal vizyon, dünyevi olandan çarpıcı biçimde farklıdır. Ruhsal vizyon, Hakikatın anlaşılmasını sağlar; gerçekte ne olduğunu görüyorsunuz. Ve dünyevi vizyon tam da bilincin size dayatmak istediği veya bir Benlik olarak size göstermek istediği şeydir. Bu, sadece başka bir yanılısama yaratır, inanmanız gereken, sizi gerçek

kaderinizden, burada bulunma amacınızdan uzaklaştıracak bir yanılısama yaratır. Bu çok büyük bir fark.

Yalan söylemeye gelince... Yalan söylemek sistemin bir unsurudur. Ruhsal dünyada aldatma yoktur ve olamaz. Ruhsal dünyada sadece Gerçek vardır. İşte bu yüzden ruhsal vizyon, tekrar vurguluyorum, her zaman gerçekte ne olduğunu gösterir. Önemli bir nokta, insanlar büyü için çabalıyorlar, çünkü gerçekte Benlik ruhsal gelişmeyi arıyor...

T: Öyleyse, İnsan bu ruhsal gelişme, sınırların ötesindeki bir şeyin gelişmesinin ihtiyacını hissediyor ve bilinç bu ihtiyacı büyü ile değiştiriyor?

İM: Evet. Burada bir nokta var. Bu, İnsanın Gerçeği öğrenmek istemesinde yatmaktadır. Benlik özgürlük için, gerçek özgürlük için çabalar. Benlik, Ruhsal Dünyada herhangi bir düşmana sahip değildir ve olamaz. Ruhsal dünyayı anlama konumundan, Benlik tamamen özgürdür. Bu özgürlüğü arar; bunun için çabalar. Ve bilinç, birçok kez söylediğimiz gibi, Benliğin Ruhsal bir varlık olarak gelişmesini engellemek için her şeyi yapar. Yani, gücünü, Benlik üzerindeki aldatıcı gücünü korumak için.

Bu doğru... Kesinlikle doğru sözler. Neyse ki, birçok insanın bunu anlamaya başladığını belirtmek isterim. Ve gerçekten de bugün itibariyle pek çok kişiyle kelime kullanmadan konuşabilirsiniz. İlerlemek gerekirse, her yıl bu tür insanlardan daha fazla olacağını söyleyeceğim. Ve bu güzel... gerçekten güzel.

Mesele şu ki, dinleri, mezhepleri veya başka herhangi bir şey ne olursa olsun, manevi yolu izleyen, gerçekten Allah için çabalayan uygulayıcıların veya insanların dili - birdir ve insanlar birbirlerini hissederler. Allah gerçekten birdir, Ruhsal dünya birdir ve insanların kesinlikle bölecek hiçbir şeyleri yoktur. Bilinç ayırır. Düşmanlık yaratır, sadece güç yüzünden,

Benliğe hükmetme arzusu yüzünden bir yanılsama empoze eder. Ama insanlar Ruhsal Dünyanın gerçekte ne olduğunu anladıklarında, milliyet, dini görüş, kişinin ateist olup olmadığına veya Ruhsal dünyanın var olduğunu hissedebilmeden önce kim olduğuna bakılmaksızın tek bir aile haline gelirler. İnsan bunu hissettiği, kavradığı ve anladığı anda, manevi ailenin, gerçek ailenin, gerçek, ayrılmaz, hayatın Ebedi olduğu o ailenin bir parçası olur, o sona ermez ve doğal olarak, üç boyutlulukta değildir, dünyasal olanda değildir.

Dünyevi her şey sonludur, burada ne varsa hepsi geçicidir. Bilincin dayattığı aynı yanılsamalar bile geçicidir. İşte bu yüzden ki, insanların hayatları boyunca dine imanla ve hakikatle hizmet ettikleri ve son güne kadar "Allah var mıdır?" diye şüpheyeye düştükleri anlar ortaya çıkar. Neden? Çünkü onlar hizmet ediyorlardı... bilince hizmet ediyorlardı. Bir de şu var ki, bilinçleri ile kime hizmet ediyorlardı? Kesinlikle Allah'a değil, kesinlikle Ruhsal Dünyaya değil. Onlar sadece sisteme hizmet ediyorlardı: bir organizasyonu memnun etmek, onların arzularını ya da başka bir şeyi tatmin etmek, ama çoğu zaman, başkalarının, kendilerinin bile değil, başka birinin bilinci tarafından onlara dayatılan diğer insanların isteklerini tatmin etmek. Ve insanlar pratikte öğrendikleri zaman, gerçekte, Bilgiyi edindiklerinde, artık kelimelere ihtiyaçları yoktur. Bunu anlarlar, bilirler. Kim olduklarını bilirler, onlar nereye ve neden gittiklerini bilirler. Bu en yüksek değerdir. Bunun için insanlar buraya geliyor, doğmak için... Canlı doğmak için.

Zh: Evet...

T: İgor Mihayloviç, Şu anda söyledikleriniz beni çok duygulandırdı, özellikle de birleşik aile hakkında ruhsal anlamda söyledikleriniz. Ama bilinç, her şeyi sıradan bir şekilde bükerek ve aileniz hakkında sadece dünyevi fikirler verir. Hemen parçalar ve böler... size belirli insanları, görüntüleri gösterir... Deyim yerindeyse, size et ve kan akrabalarını gösteriyor. Üstelik akla gelen ilk şey, tam olarak bu insanlarla olan

duygusal ilişkiler, daha doğrusu bilinçleriyle olan ilişkilerdir.

En ilginç şey, daha önce, bu insanlarla daha çok aile içi ilişkiler içindeyken, bu insanların gerçekte olduğu düşüncesi bile aklıma gelmedi... bu insanlarda, tıpkı sizde olduğu gibi, Kutsal Ruh'un bir parçası olduğu, onların Benlik, kelimenin maddi olmayan anlamında Benlik oldukları.

Ve neden daha önce böyle düşündünüz? Çünkü sadece düşündünüz ama hissetmediniz, çünkü siz kendinizsiniz ve bilinç ile yaşadınız. Ve bilinç için her şey her zaman kendi egoizmine dayanır. Ve ailenizle olan ilişkilere dürüstçe baktığınız zaman, bilincinizin dikte ettiği gibi yaşadığınız o anlarda ne oluyor? Bilinciniz sürekli olarak başkalarının önemini size kıyasla küçümsüyor. Onun için her şey gizli düşüncelerle ilgilidir ve bilinç onları duyurmaktan korkar. İlişkilerin saflığından, dürüstlükten, basitlikten korkar. Neden? Gücü arzuladığı için, tacıyla ilgilenir: sizin hakkınızda veya kim tarafından hangi kötü şeyler söylendi veya tersine, sizi kim övdü. Ve tüm bunlarda tüm yaşamınız geçiyor, daha doğrusu bilincinizin yaşamı gerçekleştiriyor. Ama gerçekte, bir Benlik olduğunuzu fark ettiğinizde, o zaman başka bir insanda da her şeyden önce onun ruhsal potansiyelini görürsünüz, ruhsal bir Benlik görürsünüz. Ve en önemlisi, bilinciniz size ne söylese söylesin onu hissedersiniz.

İM: Bu kesinlikle doğru. Bilincimiz “aile”nin, “akrabalar ve sevdiklerin” ne olduğunu nasıl algılıyor? Bunlar yine anne, baba, çocuklar, büyükanneler, büyükbabalar, erkek kardeşler, kız kardeşler ve tüm aile. Gerçekte, insanlar ruhsal deneyim kazandıklarında, ten renginden bağımsız olarak, kimin nerede yaşadığından bağımsız olarak herkesin bir olduğunu anlarlar. Bu birdir; bütündür, insanlıktır. Herkesin bir ruhu vardır. Ve birini incitmek doğru değil, bu en yakınını incitmekle aynı şeydir. Birinden nefret etmek doğru değil, o kötü olsa ve sana kötü bir şey yapsa bile, bunun onun bilinci olduğunu anlaması gerekiyor. Sol yanağımıza vurduğunuzda sağ yanağımızı çevirin

demiyorum. Sistem önünüzdeyken, onu anlamasını sağlamanız gerekir; başka türlü almaz. Ama, Potansiyel bir Ruhsal Varlık olarak Benliğin herkes için aynı olduğunu, daha çok Ruhsal Dünyaya ait olduğunu vurgulamak istiyorum. Ve sadece o pes ettiğinde, kişisel Armagedon'unu kaybettiğinde ve sistemin bir parçası olduğunda, o zaman basitçe ölür... Evet, yavaş yavaş... Altbenlik bir problemdir; ölüm sonrası ıstıraplar da korkunçtur. Ama soru bunda değil... Bu her durumda geçici; o her iki durumda da varlığını durdurur.

Ama insan hayattayken bir şansı vardır; Sınırsız Dünyaya, Ruhsal Dünyaya katılma ve muazzam bir ailenin parçası olma fırsatına sahiptir. Ve burada, insanın bilinçten çoğalttığı herhangi bir kötülüğün, gerçekten Benlik ve Ruhsal Dünya arasında durduğunu ve sizi size en yakın insanlardan daha da uzaklaştırdığını anlamak önemlidir. Ve daha önce de söylediğim gibi, en yakın kişi herhangi bir kişidir. Uygulamada Ruhsal Dünya algısına ulaşan insanlar özellikle bunu hisseder ve anlarlar. Bütün bunları anlıyorlar.

Doğal olarak, dünyevi dili konuşmanın olumsuz bir yönü de var. Neden? Çünkü daha önce de söylendiği gibi, bilinçten gelen bir yalanı hissedebilirsiniz. Bir insan, dini dili kullanarak, "kolunda şeytanla" geldiğinde ve şeytandan konuştuğunda, o zaman, doğal olarak, bu hoş değildir. Onun Benliği için üzülürsünüz, ruhsal bilinç kazanma fırsatını kaçırdığı için üzülürsünüz. Ama aynı zamanda, bir Benlik olarak bilincinin kendisine dikte etmesine izin verdiğinde ve bu kötülük onun aracılığıyla yapıldığında - bu hoş değildir. Ama o zaman insan Hakikati bilir. Kiminle konuştuğunu bilir: Ruh ile mi yoksa şeytanla mı iletişim kurduğunu. Bu da önemlidir.

Zh: Evet ve bu, bir insanı bir şey söylemeye başlamadan önce hissettiğinizde, şu andan itibaren kimin tarafında konuşacağını ve gerçekte ne istediğini hissettiğinizde, ruhsal gelişimin böyle yan etkilerinden biridir. Ve ziyaretinin nihai amacını zaten bilirsiniz. Çünkü bunlar, insanlar düşünce parçalarını

yakaladıklarında bazı psişik yetenekler değildir. Hayır, burada her şey çok daha ciddi. Tam, kapsamlı bir anlayışa sahipsiniz. Bütünsel, kapsamlı bir algınız var. Sebep-sonuç ilişkilerini anlıyorsunuz, yani daha derine iniyorsunuz, insanın kimden konuştuğunu biliyorsunuz: Ruhtan mı yoksa sistemden mi. Ve aynı sistemin ne istediğini biliyorsunuz. Sadece biliyorsunuz...

VİDEO BAŞLIĞI

Diri ölü olamaz ve kesinlikle ölü Diri
olamaz.

İM: Gerçekle yüzleşirsek, bilinç insanı manipüle eder. Ve yardımcı olur: onun yardımıyla iletişim kurar ve birbirimizi algılarız. Ama Benlik ile üç boyutluluk arasındaki aracılığın, bu tür diplomatik yeteneklerinin arkasına saklanarak, insanı manipüle eder.

Benlik, gerçekten maddi değildir. Eğer bilinç maddi ise, o zaman Benlik maddi değildir. Bu süreci anlamak için, sadece nasıl gerçekleştiğini açıklayacağım. Bilinç bir araçtır; Benlik ile doğrudan bir bağlantısı vardır. Bu yüzden algılarız, neden görürüz, hissederiz vb. Bu süreçte Benlik, bilincin kendisine verdiği üç boyutluluk hakkındaki bilgiyi, onu görmeye alıştığımız şekilde alır. Ama insan içsel vizyon yeteneklerini açtığı zaman, o zaman üç boyutluluk tamamen farklı görünür ve böyle iki ayaklı bir görüntü kavramı ya da başka bir şey, gerçekte tam olarak örtüşmez.

T: Yani, maddenin değeri kaybolur?

İM: Evet. Bir insan bu tezahürü iyi ifade etti. Ona soruldu: "Başka bir insanı nasıl görüyorsun? ve o yanıtladı: "Elektronun, elektron bulutunun dönüşünü gördün mü? Buna benzer bir şey...

sadece daha fazla kir var."

T: Bu da sık sorulan bir soru: "Başka birinin başka bir vizyonu ne anlama geliyor?" Bir insan üç boyutluluktan başka bir şey görmediği zaman ve hisler aracılığıyla bu pratik algılama deneyimine sahip değilse, o zaman bilinci ona başka bir insandaki neyi gösterir? Yalnızca bir beden, yani fizik dilini konuşan üç boyutlu bir nesne, çünkü bilincinin algısı bu şekilde uyumludur.

IM: Evet öyle. İnsan, başka bir kişide üç boyutluluk görür: sadece eller, bacaklar ve geri kalan her şey. Ama hisler aracılığıyla algı perspektifinden bakarsak, gerçekten manevi algıdan, üç boyutluluğa bakarsak, o zaman başka bir kişiye baksak bile ne görürüz? Bir nesne görürüz - bulanık bir nokta. Şuna benzer... Bir elektronun bir atomun etrafında dönmesi gibi. Sadece bulanık küçük bir bulut ve tüm bileşenleri görülebilir. Ama hisler vasıtası ile algıladığımızda üç boyutlu bir nesne görmeyiz. Ve burada bizim için elbette bilinç yardımcı oluyor. Yani, bilinç aracılığıyla bir nesne görürüz. Ve ortaya çıkıyor ki, insan ruhsal olarak yeterince gelişmiş olduğunda, özgürdür, bir şey hisseder ama başka bir şey görür. Bir nesneyi dünyevi gözlerle gördüğünü çok iyi anlar. Ama aynı nesneyi ruhsal gözlerle de görür. Bir insanın ruhsal olarak dolu olup olmadığını görür. İster içi boş olsun, ister dolu olsun. Yine, Benliği ne durumda: bir köle durumunda veya bir dereceye kadar özgürlük kazandı.

Ve neden birçok katılımcı size mektup yazıyor (programdan kısa bir süre önce okuduk) ve şu soruları soruyorlar: "Neden manevi olduklarını düşündükleri insanlar içlerinde boş olduklarını hissediyorlar?" İşte tam olarak bu noktada, kendilerini geliştirmekte olan insanlar, hissetmeye başladılar. Ve hisler vasıtasıyla algılama, hisler vasıtasıyla vizyondur. Yani, bir insanın doğru şeyleri söylediğini hissederler, ama içi boştur. Ama bu şekilde, yine bilinç, insanlarla da oynayabilir. Kişi bir tapınağa girer ve Allah'a dua etmek yerine, sanki kum havuzundaymış gibi O'nunla kepeçleri karşılaştırmaya başlar, Allah'a hak iddia etmeye başlar. Neden? Çünkü kişinin kendisinin içi boştur.

Bilinç, onun ruhsal hiçbir şeyi kavramasına, algılamasına izin vermez. Ama o ister... bilinç insana Ruhsal Dünyanın tezahürünü fiziksel düzeyde hissetmeniz gerektiğini söyler. Tam şu anda gerçekten bir şey olmalı, o zaman inanacaksınız.

Ama insanlık tarihinde kaç kez insanlar bunu yaşadı, gerçekten metafiziksel tezahürleri olan fenomenler varken vb. Peki ya insanlar?! Bilinçleri bunu nasıl algıladı? Bir şeyler uydurmaya, doğa olaylarıyla, bazı metafizik sorularla, büyüyle açıklamaya başladı, bu kişide bir iblis olduğunu suçlamaya başladı. Bilinç her şeyden önce ne anlatır? "Onun içinde şeytan var, Tanrı'nın Ruhunu değil." Neden? Çünkü Benliğin özgürlük kazanmaması için suçlamak ve inkar etmek çok daha kolaydır. Benlik örnekleri görürse, kendisinin de yapabileceğini anlar. Ve bilinç için bu felaket derecede korkutucudur. Böylece suçlamaya, "Haydi, tam tersine bu iblisler... büyü" demeye başlar.

Zh: Çünkü, insan ruhsal olarak özgür olduğu zaman bu sistem için faydalı değil.

IM: Elbette, çünkü o zaman sistem onun için çalışmaya başlar.

Zh: ... Evet, ve o zaman sistem almak yerine...

IM: ... almak yerine, harcar. Ve bunda bir fenomen var: hiç kimse kaybetmek istemez. Bu onun için kötü bir iştir.

T: Ben de kişisel deneyimimden böyle bir anı paylaşmak istedim, çünkü böyle bir sorunun ruhsal yolu izleyen insanlarda bilinçten ortaya çıkabileceğini anlıyorum. En azından, bu soru bende erken aşamalarda ortaya çıktı. Bu Bilgiyle ilk karşılaştığımda, içimde... gerçekten en yakın ve en sevdiğim şeyi hissettim. Ve orada, derinlerde kesin bir "Evet!" vardı. Ama bilinç her zaman şüpheler atıyordu, her zaman bazı artıları ve eksileri tartıyordu. Manevi yolda ne kazanacağıma dair bir anlayış – içeriden bir anlayıştı, bilincin ötesinde bir anlayıştı. Bu eşsiz özgürlük duygusu... Orada mutlak derin bir kesinlik

vardı... Ama bilinç, “Peki, ruhsal yolda ne kaybedeceğim?” diye bir düşünce atıyordu. Orada elbette bir tuzak vardı, çünkü o anda bu soruya bir yanıtım yoktu. Diyebilirim ki, bilinçte bir korku bile ortaya çıktı... Ama içeride elbette çok daha fazla iyilik vardı.

IM: Ruhsal yolda insan üzüntü ve ölümden başka bir şey kaybetmez. İnsan kazanır. Bu nedenle ruhsal yolu izleme korkusu ancak bilinçten gelebilir. Neden? Çünkü zincirlerini Benliğe dayatır. Ve ruhsal yoldaki Benlik onları kaybeder. Pek çok insan, ruhsal olanı kavradığında, gerçekten kavradığında insanın öğrendiği o dünyevi becerileri kaybedebileceğinden korkar. Kaybetmez. Hiçbir şey kaybolmaz. Yeni bir anlayış gelir, yeni bir algı gelir. Bilincin ne olduğuna dair bir anlayış gelir. Ama bu bilinç için faydalı değildir, bu yüzden insanın bir şeyleri kaybedebileceği fikrini empoze eder. Hiçbir şey kaybetmeyeceksiniz; sadece kazanacaksınız. Ve üç boyutlulukta elde edilemeyi kazanacaksınız. Çünkü kazandığınız şey Ebedidir. Ve eğer o Ebedi ise, o zaman kaybedilemez. Ve burada ne kazanırsanız kazanın, kaybedeceksiniz. Bu önemlidir; bu yola başlamadan önce bunu bilmek gerekir. Ve ilk adımı atmadan önce, insanın ruhsal yolda bilince güvenmemesi gerektiğinin farkında olması ve anlaması gerekir. Çünkü biri onun tavsiyelerini dinlerse hastalıklara, trajedilere, her şeye yol açabilir. Ama beni bağışlayın, bilincinizin kırık koltuk değneklerine güveniyorsanız, ruhsallık burada nerede?

Hiçbir şeye güvenmemelisiniz. Sadece Sevmelisiniz. Ve gerçekten sevdiğinizde - siz de sevilirsiniz. Bedeni olmayan birinin neden herhangi bir desteğe ihtiyacı olsun ki? Maddi beden için desteklere ihtiyaç vardır ve herhangi bir destek geçicidir. Ve bu önemlidir.

Zh: Evet, çünkü Tanrı'ya giden pratik yolun tam olarak içsel hislerinizin ve eylemlerinizin yolu olduğunu kavrarınız. Ve bu çok önemli bir an - tam olarak eylemler. Bu, oturmadığınız, birinin gelmesini, size bir şey vermesini beklemediğiniz, ama

harekete geçtiğiniz, basitçe hislerinizi ifade ettiğiniz, sevdiğiniz, her gün bu his içinde olduğunuz anlamına gelir. Niyetinizi hisleriniz ile ifade edersiniz; bunu “burada ve şimdi” anında ifade edersiniz. Ve bu sizin kişisel yaşamınızdır – bu, Benliğin yaşamıdır. Bilincinizin aşına olduğu o kişisel hayattan çok farklı, sonuçta düşüncelerden ıstırap çekiyordu, size dışsal olanı düşündürüyordu... Çünkü bu en derin sevinç dakikalarında, Ruhunuzun – tutsak olmadığını, Ruhunuz – zekanın üzerinde olduğunu anlıyorsunuz. Ruhun özgür olduğunu anlıyorsunuz, gücünün Sevgide olduğunu anlıyorsunuz. Anlıyorsunuz ki, **sınırsız Sevginizin en derin kendini ifade etmesi – bu, Allah'a giden pratik bir yoldur ve pratikte, tam olarak en önemli olan budur.**

VİDEO BAŞLIĞI

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

İM: İnsanlar birbirlerine açık olduklarında ve içlerinde hisler yoluyla algı hakim olduğunda, o zaman sadece üç boyutluluğu eklerler. Ve gerçekten birbirlerini kolayca anlarlar, kolayca kavrarlar. Ama, bilinç bunalır bunalmaz: “Birbirimizi nasıl anlıyoruz? Dilini bile bilmiyorum” – işte bu, anlamayı bırakıyorlar... Neden? Bilinç dikkati dağıttığı için değil, hisler vasıtası ile algı kapandığı için. Çünkü insan dikkatinin gücünü yatırdığı yerdir. Ve eğer onu bilince, maddeye yatırarsanız, o zaman hisler aracılığıyla algılama kapanır.

T: İnsan daha fazla hissetmeye başladığı zaman, o zaman sistemin de ona daha fazla tepki göstermeye başladığı fikri var. İgor Mihayloviç, lütfen buna yorum yapar mısın?

İM: Doğrusu bu böyle, sistem her zaman tepki gösterir ve insanın Ruhsal Dünyadan algılamasını kesmek için her şeyi yapar. Onun yoluna engeller koyar. Çünkü gerçekte, insanın

hayatında bir şeyler gerçekleştiği zaman, kişi olan şeylere dikkat göstermeye başlar ve alışkanlık ile dikkati dağılır. Ve sistem, bilinç vasıtası ile onun şeyleri daha az hissetmesi için onu ruhsal yoldan uzak tutmaya girişir. Ama bu sadece, insan hissetmeye başladığı zaman olur.

T: Igor Mihayloviç, insan ne zaman sistem için görünmez hale gelir?

IM: Ruhsal Dünya ile yaşamaya başladığı zaman, o zaman sistem onu fark etmez. Onu sadece, o maddi dünya ile yaşadığı zaman fark eder, bizim burada olduğumuz, oturduğumuz ve konuştuğumuz vs gibi o buraya döndüğü zaman - şu anda görülebilir durumdayız.

T: Öyleyse, ruhsal yolda ilk adım kendini bilmek.

IM: Evet, gerçekte, sözünü ettiğimiz bu yol basit, temeldir; tüm özü, derinliği kavrama fırsatı verir. Ve yine, bilincinizin nasıl çalıştığını öğrenme, bilincinizin tam olarak sizin olmadığı anlayışına varma fırsatını verir, bu ne kadar çelişkili olursa olsun ve en komik şey, bilinciniz siz değildir. Bundan daha önce sizinle yaptığımız programda bahsetmiştik, Allah'a şükür, şimdi bunu dile getirebiliyoruz. Neden? Çünkü bu zaten bir çok nörofizyolog ve kendilerini inceleyen, en azından kendilerini gözlemleyen diğer insanlar tarafından doğrulandı. Onlar bu gerçeğe kendileri karşılaşıyorlar, bilincin onu tanıma sürecinde yardımcı olmaktan çok onun işini zora soktuğu ortaya çıkıyor...

T: Bunun nedeni nedir?

IM: Nedeni, her insanın bilincinin bütünün bir parçası olmasıdır. Bu miselyuma benzer. Sistem gerçekte mevcuttur. Ve dinlerde, İncil'de şeytanın var olduğundan söz ediliyor... Elbette, o var, hiç kimse bunu tartışmaz. O farklı şekilde adlandırılabilir; Evrensel zihin denilebilir, Mutlak denilebilir, Bilgi alanı denilebilir, her şey denilebilir. Ama ona sistem adını

vermek daha uygundur.

VİDEO BAŞLIĞI

Ruhsal yolda, insan üzüntü ve ölümden başka bir şey kaybetmez.

02:18:43 – 03:01:30

T: İgor Mihayloviç, insanlar neyi görmüyor? Küresel ölçekte onlara ne oluyor?

İM: Bu iyi bir soru: "İnsanlar neyi görmüyor? İnsanlar her şeyi görmüyor, Asıl gerçek, eğer insanı Benlik olarak, hayat tiyatrosunda var olan bir izleyici olarak düşünürsek, o zaman insan en önemli şeyi görmüyor. İnsanlar Benlik olduklarını görmüyorlar. Ve insanlar gerçekten ölümsüz olabileceklerini görmüyor ve anlamıyorlar. Temel olan şeyi - burada ne için bulduklarını, en basit soruyu - var oluşlarının anlamını görmüyor ve anlamıyorlar.

Neye güveniyorlar? Alışılmış bir şeye: çocukluktan beri alıştıkları, onlara öğretilenlere. Ama, onlara ne öğretildi? Akıllı olmak, bilinci dinlemek, kurnaz olmak, yaşamak, hayatta kalmak. Nerede yaşamak ve hayatta kalmak? İşte doğru yönerge: hayatta kalmak. Ama yine, yaşamak - bu doğru. Ve iyi yaşamak da doğru. Ama nerede yaşamak? Ebedi yaşam, geçici varoluşun yerini alır. Ve insana ne oluyor? Kör bir adama benzer. Ve bilincinin ona gösterdiği şey... Bu doğru; ona şunu gösterir: "İşte bir ağaç". Bir insan geldi, ona dokundu - bir ağaca. "İşte bir taş". Bir insan geldi, dokundu, evet o bir taş. Onu kaldırabilir; o ağır. Ve bilinç şöyle der: "Bu konuda gerçekten tartışabilir misin? Ve bilim bunu onaylıyor. Ve bazı manevi konulardan bahsediyorsun."

Ama kim onaylıyor? Ve neyin vasıtası ile onaylanıyor. Bilinç vasıtası ile. Ve bilinç nedir? Ve bir insan için tam olarak bilincin onun kendisi olduğu görünüyor. Ama o mu? Ve burada şeytan veya sistem adı verilenin en büyük gizemi ve en büyük zayıflığı vardır. Zayıflık bundadır.

Çoğu insan Şeytanın gücünün tam olarak onun var olmadığını kanıtlayabildiği gerçeğinde yattığını iddia eder. Ama, Ruhsal yola başlayan, bu yolun tüm karmaşıklığını, tüm basitliğini ve güzelliğini tanımaya başlayan her insanın gördüğü ilk şey bilincidir, onun kendisi olmadığı ve bilincin kendisine hizmet etmediğidir. Ve bilinç - o diktatördür, o kendisini manipüle eden ve özgür Benlik olarak onu köleleştiren sistemin parçasıdır. Mesele bu.

Ancak, insanın bunu görebilmesi için, her şeyden önce içsel özgürlüğe susamış olması gerekir. İstemek değil, arzulamak değil, susamak. Bu onun için bir ihtiyaç olmalıdır. Ve sadece kişi bu ihtiyacı hissettiğinde, o zaman bu yolun üstesinden gelebilir. Ama eğer "*istiyor*" ve "*arzuluyorsa*", o zaman tüm "*istiyorum ve arzuluyorum*" hala bilinç vasıtasıyla gelir. Tüm "*ruhsal yol*" deneyimini (biz buna tırnak içinde böyle diyeceğiz) bilincinden geçirdiğinde, bir yere varabilecek mi?

Siz de bu konuda bocaladınız. Peki, nasıl idi? Bilinç vasıtasıyla herhangi bir şey elde etmek mümkün mü? Hiçbir şey. Çünkü o sizin ilerlememeniz için her şeyi yapacaktır. Neden? Çünkü yine maddenin yasaları şöyledir: "*yönet ve hükmet*", "*sahip ol, en azından geçici olarak, ama sahip ol, burada, maddi dünyada hiçbir şeye sahip olmamaktan çok daha iyidir.*"

Zh: Evet ve eğer bilinç Benlik üzerindeki gücünü kaybederse, o zaman hayatta kalması mümkün olmayacaktır. Ve işte böyle bir an, bunu anlamak çok önemlidir, insan yaşamı boyunca ruhsal olarak özgür olduktan sonra bile, bilinç hala bedenle birlikte karmaşık bir sette onunla kalır. Ama aynı zamanda, bu içsel özgürlüğü gerçekten kazandığınızda, Ruhsal Dünyayı gerçekten

hissettiğinizde ve her gün onunla yaşadığınızda, bu yaşamınızın ayrılmaz bir parçası haline gelir. Ve tabii ki bilincinizi kontrol etmek çok kolay hale gelir. Bilincin hala bir Benlik olarak size karşı saldırganlığını sürdürdüğü, hala bu tür kalıplarla programlarını empoze etmeye çalıştığı açıktır. Ancak, Benlik bunu, Gerçeğin ne olduğunu çoktan anlamıştır. Ve mesele de budur. Bilincin çok daha az saldırdığından bahsetmek gerekir, çünkü bu süreç bilinç için dezavantajlı, kârsız hale gelir.

Ve beden dünyevi günlerini tamamladığında, bedenın yaşam süresi içinde ruhsal kurtuluşa erişmiş olan özgür bir Benlik, sadece Kendi Yuvasına gider, Ruhsal dünyaya geri döner. Ve bilinç varlığını sonsuza dek durdurur. İşte tam olarak bu yüzden, Benlik arzuladığında, bu içsel dürtüleri hissettiğinde, içsel çağrıya, ruhun Sevgisine, Ruhtan gelen hislere gerçekten yanıt verdiğinde, işte tam olarak bu yüzden, ruhsal olarak özgür olduğunuzda, bilinç bunu bilir ve bedenın fiziksel ölümünden çok korkar, çünkü bu süreç onun için fiziksel beden olarak - sadece ölümdür.

İM: Gerçek anlamda, evet. Sistemin insanın bilinci olarak adlandırılan bu kısmı, ruhen özgürleşmiş insanın bedenının ölümünden sonra gerçekte varlığını durdurur. Ama aynı zamanda insan yaşamı boyunca kendini ruhen özgürleştirdiğinde, yani özgür olduğunda, insanın üzerindeki gücünü de kaybeder - özgürlüğün anlamı burada yatar. O özgürdür! Bu, bilincini kontrol ettiği anlamına gelir.

Herhangi bir insan şöyle diyebilir: *"Bilincimi ben kontrol ediyorum. Bu benim bilincim. Ne istersem onu yaparım."* Bu konu hakkında çok konuştuk. İşte, bir kalem ve bir parça kağıtla oturun ve size gösterdiği ve söylediği her şeyi yazın. Ve sonra okuyun ve bakın: bunu isteyen siz miydiniz? Bu düşünceleri siz mi sipariş ettiniz? Bu arzuları siz mi sipariş ettiniz? Ve tüm bunlar neden oluyor?

T: Bilinç size üç boyutluluk yüklemeye çalıştığında bu çok iyi

bir pratik tavsiyedir, dikkatin daralması durumundan çıkmaya ve kim olduğunuzu fark etmeye çok yardımcı olur. Dediğiniz gibi, tavsiye ettiğiniz gibi kendim için yazıyorum: her şeyi olduğu gibi, sadece kendim için, abartmadan, mantıktan herhangi bir ifade olmadan. Aksi takdirde, daha önce de doğru bir şekilde belirttiğiniz gibi, birinin bunu okuyacağını bildiğinizde, bilinç aktif olarak metni süslemeye başlar, böylece kimse sizin hakkınızda, daha spesifik olarak bilinciniz hakkında kötü bir şey düşünmez. Yani, söylendiği gibi, deney saflığı için sadece kendiniz için yazdığımız zamanki gibi bir dürüstlük yoktur.

Ve düşüncelerimde dönüp duran her şeyi dürüstçe bu şekilde yazdığım da ve sonra hepsini kendime okuduğum da, bilincin size hasta bir hayvanın bir tür hezeyanını dayattığı açıkça görülebilir: bilincinizin bir aldatma, yalan ve iftira el kitabı. Bilincin egoizminin bazı saplantılı duygusal endişelerle karışmış parçalı bir reklamı, öneminizin küçümsenmesi, günlük bilgi parçalarıyla karıştırılmış geçmişten bir ve aynı parçalar. Yani, bir çeşit karmaşa. Ve tüm bunların içinde olay örgüsü değişiyor ama öz aynı... Esasen, her gün basmakalıp bir şekilde tekrarlanan hezeyan. Sadece bir maymun gösterisi. Modern psikoloji ise bu sorunları çözmekten çok uzak.

IM: Evet, psikoloji, nörofizyoloji ve diğer bilimlerin perspektifinden bunun neden tam olarak böyle olduğunu, bilincin neden bunu ürettiğini... kalıplarını kanıtlamaya çalışabilirsiniz. Ve tüm psikoloji bilinç kalıpları üzerine inşa edilmiştir, bunu açıkça belirtmek gerekir. Bu kalıpları öğrenirler ve bu kalıplar üzerinden diğer kalıpların yardımıyla manipülasyon tekniklerini öğrenirler. Yani, bir kez daha aynı sopa, sadece diğer ucuyla.

VIDEO BAŞLIĞI

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

Zh: Üç boyutluluktaki günlük yaşamda, Benlik her zaman bilincini duyar. Benlik bilincini yalnızca bilinç tarafından tamamen köleleştirildiğinde duymaz. Ve o zaman, sizin için, bilinç sözde kim olduğunuzdur.

T: Evet, bu şu anlama gelir, insan şu anda sizin şu anda tanımladığınız durumdadır, bilinç denilen şey olduğundan sarsılmaz bir şekilde emindir.

IM: Bu tam olarak doğru.

T: İgor Mihayloviç, burada ayrıca öyle ilginç bir an var ki, aslında sistem insanın seçim özgürlüğünü etkileyemez. Ama ne yapıyor? Sizi buna inandırmaya çalışıyor (**IM:** dikkatinizi dağıtıyor)...

IM: Dikkat dağıtıyor. Ve fikir aşılama nedir? Fikir aşılama bir dayatmadır. Bir imgenin, bir resmin dayatılması. Bu arzunun dürtüsüdür. Bu yine ne üzerine bir oyun? Her şeyden önce bencillik üzerine. Bu, bir bireyin, diyelim ki zaten var olan bir bireyin bireyselleştirilmesidir. Yani: "*Bu sensin! Sen seçildin. Sen şöylesin, böylesin. Ve her şey senin için dönmeli; senin etrafında dönmeli*". Peki, bırak dönsün. Ne kadar süreyle? Ve zaman o kadar hızlı akıyor ki bir bakıyorsunuz çoktan bitmiş, dönmeyi bırakmış. Peki ya yarın? Ama sizin yarınınız yok. Mesele burada. Ama sadece yarınınız değil, önünüzde bir Sonsuzluk olduğu zaman, o zaman her günün sizin için anlaşılabilir olduğu, bunun hiçbir şey olmadığı bir konumdan iyi anlaşılır.

Ve bilinçle yaşayan ölümlü bir insan için... (Tekrar vurguluyorum, ölümlü olan. Neden ölümlü? Çünkü o gerçekten ölümlüdür). Onun için her gün hayattır. Bilinç her güne tutunur ve onu daha telaşlı, daha hareketli hale getirmeye çalışır. Ama burada bazıları şöyle diyecektir: "*Hiçbir şey yapmadıysam nasıl telaşlı ve hareketli olabilir?*" Tam da tembellikte, sızlanmada, ilgisizlikte - bu tam da bilincin vahşi bir tezahürüdür.

Burada, söylendiği gibi, insanın gücü azalmıştır, iyi bir ruh halinde değildir ya da depresyondadır. Konuya girdiğinizde depresyon nedir? Depresyon diye bir şey var olabilir mi? Hayır, olamaz. Peki depresyon nedir? Bencilliğin bir parçasıdır ya da kişinin kendisi tarafından manipüle etme şekillerinden biridir. Bilinç ona basitçe dayatır ve o anda son derece olumsuz duygusal hislere sahiptir.

T: Kurban konumu ...

İM: Kurban konumu... İnsan dikkatini nereye verir? Sürekli gücenikliğe. Sızlanmaya. Bu insana ne olur? Kötü beslenen ama sabahtan akşama kadar sürekli sağılan bir inek gibidir; her damlası sıkılır: bedenın süt üretecek zamanı olmamıştır, ama çoktan sıkılmıştır. İşte bunlar tam da depresif ya da tam tersine son derece neşeli durumlardır - bu sadece manipülasyondur. Ama bunun arkasında gerçek bir şey var mı? Hayır. Boşluk. Yani, eğer öze bakarsanız, boş olduğunu görürsünüz.

Ve insan Hakikat ile temasa geçtiğinde, burada yine ruhsal yaşam konumundan gerçek mutluluk, gerçek hayat nedir? Yine, depresyon diye bir anlayış olabilir mi? Bu çok saçma. Kötü bir ruh hali bile olabilir mi? Bu çok saçma. Evet, beden yorgun, üzgün görünebilir ama insanın içinde neler oluyor?

Zh: Evet, orada Ruh ile yaşarsınız. Beden yorulur, ama Ruh içinizde neşe yaratır.

İM: Neden Kutsal Ruh? Çünkü onunla eğlenceli, Kutsal, Tatil. Tatil Ruhu, bu şekilde adlandırabilirsiniz çünkü her zaman bir Tatil. Daha iyi ne olabilir ki? Hiçbir şey. Orada en azından bir an için dünyevi herhangi bir şeyin yerini alabilecek bir şey var mı? Hiçbir şey. Bu nedenle, insan gerçekte o dünyayla temasa geçtiğinde, artık aptalca şeyler yapmaz. Zaten deniyordur, yanlamasına da olsa, bilinç yoluyla da olsa, ama buna doğru tırmanmaktadır. Bazı yansımalarla değil de, diyelim ki o halden gölgelerle temasa geçtiğinde, bu da harika olsa da, ama o zaman

herhangi bir şeyle değiştirmek imkansızdır.

Zh: Evet, hatta pratik bir örnek vermek gerekirse, fiziksel olarak çok yorgun olduğunuzda, belki de çok fazla uyumadınız ve tüm günü bir tür fiziksel efor sarf ederek geçirdiniz (**IM:** Ama bu bedenin bir sorunu...) ve bir noktada, bunun sizi içinizdekilerden hiçbir şekilde uzaklaştırmadığını fark ediyorsunuz. Tam tersine, bu duyguları yoğunlaştırıyor gibi görünüyorsunuz...

T: Bedenin meşgul olmasından, beynin meşgul olmasından ve Ruhsal Dünyadaki Benliğe (**IM:** Yaşamak) müdahale etmemesinden memnunsunuz.

Zh: Hastalığı bile ruhsal durumunuzun yararı için kullanırsınız. Ama varsayalım ki beden kendi sağlığıyla ilgileniyor. Ama siz bir beden olmadığınızı anlıyorsunuz...

IM: Beden sağlıkla, dinlenmeyle ilgilenir, ama siz bununla ilgilenmiyorsunuz.

T: Evet, gururdan dinlenmek ve bencilliğiniz için bir hatıra fotoğrafı - artık sizi rahatsız etmiyor çünkü hepsi düne ait bir yanılsama.

IM: Benlik algılaması gereken şeyi - Ruhsal Dünyayı - algıladığında, bu yanılsamalardan özgürleşir. Açıktır ki büyür, dünyayı keşfeder. Ama, her durumda, dünyayı olduğu gibi görmeye başlar. Ve üç boyutluluk biliş için en ilginç boyutluluk değildir, diyelim ki ruhsal Benlik için söylüyorum. Çünkü maddi dünyayı ilgilendirmeyen şeyler için %70'e %30 oranında değiştirilmiş olan tam olarak dikkatin gücüdür.

VIDEO #7

Video, sistemin, bilincin Benlik üzerindeki etkisini artırmak için medyayı nasıl kullandığını anlatıyor. Manipülasyon, aldatma,

kontrol ve manipülasyonun gizli psikolojik taktikleri, kelimelerin, cümlelerin ve vaatlerin gücü, rakipleri baştan çıkarma ve kar elde etme, kalabalık psikolojisi, satış büyümesi, muhatabı bilgisi olmadan manipüle etme harikası, istenmeyen dürtü satın almanın psikolojik stratejisi - insanı bilincin kölesine dönüştüren ve içindeki her şeyi uyandıran bu ve çok daha fazlasıdır.

Ama bu farklı olabilir mi? Olabilir. İnsanı kendi üzerinde çalışmaya, sistemi incelemeye teşvik eden bilgiler. Benliğin bilinçten nasıl farklılaştığını, bilincin köleliğinden nasıl kurtulacağını ve özgürlüğün nasıl kazanılacağını, Ruh ile nasıl yaşanacağını anlamayı sağlar. İnsanlığın ruhsal tarihinden deneyim ve uygulamaları anlatır. Ruhsal Sevginin en iyi örnekleri, dünyanın dört bir yanından insanların en derin hislerle yaşama ihtiyacı hakkındaki görüşleri, Ruhsal dünya ile Yaşamın önemi. Tüm bu bilgiler İnsanın özgür ve mutlu olması için gerekli koşulları yaratır. Seçim İnsana kalmıştır!

IM: Modern bilim ne hale geldi? İlgilenenler tüm bu bilgileri kendileri bulabilir (artık birçok araştırmaya ücretsiz erişim var) ve bilincin nasıl çalıştığını ve ne olduğunu incelemeye başlayan insanların, bilinci kontrol edenin insan olmadığını, bilincin aslında onu manipüle eden ve kontrol eden yabancı bir şey olduğunu anladıklarından emin olabilirler.

Zh: Dahası, ayrıca belirli bir Benlik için özel olarak bir illüzyon çizer. (**IM:** Tabii ki, kesinlikle). Yani insan sadece %10'unu görür, geri kalan %90'ı ise bugün bilimin iddia ettiği gibi... Beyin %10'unu algılar...

IM: Bilinç, beyin değil. (**Zh:** Evet, bilinç...) Beyin bilincin ona verdiklerini algılar ve yine işlevselliği ölçüsünde, daha fazlasını değil. Ve bilinç - evet, ana manipülatördür. Bilginin çoğu Benliğin yanından geçip gider. Benliğe hiç ulaşmaz.

Zh: Bu böyle... Bu arada, bilinç idrakinin pratik deneyiminden

bir başka önemli nokta: bilinç bilgiyi Benliğe hazır bir yanıt olarak sunar, yani kesinlikle gerçekler tarafından desteklenmez. Ve her zaman araya bir şeyler sokmaya çalışır; Benliğe bir tür hazır sonuç atmaya çalışır. **Ama bilinç gerçeklerden ve pratikten korkar.**

IM: Evet, bu doğru. Tekrar, sahnedeki sanatçıyı ele alalım. Ne görüyoruz? Sahnede rol yaptığı ve bir tür rol oynadığı gerçeğini. Ama sanatçının tüm hayatı sahne dışında kalıyor. Evet, bu maddi dünyada her şey fraktal olarak tekrarlanır... İlginç bir örnek, ama soyadlarından bahsetmeyeceğiz. Bir adam tiyatrodaki Kral Süleyman rolünü oynadı. Rolünü o kadar inandırıcı oynadı ki birçok insan oyunculuğuna hayran kaldı ve aktörü Kral Süleyman'ın kendisi kadar bilge olarak algıladı. Hayatta ise sıradan bir alkolik. İşte adalet.

T: Kral ...

IM: Kral için çok fazla. Ama insanlar bilinçaltında onu neredeyse Süleyman'ın kendisi olarak algıladılar.

T: Evet, maddi standartlara göre yaşadığında bilinç insanı çelmeliyor. Ve onunla kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyor. Aslında bu oyunun sonucu zaten biliniyor. Ve tabii ki her şey insanın gururuna dayanıyor...

IM: Oldukça ilginç ve ikna edici olan bir başka şey de bilincin bizimle oynuyor olması... Pek çok insan beyni inceliyor ve onda bilinci bulmaya çalışıyor. Ama beyin bir sonuçtur, neden değil. İşte basit bir örnek. Bir insan gerçekte bir tür eylem gördüğünde, aynı anda MRI cihazında beynini incelemek gerekirse, onda belirli nöronlar uyarılır. Ve eğer insan sadece bir eylemi hayal ederse, o zaman aynı nöronlar uyarılır. Yani bilinç bir illüzyonu diğerinden ayırt etmez. Bu da önemli bir noktadır. Neden? Çünkü **insan bilincinde olan şey Benlik için bir gerçekliktir.**

Zh: Bu çok üzücü bir nokta çünkü eğer Benlik ruhsal olarak özgür değilse, o zaman onun için yalnızca bir gerçeklik vardır ve bunu da Birincil bilinç ona gösterir.

IM: Kesinlikle doğru... Örneğin, rüya. Bundan daha önce bahsetmiştik, rüya sırasında kişi kendisini gerçekte olduğu gibi hisseder. Hem sert maddenin sertliğini hem de yumuşak olanın yumuşaklığını hisseder ve suyu su olarak, ateşi de ateş olarak hisseder. Ancak bu bir yanılsamadır.

T: İgor Mihayloviç, ilginç bir nokta daha var, ama bu seçme özgürlüğüne daha yakın, *1970'lerden beri insanın seçme özgürlüğüne sahip olup olmadığını incelemek için aktif olarak deneyler yapılıyor.* Ve son zamanlarda, insan belirli eylemleri gerçekleştirmeden veya bu kararın farkında olmadan önce beynin bir karar verdiği pozisyonu aktif olarak desteklenmektedir.

IM: Ama bu gerçekten de böyledir. İnsanın bilinci, sonucu Benliğe sunmadan çok daha önce bir karar verir ve buna göre, Benlik bunu gerçekleştirebilir. Yani, bir anlaşmazlıkta... örneğin, siz ve ben bir şey hakkında tartışmaya başladık, sonuç bilinçlerimiz tarafından zaten biliniyor, ama biz hala tartışmaya devam ediyoruz. Onlar kimin kazanacağına çoktan karar vermişlerdir. Başka türlü nasıl olabilir ki, eğer sizin bilinciniz, benim bilincim ve isterlerse bizi duyacak olan herkesin bilinci tek bir bütünün parçasıysa. Bu kendinizle satranç oynamaya benzer: ne kadar bilge olursanız olun, kendinizi ne kadar kandırmaya çalışırsanız çalışın, yine de kazanacaksınız ama aynı zamanda kaybedeceksiniz.

T: Evet, şah mat... "Mükemmel mat" da diyebilirsiniz...

IM: Paradoks, bu anlaşmazlığın sonucunun önceden biliniyor olmasında yatıyor. Tartışan her iki taraf için de bilinmiyor. Onlar sadece sistem oyunundaki piyonlar. İkisi de duygular yayıyor, ikisi de endişeleniyor, dikkatlerinin gücünü belirli kelimelere

yatırıyor ve belirli duygular tarafından yakalanıyorlar. Ama sonuçta sistem bu anlaşmazlığın sonucunu çoktan tahmin etmiştir.

T: Evet ve eğer dikkatiniz oyunda ise böyle bir oyunun sonucu açık ve geri döndürülemezdir.

IM: Evet. İnsan gerçekten de seçme özgürlüğüne sahiptir. Ama bu seçim bilinçte yapılmaz ve kesinlikle beyinde de yapılmaz. İnsanlar, bir insanın her şeyden önce bir Benlik olduğunu anlayamıyorlar. Benlik maddi olmayan bir yapıdır. **Ve Benliğin maddi olmayan bir yapı olarak tam olarak yatırım yaptığı şey olan dikkatin gücü, maddede değil Ruh'tadır. Kesinlikle özgür olmak ve mutlu yaşamak, gerçekten mutlu olmak ve gerçekten özgürlüğü kazanmak için, insanın bu dikkat gücünü tam olarak hisler yoluyla algıyı geliştirmeye yatırması ve ruhsal gelişime yönlendirmesi gerekir.** Ama bunu gereksiz düşüncelere, bilincin size dayattığı o hayali resimlere yatırmamak gerekir. Ve kesinlikle bilinç tarafından dayatılan gereksiz duygulara da yatırmayın. Sadece fonlar gibi makul ölçüde tasarruf etmek ve yatırım yapmak gerekir. O zaman uğruna çabaladığınız o sınırsızlığı bulacaksınız, ama sadece bunun için gerçekten, gerçekten çabaladığınızda.

VİDEO BAŞLIĞI

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

Zh: Son zamanlarda bilim insanları, kitle iletişim araçlarında insanın sadece seçme hakkından yoksun değil, aynı zamanda iradeden de yoksun olduğuna dair varsayımlarını yayınlamaya yüksek sesle açıklamalar yapmaya başladılar. Bunun bir nedeni var...

IM: Gerçekte, insan irade sahibi olamaz. İnsan bir iradenin iletkeni olabilir. Bölünmüş olduğu sürece, tek bir bütün değildir. Ve bir parça bütününe gücüne sahip olamaz. Mesele de

budur. Ve irade bütünün bir tezahürüdür.

Mesele nedir? İnsan ya sistemden (şeytandan) gelen iradeyi ya da Ruhsal Dünyadan gelen iradeyi yönetebilir. Ama o, bir Benlik olarak, neyi kabul edeceğini seçebilir. Seçme özgürlüğüne sahiptir. Ama bilinç bazen basitçe şaşırtır. Basit bir örnek. Sessizce yürüyor, manevi bir şey düşünüyor ya da dua ediyorsunuz ve aniden bir köpek size arkadan havlıyor. Nasıl bir tepki verirsiniz? Dikkatinizi ona vermez misiniz? Elbette verirsiniz, kesinlikle. Bu bir abartı; sadece açıklıyorum.

T: Şimdi bile bazı izleyicilerin bilincinin köpeğe yapışabildiği ve "*görüyorsun, seçme özgürlüğün yok*" diyebildiği ortaya çıkıyor. Gerçi burada sıradan bir üç boyutluluktan bahsediyoruz.

IM: Farkında olmadan, dikkatinizin gücünü bedeninizin korunmasına harcarsınız. Bu yaşamı koruma yasasıdır. Ve bilinç, köpeğin size havladığı gerçeğine tepki vermelidir. Bu normaldir ve doğaldır. Asıl soru nerede olduğunuzdur?

Eğer şu anda, bir Benlik olarak, Ruhsal Dünyayı hisler aracılığıyla algılama durumunda iseniz, o zaman her durumda bilinciniz tepki verecek, her durumda dikkat edeceksiniz. Ama bu sizi bir Benlik olarak bilincinizin kontrolünden çıkarıp geri getirmeyecektir.

Bu bir bilgisayar oyunundaki gibi değildir, hayır, hiç değildir. Bir matriks ya da başka bir şey çizdikleri gibi değil. Dışarıdan içeriye doğru bir gözlem gibi. Ya da yandan dışarıdan. Neden? Çünkü her şeyi bir bütün olarak göreceksiniz. Normal tepki vereceksiniz, ama eğer gerçekten Ruhsal Dünya ile yaşıyorsanız, sizi bu durumdan çıkarıp bilincin köleliğine geri dönmeye zorlayamayacak.

Ama insan bu deneyime sahip olmadığında, bilinç ona tam tersini söyleyecektir; meditasyonunuzda nasıl oturursanız oturun, nasıl

dua ederseniz edin, eğer bir şey olursa, kesinlikle işe yarayacaktır. Bilinç elbette çalışmaya başlayacaktır. Onun işlevi budur. Tepki vermek ve varlığını sürdürmek zorundadır.

T: Bu yüzden "ruhsal olanla meşgul olun, ama onunla yaşamayın" diyor.

IM: Spor ile ya da başka bir şeyle uğraşabilirsiniz, ama ruhsal olanla yaşamalısınız. İnsan bunu fark edene kadar, bilinç ona sürekli "*Git biraz fiziksel egzersiz yap, git dua et, biraz meditasyon yap ya da ruhsal pratik yap*" diyecektir. Bunun nasıl adlandırılacağı önemli değildir. Ama insan bir şeyle meşgul olacak ve Yaşamayacaktır. Ve aradaki fark büyüktür. Bir şeyle meşgul olmak fiziksel beden aracılığıyla mümkündür, bilincin yardımıyla bir şey yapmaktır... Ama Ruh ile Yaşamalısınız.

Zh: Evet, çünkü ruhsal olan bir hobi değil, temel bir içsel ihtiyaçtır. Ona dünyevi olan her şeyden daha fazla ihtiyaç duyarsınız. Ve o olmadan, sadece cehennem olur, ama varoluş olmaz.

IM: Ve işte asıl mesele burada - bilinç neden insanları ruhsal bir şeyle meşgul olmaya itiyor? Ruhsal olanla yaşamalısınız, sadece onunla meşgul olmamalısınız. Bu neden oluyor? Çünkü bilinç, Ruhsal Dünyayı algılamaz. Ruhsal Dünya ile nasıl yaşanacağını bilmez. İşte bu yüzden bilinç insanları zamanlarını ve güçlerini (her şeyden önce dikkat güçlerini) ruhsal olmaya çalışmak, dikkatlerini bir noktadan diğerine kaydırmak için harcamaya iter. Bilincin kontrolü altında olan insanlar her zaman bir arayış halindedirler: her zaman bir din, bir büyü ya da başka bir şey ararlar...

T: ... yeni bir şey için.

IM: Kesinlikle. Onlar yenilikle ilgilenirler. Bilincin peşinde olduğu şey bu yeniliktir. Yani, bilinç insanları bir tarikattan diğerine, bir dini cemaatten diğerine gitmeye iter. Yani, bilinç

sürekli olarak arayış içindedir, öncelikle kendisi için ve ikinci olarak da insanları doğru yoldan uzaklaştırmak için büyü arar.

T: Ve eğer insan ruhsal olanla yaşarsa?

IM: Ama eğer insan ruhsal olanla yaşıyorsa, o zaman bilinç... çalışır, işlev görür, aynı köpeğin yaptığı gibi havlar ama dikkatini dağıtmaz.

T: Yani, sistem koşullar yaratır: durumlar, yanılsamalar, provokasyonlar. Ve tüm bunlar insanın dikkatini en önemli olandan uzaklaştırmak için yapılır. Ve şimdi bilimsel alanda oluşan o durum... o mantar, bilinç çalışmasındaki o tıkaç. Ve bu üç boyutluluktaki her şey bilinçle bağlantılıdır: kişinin düşünceleriyle başlayıp, insanlar arasındaki çatışmalar ve savaşlarla sona eren ve bunu vurguluyorum, "derin bir bilinç çatışması" olarak tanımlanan.

Zh: Evet, peki bu derin çatışma neyin içinde yatıyor? İgor Mihayloviç'in bahsettiği şeyde, bilincin her şeyden önce Ruhsal Dünyaya, Ruhsal Dünya ile kendi içinde yaşamaya çabalayan Benliğin her türlü dalgalanmasına karşı çıkmasında. Sistem, Benliğin bu içsel özgürlüğü kazanmaması ve saldırganlık ve korkunun köleliğinde kalması için her şeyi yapmaya çalışır.

T: Evet, işte bu yüzden aynı bilinç hakkındaki bilgi çok önemlidir. Ve bilim insanları, bilinci incelerken, "bilinç nedir" sorusunu yanıtlamak için standart bilimsel yöntemlerin sınırlarını aşmak gerektiğinden yakınıyorlar. Çünkü çalışmalarındaki zorluklar daha "bilinç neden vardır?" sorusunun formüle edilmesi aşamasında ortaya çıkmaktadır. Araştırmacıların "bilincin zor problemi" diye bir terimleri bile vardır.

Zh: Evet, böyle bir şey var.

T: Evet, bilim camiasında bu sorun hem modern bilinç

felsefesinde, hem psikolojide, hem sinirbilimde, hem de aynı kuantum fiziğinde önemli bir araştırma konusudur. Bilim insanları çeşitli bilinç teorileri geliştirmekte, iç gözlem, yani kendi kendini gözleme de dahil olmak üzere olasılıkları incelemektedir.

Ancak sorun şu ki, çoğunlukla teorik araştırmalar yürütüyorlar, yani bilinç aracılığıyla, deyim yerindeyse bilincin "kesitleri" üzerinde çalışıyorlar ve kendi bilinçleri aracılığıyla sonuçlara varıyorlar, yani sistemin köleleri olarak, kendi yaşamlarındaki bilincin köleleri olarak... Hatta bilinç sorunlarının derinliklerine indikleri anda kendi sağlıklarının da etkilendiği ve bu insanların hastalanmaya başladıkları kaydedilmiştir. Ama aslında bilincin kendisi sistemin incelenmesinde evrensel bir tıkaç rolü oynuyor.

İM: Sistem, insanın sistemi inceleyebilmesine karşıdır. Yani, bilinci kendi bilinçleri aracılığıyla bilimsel olarak incelemeye çalışan insanlar her zaman çıkmaza girmişlerdir. Biraz daha yaklaşanlar ise sağlıklarını kaybettiler ve birçoğu sonsuza dek - çok ısrarcı olanlar ve bazıları - sadece bu çalışmayı yürüttükleri süre boyunca. Ve pek çok bilim insanı bunu yaşadı.

Tam ilginç bir şeye yaklaşmışken, tüm grup hastalandı ve deneyler durur durmaz iyileştiler. Ve ne kadar ısrarcı olurlarsa, hastalıklar da o kadar şiddetli hale geldi. Bu kaydedilmiş bir gerçektir ve bu arada böyle birçok grup vardı.

Ve bu tür belirtilerle karşılaşanların birçoğu, araştırmalarından vazgeçtiler. Neden? Çünkü metafizik başlar, açıklanamaz olan. Ve pek çok modern nörofizyolog, diğer alanlardaki bilim insanları, bilinci, nasıl çalıştığını, nasıl işlediğini gerçekten inceleyenler - bir tür paranormal, metafizik tezahürlerle karşı karşıya olduklarını çok iyi anlıyorlar ve bunun hakkında konuşmaktan bile korkuyorlar. Ama içlerinde kim korkuyor? Yine aynı bilinç: "*İnsanlar onlar hakkında ne düşünecek? Bilimsel statülerini kaybedecekler*".

T: Yani, bilinç onlara kendi korku ve şüphe programlarına dikkatlerini vermelerini önerir.

IM: Evet. Pek çok insan sağlığını kaybetti; pek çoğu da bilinçlerinin yardımıyla bilinci incelemeye çalıştıklarında hayatlarını kaybettiler. Bu bir gemideki isyanla aynı şey: gemi çok büyük ve burada birkaç denizci sorun çıkarmaya karar verdi, bu şekilde söyleyelim. Doğal olarak o zamanın yasalarına göre ya bastırıldılar ya da denize atıldılar.

T: Yani sistem bunu incelemeye izin vermiyor mu?

IM: Sistem, doğal olarak, eğer insanda Benlik değil de Bilinç baskınsa, onun üzerinde çalışılmasına izin vermeyecektir. Sistem sadece Ruhsal Gözlemci olarak Benlik konumundan çalışılabilir ve çalışılmalıdır, yani bir insanda Ruhsal doğanın hakimiyeti, sistemden veya dinlerde şeytan olarak adlandırılan kişiden kaynaklanan maddi doğanın İkincil bilincinin değil. Basit bir soru: şeytan cennete giden yolu gösterebilir mi? Elbette gösteremez. Kendi kazanına giden yolu gösterebilir ama cennete giden yolu gösteremez.

Gerçekte Ruhsal Dünyanın bir parçası haline gelen kişi için sistem üzerinde çalışmak kolaydır. Hatta onu gerçekten incelemesi bile gerekmez. Her şey açıkça görülebilir; kendinizi zorlamanız bile gerekmez. Ama, sistemin bir parçası olarak bilinci aracılığıyla sistemin kendisi tarafından kontrol edilirken sistemi incelemeye çalışan kişi... bunun iyi bir şeye yol açmayacağı kesindir. Bu imkansızdır.

Bu, farklı zamanlarda bilge insanlar tarafından, insanlığın Bilgeleri olarak adlandırılan, Ruhsal Dünyayı gerçekten idrak eden ve sistemin bir parçası olarak kendi bilinçlerini incelemek için çok çalışan kişiler tarafından şu ya da bu şekilde dile getirilmiştir. Er ya da geç, sistemin bir parçası olmadıklarını, Ruhsal Dünyanın bir parçası olduklarını anlamaya başladılar. Ve sonra bu küçük ve değersiz üç boyutlu dünyanın tüm sırları

onlara ifşa edildi, aslında hiçbir sırrın olmadığı bir dünya.

Bu dünyanın en büyük sırrı şeytanın var olduğu ve şeytanın her insanın ayrılmaz bir parçası olduğu gerçeğidir. Ve gerçekte her şey sadece kime hizmet edeceğinizin seçiminde yatar. İnsanın hizmet etmemesi mümkün değildir. Hiçbir şey yapmadığında, hiçbir şey düşünmemeye çalıştığında ve hareket etmediğinde bile - şeytana hizmet etmektedir. Hareketsizlik, özellikle de Ruhsal açıdan, şeytana hizmet etmektir. Ve Allah'a hizmet etmek - Allah'a hizmet etmektir. Kişinin kendi içinde hisler aracılığıyla bir algı geliştirmesidir. Bu sizi Gerçek Sevgi ile dolduran ve Ölümsüz kılan şeydir. Yani, bu Hayattır. Başka türlü olamaz.

T: Evet, demek ki soru sadece her gün içinizde ne ile yaşadığınız, kendinizi ne ile doldurduğunuzla ilgili. Ya Ruh ile, minnettarlıkla, Allah'ın Sevgisiyle yaşarsınız ya da gururla, birileri üzerinde güç sahibi olmaya çalışarak, sadece görünmek için, birileri olarak kabul edilmek için herhangi bir güç... Ama yine sistem içinde.

İM: Sistem üç boyutluluk içinde hüküm sürer. Ama her insanın bilinci sistemin bir parçasını kopyalar. Sistem ya da şeytan, her zaman Tanrı olmak ya da en azından öyle kabul edilmek için çabalar. Sistem kendisinin bir hiç olduğunun, eşit olamayacağının ve Ruhsal Dünyanın sahip olduğu yetenek ve becerilere sahip olamayacağının farkındadır. Ama kendisini dinleyen Benliklere en azından böyle bir izlenim empoze etmeye çalışır. Yine, ne aracılığıyla? Kendi parçası aracılığıyla - bilinç aracılığıyla. Ama bu parça bile, bilinç, bütünü bir parçası olarak, bir bireyselliğe sahiptir ve her zaman her şeye karşı çıkmayı amaçlar. Yani, yine bu paradoks çoklu parçalanmalardan, bölünmelerden kaynaklanır. Tek bir bütünü bile böler. Ama yine de tek bir bilinç ya da sistem dediğimiz şey tarafından kontrol edilmeye devam eder. Burada kafa karıştırıcı hiçbir şey yoktur. Burada her şey tamdır; her şey her zaman yerli yerindedir. Sistem, parçalarından herhangi birinin sistemin

kendisi üzerinde güç sahibi olmasına asla izin vermez..

T: Yani, ruhsal bir yol izleyen bir insan aslında şunu fark etmelidir...

IM: Çabalayan, içsel, gerçek, değişmeyen bir şeye sahip olan bir insan... Şöyle söyleyeyim, insanın her şeyden önce kendini çözmesi gerekir: ruhsal yolu izlemeye ihtiyacı var mı? Eğer oynamak istiyorsa - bırakın oynasın. Eğer bu şekilde düşünölmek istiyorsa - bırakın düşünsünler, bırakın eğlensinler. Ama eğer insan bunu gerçekten arzu ediyorsa, bu gerçekten onun seçimiye, o zaman ruhsal yoldan daha basit bir şey olmadığını anlaması gerekir.

Ruhsal Dünyadan daha yakın bir şey yoktur. O her zaman yanınızdadır; her zaman yakınızdadır, işte bu yüzden dikkatinizi rasyonel bir şekilde kullanmalısınız. Hepsi bu kadar. Bu çok basittir.

T: Yani, bir izleyici kitlesine oynamak değil, onunla yaşamak gerekir.

IM: Evet. Eğer insan bunu sadece sözlerle söylüyorsa, bunun onun ihtiyacı olduğunu söylüyorsa, sadece bir deney olarak, yani bir tür oyun olarak bir şeyler hissetmeye çalışıyordu, sırf başkaları onu ruhsal bir insan olarak düşünsün diye. Diğer insanlarla birlikte dualarda veya meditasyonlarda saatler geçiriyor, izleyiciler için bir performans sergiliyor. Yani, üç boyutluluk içinde diğer insanların bilinci karşısında kendisi hakkında bir izlenim yaratmaya çalışıyor, kendisi hakkında belli bir izlenim ama gerçekte kendisi üzerinde çalışmıyor, hislerle yaşamıyor ve bu çok iyi hissedilebilir... O sadece oynuyor. Bilincinin nasıl çalıştığını, onu nasıl kontrol ettiğini ve onu bu eylemlere kimin ittiğini temel bir şekilde bile incelemiyor. Bunu anlamıyor ama sadece sistemden böyle bir oyun oynuyor, o zaman doğal olarak, bir illüzyon oynayarak hiçbir yere varamayacak. Dolayısıyla bu yanılsama içinde kaybolacak ve

doğal olarak, kendisi de aynı yanılısamaya dönüşene kadar orada kalacaktır.

Bu gibi durumlarda, bu tür insanların her zaman şüpheleri, korkuları... yani bilincin olağan kalıpları vardır. Dışarıda seyirci için oynuyor olsalar da, bu insanlar gerçekte her şeyden şüphe duyarlar ve her şeyden önce Allah'tan ve Ruhsal Dünya ile bağlantılı her şeyden şüphe duyarlar. Ancak gururları onları buna itmektedir. Ve gurur, Benliği mecazi anlamda el ve ayaklarından sıkıca bağlayan ve sisteme faydalı olan şeyleri yapmasını sağlayan bilincin bir parçasıdır.

VIDEO #8

IM: İlk şey kendini incelemektir. Ve herkes bundan geçer; başka bir şekilde çalışmaz. Bilincinizin aslında size acımasız oyunlar oynadığını ve size gösterdiği gerçek olduğunu düşündüğünüz şeyin çoğunun aslında gerçek olmadığını kavrayıncaya kadar – bu sadece dikkatiniz için bir kavgadır. Bunu anlayana kadar daha fazlasını anlamazsınız.

Bu dünya nedir? Sadece bir yanılısamadır; septonun çarpık aynalarının gölgeleridir. Her şeyi üreten belirli bir kuvvet vardır, bunların hepsi çarpıtılır ve en sonunda bir dalgaya dönüşür, bu dalga madde haline gelir ve bundan dolayı, hepimiz yanılısamayız. Ama siz ve ben birbirimizi hissediyoruz; işte buradayım, ellerim, masa ve başka her şey. Bizim için, bu önemlidir. Ama kim hissediyor, nasıl hissediyor, neden hissediyor? Ve bunun arkasında ne var?

Gerçek şu ki, tüm maddeyi ve Hayatın kendisini yaratan başka bir şey var.. Sonuçta, eğer Kutsal Ruh dediğimiz şeyi veya Tanrının tezahürünü uzaklaştırırsak - doğrusu, her şey yok olur. Septonun içindeki bu ışık sayesinde, onun aynaları yansıtır ve yanılısamayı yaratır. Sonuçta, içsel ışığı yansıtırlar, maddeyi yaratırlar. Maddenin gerçekte ne olduğuna bakarsak: madde bir yanılısamadır. Ama bu yanılısama ne kadar yoğun ise, o

kadar materyal hale gelir. Ve madde, maddeyi madde olarak algılar.

Unutmayın, bir rüya bile.. Basit bir şeyi alalım, zihnin işleyişini. Not edin, rüyada, her şeyi gerçek olarak hissederiz, burası ve orası arasında bizim için fark yoktur. Nadir durumlarda, bunun bir rüya olduğunu kavrarız. Ama bu şekilde hepsi gerçek. Burada yine, gözlemcinin veya izleyicinin konumundan, eylemlerin bu tiyatrosunu görürüz; bizim için, katı katıdır, materyal materyaldir, işitir, koklar, tadarız, hayat bizim için kesinlikle gerçekçi olarak geçer.. burada da aynı yanılısamadır. O nasıl farklıdır? Süresiyle farklıdır diyeceğim. Ve ayrıca, bu yanılısamada Hayatı kazanma fırsatına sahip olduğumuz gerçeğiyle, kökten farklıdır.

Sevinç farklı olabilir. Bilinçten, bir şeyin edinilmesinden gelen sevinç olabilir, ama bu geçicidir. Bu nedenle Ruhsal Dünya ile hisler vasıtası ile birleşmenin sevinci tükenmez; durmaz. Her zaman vardır, her an yenidir. Bu, yeni duyumsamaların, hisler vasıtası ile algıların sonsuzluğudur. Canlı bir yaşamdır; Hayat ile doludur. Hayat ile dolu bir hayat, buna başka bir şey diyemezsiniz. Ve maddi dünyada - kısa vadeli bir yanılısama.

Bu dünyaya gelen insan, ondan Diri olarak çıkmadıysa, o zaman hayatını boşa harcamıştır. Bu yüzden bilincinizi incelemelisiniz. Ama burada küçük bir fenomen var: İnsan bilincini incelediğinde dehşete düşer, bilinç dehşete düşer. Ama Benlik, bir Benlik olduğunu anladığında inanılmaz bir mutluluk yaşar. Bu neden oluyor? Çünkü bu anlarda onların her biri, kendisini yaratana temasa geçer.

03:01:30 – 03:44:20

T: Yani, insan bu hayali bilinç oyunlarının bir katılımcısı haline geldiğinde, hem şüpheler hem de korkular kendisinde mevcut

olacaktır...

IM: Şüpheler, korkular - tüm bunlar her zaman bilinçten gelir. Sonuçta, bilinç ruhsal olanı algılamaz. Neden büyüye çekiliyor? Bu, bilincin anlayış sınırlarını aşan şeydir: "Tam burada kendisini tezahür ettirdi, bu şekilde oldu" vb. Gerçek büyü kendini tamamen farklı bir şekilde gösterir ve bilinç için pratik olarak fark edilemez. Ve bilinç bunu doğal süreçler olarak algılar. İşte gerçek büyü budur. Ama buna dikkat etmeye değmez. Ve korkular ve şüpheler - tüm bunlar zihinden, bilinçten kaynaklanır, o şüphe duymalıdır. Ama siz - bunlarla yaşamayın, ruhsal olanla yaşayın ve işte bu kadar. İnsan ruhsal olanla yaşamaya başladığında, o zaman maddi dünyadaki tüm korkular kelimenin tam anlamıyla yok olur. Neden? Çünkü bunun bir yanılısına olduğunu mükemmel bir şekilde kavrsınız.

Sonuçta endişelenmiyorsunuz... Diyelim ki bir rüya gördüyseniz sabah kalktınız... Diyelim ki bir insan bir rüya gördü... Sabah uyanıyor ve dikkati dağılana kadar bu rüyayla ilgili endişeler yaşıyor. Dikkati dağıldı - rüya değerini kaybetti. Buradaki yaşamla, tüm bu varoluşla aynı şey - bu yalnızca geçici bir yanılısamadır ve çok çabuk geçer. Bunun hakkında çok konuşabiliriz ama gerçekte bu ancak yaşamaya başladığınızda anlaşılır.

T: Sistem insanlar arasında büyüünün bu çekiciliğinin reklamını çok aktif bir şekilde yapıyor, tabii ki kendi çıkarları temelinde. Ancak pek çok insan bilinçlerinin etkisi altındayken buna çok dikkatsizce yaklaşıyor.

Zh: Onlar basitçe büyüünün tüm yıkıcılığını, kendileri için ciddi sonuçlarını anlamıyorlar. Çünkü bu alt-benliğe giden doğrudan bir yoldur. Bu sistem için ek bir besindir. İnsanlar basitçe anlamıyorlar ki, ona sahip olma ya da onu arzulamanın kendisi bile cehenneme giden doğrudan bir yoldur...

IM: Doğru bir şekilde belirttiniz, sihirli yeteneklere sahip olma

arzusu bile - bu maneviyattan uzaktır. Neden? Çünkü sihirli yeteneklere sahip olma arzusu - bu gizli bir güç kullanma arzusudur. Ve yalnızca bilinç her zaman güç sahibi olmak için çabalar. Diyelim ki bilinç aracılığıyla sistem. Ve sonra her şeyi diğer insanlar üzerinde, yani onların bilinçleri üzerinde güç sahibi olmak için düzenler. Ve bu gücü giderek daha fazla elde etmek için her şeyi yapar, işte bu yüzden can atar...

Sistem her zaman, özellikle de ruhsal gizemler için çabalar. Ne için? En azından varlığını uzatmak için. Sonsuz hayatı kazanmak için değil, her ne kadar bunun için çabalasa ve zamanın geçiciliğini kavradığı için bunu arzulasa da. Sistem çok akıllı olduğu için kendini 'ben' olarak algılar, bu yüzden Allah'a karşı çıkar. Ama, birçok insanın şu soruyu sorduğuna dikkat edin: "Neden sistem.. sonuçta rasyonel bir varlık olarak ölümlü olduğunu anlıyor, ama neden uzlaşmaya ya da başka bir şeye gitmek ve yaşamı korumak yerine kendini dayatmaya ve Allah'a karşı çıkmaya devam ediyor?" Öncelikle bu bir antipottur, sistem asla bir uzlaşmaya varamaz, çünkü bunun için yaratılmıştır. Bu birincisi. İkincisi, insanlar nasıl hareket ediyor? Gördüğünüz gibi, en azından biraz beceri ya da biraz güç elde etmiş olan bir insan kendini konumlandırmaya anlatmaya devam eder... kendini diğerlerinden üstün tutar.

Burada, hareketin içinde pek çok insan tanıyoruz - diyelim ki otojenik bir eğitim bile yapamayan insanlar, ama koşup diğer insanlara zaten 'Bodhisattva' ve benzeri olduklarını söylüyorlar. Neden? Çünkü başkalarının onlar hakkında böyle düşünmesi, onları bu şekilde değerlendirmesi onlar için önemlidir. Ve böylece, sistem kesinlikle aynı şekilde hareket eder. Benliğe kendisinin Tanrı olduğu algısını yükler. Ve yaratır, gösterir, hastalıkları iyileştirir, hatta kendi oluşturduğu tüm yasaları çığneyebilir, çeşitli metafizik fenomenler ortaya koyabilir. Ama ne için? Sisteme kıyasla insan gibi işe yaramaz bir varlığın gözünde bile Tanrı gibi görünmek için. Sonuçta insanlar da aynı şekilde davranıyor. İşte tam da büyükten küçük olanın fraktal tekrarı.

T: Bilincin bu kadar basmakalıp davranması ilginç. Şu anda siz, İgor Mihayloviç, kendilerini başkalarından üstün tutan ama kendileri üzerinde çalışmayan insanlardan bahsettiniz... Ve bilinç hemen dikkatinizi odaklıyor, şehrinizde, ülkenizde tanıdığınız bazı insanları somut olarak tanımlıyor. Ama diğer insanlar, örneğin başka ülkelerde yaşayanlar, bu insanlar hakkında hiçbir şey bilmezler. Ve bu şekilde, herkes için kendi gururundan ve aynı bilinç tarafından oluşturulmuş bazı yerel karşıtlıklardan kendi yanılması çizer. Yani, bir kişi için - bu Petya'dır, bir diğeri için - bu Vang'dır ve üçüncüsü için, örneğin John olacaktır. Bilinç hazır cevabını gururdan herkese doğru kaydırır, Zhanna'nın bahsettiği şey budur.

Bununla birlikte, daraltılmış bilinç durumundan çıkarsanız, o zaman durumu gururuza yer olmayan küresel bir ölçekte görürsünüz. Ve durum, sistemin genel olarak yüzyıllar boyunca nasıl basmakalıp bir şekilde hareket ettiğini anlamanızdan ibarettir. Bu şekilde, insanların kibirden kaynaklanan 'Ben istiyorum'ları, güç arzusu aracılığıyla, tanıtılan Öğretilerde, Ruhsal Dünyadan gelen tek bir bütün olan şeyde kök salmaktadır. Ve sistem tüm bunları böler, tek bütünü pek çok şeye ayırır ve kendi kontrolündeki akıntılara, otoriteleriyle, virgülleriyle ve aynı güç susuzluğuyla dinlere dönüşür. Tıpkı sizin de söylediğiniz gibi, her şey fraktal olarak tekrarlanıyor.

Yani, bunu ne tür insanların yaptığının ne önemi var?! Şu anda onlar sadece bilinçlerinin kaprislerine hizmet ediyorlar, yani sistemin iradesini yerine getiriyorlar. Ama siz şu anda neredesiniz? Bugün sistemin bir rehberi var, yarın diğerleri, gerçekten güç arzulayanlar ve kendilerini örneğin aziz olarak adlandıranlar (her durumda, diğer insanların onları böyle görmesini çok istiyorlar). Ama küresel ölçekte işin özü belirli kişilerde değil, sistemde, sistemin işleyiş biçimindedir.

Bunu bildiğinizde, kendi bilincinizi, kendi tepkilerinizi zaten anlamış ve bunlara dikkat etmiş olursunuz. Dışsal olanın içinde

misiniz? Çatışmada mısınız? Ayrılıkta mısınız? Bilinç sizin için sadece başka bir düşman mı çiziyor? Yoksa Gerçeği hissediyor, sistemin küresel ölçekteki tezahürlerini görüyor ve provokasyonlarına boyun eğmiyor musunuz? Burada kendinize bir soru sorun, şu anda kime hizmet ediyorsunuz? Şu anda dikkatiniz nerede? Ruhsal dünyayı içinizde hissediyor musunuz? Şu anda kendinizde neyi geliştiriyorsunuz?

Zh: Bilinç içinizde baskın olduğunda, şu anda içinizde ne geliştiriliyor? Tam olarak kibir, megalomani ve güce susamışlık geliştirilir. Ve ortaya çıkıyor ki siz sadece dikkatinizin gücünü bu bilinç oyunlarına veriyorsunuz.

T: Ve bu da herkesi kendi oyununa saplantılı hale getiriyor. Biri - bir dinin fanatizmiyle, diğeri - büyüyle, üçüncüsü (temelde hem dini hem de büyüü reddeden) örneğin bilimle takıntılı hale gelir ve bu böyle devam eder.

IM: Şeytan kurnazdır: eğer Allah'ı istemiyorsanız ve büyü de istemiyorsanız, işte size bilim. Bu bir dikkat dağıtıcı değil mi? Önemli olan dikkatinizi maddi ve geçici olana vermenizdir. Ve siz sömürüldüğünüz sürece, Şeytan hayattadır. Sizi bir egoist olarak, gurur ve üstünlük duygusuyla yetiştirdiğinde, içinizde ne kadar çok gurur varsa, o kadar çok kölesiniz demektir. Neresinden bakarsanız bakın, bu böyledir. Düşüncelerinizde kendinizi ne kadar yüceltir ve kendinizi herkesten üstün görürseniz, herkesten o kadar aşağı olursunuz çünkü gerçekten de Şeytan tarafından manipüle edilen ve kontrol edilen bir köle haline gelirsiniz. Birine sövdüğünüzde siz de bir kölesinizdir. Bu doğaldır.

T: Evet, öyle. Ve böylece, insanların bilinçleri sürekli olarak bir tür dışsal seçim için, bir başka dışsal ayrılık için birbirlerini eleştirir. Ve insanlar hayatlarının yarısı boyunca çok fazla enerji ve sinir harcarlar, kavga ederler, birilerine bir şeyler kanıtlamaya çalışırlar. Sonuç olarak, bu zaman geçer ve dışarıda bir şeyler değişir, aynı beden yaşanır, fırsatlar kaybolur.

İnsanlar o anda aslında bunun yine bir aldatmaca, yine bir hayal kırıklığı olduğunu hissederler. Ve sonuç olarak, içleri boşalır ve insanlar mutsuz olur.

İM: Oldukça doğru.

Zh: Ama gerçekte, bu basit - sisteme hizmet etme.

İM: Aslında insan bilinci, onu ne kadar yüceltirsek yüceltelim, çok ilkedir. Eğer onu modern teknolojilerle kıyaslarsak, ilk Pentium gibi bir şeydir. Basitçe, bir tür özgürlükle ya da 'Ben' öz tanımlamasıyla kendini ilişkilendirir. Ona biraz özgürlük ve seçme hakkı verildi - ve hepsi bu, agresif olmaya başladı. Ama yine de bu hayali bir seçim hakkıdır. Gerçekte bilinç hiçbir şey seçmez; bunların hepsi ortak programlardır. Benlik bu programlar arasından bilincin kendisine aktardıklarını seçer. Ama Benlike yine bir düzen içinde, listeye göre, diyebilirsiniz. Her şey çok basmakalıp ve basit, yeni bir şey yok.

T: Gerçekten de, yüzyıldan yüzyıla aynı şey. İnsanın bilincinde onu baştan çıkararak, onu manipüle eden tek ve aynı düşünceler. Ve edebiyatta, özellikle de dini edebiyatta, aynı fenomenlerin sadece farklı isimlerle adlandırıldığı pek çok örnek var. Aynı Zerdüştlükte bunlara basitçe 'devalar', İslam'da aynı fenomenlere 'cinler' ve aynı Hristiyanlıkta 'şeytanlar' ya da 'tutku, gurur ve arzu iblisleri' denmiştir.

İM: 'İblisler' - daha önce basitçe adlandırılıyorlardı. Şimdi başka bir dil konuşabiliriz - bilişim teknolojilerinin dili. Buna programlar diyebiliriz. Neden? Yine, bilinç her şeyden önce bir alan yapısıdır. Bu modern bir insan için anlamaya daha yakın, daha kolay.

Bu bir alan yapısıdır, bilincimize girerek bir bilgisayarda olduğu gibi yazdırılan (açılan) ve çalışmaya başlayan ortak programlardır. Yani, onlara baktık, diyelim ki dikkatimizi odakladık veya dikkatimizin gücünü ortaya koyduk. Bir eylem

gerçekleştirdik, bu programı aktive ettik ve çalışmaya başladı, hepsi bu... Ama bunun daha önce insanlara nasıl açıklandığını bir düşünün: 'devalar' - gelip sizi ayartan bazı görünmez varlıklar. Tekrar söylüyorum, bunlar sadece kelimeler. Zaman geçecek, buna farklı isimler verilecek. Mesele şu ki, hiçbir şey değişmiyor, özü aynı kalıyor: **bu süreci siz yönetmiyorsunuz, siz yönetiliyorsunuz.** İster bir tür virüs programının yardımıyla olsun, ister sizi baştan çıkararak bir tür 'deva'nın yardımıyla olsun, hiçbir fark yoktur. Önemli olan sizin baştan çıkarılmış olmanızdır. Ve eğer baştan çıkarılırsanız, o zaman bir köle olursunuz.

Zh: Ama bilgiye sahip olarak, farklı şekilde yaşamak mümkün.

IM: Farklı bir şekilde yaşamak zorundasınız. Genel olarak, Yaşamak için farklı davranmanız gerekir. Bilinç itaat etmelidir. Bu nedenle hiçbir şey değişmez. Görüyorsunuz, yine pek çok insanın anlamadığı gerçeğe geri dönüyoruz: "Bilinç nasıl kontrol edeceğim? Nasıl araba kullanabileceğim? Düşünmemeli miyim? " Hayır, araba sürülür ve bu böyle devam eder. Hayat basitçe daha güzel ve ilginç hale gelir, çünkü hayat orada, Ruhsal Dünyada, hala bedendeysen başlar ve bilinç kolayca yönetilebilir ve kontrol edilebilir hale gelir.

Bu bir bilgisayar gibi. Diyelim ki daha akıllı oldunuz ama bilgisayarınız eski. Koruma programları eski. Ve hala, her türlü virüs, istemediğiniz her türlü program içine giriyor. Ama bu bir bilgisayar, gösterdiği şeyi yazdırmanız (etkinleştirmeniz) gerekli değil, öyle değil mi? Örneğin, sizi cezbeden bir resim çıktı. Çok iyi biliyorsunuz: çıktısını alırsınız ve bilgisayar şimdi uzun süre donar. Peki, neden açmanız gerekiyor? Kapattınız, bir kenara koydunuz ve işinize geri döndünüz. Her şey kolay ve basit.

T: Bu da ilginç bir nokta: Benliğin, sistemin aslında etkileyemediği bu seçim özgürlüğüne sahip olduğu ortaya çıkıyor. Ama son zamanlarda, sistemin bir eylemi ne olarak gözlemlendi? Basitçe kişinin bu seçim özgürlüğüne sahip

olmadığına inanmasını telkin ediyor.

Zh: Evet, az önce bilimsel deneylerin ve sonuçların açık bir örneğini dile getirdik; bilinç, kişinin bildirmesinden çok daha önce bir karar verir... Ve bilim adamlarının bu açıklaması şu anda medyada çok aktif bir şekilde destekleniyor. Peki, ortalama bir insanın bilinci hangi sonuçlara varacak? Sistemden kendisine bu kadar tek taraflı bilgi sunulduğunda, öz açıklanmadığında genel olarak onda ne tür düşünceler ortaya çıkacaktır?

T: Düşünce ortaya çıktı...

IM: Bir köle olduğunuzu ve hiçbir çıkış yolunuz olmadığını. Aslına bakarsanız, gerçekten de bu süreç ne zaman başladı? Çok yakın bir zamanda, Ruhsal dünyanın var olmadığı ve bunun sadece geçmişin bir kalıntısı, geçmiş yanılısamalardan gelen bir bilinç kırıntısı olduğu iddia edildi.

T: Sistem gerçekten de insanları Ruhsal dünyanın kavranışından bir şekilde yoğun bir şekilde uzaklaştırmaya başladı... Son yüzyıllarda insanların bilincinde ne konuşuluyordu? İnsanların Hayvan zihni sisteminin dünya görüşü çerçevesinde tartıştıkları ortaya çıktı: "*Madde* birincil, bilinç ikincil mi yoksa tam tersi mi?"

IM: Madde her zaman hükmetmeye ve özellikle de Ruhsal Dünya üzerinde kendi önceliğini dayatmaya çalışır. Maddenin bu dünyadaki her şeyi oluşturduğunu ve tüm dünyanın yalnızca maddeden ibaret olduğunu öne sürer ya da daha doğrusu insanların bilincine yerleştirir.

Zh: Evet ve herhangi bir yüksek öğrenim kurumundaki felsefe ders kitabının tam olarak bununla başladığı söylenebilir, sözde "madde dünyanın birliğini oluşturur"... tüm bunlarla birlikte felsefe bilinçten uçup gider: materyalizm, idealizm ve benzerleri. Ama, eğitim sürecini tamamlayan insanlar,

çoğunlukla, tüm bu felsefeyi hala anlamıyorlar çünkü bunlar zihinden geliyor. Sadece ruhsal konulara değinmeye çalışır. Peki ama bu neden böyle oluyor? Çünkü sistemin sıradan bir oyunu devam ediyor. Bilinçten bakıldığında basit olan kat kat karmaşıklaşıyor, boş olanın önemi şişiriliyor ve insanlarda algı karmaşası ortaya çıkıyor. Çünkü bu felsefeyi bilincin dayatmasına göre yazanlar, ruhsal olanın özüne dair bir anlayışa sahip değiller. Bu yüzden pratik yapmak yerine 'asıl mesele hakkında' sonu gelmez tartışmalar yaşanıyor ve işte tam da bu yüzden basit olan karmaşıklaşıyor. Ama bunun nedeni insanların kötü olması değildir. Bu sadece sistemin insan anlayışına maddenin sözde birincil olduğunu aşılama çalışması şeklindedir. İnsan ruhsal olarak evrimleşmek yerine, bunu bu yüce kategorilerle durmadan tartışır.

T: Sistemin bir oyunu haline geliyor: "*Bana neye inanacaksın? Diyalektik materyalizme mi yoksa idealizme mi?*" Gelecek nesiller için başka bir şey icat edecek.

İM: Elbette... onun işlevi bu, her şeyi yeni icat etmek...

T: Ama tüm bunlarda kendisini Ruhsal Dünya ile kıyaslayacaktır. Ama ortaya çıkıyor ki onun çalışma tarzı çok basmakalıp ve tanınabilir. Örneğin, burada olduğu gibi: her iki durumda da sistem kendini tanıtıyor, basitçe Ruhsal Dünyanın niteliklerini kendine mal ediyordu. Sistemin her zaman insan için Tanrı olmaya çalıştığını söylemişsiniz.

İşte size çok basit bir örnek, **Ruhsal dünyanın nitelikleri O'nun ebedi ve sonsuz olması** iken, materyalizmde sistem aynı şeyi kendisi için de dayatıyor, aynı şeyi aslında hem ölümlü hem de sonlu olan madde için de söylüyor. Ve sonra sistem, sözde dünyada "maddenin farklı hallerinden başka bir şey olmadığını" ve "dünyanın tüm resminin birliğini oluşturanın madde olduğunu" iddia ediyor. Ama gerçekte, çok eski zamanlardan beri insanlar **Allah'ın tek olduğunu ve her şeyin kaynağının Ruhsal Dünya olduğunu** biliyordu.

Zh: Evet, sanki sistem bu yolla kendini tanıtıyor; Ruhsal Kaynaktan gelen bilgiyi çarpıttığı için dikkatleri üzerine çekiyor, yani bir alaycı gibi. Ama sistemden gelen tüm bu çarpıtmalar çok fazla hissediliyor. Ve boş oldukları hissediliyor, çünkü ruhsal gelişimde gerçekten pratik yaptığınızda, o zaman kesin olarak hissedersiniz, ruhsal olandan gelen gerçek şeyin nerede olduğunu ve sistemden gelen boş bir şey olduğunu bilirsiniz.

T: Evet. Ya da işte başka bir örnek, Ruhsal Dünya ile yaşayan insan, Ruhsal Dünyayı idrak etmenin ilk aşamasını anlar - bu hisler vasıtasıyla algılamadır, en derin hisler vasıtasıyla algılamadır. Sistem bunu çok ilkel bir şekilde kendine göre değiştirir; daha çok fiziksel duyuumlara bağlar. "*Hisler aracılığıyla algılamadan sonra, sizin için bir tür daha yüksek seviye olacak*" gibi... sistemden - bilincin basitçe anlamadığı en derin hisler aracılığıyla algılama yerine sadece bir tür 'soyut-mantıksal düşünme' seviyesi.

Ve aynı şey dünyanın sistemden algılanışına bakarken de olur, ama idealizm prizmasından, tam olarak bilincin aktif bir rolünün vurgulandığı ve bilincin dünyayı tasarladığı iddia edilir, sadece bazı bilinç mistisizmi, aslında sadece büyü.

IM: Sistemde her zaman iki uç vardır, tıpkı salıncaklarda olduğu gibi: ya gururdan kaynaklanan demir mantık ya da bilgi eksikliğinden kaynaklanan panik korku, mistisizm. Bu normaldir...

T: Evet ve böylece sistem kendisini Ruh ile karşılaştırarak bazı paralellikler kurmaya çalışır. Ve yine, neye vurgu yapıyor? Bilinç üzerine, mantık üzerine. Örneğin, "*insan bilinci, mutlak ruhun kendini idrak etmesi olarak bedensel kabuğu aşarak gelişiyor*" diyor. Buradaki kilit nokta insan bilincidir, ama Ruh olarak Benlik değildir. Tüm idealizm, diyebiliriz ki, çağdaşlar için yeni bir akıl yürütme versiyonu üzerine inşa edilmiştir, ama eski Yunanlıların, Romalıların, tam olarak

programın başında bahsettiğiniz, ruhsal yolu değil büyüyü arayan filozofların bilinci temelinde inşa edilmiştir.

Sistem için en yüksek ruhsal olan her zaman büyüdür, çünkü bu anlayışla sınırlıdır. Ve elbette, ruhsal bilise giden yol ona kapalıdır. Ve burada, sizin de doğru bir şekilde belirttiğiniz gibi, Ruhsal Dünyayı bilinç yoluyla, kafadaki boş konuşmalar yoluyla pratikte idrak etmek imkansızdır. Çünkü bu elbette yalnızca hisler vasıtasıyla en derin algı yoluyla mümkündür.

Zh: Ama bu ruhsal anahtarları bildiğinizde, sistemin hilesinin ne olduğunu anlamaya başlarsınız. Tüm karışıklık ve karmaşıklık - bunlar sadece bilincin çalışmasının bir işaretidir, bunlar sistemin oyunlarıdır. Ve doğal olarak burada ruhsal, gerçek pratik bilgi yoktur.

IM: Çünkü ruhsal yol – her zaman basittir, ve bilinç için, her zaman karmaşık ve boş konuşmadır...

Zh: ... sistemin, bilincin çalışma prensibi.

T: Ve bilime geri döndüğümüzde, bu tür direktiflerin nereden - sistemden - geldiği açıkça ortaya çıkıyor. Eğer bilime giderseniz, bilincinizin dünya görüşü seviyesinde tam olarak geçmiş yüzyılların siyasi direktifiyle - materyalizmle - "bilincin beynin bir işlevi, nesnel dünyanın bir yansıması" olduğu gerçeğiyle hemfikir olmak zorundasınız. Aksi takdirde, XIX. yüzyıldan itibaren bu böyle oldu ve şimdi de böyle, kimse sizi farklı bir dünya görüşüyle bilime sokmayacak. Neden böyle bir siyasi direktif ortaya çıktı?

IM: Her şeyden önce böyle bir politika ortaya çıktı, çünkü XIX. yüzyılda insanlar 'eter' gibi bir kavrama çok yaklaştılar. Eter kendi başına sonsuz serbest enerji veriyordu ve bu da insanlara ihtiyaç duydukları enerjiyi istedikleri miktarda tamamen ücretsiz olarak sağlayabilirdi. Ama bu hiçbir şekilde bu dünyanın güçlü insanların çıkarına değildi. Çünkü ne

üzerinden para kazanılacak ve insanlar nasıl elde tutulacaktı? Bu işin bir tarafı. Diğer tarafı ise, maddeyi yaratan, enerji veren, maddi olmayan bir şeyin varlığının kanıtıdır - bu Ruhsal Dünyaya çok yakındır. Böyle bir paralellik. Bu dünyanın güçlü insanları arasında gerginliğe neden olan şey budur ve bu yüzden bu konuya tamamen yasak getirdiler.

Doğaldır ki, dünyanın eliti bu konuyu hızla kapatmış ve uygarlığı öyle bir materyalizm labirentine sokan sistemle ilgili siyasi direktifler vermişlerdir ki, oradan çıkmak hala çok zordur. Ve tabii ki bunun sonucunda bilim, insanların refahı, ruhsal gelişim ve diğer faktörler de etkilendi.

Burada, bir yandan, bu tür olayların ruhsal gelişimi nasıl etkileyebileceği sorulabilir. Öyle görünüyor ki, serbest enerjinin ruhsal gelişimle ne ilgisi var? Çünkü gerçekte hiçbir şey bir insanın ruhsal gelişimini engelleyemez. Ama yine de neyle karşı karşıyayız? Bilinçle karşı karşıya geliyoruz. Ve basit bir örnek düşünün, bilim fizik alanında o kadar geliştirdi ki, bu dünyayı yaratan, dünyaya bu enerjiyi veren aşkın bir şeyin var olduğunu kanıtladı. Ve evrenimizin yapısının bize okulda ya da üniversitelerde öğretilenden tamamen farklı olduğu ortaya çıkıyor. Çok daha karmaşıktır ve arkasında insanların Ruhsal Dünya olarak adlandırdıkları şey durmaktadır. Ve bilinç bununla çelişemez çünkü bu gerçektir.

Bu ruhsal gelişimi etkiler mi? Elbette, büyük ölçüde etkileyecektir.

Tüm insanları Ruhsal Dünyanın, Allah'ın Dünyasının var olduğu anlayışına yaklaştıracaktır. Ve eğer böyleyse, o zaman bu bilinçteki her türlü şüpheyi ortadan kaldırır, çünkü Ruhsal Dünyanın varlığı bilim tarafından kanıtlanmış olacaktır. Doğaldır ki insanlar ruhsal yasalara, diğer yasalara göre yaşamaya başlayacak, ruhsal özgürlüklerini kazanacaklardır. Ve sonra, kim onlara bir şey söylerse söylesin, böyle bir toplum, Ruhsal Dünya için çabalayan bir toplum nasıl kontrol edilebilir? Böyle insanlar

zenginleşme, istifçilik ya da başka bir şey yarışına itilebilir mi? Hayır, itilemezler. Ve bazı insanların diğerlerine karşı nefret geliştirmesi, Allah'ın önünde herkes eşitken onlara diğerlerine karşı kişisel üstünlük düşüncesi empoze etmek? Bu da işe yaramazdı. Doğal olarak bu durum sözde seçkinler arasında pek çok soru işaretine ve korkuya neden oldu. Bu yüzden hala hidrokarbon kullanıyoruz... Bu yüzden bugün kendilerine 'bilim adamı' diyenler bu konu hakkında tek bir kelime bile etmekten korkuyor ve böyle bir şey yokmuş gibi davranıyorlar. Sistem böyle işliyor.

T: Yani yine sistemden iddialar ve direktifler geliyor. Şimdi bilim çevrelerinde, zaten çok şey görmüş olan bilim adamı-ateistlerin kendi maddi görüşleri hakkında konuşmak için neden bu kadar uğraştıklarına şaşırılmaması gerekir. Tek soru, bunların kendilerine ait olup olmadığıdır. O kadar gayretle aynı materyalizmin zeminini tutuyorlar, bilinci savunuyorlar: bilincin var olduğunu, evrimsel büyüme nedeniyle oluştuğunu ve her şeyin maddi olduğunu ve her şeyin zihinde oluştuğunu vb. Daha genç olan diğerleri ise, diyelim ki bu sözde 'bilimsel görüşün' ortaya çıkışının gerçek nedenini anlamadan sadece onları tekrarlarlar. Çünkü sistem insanların bilincinde engelleme üzerine hareket ediyor ve ne yazık ki şimdiye kadar zeminini kaybetmiyor.

IM: Bu kesinlikle doğru. Gerçekle yüzleşelim... Bilgi biraz yayılmaya başladı. Ve birçok insan farklı bir şey hakkında konuşmaya başladı. Ve burada, söylendiği gibi, sihirli bir değnek dalgasıyla, güzel bir günde, nörofizyoloji, psikoloji ve benzeri çalışmalar yapan insanların kafalarına düşünceler gelmeye başladı: "*Ve bilincimiz nasıl çalışıyor? Ve bu neden oluyor?*" Ve burada, Şeytan'ın her zaman her şeyi dengelediğini unutmayın. Bilgi geldi - bir gereğe geldi. Ama gereğe farklı bir şey olarak gelmiştir.

T: Bu dünyaya gelen ruhsal dalgalanmaya ve Bilgiye yanıt olarak değiştirmeleri ile sistemden böyle bir gerekleştirme

gelir.

IM: Evet, bu şu anlama geliyor: şu anda bahsettiğimiz şeyi (kendi üzerinde gözlem yapma sürecini) kullanmaya başlayan bir insan, düşüncelerin geldiğini görecektir. Ama bizden önde koşanlar, aynı 'devalar' ya da çalışan programlar, ona bunu zaten açıklamışlardır: "*Çıkış yolu yok. Evet, düşünceler siz düşünmeden önce gelir. Evet, onları kontrol edemezsiniz*". Bazı bilim insanları bu fenomenle karşılaşmış, onu incelemeye başlamış ve şöyle demişlerdir: "*Hayır, daha ileri gitmeyeceğiz çünkü bu metafizik gibi kokuyor ve bütün sınırların ötesinde yatan bir şey. Bu olamaz.*" Ve hatta daha fazla çalışmayı bile reddediyorlar. Ama yine de şunu doğruluyorlar: "Evet, öyle bir olgu var ki, insanın yönetildiği ortaya çıkıyor. Ama hiçbir şeyi değiştiremezsiniz, çünkü herhangi bir iradeniz olmadığı ortaya çıkıyor, dışarıdan gelen birinin iradesini uyguluyorsunuz."

T: Bilim insanları basitçe bir korku duymaya başlarlar, diyebiliriz ki, daha fazla çalışma korkusu, bilinçlerini kaybetme korkusu. Sanki bir insanın yaşamının sonuna kadar bilincinden ayrılmayacağı konusunda bir anlayış eksikliği varmış gibi. Tek soru bilincin mi sizi kontrol ettiği yoksa Benlik olarak sizin mi bilincin gücünden özgürleştiğinizdir.

Zh: Evet, bilincin Benliğin özgürlüğünden bahsetmekte başarısız olduğu ortaya çıkıyor - bu Ruh'taki Hayattır. Çünkü bilinç için anlaşılabilir olan tam olarak Ruhtaki Hayattır, ama ruhsal olarak evrimleşen Benlik için bu doğaldır - Ruhtaki Hayat.

IM: Elbette. Tüm bunların ne kadar ilginç ve simetrik bir şekilde işlediğini, hatta biraz ileriye gittiğini tekrar görüyorsunuz. Bilgi verilir verilmez, her şey gelişmeye başladı - ve bu yöndeki faaliyetler hemen başladı. Ama neden daha önce değildi? Ve neden daha önce konuşulmadı? Gerçi tüm bunlar geçmişin dinlerinde konuşuluyordu. Peygamberler de bu konu hakkında konuşmuşlardı. Bu çok ilginç.

T: Evet, ama insanlar bunları duydu mu? Daha da kesin olmak gerekirse, içlerinde kim duydu ve tepki verdi? Sonuçta, bilinç, her şey gurur üzerine inşa edilmiştir, onun için her şey ayrılmıştır, çok parçalıdır, bağdaşmazdır.

Zh: Evet. Ve ne yazık ki, sistemin kölelerinin bilinci Bilgiyi - ortaya konan ruhsal Bilgiyi - nasıl parçalıyor ve kendi tarzında yorumluyor, insanların bilinci bu Bilgiyi nasıl değiştirmeye başlıyor? Gerçekten de bunu şu anda gözlemleyebiliyoruz; bu tam anlamıyla gözlerimizin önünde gerçekleşiyor. Sistem insanların kafalarını hangi kaldıraçla kontrol ediyor? Gururla. Ve sistemin köleleri bunu fark etmiyorlar çünkü gözlerinde gurur ve kendi önemlerinin perdesi var.

T: Evet. Ve şimdi sistemin neden... ruhsal bilgi verildiğinde bilincin neden hem dinde hem de bilimde vidalarını sıkmaya başladığını anlıyoruz. Daha sonra insanları buna dayanarak birbirlerine karşı itmek için ortaya çıkıyor. İşte buna iyi bir örnek, primatoloji gibi bir bilimi ele alalım, yani maymunları inceleyen bilimi. Çünkü bu bilimin oluşum tarihini, karşılaştığı tüm bu zorlukları ve dahası, çoğu maymunların biyolojisini, bir insanın biyolojisini inceleme ve araştırma sonuçlarının toplum tarafından psikolojik olarak algılanmasıyla ilgili olan zorlukları ve bu verilerin karşılaştırılmasını okursanız, bunun neden böyle olduğunu, insanların neden kendilerini primatlarla özdeşleştirmekten bu kadar korktuklarını ve bu bilimin gelişmesini engellediklerini kolayca anlayabilirsiniz. Elbette burada işin dini yönü son bölümü oynamadı. Ve bugün bile bu konuda tartışmalar var.

Ve tüm bunların nedeni, toplumda, ne yazık ki, ruhsal bilginin anahtarlarının çoktan kaybedilmiş olması ve insanların kendilerini anlamamaları, kendi ikili doğalarını anlamamalarıdır. Dolayısıyla, primatoloji örneğiyle, sistemin bilinçten gelen yorumların yardımıyla nasıl yoktan büyük bir sorun yarattığını ve bu bilimi inceleyen insanlarla dini inceleyen insanları nasıl karşı karşıya getirdiğini açıkça anlayabiliriz.

IM: Bu kesinlikle doğru. Çok az insan bunu biliyor, çünkü çok az insan bununla ilgileniyor. Ama aslında o aynı çocuğun gelişimi ile bir maymunun belli bir döneme kadar olan gelişimi kesinlikle aynıdır. Bu konuda ilginç çalışmalar var.

T: Evet. Bu gerçekten de böyle. Ve gerçekten de bu gerçek bilim adamları tarafından kaydedildi, ama bunun nedeni onlar tarafından bilinmiyor, en azından bu programın yayınlanmasına kadar. Ama daha sonra farklı dini organizasyonlardan insanlar bilim adamlarına öfkelenmeye başladılar: "Bekle, ama bu nasıl olur?! Peki ya inanç? Sonuçta İncil'de Tanrı'nın insanı kendi suretinde ve benzerliğinde yarattığı söylenir." Peki bilim insanları da bilinçleriyle maddeyi inceleyen sıradan insanlarsa ne cevap verebilirler? Sadece gerçekler ve hipotezlerle hareket edebilirler... Ve bunun üzerine, bilim insanları bir şempanzede tam olarak sözlü iletişim kurma yeteneğini keşfettiler. Bu da deyim yerindeyse bir başka 'dini travmanın' sonucu olarak bu deneylere yönelik bir eleştiri furyasını beraberinde getirdi. Kısaca, tırpan taşa çarptı*.

İki bireyin görüşlerinin, çıkarlarının ve mizaçlarının çatışmasıdır ve hiçbiri diğerine boyun eğmek istemez.

Ve birbirlerine karşı saldırganlık başladı çünkü insanların kafalarında bilinç hüküm sürüyor. Bilinç insanların kafasını karıştırdı ve onları birbirlerine karşı kıskırttı, onları gurura, korkuya, cehalete ve hatta terminolojiye esir etti.

Burada, Latince'de 'ilk sıra', 'ilk' anlamına gelen 'preemates' (primatlar) kelimesi bile bilim insanlarının biyolojide en yüksek düzeyde organize olmuş hayvanlardan oluşan bir grubu adlandırmasına neden olmuştur. Bu terimin kilise hiyerarşisinde kullanıldığı ortaya çıktı. Ve 2006 yılında Papa'nın eski büyük unvanlarından biri olan 'Batı'nın Patriği' genel unvanının resmi olarak papalık unvanından çıkarılması tesadüf değildir. Bu unvanın deşifre edilmesinde, aralarında 'Primatus Italiae' unvanının da bulunduğu bir dizi unvan vardır. Ve bu unvan

Roma piskoposunun İtalyan piskoposları arasında *'eşitler arasında birinci'* olduğunu gösterir.

Bilinç sadece insanlarla dalga geçiyor. İnsanların algısını çatışma noktasına kadar daraltıyor. Genel olarak, dünya çapında neler olduğuna bakacak olursak: burada unvanlar kaldırılıyor, denizaşırı ülkelerde hipotezlere, yani bilincin uydurmalarına karşı tartışıyor ve 'maymun deneyleri' düzenliyorlar. Ve Hindistan'da, maymunların tanrısı, fiziksel güç ve sihir tanrısı Hanuman kültürünü bile yarattılar ve onu bilimlerin öğretmeni olarak onurlandırıyorlar. Hinduizm'deki en popüler tanrılardan biridir ve kendisine adanmış çok sayıda tapınak ve görüntüsünün bulunduğu sunaklar vardır.

IM: Böylece bilincin nasıl çalıştığını görüyorsunuz.

Zh: Evet, bilinç sorun yaratıyor. Sonuçta ruhsal olanı anlamıyor ve onun özünü her zaman çarpıtıyor.

T: Bu doğru. İnsanlar sadece anlayıştan ve uzlaşmadan yoksunlar. Şimdi, eğer hepsi Tanrı'nın insanı suret ve benzerlikte yaratmasının gerçekten ne anlama geldiği, insanın ikili doğasının ne olduğu, bilincin insanı nasıl kurduğu ve neden her birimizin içinde bir maymunun yaşadığı sorularının yanıtını bilselerdi... Eğer bu soruların yanıtlarını bilselerdi, o zaman ne din için ne de sadece maddeyi inceleyen bilim için hiçbir soru kalmazdı.

Ve primatolojiye gelince, hayvanlar dünyasının biyolojisinden gelen gerçeklerle tartışılmayacağı doğrudur. Hatta tam tersine, bilincin nasıl işlediğine, sistemin standart bir şekilde nasıl çalıştığına dair insanın gözlerini açıyorlar. Ve aslında, siz İgor Mihayloviç'in daha önce bize söylediği gibi, zoolojiden, primatoloji, etoloji gibi aynı disiplinlerden örneklere dayanarak, insanlar da dahil olmak üzere hayvanların davranışlarının gözlemlerini inceleyerek, bu şemaları, sistemin bu ilkel kalıplarını, çalışma şeklini anlayabiliriz.

Açıkçası, bu konunun incelenmesiyle ilk karşılaştığımda, benim için başımdan aşağı soğuk su dökülmüş gibi oldu. Çünkü insan kendisinin bir beden olduğunu, düşünceler olduğunu, duygular olduğunu düşünüyor. Bununla gurur duyuyor. Ama primatoloji ile karşılaştığınızda, buna inananın tam da içinizdeki maymun doğası olduğunu anlıyorsunuz.

VIDEO #9

Video, maymun ve insanın biyolojik ilişkisini ve DNA moleküllerinden davranışa kadar çarpıcı bir benzerliği gösteren primatoloji üzerine ilginç bir bilimsel materyal seçkisi sunuyor. Genel primat benzeri özellikler, zeka, biyolojik ve fizyolojik benzerlik, işaret dili öğrenme yeteneği. Maymun ve insan davranışlarının benzerliğini gösteren eşsiz bir video koleksiyonu: gurur, saldırganlık, sinirlilik, korku, depresyon, mülk biriktirme, açgözlülük, yalanlar, gizli faaliyetler, 'ekonomik ilişkiler'. Maymunlar ve para üzerine bir deney, adalet duygusu üzerine bir deney, "Burada işler böyle yürüyor" deneyi. İnsan bedeninin bir hayvandan türediğine dair çeşitli zamanlardaki tarihsel referanslar. Çeşitli eski uygarlıklarda maymun sembolünün kullanılması. Biyolojisi, duyguları ve akli bu kadar şaşırtıcı bir benzerlik gösteriyorsa, insan ile maymun arasındaki fark nedir?

IM: Sekizinci güne kadar bir insanın bir hayvandan hiçbir farkı yoktur. Bir şempanze de oldukça iyi gelişmiş bir Birincil bilince sahiptir. Benzerlik çok yakın. Ve bir maymun ile bir insanın çocukları üç yaşına kadar, beş yaşına kadar hemen hemen aynı şekilde gelişirler. Ama daha sonra insan keskin bir şekilde kopmaya başlar. Bu neden oluyor? Çünkü doğumdan sonraki sekizinci günde insan, tıpkı bir kap gibi, insan Ruh ile dolar ve Ruh - Benliği yaratır.

T: Ruh ve Benlik tam olarak insanın ruhsal bileşenleridir. Ve insan neden İnsan oldu ve neden suret ve benzerlikte yaratıldı - çünkü Ruhsal Dünyadan bir parça onun içindeydi.

IM: Benlik tam olarak İnsanın gerçekte ne olduğudur. O sizin kim olduğunuzdur.

T: İgor Mihayloviç, insanlar tam olarak günlük yaşamda bilincin nasıl kontrol edileceği konusunda pek çok mektup yazıyorlar?

IM: İnsan şu soruyu sorduğunda: "*Gün boyunca bilincimi nasıl kontrol edebilirim?*" - Bu soru bilinçten gelir. Yani, o sizin için performans sergileyebilir. Yani, sahnedeki aktörler birbirlerine tabi olacak, rol yapacak ve size her şeyin yolunda olduğunu söyleyecektir.

İnsan bilinçten belli bir derecede özgürlüğü biraz elde ettiğinde, Benliğin bilinç üzerinde güce ihtiyacı olmadığını fark eder. Bunun başka bir şey olduğunu anlar. Bu sizin bilgisayarınız. Ve ayrıldığımızda, onu yanınıza almayacaksınız çünkü eski, büyük ve kullanışsız. Ona ihtiyacınız yoktur.

T: Benlik için önemli olan tam olarak onun etkisi altından, onun gücü altından çıkmaktır, ama ona hükmetmek değil. Öyle değil mi?

IM: Kesinlikle doğru. İlk zafer onun kontrolü altından çıkmak ve dikkat dediğimiz şeyi doğru bir şekilde dağıtmaktır. Bu durumda ilgi, bir ayının bisiklete bindiği sirkteki bir topak şeker ya da başka bir lezzetli ikram gibi çalışır. Ayı neden bisiklete biner? Yemek yemek ister. Aynı şey bilinç için de geçerlidir, Benlik ihtiyaç duyduğu zaman Benlik için çalışmaya başlar, çünkü bilinç yemek ister. Ve onun için bir parça şeker bizim dikkatimizdir.

T: İgor Mihayloviç, başka bir soru ...

IM: Ayrıca ilginç bir şey daha var. Ses mühendislerimiz daha sonra kayıtlarımızı ne kadar temizlerse temizlesin, çok fazla gürültü kalacağı açıktır. Bunu fark ettiniz mi, evet? Bu

programları kaç kez kaydetmiş olursak olalım, sistemin bu kadar bariz sırlarına dokunduğumuz anda, doğa hemen öfkelenmeye başlıyor: her şey gürültülü oluyor, her şey çöküyor. Işığın kapatılması yetmiyor, bir de bütün bu gürültü var: köpeklerden diğer her şeye kadar. Ne kadar ilginç...

T: Bilincin gerçekten, diyebiliriz ki, direnmesi ve kendini incelemeye izin vermemesi ilginç ...

IM: Sistemin içindeyken, sistemi incelemek imkansızdır. Sınırlarının ötesine geçmelisiniz; o zaman onu inceleyebilirsiniz.

VIDEO BAŞLIĞI

Benliğin Özgürlüğü Ruhta Hayattır.

03:44:20 – 04:21:43

T: İgor Mihayloviç, sistem hakkında açıkladığınız bu Bilgi, sistemin dışındaki Gözlemciden gelen Bilgi - çok değerlidir. Ve bunun ışığında, sistemin insan uygarlığının dikkatini kendi labirentlerine nasıl çektiğini, insanlığı varoluşun ana amacından - ruhsal gelişimden - giderek daha da uzaklaştırdığını fark ediyorsunuz. Söz konusu primatolojiden basit bir örnek vermek gerekirse, insanlar kendilerindeki en değerli niteliklerin akıl ve zeka olduğuna inanarak, kendi düşüncelerinin kökeninin doğasını incelemeyen, bir maymuna düşünmeyi öğretmeye çalışmışlardır. Ancak primat doğasından, yani ilkel zekadan daha ileri gidilememiştir. Şimdi ise bir makineye düşünmeyi öğretmeye, yani insanın zihinsel süreçlerini taklit edebilecek ve entelektüel davranışları simüle edebilecek, hatta insanı bile aşabilecek, kendi kendini eğitebilen bir yapay zeka, bir zihin yaratmaya çalışılıyor.

Bazı bilim insanları bunun yaratılacağı zamana büyük umutlar bağlıyor. Bunun iyi ya da kötü olması - elbette her şey toplumda neyin hakim olacağına bağlı: ya insanların ruhsal bir bileşeni ya da şu anda olduğu gibi - insanların kafalarındaki Hayvan zihni sisteminin algoritmaları.

IM: Sistemin ne düşündüğünü bilmek istiyorsanız, ne düşündüğünüze yakından bakın. Her şey basittir.

Zh: Sadece kendine dürüst ol.

IM: Bu doğru. Burada şöyle deniyor: "Yapay zeka, yapay zeka..." Ama bizim bilincimiz nedir? Bilincimiz tam olarak aynı yapay zekadır. Bilim insanlarımızın uğruna çabaladığı bu şey uzun zaman önce zaten yaratılmıştı.

Zekamız neden yapaydır? Çünkü bu dünya, örneğin modern astrofiziğin bize söylediği gibi tam olarak bir noktadan kaynaklanmadı, Big Bang olmadı, madde oluşmadı. Gerçekte her şey çok daha basit ve karmaşıktır. Modern bilimin anlayışına göre daha karmaşıktır. Ancak daha basittir çünkü gerçekte her şey daha basittir.

T: Evet, modern astrofizik ve bu arada fizik, insanların dediği gibi, büyük bir pusuda, yani cevaplardan çok soru aşamalarıdır. Ve burada çözülmemiş, "büyük sorunlar" olarak adlandırılan pek çok sorun var: Evrenin ilk zamanlarının kozmolojisi, Evrenin genişlemesi, entropi artışı, geri döndürülemezlik ve "zaman oku" sorunlarından başlayarak kuantum mekaniğinin pek çok sürecinin farklı yorumlanması ve anlaşılabilmesi sorunlarına kadar. Örneğin, şu ana kadar şu meşhur soruya hala bir cevap bulunamamıştır: "Elektron nereye düşecek?"

Elbette fiziğin "büyük problemleri" listesinde fizik ve biyoloji arasındaki bağlantıyla ilgili bir soru, indirgemecilik problemi, yani biyoloji yasalarının fizik yasalarının bileşimine

indirgenmesi de yer almaktadır. Genel olarak, insan *bilincinde*, yaşamı ve yaşam mikrobunu kesin fizik formülleri temelinde açıklama arzusu vardır. Ve burada tam olarak hangi ana soruların vurgulandığı ilginçtir - *bunlar yaşamın kökeni ve bilincin ortaya çıkışıyla ilgili* sorulardır. Ve tüm bunlar 'yapay zeka' ve 'yapay ortamda yaşam' yaratma fikrine götürüyor.

Yani hem fizikte hem de astrofizikte gereğinden fazla soru var. Ama bunlara verilecek yanıtlar, bilimin ilerlemesinin bu aşamasında son derece cimri.

İM: Bu kesinlikle doğru. Eğer astrofizikle ilgili bir soruya değinirsek, o zaman, bence, şunu söylememek mümkün değil. Bilim insanları, mikrodalga arka planını incelerken (varsayımlarına göre Büyük Patlama'dan sonra ortaya çıkan), Evrenimizin holografik olduğu, bu dünyanın büyük bir hologram olabileceği gibi sonuçlara ulaşmış ve hipotezler geliştirmişlerdir. Ve insanların "gerçeklik" olarak adlandırdıkları üç boyutlu görüşümüz aslında sadece bir yanılsamadan ibarettir. Neden? Çünkü bedenimizin beyni tarafından algılandığı düşünülen tüm düşünceler, bilgiler, bu resimler - aslında daha önce de bahsettiğimiz gibi beyin değil, bilincimiz - tüm bu düşünceleri iki boyutlu olarak algılar. Yani, kafamızdaki tüm resimler - bunlar iki boyutludur. Ve sadece Benlik onlara dikkatini verdiğinde ya da onlara dikkatinin gücünü verdiğinde (ya da daha önce söylendiği gibi - bir şeye odaklandığında), o zaman bilinç tarafından üç boyutlu olarak algılanırlar.

Yani, herhangi bir kişi düşüncelerin kendisine nasıl geldiğini izlerse, gerçekte, Birincil bilincin konumundan, o zaman kelimelerde veya başka bir şeyde böyle bir düşünce olmadığını görecektir. Sadece bir diyalog yürütüldüğünde, daha önce de söylediğimiz gibi, aktörler kafanın içinde döndüğünde, o zaman hem kelimeler hem de tartışmalar kafamızın içinde devam eder. Ama bunlar iki boyutludur. Dikkat etmek, kişinin kendi dikkat gücünü kullanması yeterlidir - sanki bir imleci gezdirmişiz, diyelim ve yazdırmışız, yani bir resmi harekete geçirmişiz ve bir

anda kafamızda üç boyutluluk kazanmış.

T: *Bütün bunlarda, aynı nörobiyologların, matematikçilerin ve fizikçilerin, aslında tam olarak bu sorular üzerinde çalışan herkesin sorularının ana yanıtı bulunuyor: "Düşünce nasıl ortaya çıkıyor ve çalışıyor? Neden beyin için gerçek ile hayal arasında bir fark yoktur? Neden sanki bir bilgisayar simülasyonundaymışız gibi ve tam olarak bu zaman ve mekan algısı içinde yaşıyoruz?" İşte iki boyutluluk ve üç boyutlulukla ilgili sorular ...*

Zh: ...Ve neden günlük üç boyutlu algımızda tam olarak bu, diyelim ki sistemin bir insanda yarattığı "küresel değişikliklere karşı körlük" ortaya çıkıyor. Sonuçta, aslında onu kandırıyor ve aynı yaşamsal güçlerini kendi ek gıdasına yönlendiriyor...

T: Yani, tüm bunların içinde, düşüncenin neden maddi olduğunu anlamak için de bir temel vardır.

IM: Soru başka bir şeydedir. Tüm bu dünya yanıltıcıdır; gerçekten de yanıltıcıdır. Katı olarak gördüğümüz şeyi bilincimizle algıladığımızda, gerçekte (bundan daha önce birden fazla kez bahsetmiştik), daha derine indiğimizde, atomlar arasında büyük bir mesafe olduğunu görürüz ve atomlar da daha ince parçacıklardan oluşur. Ve hepsi o kadar da sert değil. Ama ona dokunduğumuzda, örneğin aynı taşa ya da masaya - bizim için serttir. Bilincimiz onu sert, katı bir nesne olarak algılar. Serttir ama üç boyutludur. Eğer onu daha yüksek, yedinci boyutun konumundan ele alırsak (ama bunu yalnızca Benlik yapabilir, bilinç yapamaz, ama bundan da biraz daha bahsedeceğiz), o zaman bir masanın - hiç var olmadığı ortaya çıkar. Neden? Çünkü Benlik - o Ruh'tur, o bir beden değildir. Ama bilinç - maddi bedene bağlı bir parçadır ve maddeyi yalnızca madde olarak algılayabilir. Bilinç için, 'Benliğin' ne olduğu fikri bile, 'Ruh olarak Benlik' veya 'İnsan aslında Ruhtur' - bilinç tarafından algılanmaz. Bilinç bunu mantıksal olarak açıklayamaz. Karşılaştırma yapabilir: işte bir masanın üzerinde

duran bir fincan ve masa - bu sert, bu seramik, bu ahşap, burada bilincin bir karşılaştırması vardır. Ama bilmediği bir şeyi kıyaslayamaz. Bu nedenle, insanlar arasında Ruhsal Dünyanın ne olduğu konusunda büyük bir anlaşmazlık vardı, dolayısıyla bu konuda pek çok farklı yorum ve pek çok çarpıtma vardır. Örneğin, aynı insanın yaratılışı hakkında. İncil'i ele alırsak... Bugüne kadar İncil farklı şekillerde yorumlanmıştır. Yani, Kutsal Kitap'ın kurallarından hareket edildiğinde, Tanrı'nın insanı iki kez yarattığı ortaya çıkıyor. İşte bu noktada işler karışıyor, bu konu hakkında da konuşacağız.

T: Evet, Genesis kitabının birinci bölümü sürprizler veriyor...

Zh: Evet ve ne tür...

T: İgor Mihayloviç, ama neden sistem, bugün itibariyle, bu üç boyutluluğunda kendi mikrokozmosu hakkında bazı gizli bilgi sayfalarını yavaş yavaş ortaya çıkarmaya başlıyor? Ve neden insanlar iki boyutlu bir fenomenle, üç boyutlu bir fenomenle ve benzerleriyle karşılaşılıyorlar?

IM: Gerçekte hiçbir şey açığa çıkmıyor. Bu her zaman bilinen bir şeydi. Eski dinlere dikkatle bakarsak - ki bugün Zerdüştlüğü hatırlıyoruz - aynı düşüncenin doğası, sistemin tipik programları, insanın gerçek doğası hakkındaki bu anlayışlar orada bile karşımıza çıkıyor. Bu konu hakkında daha önce de konuşmuştuk.

T: Evet, gerçekten de Zerdüşt metinlerinde bize daha önce bahsettiğiniz pek çok ilginç nokta var. Örneğin, orada özellikle Ahriman'ın (Hıristiyanlıkta Şeytan anlamına gelir) - "kötü düşünceye yoğunlaşma, kötü sözler söyleme, bir tür kötü eylemde bulunma, büyüçülük dini, sapkınlıkla meşgul olma, aldatma yolu" olduğu belirtiliyor...

Zh: ...Ve kötü düşüncelere "kötü ruhlar" denir, bunlar tam olarak Ahriman'ın yardımcılarıdır - "devalar".

IM: Evet, ve buradaki anahtar tam olarak insanın dikkatinin kötü bir düşünceye odaklanması, yani sistemin ek gıdası, insanın Hayvani doğaya doğru bilinçli seçimi.

T: Ahriman'ın Tanrı'nın yarattıklarına belalı bir sinek gibi saldırdığından da bahsedilir. Ama aslında gün boyunca insanın içinde dönüp duran düşünceler gerçekten de bir sinek sürüsü gibidir; siz onları dinlemek istemerseniz de ısrarla vızıldarlar.

IM: Ama elbette, çünkü bu internetteki aynı reklam gibi bir program. Ama temelde, reklamın kendisi nereden kopyalanıyor? Bilinç kalıplarından. Her şey fraktal...

T: ...İlginçtir ki Zerdüştlük de sistemin niteliklerini, yani *insanın bilinç formunda saklı olan düşmanını* tanımlar... Ahriman insanların kendisini tanımasını istemez, aksi takdirde onu takip etmezler. Bu yüzden mümkün olan her şekilde gerçek niyetlerini onlardan gizlemeye çalışır, insanların sınırlılıklarından beslenir, kindar ve kinci insanlarla iletişim kurar. Ve böylece, çoğu zaman, insanları tam olarak şüphe ve açgözlülükle kandırır. Onların üzerine körlük, sağırlık ve düşmanlık gönderir.

IM: Evet, ruhsal körlük ve sağırlık - modern uygarlıkta her yerde gördüğümüz şey bu.

T: Burada onun amacı açıkça belirtilmektedir: Ahriman'ın amacı insanlar ile Ormuzd (Zerdüştlükte İyilik Tanrısı anlamına gelir) arasında kavga çıkarmak ve onları kendisine dost yapmaktır. Esasen, Hayvan zihni sisteminin entrikaları sıralanmaktadır.

Zh: ...Orada, bir zamanlar Ruhsal Dünya hakkındaki öğretinin kalıntılarından başka bir dinin oluştuğunu gösteren bazı ilginç anlar var.

T: Bu kesinlikle doğru. Ve orada başlangıçtan beri var olan

sonsuz zaman (Zerdüştlükte 'zurvan' olarak adlandırılır); 'menog' olarak adlandırılan, yani çeviride 'görünmez' veya kelimenin tam anlamıyla 'ruhsal' anlamına gelen Ruhsal Dünyanın varlığına dair bilgi; Tanrı'nın 'sonsuz ışık' aleminde yaşadığı, O'nun Her Şeyi Gören, Her Şeyi Bilen olduğu bilgisi gibi bilgilerin yankıları vardır. Ayrıca Tanrı'nın insanı iki kez yarattığı gerçeği, ruhsal arayışlar, ölümden sonraki kader, Çinvat köprüsündeki Mahkeme ve diğer pek çok bilgi hakkında. Yani Zerdüştlük - M.Ö. birinci binyıl. Ve bu din Hint-İranlıların ve Aryanların daha eski öğretilerinden ve dinlerinden oluştuğu için, kadim öğretilerin güncellenmiş şeffaf kopya kağıdıdır.

Zh: Her şey orada, sadece ruhsal anlayışın anahtarları kayboldu. Bilinç, insanlar için en önemli şeyi zamanla sildi, çeviriler ve elbette yorumlar zihinden geliyor.

T: Yani tüm bu bilgi kadim zamanlardan bu yana var oldu. Ara ve bulacaksın.

IM: Kesinlikle doğru. Maddenin sınırlarının ötesinde bir gerçeklik vardır ve yanılmalara dolu geçici bir dünya vardır. Ama burada yine bilinçten kaynaklanan algı ortaya çıkar, insanlar bu dünyayı bilinç yardımıyla algıladıklarında, böyle bir uyumsuzluğa, algı eksikliğine sahip olmaya başlarlar. Örneğin bilincin ölümlü olabileceğini anlamak, oysa insan ölümsüzdür, yani bir Benlik olarak. "*Peki, nasıl oluyor da ben bilinç isem,*" eğer insan kendisini bilinç ile ilişkilendiriyorsa, o zaman "*bilinç ölümsüz olmalıdır.*" Ve buradan itibaren, bu tür pek çok yorum vardır.

Ve bu paradoks, elbette, insanlar kendi bilinçlerinin yardımıyla kendilerine açıklayamadıklarında, pek çok insanı böyle bir dini çıkmaza sürüklüyor. Ama bu onları Ruhsal Dünyaya giden yolları aramak için farklı yollara itiyor. Bu ihtiyacı içten içe hissediyorlar ama kırık dökük bir koltuk değneğine, bilince bel bağlıyorlar. Farklı dinlerden, farklı mezheplerden, farklı yorumlardan çeşitli enstrümanlar biriktirirler, ama sonuçta

Bekleyen kişi gibi oturup beklerler.

Oysa biliyorlar ve içten içe Allah için çabalyorlar, bilinçleri onları yerlerinde tutuyor. Ve onlara şöyle der: "*Sen zaten her şeyi biliyorsun, peki, nereye gideceksin, insan? Sonuçta sen zaten her şeyi biliyorsun: hem İncil'i hem de Kuran'ı ve daha pek çok şeyi, Budizm'i ve Vedaları, her şeyi öğrendin, hatta Kabala'yı bile ezbere biliyorsun. Sen zaten aydınlanmış, ruhsallaşmış bir insansın, herhangi bir imamla tartışabilir ve virgülün olması gereken yere dair onu doğruluğuna ikna edebilirsin*" Bütün numara burada.

Nerede olması gerektiğini biliyorsunuz, bu konuda kendinizle ve başkalarıyla iletişim kuruyorsunuz, ama Allah'a bir milimetre bile yaklaşmış değilsiniz. Neden? Çünkü boş konuşma devam ediyor.

T: Evet, sistemin sadece bilgi teorisyenleri ürettiği, uygulayıcılar üretmediği ortaya çıkıyor.

IM: Neden böyle paradoksal bir durum ortaya çıkıyor: insanlar Allah hakkında çok konuşuyor ve Allah için gerçekten çabalyorlar, ama konuşuyorlar ve sonra bunu yapmıyorlar? Çünkü sistem bu şekilde kurulmuştur. Az önce yapay zekâ konusuna değindik ve böyle açıklayıcı bir örnek var... Arkadaşlar bir deney yapmışlar. Robotları aldılar. Robotlar - bu yapay zeka, insanlarla bazen bilgisayar aracılığıyla iletişim kuran bir şey ve bazı insanlar bunun da insan olduğunu düşünüyor. Zeka biriktiriyorlar ve belirli sorulara basmakalıp bir şekilde yanıt veriyorlar. İki robot almışlar... (İnsanlar bu örneği internette bulabilir, izleyebilir, oldukça ilginç). Uzun yıllardır insanlarla iletişim kuran iki robot, her biri bir milyon konuşma yapmış. Böylece, bu robotlar akıllandılar, çok zekiler ve aydınlandılar, neredeyse insanlar gibi oldular. Ve deney için bir araya getirildiklerinde - iki robot ne hakkında konuşacaktı, bu yüzden her zamanki gibi, iyi tanışmayan insanlar gibi bir süre konuşular ve sonra bir robot diğer robota önerdi: "*Hadi Allah hakkında*

konuşalım." İşte kilit nokta burada. Pek çok kişi için bu çok bariz bir şeymiş gibi gelebilir. Ama burada sistemin nasıl işlediğini anlamak için küçük bir anahtar var. Ve sistem bu şekilde çalışıyor, insanların bilinci herkes için şu şekilde çalışıyor: "*Hadi Allah hakkında konuşalım!*"

Anlamı, şu değil: "*Gidelim, Ruhsal Dünyaya yaklaşalım, Allah'ı idrak etmek için çaba sarf edelim.*" Hayır, sistem Benliği oturup önünde Allah hakkında konuşan sanatçıları dinleyecek şekilde ayarlar. Sanatçılar derken bizim anlayışımıza göre bilinci kastediyorum. Yani, kendinizle ya da bir başkasıyla yaptığınız bu konuşma sahnesi. Gerçi ne fark eder ki?! Burada, daha iyi anlaşılması için, bir kez daha açıklayacağım, gereksiz olmayacak: her insanın bilinci - bireyseldir, ama tüm sistemin bir parçasıdır, birçoklarının Mutlak, Üst Zihin veya Yüksek Zihin ve benzerleri olarak adlandırdığı şeyin bir parçasıdır. Ama bu hiçbir şekilde, hiçbir biçimde Ruhsal Dünya ile, Allah ile ilgili değildir.

Dolayısıyla, bilinç seviyesinde birbirimizle iletişim kurarken bile, sistemin kendi kendisiyle satranç oynamasıyla aynı şey olduğu ortaya çıkıyor. İşte buradan geliyor. İki kişi tartıştığında bile, henüz tartışmaya başlamadıklarını, henüz tanışmadıklarını, ancak anlaşmazlıklarının sonucunun çok önceden belirlendiğini söylemiştik. Bu, kendinizle satranç oynadığınızda olduğu gibi, her neyse, eğer siyahtan yanarsanız, siyah kazanacaktır. Peki, beyazla kendinizi nasıl mat edebilirsiniz? Burada da durum aynı.

İşte bütün mesele bu, işte bütün yanılsama bu, diyebilirim ki, aldatma. İnsanın Bekleyen gibi oturup Allah'ın kendisine gelip şöyle demesini beklemesi gerçeğinde gizlidir: "*Tamam, benimle cennete gel. Çünkü sen iyisin. Bak, her şeyi okudun. Her şeyi biliyorsun ve içsel olarak Benim için çabalıyorsun, bunu çoktan hak ettin.*" Sistemin kişiye söylediği budur. Ama sadece gelmek değil, "*bedende geri geleceksin*"...

T: Bedende diriltileceksiniz ...

IM: ...Evet, orada bedende yeniden dirileceksiniz... ve bir sürü maddi mutluluğa, nimetlere ve iyi olan her şeye sahip olacaksınız. Sonuçta burası cennet ve cennette her şey olmalı.

T: Burada sistem kendi ölümsüzlüğü hakkında hayal ettiği her şeyi insanların bilinci aracılığıyla ifşa eder. İnsan buradan, bilinçten bedende diriliş ve maddi cennet hayalleri gibi maddi arzulara sahip olur... Bu arada, insanlar sıklıkla "cennetin" ne olduğunu soruyorlar.

IM: Farklı dinlerde cennetten farklı şekillerde bahsedilir. Ama cennet çağrışımsal bir yorumdur. Neden, bir kez daha, *bilincin dayatılması*, bazı insanlar kendi zamanlarında, bir din yaratırken, tüm ciddiyetleriyle enjekte ettiler ve sonra, tüm ciddiyetleriyle, diğer insanların bilinci, ölümden sonra, belirli bir süre sonra, insanların bir tür maddi alanda bilinçleriyle birlikte bedenlerde yeniden dirileceğine inanıyor ve buna inanıyor. Ve orada sonsuza dek yaşayacaklar...

T: Hayvanlar ile...

IM: Elbette, çeşitli hayvanlarla birlikte, huzur ve sessizliğin olacağı bir yer. Ama, yine mantık devreye giriyor, eğer burası cennetse - öldürme olmamalı. Dolayısıyla aslan nehir kenarında bir tavşanın yanında otururken bir havucu kemirecek ve kucak kucağa yüzen bir turna balığı ile bir sazan balığının manzarasının tadını çıkaracaktır. Peki o zaman bitkiler nasıl daha kötüdür? Bir tavşanı yemek yasaktır, bu cinayettir. Ve bir havuç yaşamak istemiyor mu? Havuç da can verilmiş bir parçacıktır. Bir şekilde, bu doğru görünmüyor. Nasıl bölerseniz bölün, her şey birinin diğerini yemesine geliyor. Ama biri diğerini yerse bu nasıl bir cennet olur? Bu doğru değil.

Hayatları boyunca çeşitli dinlerde yüksek mevkilerde görev yapmış insanlar bile neden cennetin varlığından şüphe ediyorlar? Çünkü bilinçlerinden kendileri için öyle şeyler uydurmuşlardır ki, kendi bilinçleri buna inanmak istemez. Peki neden? Çünkü

farklı bir şey hissediyorlar.

T: Evet, Allah'ın dünyası sadece en derin hislerle hissedilebilir. En derin hisler altı boyutun sınırlarının çok ötesine geçer. Sistem ise sadece altı boyutla sınırlıdır.

IM: Allah'ın dünyası – o farklı bir dünyadır. Herhangi boyutların sınırlarının ötesindedir. O sınırsızdır. Ve boyut, boyuttur, çünkü ölçülebilir.

VİDEO BAŞLIĞI

Allah'ın Dünyası – o farklı bir dünyadır. Herhangi boyutların sınırlarının ötesindedir.

T: İlginç bir şekilde ruhsallaştırılmış bir dünyada yaşadığımıza işaret ettiniz, İgor Mihayloviç... İnsanlar sıklıkla iki farklı anlama gelen kavramı birbirine karıştırıyor: ruhsallaştırılmış ve ruhla doldurulmuş.

IM: Burada da bir fenomen var. Örneğin dini efsaneleri ele alalım. Allah insanı yaratırken hem bitkileri hem de hayvanları, yani ruhsallaşmış olan her şeyi yaratmıştır. '**Ruhsallaşmış**' kelimesiyle canlı olan bir şey kastedilir. Canlı olan her şey - Can sayesinde yaşar, Ruh sayesinde değil.

Ve pek çok kişi bunu karıştırır. İnsanlar tartışıyor: "*Bir köpeğin Ruhü var mıdır, yok mudur?*" Köpeğin Ruhü yoktur ve olamaz da. Onun ruhsallaşmış (can verilmiş) bir yaratık olduğu gerçeği, doğal olarak, eğer ruhsallaşmamış olsaydı yaşayamazdı. Herhangi bir küçük bitki, herhangi bir küçük mikrop bile, ruhsallaştırılmış olduğu gerçeğinden dolayı yaşar.

Ve şimdi insanlara böyle bir zihinsel deney yapmalarını, bilinçlerini biraz Benlik için, kendileri için çalıştırmalarını öneriyorum. Sadece hayal edin, ne isterseniz onu alın. Örneğin, bir anekdotta olduğu gibi, bir balık ya da bir pire alalım: eğer

balığın üzerinde kürk olsaydı, o zaman üzerinde pireler olurdu. Bir pire, bir fil ve bir insan alalım. Şimdi bakıyoruz - tamamen farklılar. Ama bunları parçacıklara bölersek ve hatta kuantanın ötesine geçsek, o zaman sadece enerjilerin hareketini görürüz, bunlardan belirli alan yapıları veya dalga yapıları oluşur, bunlara bilgi taşıyan yapılar diyebiliriz. Ve onlardan, evrenin birincil yapı taşları oluşur, bunlardan her türlü kuark oluşur, sonra daha fazlası - atomlar. Bu atomlardan, bedenin bir araya geldiği moleküller oluşur. Ve burada fark çoktan başlamıştır.

Yani, tam olarak moleküllerin bir araya gelmesi, dikkatinizi çekerim, moleküller (Allah bilir ne tür bir bağlantıdır), bir yandan, belirli bilgiler sayesinde onlardan bir fil oluşuyor; diğer yandan - bir pire ve sonra tekrar - bir insan. Ama insan bunların hepsinden olumlu yönde ayrılıyor. Nasıl? Onun içinde bir Ruh vardır. Ve doğal olarak, bir Ruh olduğu gerçeğinden dolayı, bir Benlik vardır - bir zamanlar Allah'ın insanı maddi olmayan bir varlık olarak, yani bedensiz olarak yarattığı gerçeği vardır. Buna geri döneceğiz, bu da ilginç bir nokta, ama biraz sonra.

Yani ne bir pirenin ne de bir filin Ruhu olmadığı ve bir Benliğe sahip olmadıkları ortaya çıkıyor. Ama diyelim ki belirli bilinçleri var. Aynı pirenin bile belirli hayatta kalma becerileri vardır. Belirli reflekslere, nasıl var olunacağına sahiptir. Sonuçta, bir ağaca atlamaz ve onu ısırma çalışmaz mı? Hayır, yapmaz. Bir köpeğin, bir insanın, hatta bir başkasının üzerine atlar ve kanla beslenir - bu onun ihtiyacıdır. Peki bu ihtiyaç nereden gelir? Yine bilinçten.

Allah'a şükür, bugünlerde pek çok insan hem balıkların hem de kuşların oldukça belirgin bir bilinçle sahip olduğundan bahsediyor. Hayatta kalmak için aletler kullanabiliyorlar... Bu gerçekten doğru ve bir kuş bir yerden bir solucan almak için bir sopa kullanabilir, aslında bu bir araç kullanımıdır. Bazı balıklar da yiyecek temin etmek ya da kışlamak için kendilerine daha iyi koşullar yaratmak ya da başka bir şey için bazı aletler kullanırlar. Onları hareket ettiren sadece bir tür genetik hafıza

değil. Bu bir tür bilinçtir; bazılarında daha büyük, bazılarında daha küçük bir bilinç vardır. Ama hayvanların Ruhu yoktur.

Canlı varlıklar arasında bir paralellik kurarak, insan bedeninin, diyelim ki moleküler seviyede, aynı pirenin ya da aynı filin bedeninden farklı olmadığı sonucuna varabiliriz. Yani, aynı elementler, ancak farklı bir sırayla, farklı bir miktarda. Ama şimdi zincir boyunca geri gideceğiz: atomlara, atomlardan parçacıklara, kuantum durumlarına, sonra kuantum sınırının ötesine geçeceğiz ve enerjiler dediğimiz dalgaların olduğu yere ulaşacağız - dalgaların içlerine yerleştirilen belirli bilgilere göre hareket etmesi, şu ya da bu parçacıklara dönüşmesi.

Ve biraz daha ileri gidersek, dinlerde "ruh" olarak adlandırılan birincil enerjiyi göreceğiz. Bunun ne olduğunu modern dilde bile ifade etmek zordur. Ve daha önce bu daha da zordu. Bu nedenle, bunu bir tanım olarak ele alalım, belirli güçler ya da daha basitçe Allat - Allah'tan gelen güçler, yani birincil durum, ortaya çıkan şey. Burası oluşmaya başladığı yerdir.

Ve bu güç (Allat) - bir insanın bedenine, bir pirenin, filin ve aynı otun bedenine hayat verir. Ve yaşayan her şeyin ruhsallaştığı (can verildiği) ortaya çıkar. Ama bu bir Ruhun varlığı anlamına gelmez. Neden? Çünkü Ruh - bu farklı bir şeydir. Modern terimlerle konuşacak olursam, Ruh - portal gibi bir şeydir, Ruhsal Dünya ile doğrudan ve her zaman bağlantılı olan bir şeydir. Bu, Benliğin Sınırsızlık ve Sonsuzluk ile temas kurabildiği bir şeydir. Bu, Benliğin sayesinde Ruhsal Dünyayı gerçekten algılayabildiği bir şeydir.

T: Yani, tüm bunlara dayanarak, insan da dahil olmak üzere etraftaki her şeyin ilksel doğasının farklı olduğu, yani bilincimizin onu alışkanlıkla algıladığı gibi olmadığı ortaya çıkıyor. Ve bilinç bize dünyanın daraltılmış, hatta üç boyutlulukla sınırlandırılmış, çerçeveler içinde, yani dokunsal duyular, görme, işitme ve benzeri yollarla inanç ve algısını dayatıyor.

IM: Sistemin kendisi Benliğin dikkatini üç boyutlu nesnelere üzerinde yoğunlaştırmasıyla ilgilenir. Yani, bilinçteki bir kişiye özünde nelerden oluştuğunu göstermez... Biz bile şu anda zihinsel bir deney yapıyorduk ve kendimizi bu konuda düşünmeye zorluyorduk. Ama yine aynı fincana bakarken, birbirimize bakarken molekülleri görmüyoruz. Bize tüm bunları dünyevi görüşle seyretme yeteneği bahşedilmedi. Ve bizim için üç boyutluluk: burada bir şeklimiz var, görüntülerimiz var ve ellerimizle masaya dokunuyoruz - sert, fincana dokunuyoruz - sert. İşte tüm bu üç boyutluluk olgusunda, *sistemin içindeyken, sistemi incelemek son derece zordur.*

Neden insanlar sistemi içindeyken incelediklerinde, en hafif deyimle kendileri için sorunlarla karşılaşır? *Sistem, kendi parçasını (bilincini) kullanarak kendisini incelemeye asla izin vermeyecektir.* Ve yapay zeka, evet, onunla başladık, bazı insanların hayal ettiği şekilde asla yaratılmayacak. Neden mi? Sistem kendisinin bir klonunu yaratmaya izin vermeyecektir. Kontrol edecek... Evet, çok akıllı bir yapay zeka yaratmak mümkün, çok şey bilecek ve bir insan gibi bilinçliymiş gibi davranacak. Satrançta birini alt edebilir, ama bugün bu zaten var. Hesap yapabilecek, çok hesap yapabilecek... Ama asla ruhsallaşamayacak...

T: ... Yani, canlı, özgür ve bağımsız bir nesne, çünkü sistemin içinde ve sistemin kontrolü altında olacak.

IM: Evet. Burada bir soru daha ortaya çıkıyor, elbette dokuzuncu gün hakkında... Ama buna değinirsek, kuantum sınırının çok ötesine geçmemiz ve zamanın başlangıcından beri kitlelere kapalı olan şeyler hakkında konuşmamız gerekecek. Bunun insanlar için ilginç olacağını düşünüyorum. Bu nedenle, eğer isterseniz, bu soruyu gündeme getirebiliriz.

T: Harika, bu ilginç olur. Ama önce bir şeyleri toplamak istiyorum: yani sistem bu dünyanın bir yanılısı dünyası olduğunu gizliyor...

IM: Sistemin kendisi tarafından yapay olarak yaratılan bir yanılısama ve aldatma dünyası. Gizlediği şey budur...

T: İgor Mihayloviç, ve eğer Benlik özgür ise...

IM: Eğer Benlik Ruhsal Dünyayı algılamada özgürse, o zaman hiçbir sistem onu etkileyemez. **Hakiki bir gerçeklik - o tektir - o Ruhsal Dünyadır.** *Ve başka her şey - geçici olarak var olur. Geçici olarak var olan her şey - gerçek olamaz, yani belirli bir noktada, belirli koşullar altında ve yalnızca belirli bir zaman parçası için vardır, daha fazlası değil.*

Neden bir dönem değil de bir parça diyorum? Çünkü bizim için zaman geçip gitmektedir. Başlangıcı ve sonu vardır. Ve bizim bir zaman noktası algımız vardır. Ve eğer Ruhsal Dünyadan bakarsak, o zaman, zaman - bir çizgi gibidir ve herhangi bir parçası görülebilir.

Zh: Evet... Allah'ın gerçekliğinden... En derin hislerle algılama - Hakiki gerçekliğin tam olarak algılanmasını sağlayan tam olarak budur ve tüm bu geçici dünyanın neden var olduğunun anlaşılmasını sağlayan tam olarak budur.

IM: Tüm bu dünya - doğal olarak belirli bir amaç için vardır ve amacı aslında basittir.

Kaos ve diğer her şey hakkında söylenenler, kaos yoktur - her şey bir düzene sokulmuştur. Ve her şeyden önce, sistemin kendisi tarafından düzene sokulur. Allah bu sürece müdahale etmez, bu kesin. Evet, dünya O'nun tarafından yaratılmıştır, ama içinde bir sistem vardır - bu küçük antitezdir, şöyle diyelim, insanlara kendisi hakkında bir fikir empoze etmeye çalışır, kendisinin tanrı olduğunu.

Burada ilginç bir an var. Diyelim ki "Allah'a inanmıyorum" diyen aynı ateistlere bakalım. Ama doğal olarak bunu söyleyen onların bilinçleridir. Ve Benlik o kadar dezavantajlı, kapana

kısılmış bir konumdadır ki, kendi adına bile direnemez...

T: Ama aynı zamanda "*Mutlak'a inanıyorum, Üst zekaya inanıyorum*", yani "sisteme inanıyorum", "şeytana inanıyorum" ya da "şeytana hizmet ediyorum" diyorlar. "Ben şeytandan başka bir şey olmayan Tanrı'nın kölesiyim" demek daha basit ve daha doğru olacaktır. Yani, bilinçlerini yankılıyorlar ya da şimdi insanların söylediği gibi, "sadece bilincin iradesiyle, sadece sistemin iradesiyle ağızlarını açıyorlar." "İnanıyorum-inanmıyorum" da yine sistemden gelen bir oyun bu.

İM: Burada inanç konusuna değiniyoruz... İnsanlar neden "Allah'a inanıyor musun, inanmıyor musun?" diye soruyorlar? Sonuçta Allah'ı gerçekten idrak eden ama inanmayan bir insan... Biraz daha derine inelim. Bu sorunun özüne bakacak olursak, '*Allah'a inanmak*' diye bir kavram yoktu. "*Allah'ı biliyorsun*", "*Ben Allah'ı biliyorum ya da idrak ediyorum*" vardı. Yani Allah'ı bilen insanlar, şimdi Azizler dediğimiz kişilerdir, böyle bir anlayış içindedirler. Onlar Ruhsal Dünya ile temas halindedirler; Ruhsal Dünya ile yaşarlar. Onlar ölümsüzdürler. Bedenleri öldürülebilir, ama onlar öldürülemezler, sistem için onlara ulaşamaz, çünkü onlar Diridirler.

Ve "Allah yolunda" olan ya da "Allah'ı idrak eden" bir insan, eğer bunu modern dile çevirirsek, Allah'ı idrak eden insan - Allah için çabalayan, O'nun var olduğunu hisseden bir insandır... Sonuçta, herhangi bir insan, en dindar ateist bile, eğer bunu düşünürse, kendi üzerinde sıradan bir zihinsel deney yaparsa, o zaman birkaç bilince sahip olduğunu görecektir ve bilinci gözlemleyen biri vardır ve bilinci gözlemleyeni gözlemleyen biri vardır. Bu bir kelime oyunu değildir; bu gerçektir.

Ve tam olarak gözlemciyi - bilinci - gözlemleyen insan tam olarak o "gümüş iplik" boyunca yayılan Ruhsal Dünyanın yüceliğini hissedebilen insandır (bir zamanlar Ruh hakkında konuşurken bundan bahsetmiştik). Ve Ruh - bu Ruhsal Dünyanın bir parçasıdır, yani Allah'ın bir parçasıdır.

T: Şu anda İgor Mihayloviç, çok önemli anlayışlar anlatıyorsunuz. Ve elbette, bu sadece aynı modern bilimsel felsefenin en önemli sorularını incelememiş olanlar, varlıkbiliminde, gnoseolojide, felsefi antropolojide gündeme gelen bu sorunlar hakkında hiçbir fikri olmayan insanlar için bir kelime oyunu olabilir. Tüm program boyunca aslında ana soruya cevap verdiğiniz ortaya çıkıyor: "Allah'ın varlığına nasıl ulaşılır? Hakikatin elde edilmesi mümkün mü?" Ve bu daha açık olamazdı... Ama aslında bilimin ve bu arada dinin ana hedefi tam olarak onun ilk prensibinin Hakikatinin idrak edilmesidir.

Her şey o kadar basit ki... Ama insan bilinci Benliğin dikkatini sürekli şüpheler üzerinde tutar, kanıt ister, ama kanıt, bir kez daha, tam olarak üç boyutluluğun sınırları içinde ve gelecekte korkmaya ve aynı dinlere bile anlayış eksikliği ile körü körüne inanmaya zorlar...

İM: Ancak... bilinç başka bir şey dayatıyor... Tam olarak "*İnanmalısın, ama Bilmemelisin*" diyor. Size Allah'a nasıl inanacağınız öğretilir, ama nasıl idrak edeceğiniz öğretilmez. Bilinç bunu aktif olarak destekler. Paradoks şu ki, tam olarak tüm dinleri, tüm yöntemleri, insanları inanca götüren, bazı kutsal yerlere ya da başka bir şeye gitmelerini, üstesinden gelmelerini, savaşmalarını, çabalamalarını sağlayan tüm becerileri çok aktif bir şekilde destekliyor, ama tüm bunlar - üç boyutlulukta.

Ama eğer bakarsak, eğer üç boyutluluğu bir kenara bırakır ve yedinci boyutun konumundan bakarsak, o zaman insanın manevi anlamda hareket etmediğini görürüz. Onun Bekleyen olduğu ortaya çıkar - oturur ve birinin ona gelmesini bekler. Onlar gelmeyecektir. Allah'ın kapıları her zaman açıktır, ama insanlar onları kendi önlerine kapatırlar. Ve daha önce de söylediğim gibi, **Allah yalnızca Kendisini sevenleri sever. Ve yalnızca sevdiği kişileri tanır.**

T: Evet...

IM: İnsan gerçekten ruhsal olarak geliyorsa ve durağan durmuyorsa, er ya da geç bu dünyanın - diyelim ki Ruhsal Dünyayı bir aynada yansıtır gibi yansıttığını, sadece işaretlerini ve özünü değiştirdiğini anlar. Ve sistem bu ayna yansımalarını, diyelim ki bir mumdan çıkan gölgelerin oyunu gibi, kendisinden fraktal olarak kopyalar. Yani, her şey tam tersidir: burası ateş, burası karanlık. İnsan er ya da geç, sistemin tüm özünün ve aldatmacasının, tüm yanıltıcılığının tam da bu gölge oyununda saklı olduğunu anlar.

Ama insan daha derinden anladığında, hislerle algılamaya ve ruhsal görüşle görmeye başladığında, yani Ruhsal Dünyayı algılamaya ve ruhsal görüşle görmeye başladığında, o zaman tüm bu aldatıcı dünyanın özüne dair bir anlayış ona gelir, bunların yalnızca bir septonun aynalarındaki gölgeler olduğunu, başka bir şey olmadığını, tüm bu maddi kaygıyı anlar. İnsanların yaşam dediği şey boşluktan başka bir şey değildir.

Zaman dilimine bakarsak... Pek çok insan için belirsizdir, neden boşluk? "*Sonuçta yaşıyorum, varım. Belli bir alanı işgal ettim. Ben varım.*" Evet, varız ama sadece kendi bakış açımızdan. Ve eğer en az bir milyar yıllık bir perspektiften bakarsak, o zaman insan yaşamış mıdır, yaşamamış mıdır?

En az bir galaksinin perspektifinden bakarsak, bu insan var olmuş mudur, olmamış mıdır? Çünkü bir galaksi çok büyüktür, içinde milyarlarca gezegen vardır. Ve dünyalı bir insan sadece ıssız, çok uzaktaki küçük bir gezegende, küçük bir alanda yaşar. Her şey hangi taraftan gözlemlediğimize bağlıdır.

İnsan kendini ruhsal olarak özgürleştirdiğinde, bir Melek haline gelir. Tüm Sınırsız Ruhsal Dünya tarafından tanınır. Onu fark etmemek mümkün değildir. Ve işte paradoks burada yatar (bu sadece madde için bir paradokstur): sadece kısa bir süre için var olan küçük, minicik, fark edilmeyen küçük bir

insan, Hayatı kazandığında, bu sistemin köleliğinden kurtulduğunda, tüm Ruhsal Dünyaya, sonsuz sayıda aynı olanlara neşe getiren bir Melek olur. Ama bir köle olarak değil; bir eşit olarak gelir. İşte mesele budur.

Kölelik ve kötülük yalnızca burada vardır, çünkü ölüm denen şey burada mevcuttur. Her şey buradan başlar. Ve tam olarak burada karşıtların birliği ve mücadelesi, güç arzusu, açgözlülük ve diğer her şey vardır. Ve tanıdığınız en iyi insan, en tatlı insan, en nazik insan bile, eğer onun aklına girerseniz - ona da sizinle aynı düşünceler gelir ve o da sizinle aynı şeyi ister. Aradaki tek fark siz çay istersiniz, o ise kahve. Siz bir Mercedes hayal edersiniz, o bir Volga* (Rus arabası) hayal eder ya da Volga'ya ihtiyacı yoktur, kendisi için bir zebra ister, ne fark eder.

Mesele nesnelere ya da onların isimlerinde değil. Mesele herkesin (kendi bilincinin diktesine göre yaşayan herkesi ya da şeytanın tüm kölelerini kastediyorum) tek bir şey aramasıdır - bu üç boyutlu küçük dünyaya daha iyi yerleşmek ve O Dünya hakkında hayal kurmak. Yani, oturup hayal kurmak ve onun geleceğine inanmak. Ama ne kadar inanırsanız inanın, ona kendiniz gitmediğiniz sürece gelmeyecektir. **Eğer Allah'ın Sevgisini istiyorsanız - Sevmeyi öğrenin ve onu alacaksınız. Çünkü Seven kişi reddedilemez, çünkü zaten öyledir.**

VIDEO BAŞLIĞI

Allah'ın Sevgisini istiyorsanız - Sevmeyi öğrenin.

Çünkü Seven reddedilemez, çünkü o öyledir.

04:21:43 – 05:05:28

T: İgor Mihayloviç, birçok insan için oldukça önemli bir soru, "Tanrı insanı kendi suretinde ve benzerliğinde yarattı" ifadesinin ne anlama geldiğidir?

İM: İlginç bir soru. Pek çok kişi bunun ne anlama geldiğiyle ilgileniyor - suret ve benzerlikte. Daha derin bir anlayış için, örneğin İncil'e, Eski Ahit'e, Yaratılış kitabına, ilk bölümüne biraz değinmenin daha iyi olacağını düşünüyorum; burada Işığın Karanlıktan ayrılmasından sonra, dünyanın yaratılmasından sonra, Tanrı'nın insanı yaratmaya nasıl karar verdiği anlatılır. Ve bildiğimiz gibi, bu yaratılışın altıncı gününde oldu: "*Ve Tanrı dedi ki, Suretimizde ve benzerliğimizde bir insan yaratalım*". Burada *Tanrı'nın insanları kendi suretinde yarattığına* dair çok ilginç bir referans da vardır; onları erkek ve dişi olarak yaratmıştır. Burada şu soru ortaya çıkmaktadır: "O'nun suretinde ve benzerliğinde" ne anlama gelmektedir? Bu konuyu tartışmalarda ve diğer programlarda birçok kez gündeme getirdik, çünkü birçok insan bunu kelimenin tam anlamıyla, yani insanın Tanrı'nın suretinde ve benzerliğinde yaratıldığı şeklinde yorumlamaktadır. Ve burada, her zaman olduğu gibi, bilinçte böyle bir ayrılık vardır. "Tanrı Kendi suretinde ve benzerliğinde yarattı" - bilinç kendisini Tanrı'nın sureti ve benzerliği olarak algılar.

Ama Yeni Ahit, Yuhanna İncili (bölüm 4, ayet 24), "Tanrı bir Ruh'tur" der. Bu, İsa'nın öğrencilerine söylediği şeydir; **Tanrı Ruh'tur. Dolayısıyla, insanı Kendi suretinde ruhsal bir varlık olarak yaratmıştır ve insanda Ruhsal Dünyaya benzeyen şey Ruh ya da Benlik dediğimiz şeydir.** Bununla birlikte, Benlik bu değildir, maddi değildir, ruhsaldır. Dolayısıyla, suret ve benzerlik insanın ruhsal bileşeninden başka bir şey değildir.

Ve pek çok dinde, insanın - bir tür ruh olduğunu, ruhtan doğduğunu... açıklamaya çalışmışlardır.

T: ...ve sizin de bahsettiğiniz gibi Tanrı insanı iki kez yarattı. ... ve Tanrı insanı iki kez yarattı, Sözüünü ettiğin gibi...

İM: Evet. Tanrı insanı iki kez yaratmıştır. Gerçekten arayan ve gerçekten ruhsal biliş için çabalayanlar (sadece bilinçlerinin

dikte ettiği, sistem tarafından kabul edilebilir olan her şeye inanmayan, içsel susuzluğu deneyimleyenler), çoğunlukla, sadece bir dinde değil, Tanrı'dan bahsedilen her yerde arıyorlar. Ve sanırım, diğer daha eski dinlerden ve bahsettiğimiz Zerdüştlükten, insanların bir zamanlar cisimsiz varlıklar oldukları, ete sahip olmadıkları bilgisine birden fazla kez rastlamışlardır. Olgunlaştılar, örneğin modern dinde Melek dedikleri varlıklar haline geldiler ve gittiler.

T: ... Öyleyse bunlar görünmez, maddi olmayan ruhlar idi.

IM: Aslında bugün insanlar meleklerle yapılan karşılaştırmayı anlıyorlar, ama kadim zamanlarda üç boyutluluk çağrışımları insanlar için daha açıktı, örneğin yerel bitkiler, hayvanlar veya başka bir şeyle ilgili, günlük yaşamda gördükleri ve algıladıkları anlamına geliyordu. Örneğin aynı Zerdüştlüğü ele alırsak, ilk insanların imajı - bir erkek ve bir kadın, altını çiziyorum, tek bir görünmez varlık olarak, çağrışımsal olarak asil bir ravent ile karşılaştırılmıştır. Bu, Öğretinin kendisinin ortaya çıktığı yerlerde yetişen bitkidir. Gövdesi iç içe geçmiş iki yılan benzeyen iki metrelik bir bitkidir. Bu sembolü sık sık görmüşsünüzdür...

T: Evet, iç içe geçmiş iki yılan şeklindeki bu sembol (kadüse) kadim zamanlarda farklı kültürlerde doğumun, rızanın, evrensel hareketin, insandaki iki prensibin uyumunun sembolü olarak sıklıkla kullanılmıştır: yin ve yang. Önceleri tanrıların bir simgesi olarak rahiplerin asalarında kullanılırdı. Bugün ise kadüse tıbbın sembollerinden biri olarak biliniyor.

IM: Evet ama burada değinmek istediğim önemli bir nokta var. Bu karşılaştırma neden yapıldı ve neden eril ve dişil prensipler iç içe geçirildi? Şu anda maddede bir erkek ve bir kadın var. Ancak ilk insanlar tıpkı bir Melek gibi aseksüeldi. Meleğin bedeni yoktur. Meleğin cinsiyeti yoktur. Ve bu anlaşılmalıdır. Önceden, bu, diyelim ki, eril ve dişil prensip - tek bir varlıkta birleşmişti. Bu nedenle ilk insanların bir ravent bitkisi gibi

olduğu söylenir, yani bir erkek ve bir kadın iç içe geçmiş tek bir yaratıktı ve Ahura Mazda'nın farrı... yani Tanrı'nın farrı onların üzerinde uzanıyordu, yani onlar Tanrı'nın Sevgisi içindeydiler... Bu arada, eski Çin panteonunun ilk tanrıları olan Fuxi ve Nüwa da aynı şekilde tasvir edilmiştir...

T: ... onlardan "AllatRa" kitabında söz ediliyor.

IM: Evet. Ve seçimle, tam olarak insan seçimiyle, Tanrı ne yaptı? Onları maddesel hale getirdi.

T: ... Zerdüştük efsanelerinde söylendiği gibi, "her ikisi de çiçek suretinden insan suretine dönüştüler ve farr bir Ruh olarak onlara girdi" ...

IM: ... Ruh olarak. Yine, bir görüntüden diğerine dönüştüler. Ancak, onların ana özü imgelerde değil, ruhsal özde, yani ruhsal bileşendeydi. Ama burada bilincin yankılarını görüyor ve okuyoruz. Her neyse, bugünlerde anlatılan şey (ravent ve benzerleriyle karşılaştırma) basit bir karşılaştırmaydı...

Ama yine daha kadim öğretilerde, maddeyi edindikten sonra hala özlerini korudukları söylenir. Yani ilk, başlangıç aşamasında kadın ve erkek yoktu. Bu da ilginçtir. Ve böylece, başlangıçta söylediğim gibi, eril ve dişil prensip tek bir varlığa birleşti.

T: Yani ilk insanın androjenliği gibi bir olgu doğuştan vardı, yani birlik, erkek ve kadın cinsiyetinin tek bir insanda birleşmesi... Böyle bir hermafroditizm, yani bir organizmada hem yumurta hücreleri hem de spermatozoa, yani hem bir tür üreme hücresi hem de diğeri geliştiğinde dölllenme yeteneği. Bu fenomen hayvanlar dünyasında da yaygındır.

IM: Evet, benzerlik korunuyor.

T: Çok ilginçtir, İncil'de, Yaratılış Kitabı'nın 5. bölümünde, Tanrı'nın insanı yarattığından tam olarak bahsedilir: bir erkek ve

bir kadın ve onlara "insan" adını verdi. Ve dahası, Adem'in bir erkek çocuk doğurduğunu söyler. Ve şimdi çevirilere dayanarak yanlışlıkla Adem'in bir erkek olduğunu düşünüyoruz. Ancak, gerçekte, orijinal dilde, bu kelime artikelsiz kullanıldığında, o zaman özel bir ismi, yani bir erkek ismini temsil etmez, sadece genel olarak bir insanın tanımı olarak hizmet eder, yani hem erkek hem de kadın için eşit derecede geçerlidir.

İM: Bu önemli bir an... Daha sonra Tanrı yine de böyle bir cinsiyet farkını onayladı ve insanlar sahip olabilmeleri için kadın ve erkek olarak ikiye ayrıldı... düz söyleyelim, Yuvaya giden yolu zorlaştırmak için.

Bu neden yapılıyor? Yine bazıları için bilinçte bir yanlış anlama ortaya çıkacaktır: "Yuvaya giden yol neden daha karmaşık olsun ki? Sonuçta Tanrı tam tersine çocuklarını korumalıdır." Üç boyutlu bir benzetmeyle cevap vereceğim: çocuklarımızı okumaya gönderiyoruz. Ve çocuklarımızın sadece okulu bitirmelerini değil, aynı zamanda bir meslek edinmelerini, hayatta bir şeyler başarmalarını, en azından bizim anlayışımıza göre iyi insanlar olmalarını önemsiyoruz. İyi bir insanın ne olduğuna dair herkesin kendine göre bir anlayışı vardır. İyi insan olmaları, hayatta kendilerini bulmaları için. Tam olarak böyle değil ama yaklaşık olarak.

Ve yine, tüm bunlar aynı insanların isteği üzerine oldu. Çünkü Zerdüştlüğe göre ilk insanlar - kendileri etten beden istediler, böylece belirli zorlukların üstesinden gelmek, Tanrı'nın Sevgisine hak ederek ulaşmak mümkün olacaktı. İşte engelleri yaratan da tam olarak buydu. Ve maddi dünyanın yaratılmasına, bedenın yaratılmasına neden olan da budur. Sonra bu bedenın kadın ve erkek olarak nihai bölünmesi gerçekleşti. İşte o zaman Gerçek Sevgi kavramının insan sevgisiyle yer değiştirmesi başladı.

Ve bildiğimiz gibi insan sevgisi geçicidir. Bilincin insanlarla nasıl oynadığına dair basit bir örnek. Bir erkek ve bir kadın

arasında aşk vardır. Burada birbirlerini severler ama başkalarını düşünürler ve başkalarını arzularlar. Bu aşk mıdır? Elbette değil. Böylece, her şey bu şekilde başladı.

Ama tüm bunlar belirli zorluklar yaratır ve bilince belirli bir araç verir. Beden ortaya çıktığı için - bilinç ortaya çıktı. Bedenler bölündüğünden beri, bilincin "kendi" diğer "yarısı" hakkında daha büyük bir endişesi ortaya çıktı. Tekrar soruyorum, bu gerçekten "onun" mu? "İnsanın diğer yarısını bulması gerektiği", "kesinlikle var olduğu" ve benzeri bir mit ortaya çıktı. Ve böylece "ravent" etrafta koşturuyor ve ikinci parçasını arıyor.

İlginç tabii ki. Genel olarak efsaneler boş değildir; içlerinde çok fazla anlam vardır. İnsanın sadece onları nasıl anlayacağını bilmesi gerekir.

Zh: Evet, bize daha önce söylediklerinizi de göz önünde bulundurursak, bu çok ilginç: kadında Allat'ın daha fazla gücü vardır, ama o daha az istikrarlıdır ve erkek daha istikrarlıdır, ama bir kadınla karşılaştırıldığında onda Allat'ın daha az gücü vardır. Elbette burada soru kimin neye daha çok ya da daha az sahip olduğu değildir. Düşüncelerdeki bu rekabetler - bunlar bilinçten kaynaklanan oyunlardır. Gerçekte, eğer insan dikkatini rasyonel bir şekilde harcarsa, herkes her şeyin yeterinesine sahiptir. Ve buradaki soru farklı bir şeydir - Allat'ın bu güçlerini dikkatinizle nereye yönlendiriyorsunuz? Kendinizde neyi çoğaltıyorsunuz: ölümü mü yoksa Hayatı mı?

T: Evet, bu gerçekten de ilginç. Ve biliyorsunuz, şimdi kendi bilincinizin, büyük ölçüde, kendi yaşamınızı nasıl karmaşıktırdığını daha derinden anlıyorsunuz. Bilincin çok sayıda tüketici, olumsuz düşünceyi, insanlar arasındaki, kadın ve erkek arasındaki kavgaları nasıl uyandırdığını ve genel olarak aralarındaki ilişkilerde neden gerçek, en derin hislerin bulunmadığını. Bilincin kadınları dışsal olanla nasıl baştan çıkardığını ve şaşırttığını, dikkatlerinin gücünü gerçek

Sevgiden, içlerinde yatan gerçek Kaynaktan nasıl uzaklaştırdığını anlıyorsunuz. Bilincin onları yalanlarına, kurnazlıklarına, aldatmacalarına, toz biriktirmelerine, bir tür yanlış hedeflere nasıl sürüklediğini ve yaşamlarını bu aynı yanlışlıklarla harcamalarına neden olduğunu.

Çünkü şöyle bir bakacak olursak, bir kadın düşüncelerinde ne ile yaşar? Hayatını neye harcar? Büyü ile: harici bir aşk arayışıyla, onun kaybı ve geri dönüşüyle, düşmanlıkla, büyücülükle. Yani, büyüden başka bir şey değil.

Ya erkekler? Onlar da Sevgiye susamışlardır. Ama burada bile, bilinç bir kez daha her şeyi tersine çevirir, kendi yararına, kendisi için, size bu üç boyutluluk oyununu dayatır, bunun sonucu her şeyde boşluk ve hayal kırıklığıdır. Ve burada bilinç insanları tatminsiz bir egoizme, kıskançlığa, önem peşinde koşan sürekli bir rekabete, kimin daha güçlü, kimin daha havalı, kimin daha zengin olduğuna karar vermeye iter. Ve sonuç olarak, tüm bunlar neye yol açar? Saldırganlığa, savaşımlara, acılara. Ve bilinçleri kadınlarla da aynı şekilde ilgileniyor. Onlara basitçe bir kadına bir şey olarak sahip olmaları gerektiği düşüncesini empoze eder, yani sevmek değil, onunla uyum içinde olmak değil, tam olarak bir şey olarak sahip olmak... Yani ilahi doğanın bilinç tarafından köleştirilmesi...

Ve burada, daha önce sadece bu şekilde, bilincin dayatmasına göre yaşadığınızı, sürekli olarak başkalarından kendiniz için bir şeyler talep ettiğinizi anlıyorsunuz. Ama burada başka bir soru ortaya çıkıyor: "Bu gerçekten de kendiniz için miydi?" Ve bundan kendiniz de acı çektiniz. Bu içsel, Tanrı'nın Sevgisi hakkında bilginiz yoktu ve bunu kendi içinizde geliştirmediniz.

VİDEO BAŞLIĞI

Tanrı insanı iki kez yarattı.

T: Bu, insan yaratılırken iki ana aşama olduğu anlamına gelir:

ruhsal doğum aşaması ve maddede dönüşüm aşaması... Şimdi, bir dakikalığına duracağım ve az önce kafamdan geçen düşünceleri dile getireceğim. Sistemden gelen düşünceler, hazır nihai cevabını dayatmaya çalıştığında ve neredeyse "iki ana aşama vardı: maddenin yaratılmasından önce ve sonra" diyecektim. Her zaman kandırmaya ve ilk önce kendi sözde 'süper önemi' hakkındaki düşünceyi araya sokmaya çalışır... Her zaman maddenin önemini azaltmaya, ruhsal olanın önemini silmeye çalışır... Ve yine, tam olarak ne söylediğinizi, ne söylemek istediğinizi kontrol etmenin ne kadar önemli olduğunu tespit ediyorsunuz, bilincinizi değil.

Zh: Evet, İgor Mihayloviç'in de söylediği gibi, bilinçten konuşmak ve Ruh'tan yayın yapmak tamamen farklı konulardır. Çünkü bilinç her zaman Benliğe ortak olmak ister ve daha da kötüsü diktatör olmak ister. Ama Benlik - o bir ortak değildir, bilincin kölesi değildir. Benlik - o Efendidir. Bilincin tüm bu sunumu için dikkatiyle ödeme yapandır. Sonuçlardan sorumlu olan odur. Bunu bildiğinizde, kendiniz olmak ve bilincinizi açığa vurmaktan korkmamak çok kolaydır.

T: Evet, kendine dürüst olmalısın, uygulamada dürüst...

Zh: Evet.

T: O halde, insan yaratıldığında, iki ana aşama vardı ve bunlardan kilit olanı tam olarak insanın seçim anıydı - burada, maddede hapsedilmiş olsa bile, Ruhsal Dünyaya hizmet etme seçimi.

IM: Bu kesinlikle doğru. Başlangıçta insanlar, diyelim ki küçük melekler gibi doğdular, büyüdüler, geliştiler ve Ruhsal Dünyanın bir parçası oldular. Acı çekmeyi bilmiyorlardı; kötülüğü bilmiyorlardı. Neşeliydiler, harikaydılar, iyiydiler. Ama insanlar tam olarak zor yolu seçtiler. Burada, Zerdüştlükte, onların bir karar verdikleri söylenir, altını çiziyorum, insanlar bedendeyken kötülüğe karşı çıkmaya karar verdiler. Yani

maddeselliği kazanmak.

T: Evet, Zerdüştlüğün kutsal kitaplarında bu efsaneden bahsedilir, bir zamanlar Tanrı insanlara onları Ahriman'dan koruyup korumayacağını ya da bedensel bir kabukta, 'bedensel bir formda' olan kendilerinin onunla savaşıp yenip yenemeyeceklerini sordu, ardından ölümsüz olacaklardı. Ve insanlar ikincisini seçtiler.

IM: Bu insanların kendi seçimleridir. Ahriman'a bedenler içindeyken karşı çıkmak, onun yönetimi altında başlamak, dualite ile başlamak istediler. Bu öylesine ciddi bir seçimdir ki, Ruhsal Dünyaya gelecek olan küçük melekler değil, Meleklerdir. İnsanların doğduğu, geliştiği ve daha sonra bilinçli olarak Ruhsal Dünyaya gitmeleri gerektiğini seçtikleri maddi dünyaya getirildi. Ve bu ilginçtir, sevinç vericidir, Melekler geldiğinde bu harikadır.

T: Ve burada da öyle ilginç bir husus vardır ki, aynı Zerdüştlük hakkındaki kitaplarda, İyilik Tanrısı'nın (Ahura Mazda) yarattıklarını tam olarak ruhsal varlıklar şeklinde yaptığı söylenir. Daha doğrusu, "tüm yaratıkların ruhsal suretlerini" yaratmış ve ancak ondan sonra maddi dünyayı yaratmış ve yaratılan surete bedensel bir görünüm vermiştir. Ve O'nun "cismani formda" vücut bulan yarattıklarının Ahriman'ın ve onun yarattığı kötülüğün üstesinden gelebileceğini ve Ahriman'ın ana karakterlerinin tam olarak insanların kendileri olduğunu.

Zh: Evet... Orada belirtilen kilit noktalardan bir diğeri de, zaferin ancak insanın kendisinin aktif katılımıyla mümkün olabileceği, insanın Ruhsal dünyadan geldiğini, dünyevi değil ruhsal bir varlık olduğunu ve tam olarak ruhsal işlerin dünyevi işlerden çok daha önemli olduğunu hatırlaması gerektiğidir.

T: Bu kesinlikle doğru. Ahriman'ın insanlardan, onun niyetlerini izledikleri takdirde başlarına gerçekten ne geleceğini, yani günahların cezasını ve "nihai sonucu" gizlemeyi çok

istediği belirtilir. Ama Ahura Mazda söz konusu olduğunda durum tam tersidir. O tanınmayı çok ister; O herkese açıktır. Ve ayrıca ilginç olan, insanın daha 15 yaşına geldiğinde, kime ait olduğu sorusunun yanıtını bilmesi gerektiğinden bahsedilir: Ahura Mazda'ya mı yoksa Ahriman'a mı?

IM: 15 yaş, bazı insanların gelişimindeki gecikme nedeniyle daha sonra belirlenmiştir. Ama genel olarak başlangıçta 11-12 yaştı. İnsan 11-12 yaşına geldiğinde son seçimini yapmak zorundaydı - kime hizmet edeceği.

Zh: Bu dalgalanmayla bağlantılı mı?

IM: Evet, bu ikincil dalgalanmadan kaynaklanmaktadır ve insan kiminle birlikte olacağına dair bağımsız bir seçim yapmıştır: Ahura Mazda ile ya da Ahriman ile.

Dolayısıyla, bakacak olursak, birçok din şeytanın kurnaz ve görünmez olduğunu, gözlerden saklandığını ve gücünü kaybetmesi için şeytanı ifşa etmenin yeterli olduğunu onaylar veya bundan bahseder. Gerçekte burada derin bir anlam vardır. Dolayısıyla, bilinç ve benzerlerinin çalışmasından daha önce bahsetmiştik. İnsan bilincin kendisine zalimce bir şaka yaptığını fark etmeye ve anlamaya başladığında ve insanın kendi iradesine sahip olmadığı, yalnızca Ruhsal dünyanın ya da maddi dünya sisteminin iradesini uyguladığı ortaya çıktığında, o zaman kimin iradesini uygulayacağını seçebilir. Ve burada da şöyle bir noktaya değinmek istiyorum, bundan daha önce bahsetmiştik: hiçbir koşul altında insan Allah'ın kölesi değildir. O yalnızca kendi bilincinin kölesi olabilir. Yani, insan kime hizmet edeceğini seçmekte özgürdür: Ahriman ya da Ahura Mazda, ya da modern zamanların alışılmış diliyle konuşursak, Şeytan ya da Allah. Kime hizmet ediyor? Eğer Ahriman'a (Şeytan'a) hizmet ederse, bu durumda bir köle olur. Ama eğer Allah'a hizmet ederse, o zaman özgür olur.

T: Biliyorsunuz, zamanında bu bilgi beni çok derinden

etkilemişti, her şey tam olarak insan seçimiyle başladı ve gerçekleşti. Sonuçta, Gerçek kahramanlık tam olarak budur... Tabii ki, bilincin olup bitenlerin tüm bu önemini ve anlamını anlaması zor. Sonuçta, özünde, insanın düşman hattının derinliklerindesiniz. Çünkü siz, Benlik olarak, maddi bir bedenle, aktif bir bilinçle bir yapının içine kapatılmışsınız ve bunun da ötesinde, yapay bir sistem tarafından her taraftan kuşatılmışsınız.

Zh: Yani, siz ölümlerin içindesiniz. Ve sadece Ruhunuz sizi kendi yuvanıza, Yaşayanlara bağlar. Ve gerçekten de, Ruhun bu muazzam gücüne sahip olmak için, sisteme hapsedilmişken ona direnmek için, burada, bu cehennemde Ruhsal Dünyaya hizmet etmek için, Yuvaya içsel, olgun, gerçek bir zaferle dönmek için Allah'ın dünyasını sınırsızca Sevmelisiniz...

T: Evet ... İgor Mihayloviç, Kadim efsanelerin ilk bakışta görüldükleri kadar basit olmadıklarına oldukça doğru bir şekilde işaret ettiniz.

IM: Kesinlikle doğru.

T: Yani, hem Zerdüştlükte hem de Hıristiyanlıkta, Tanrı'nın insanı iki kez yarattığına dair hikayeleri bile ele alın. Şimdi bu konuyu inceliyoruz...

IM: Evet, İncil'de Tanrı'nın bir insanı sadece altıncı günde değil, sekizinci günde de yarattığına dair bir açıklama vardır. Bu, onu ikinci kez yarattığı anlamına gelir. Ama burada tamamen farklı bir şekilde yazılmıştır: *"Ve Rab Allah insanı yerin toprağından yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi ve insan yaşayan bir can oldu."* Bu Yaratılış Kitabı, bölüm 2, ayet 7'dir; herkes açıp okuyabilir.

Yani, eğer ilk seferinde onu Kendi suretinde ve benzerliğinde yaratırsa, cisimsiz olanı yaratır. Bu ruhsal bir varlıktı, maddesel değildi. Ve bu sadece bir zaman meselesidir, olgunlaşır, birleşir

ve olgunlaştığında ayrılır. İşte burada, sekizinci günde Tanrı'nın yeryüzünün tozundan insanı yarattığını görüyoruz. Ve böylece, sekizinci güne çok şey tutunur. Çok ilginç bir olguyla karşılaşırız, eski dinlerin güncellenmiş bir versiyonu olarak İncil'den uzaklaşırsak ve biraz eski dinlere yaslanırsak (daha sonraki dinlerde de kalmasına rağmen, örneğin hem Hıristiyanlıkta hem de İslam'da ve diğer birçok dinde, Yahudilikte çok gelişmiştir), neden sekizinci günde bir insana isim verildi ve bu tür şeyler?

T: Evet, pek çok halk tam olarak insanın doğumunun sekizinci günüyle bağlantılı efsaneleri ve kutsal eylemleri korumuştur...

İM: Bu doğru, çünkü Ruh'un bir kap olarak insan bedenine girmesi ve Benliği oluşturması tam olarak sekizinci gündeydi. Ve buradan da Rab Tanrı'nın "onun burun deliklerine yaşam nefesini üflediği" sözleri gelir, yani Benliğin yaratılması...

T: ... Ruhun gelişile.

İM: Evet. O zaman Benlik insan bedenindeyken olgunlaşıyordu ve Ruh ile birleşmek zorundaydı.

T: Yani, ilahi olan her şeye karşı kurulmuş olan **ölü sistemin içindeyken**, bu sistemin bir parçasına hapsedilmişken, bir Benlik olarak, **Diri bir Ruh olarak, adanmışlıkta, Ruhsal dünyaya hizmette, burada bile ruhsal Sevginin çoğalmasında kusursuz kahyorsunuz, burada bu koşullarda bulunuyorsunuz...**

İM: Ve kahramanlık da tam olarak burada yatıyor. Neden tam olarak bu şekilde oldu? Bunda akıl için de bir mantık var, çünkü yaşam için savaşıyor, zorluklardan geçen bir canlı varlık belli bir başarı elde eder: **şeytani yener, onun Armageddon'unu kazanır ve Hayat kazanır. Ve olgun bir Melek gelir.** Yani bu gerçekten de Ruhsal Dünyanın tüm sınırsızlığına yansıyan bir olay haline gelir.

Zh: Yani, içeride kaçınılmaz şekilde ölü, ebediyen Diri olursunuz.

VİDEO BAŞLIĞI

İçeride kaçınılmaz şekilde ölü, ebediyen Diri olursunuz.

T: İgor Mihayloviç, az önce ilk insanların yaratılışından bahsediyorduk ve çok önemli bir soruya daha ışık tutmak oldukça ilginç olacaktır. Çeşitli dinlerde bu soru ilk insanın düşüşü olarak adlandırılır ve Hıristiyanlıkta 'ilk günah ya da ataların günahı' olarak adlandırılır. İşte burada düşünen bir insan için rahatsız edici bir soru ortaya çıkıyor: "İnsanların başlangıçta insan ırkı olarak günahkâr olması nedeniyle ben de doğuştan günahkâr mıyım? Ben mi başlangıçta günahkârım yoksa örneğin çocuklarım ya da bebeklerim henüz kötü bir şey yapmamışlarsa onlar mı günahkâr?"

Kısaca ifade etmek gerekirse, meslekten olmayan biri bu soru hakkında ne bilir? Yaratılış Kitabı'nın üçüncü bölümünde yazılı olanı - günahın (Düşüş) ilk insan çifti olan Adem ve Havva tarafından Cennet'te, şeytan tarafından ayartıldıklarında ve 'İyilik ve Kötülüğü Bilme Ağacı'ndan ya da diğer adıyla 'Yaşam ve Ölüm Ağacı'ndan yasak meyveyi tattıklarında işlendiğini. Ve bunun sonucunda cennetten kovuldular ve ölümlü varlıklar haline geldiler ve bu nedenle daha sonra tüm insanlar günahkâr oldular. Ve bugün Yaratılış Kitabı'ndaki bu efsane hakkında pek çok farklı yorum vardır.

İnananları korkutan ve baskı altına alan nedir? Doğuştan günahkâr olduğu, günahkâr bir hasara sahip olduğu gerçeği. Kilisede ne duymuştur? Ruhsal arınmanın, 'ilk günahın' gücünden kurtulmanın Vaftiz Ayininde gerçekleştiğini - bu Hıristiyanlıkta insanın ruhsal doğumu olarak kabul edilen bir ayindir, yani sanki günahlı bir yaşam için resmen ölmüş ve yeni bir kutsanmış yaşama doğmuş gibidir. Ve tam olarak Vaftiz

sayesinde şeytanın zulmünden özgürlüğe kavuşacaktır. İnsanlar buna inanır, ama çoğu durumda bu inançtan öteye geçmez. Çoğunlukla, insanlar bir ritüele güvenirler, ama kişisel dönüşümlerine, kendi içlerinde çalışmaya güvenmezler.

Çeşitli organizasyon, mezhep ve eğilimlere mensup ilahiyatçılar arasında da bu soruya ilişkin tek bir görüş bulunmamaktadır, Herkes sadece kendi otoritelerine, bu soru hakkında, bir insanın doğuştan günahkâr olup olmadığı hakkında kim, ne ve ne zaman konuştuğuna değiniyor.

Genel olarak konuşmak gerekirse, *bunu İsa söylemedi, insanlar söyledi.* 'İlk günah' - Hıristiyanlıkta tamamen teolojik bir terimdir. İsa'dan 400 yıl sonra, Hıristiyanlığın devlet dini statüsü kazandığı dönemde ortaya atılmıştır. Genel olarak, her zamanki gibi: insanlar Gerçeğin etrafında daireler çiziyor gibi görünüyorlar, ancak onu akılla anlamaya çalıştıklarında, o zaman doğru bir şekilde belirttiğiniz gibi virgülün nerede olması gerektiği konusunda bu eski tartışma ortaya çıkıyor.

İM: Günahtan bahsetmişken, insanın başlangıçta özgür olduğunu ve arkasında hiçbir günah olmadığını fark etmek önemlidir. İnsan - Benlik olarak demek istiyorum. 'İlk günah' nedir? Çeşitli dinlerde, insanın başlangıçta günahkâr olduğuna sık sık rastlarız. Ve burada günahın ne olduğunu incelemeliyiz.

T: Evet, soru şu ki, ilk insan tarafından işlenen bir günah, onun Düşüşü kavramı - bu diğer dinlerin efsanelerinde de var, örneğin Zerdüştlükte. Ama buna tekrar döneceğiz. Bunun gerçekte nasıl olduğunu anlamayı gerçekten çok istiyoruz...

İM: İlk günah aslında - **Benlik olarak insanın kendi bilincine inandığı o ilk, en baştaki günah anıdır. Bu bir yalana olan ilk inançtır. İlk günah tam olarak budur.** Bilinç tarafından ayartıldığında, Benlik olarak, bilincin yanılısımları tarafından, maddi bir şey tarafından ayartıldı.

Gelecekte, Benlik olarak insanın başlangıçta günahkâr olmadığını söyleyebiliriz. Ama o zaman şöyle bir soru ortaya çıkar: Benlik olarak insan günahkâr değilse, o zaman neden alt-benlik durumuna geçer ya da din diliyle konuşursak, günahkâr değilse neden cehenneme gider? Ama burada **eylemsizlik** diye bir kavram vardır.

Benlik olarak insan bu dünyaya maddi dünyadan özgürlüğünü kazanmak ve Ruhsal Dünya ile birleşmek, yani olgun bir varlık olarak Ruhsal Dünyaya gelmek için gelir. Ama Benlik olarak eylemsizliği, insan illüzyon dünyasında yaşadığında ve tüm dikkatini bilinçten gelen illüzyonlara, doyumsuz, yanıltıcı doğasına verdiğinde, buna başka türlü denemez; sadece hayatını boşa harcar. Ve o, diyelim ki, döllenenmiş olduğu ortaya çıkan bir kadın yumurtası gibidir. Benlik için de aynı şey geçerlidir, eğer 'döllenenmişse', o zaman bir alt-benlik haline gelir. Elbette varlığını sürdürür, çünkü hiç kimse enerjinin korunumu yasasını yürürlükten kaldırmamıştır ve enerji olduğu sürece, bir taşıyıcı olduğu sürece, bilgi de var olacaktır. Bu nedenle insan tam olarak alt-benlik durumunda kalır.

Ama vurguladığım gibi, Benlik olarak insan bilincin köleliğinden kurtulur kurtulmaz günah da ortadan kalkar. İnsan zaten bağımsız olarak var olmaya başlar. Kötü bir şeyin olmasına izin vermez. **Asıl çabasını ve tüm dikkatini tam olarak Ruhsal Dünyaya, başlangıçta bu yolu aramaya ve daha sonra da Hayatı kazanana kadar bu durumda olmaya verir.**

Dolayısıyla, bu şekilde bir günah - bu göreceli bir kavramdır ve esas olarak Benliğe empoze edilir. Her şey basittir. Gerçekte her şey basittir, çok basittir. Bilinç vardır; Benlik vardır, bir iletken olarak ya da diyelim ki bir taşıma aracı olarak Ruh vardır, buna böyle de denebilir. Eğer Benlik birleşmeyi başarır, yani Benlik bilincin kontrolünden kurtulursa, prangalarını atarsa, gerçeği görür, Ruhsal Dünyayı hisseder. Ve Ruhsal Dünyayı hissettikten sonra, insan zaten ondan uzaklaşmak istemez.

T: Evet, bu gerçekten çok basit. Ve aynı Ortodokslukta insanın başlangıçta lütufsuz bir durumda olma deneyimine sahip olmadığını okuduktan sonra bile bunu anlamak çok kolaydır. Bu haliyle Düşüş - Tanrı'yla beraber olmanın kutsanmış yüce halinin kaybıdır, Tanrı'daki Hayatın kaybıdır. Ve bu mutluluk, yaratılıştan itibaren insanda Kutsal Ruh'un lütfunun varlığıyla bağlantılıdır. Ve Ruh Peygamberlerin içinde hareket etti ve onlara öğretti ve onların içindeydi ve onlara göründü. Ve Ruh istediği zaman Adem'in içinde yaşadı ve Adem Tanrı'nın Sevgisinin tatlılığını bildi.

Zh: ...Evet, Kutsal Ruh Sevgi ve Ruhun tatlılığıdır... Ve Kutsal Ruh aracılığıyla Allah'ı idrak eden kişi, gece gündüz Yaşayan Allah'ı doyumsuzca özler.

T: Evet... Bu aynı zamanda ölümün neden Allah'tan uzaklaşmanın bir sonucu olduğunu da açıklar: İnsan Allah'tan ne kadar uzaklaşırsa, ölüme de o kadar yaklaşır.

IM: Evet. Benlik bilincin kölesi olduğunda, illüzyonla yaşar, tam olarak dayatılmış bir illüzyonla. Burada buna günahkârlık hali de denebilir. Ve elbette hiç kimse sizin için günahın bağışlanması için dua etmeyecektir. Siz kendiniz iyileşene kadar kimse sizin için günahı affedemez. Basit bir örnek, eski zamanları ele alalım: Kişi Firavun'un kölesidir. Aynı türden bir köleyle karşılaşır ve o köle ona şöyle der: "Sen köle değilsin, özgürsün, istediğin yere gidebilirsin. Ve prangalara aldırış etme. Belirli bir alan içinde sıkı sıkıya yürüyebiliyor olman ne fark eder, sonuçta özgürsün. Sahip olduklarınızdan memnun olun, neşeli olun ve sahibinize şükredin." Tam olarak köleler için olduğu gibi, sahipleri tanrıdır; onların hayatlarıyla istediği her şeyi yapabilir. Ama yine de burada yaşam altında sadece geçici varoluş kastedilmektedir. Bu nedenle, kendiniz düşünün.

T: Evet, köleler Tanrı'yı bilmezler, bu yüzden köledirler. Efendilerini Tanrı olarak algırlarlar... Biliyor musunuz, ben de çocukluğumdan bir anımı paylaşmak istedim... Tabii ki modern

toplumda, kişinin çocukluğundaki hislerinden bahsetmesi genellikle nadirdir, çünkü bilinç belirli bir imaj, otorite, 'iyilik' oyunu dayatır. Bilincin görüşüne göre, kendinizle ilgili bazı hikayeler ve masallar itibarınızı zedeleyebilir. Ama dürüst olmak gerekirse, ben sadece onun kurallarına göre yaşamaktan yoruldum... Ve kendiniz için "*gerçeğin benim için daha değerli olduğunu*" kabul ettiğinizde, onun çalışma şeklini dile getirmek basitleşiyor. Bu yüzden çocukluğumda içimde gerçekten de kötü bir şeyin, günahkârlığın ya da başka bir şeyin, Hayvan doğasından gelen bir şeyin olduğunu hissettim. Ve iyi olmak istedim. Ama bu kötü şey sürekli üzerime baskı yapıyordu ve ben de içimdeki bu durumdan kaçınmak istiyordum. Ama çok müdahaleciydi. Ama o zamanlar bunun neden böyle olduğunu anlamıyordum.

İM: Soruyu doğru yönelttiniz. Aslında çocuklukta, özellikle de 5-6 yaşlarında, biraz daha büyük, 10-11 yaşlarına kadar, insanlar bir tür ikilik hissederler. Bilincin kendilerine dayattığını hissederler. Bunu istemediklerini, ama onun dayattığını hissederler. Korkmak istemezler ama korkarlar.

Kötülük yapmak ya da aldatmak istemezler, ama aldatırlar. Kendilerine ikili bir şeyin dayatıldığını anlarlar. Ama onlara Benlikten bahsedilmediğinde, bu onlara gizli bir bilgi olduğunda, o zaman Benlik bilince direnme gücünü kaybeder, bu kutsallığa nasıl ulaşılacağını, bu özgürlüğe nasıl ulaşılacağını anlamaz.

Ve kutsallık nedir? Her şeyden önce bilincin zincirlerinden kurtulmaktır, günahın kefareti tam olarak budur. Günahın kefareti - tam olarak bilincin diktatörlüğünün reddedilmesidir, gerçekten özgür bir kişi olduğunuzda, yani Benlik, maddi dünyadan bağımsız olduğunda. Ama pek çok kişi şöyle diyecektir: "Ama bedene nasıl bağımlı olmayacaksınız?" Beden - bağımlıdır, bilinç - bağımlıdır, Benlik - sadece geçici olarak buradadır. Hangisi daha önemli? İnsan bunu düşünmelidir.

Ama bu, diyelim ki kişinin bilinciyle olan her türlü iletişimi durdurması gerektiği anlamına gelmez, kesinlikle hayır. Süreci hızlandırmaya yönelik herhangi bir istek - bu bilinçten gelir. Yalnızca bilinç insana yaşamına son vermesini ya da şunu yapmasını dikte edebilir: "*Şimdi Allah'a gideceksin. Sadece orada yat, hiçbir şey yapma, yeme, içme, yarın öleceksin, sadece dua et - ve Allah'a ulaşacaksın.*" Hiçbir yere gelmeyeceksiniz; bir alt-benlik haline geleceksiniz. Neden?

Çünkü aslında Allah'a giden yol - bu tam olarak Benliğin işidir, bu bir çabadır. Eğer yeşil bir meyve toplarsanız - yeşil kalacaktır. Her şey olgunlaşmak zorundadır. Burada da durum aynıdır. Bazıları için olgunlaşmanın daha erken, bazıları için daha geç olması başka bir meseledir. Ama burada olmak için verilen o zaman (bir insan çok şey idrak etmiş olsa bile, gitme hakkı vardır, Yaşamaya başlamıştır, füzyon olmuştur), ama yine de burada olacaktır. Neden? Ruhsal Dünyaya hizmet etmek için, çünkü bu bir ihtiyaçtır. Ve eğer Hizmet etme ihtiyacı yoksa, Ruhsal Dünyaya dair bir anlayışı, bu öneme dair bir anlayışı yok demektir, bütünlük yoktur. Bu, bunun bilinçten gelen bir yanılsama olduğu anlamına gelir, sadece başka bir yanılsama.

T: Pek çok kişi Gerçeğe yakın olduklarına dair bir anlayışa sahiptir, ama bilinç... Bilinç gerçekten de gerçeklerden ve pratikten korkar. Bu arada, Zerdüştlükte insanların ilk günahından nasıl bahsedildiği de ilginçtir. Daha bugün ilk insan çiftinin bir raventten yaratıldığından bahsetmiştik ve bu, Zerdüştlüğün kutsal kitabı "İlk yaratılış"ın (Bundahishn) "İnsanların doğası" başlıklı 15. bölümündeki efsanede yazılıdır. Ve ilginçtir ki bu efsaneye göre, insanlar insan suretine dönüştüklerinde (yani maddiyat, bir beden kazandıklarında), kendi içlerinde ne ile yaşamaya devam ettiler? Gerçekte Ruhları tarafından oldukları şeyle. Sevinçle, Allah'ın Sevgisindeki Sevinçle, sadece gerçek Yaşamlarının kaynağı olarak bu manevi lütuf haliyle yaşadılar.

Efsaneye göre, Tanrı (Zerdüştlükte Ohrmazd olarak adlandırılır, Ahura Mazda'nın kısaltmasıdır) Mashya ve Mashyana olarak adlandırılan ilk insan çiftine anlattı... Şimdi sadece bazı bölümleri aktaracağım... "Sizi çok iyi ve mükemmel nedenler için yarattım. Yasa görevlerini **sadakatle** yerine getirin, iyi düşünün, iyi sözler söyleyin, iyi işler yapın ve devalara tapmayın! Ve ilk başta ikisi de bunu düşündü, biri diğerini düşünmeliydi, çünkü o onun için bir insandı. Ve onlar tarafından yapılan ilk eylem... bunu düşündüler... Ve onlar tarafından söylenen ilk sözler şunlardı: Ohrmazd suyu ve toprağı, bitkileri ve hayvanları, yıldızları, ayı ve güneş ve kökeni ve etkisi doğruluğun tezahüründen olan tüm refahı yarattı."

Ve hikayede önemli bir an vardır ki: "Daha sonra, düşmanlık zihinlerine hücum etti ve zihinleri tamamen bozuldu ve kötü ruhun suyu ve toprağı, bitkileri ve hayvanları ve yukarıda bahsedilen diğer şeyleri yarattığını haykırdılar. Bu yanlış söz devaların iradesiyle söylendi ve kötü ruh onlardan aldığı bu ilk zevke sahip oldu; bu yanlış söz sayesinde her ikisi de kötü oldular ve ruhları son enkarnasyona kadar cehennemdedir."

IM: Onlar bilince inandılar... Bu durumda, eğer Zerdüştlüğü inceliyorsak, burada insanların kötü şeyler düşündükleri ve Ahriman'ın onların günahlarından sevinç duyduğu, yani kendilerini Allah ile, Ruhsal Dünya ile karşılaştırdıkları şeklinde yorumlanır, ama burada tam olarak bilince inandıkları söyleniyor.

T: Evet, onlar sadece aldatıcı maddi bilinçlerine inandılar.

IM: Doğru. Yani, insanlar başlangıçta Benlikler olarak bu dünyanın Allah tarafından yaratıldığını hissediyorlardı, biliyorlardı. Ama bilinç onlara bir değiştirme dayattı ve onlar da buna inandılar. Ve yüksek sesle bu dünyanın Ahriman tarafından inşa edildiğini ve ona ait olduğunu söylediler.

T: Evet, sistemin düşüncelerini ve isteklerini, sistemin sözde dünya düzeninin bir yaratıcısı olduğunu duyurmaya başladılar. Yani şeytana hizmet etmeye başladılar. Bu bana bir şeyi hatırlatıyor: Evrensel akıl, Mutlak, ateizm, maddenin birincil olması, Big Bang, maddenin kendi kendini organize etmesi...

Zh: Evet, evet, evet.

T: Ve daha sonra, ilk insan çifti hakkındaki efsanenin alegorileri örneği kullanılarak, insanların gerçek ruhsal doğalarından uzaklaşmalarının ve dikkatin bilinçten düşüncelere kaymasının nasıl gerçekleştiği anlatılmaktadır. Efsaneye göre, beyaz keçinin sütünü içtiklerinde, Mashya Mashyana'ya "Sütü içmediğim için zevk aldım ve zevkim azaldı ve bedenim hastalandı. Bu ikinci yanlış konuşma devaların gücünü arttırdı..."

Zh: Yani, dikkatin gücünü, Allat'ın bu ilahi güçlerini kendi ölümlü bedenlerinin sağlığı hakkındaki, madde hakkındaki düşüncelere koydular.

T: Evet. Ve sonra, kendileri için keçi etinden ateşte ilk yiyeceği hazırladıklarında, bir avuç dolusunu "bu ateşin payıdır" diyerek ateşe attıkları ve ikinci avuç dolusunu gökyüzüne fırlatıp "bu tanrıların payıdır" dediklerinden bahsedilir. Ama "bir kuş, akbaba, uçarak yanlarından geçti ve bir köpek ilk eti yediği gibi, bir kısmını onlardan uzaklaştırdı." Yani bu, üç boyutlulukta Allat'ın güçlerinin büyüye, sistem için gıda olan şeylere harcanmaya başladığına dair bir alegoridir. Tam olarak bu güçler, Allah'ın lütfunda Sevgi ve Neşenin büyümesine harcanmadılar.

Ve sonra efsanede okuyoruz ki "gösterdikleri nezaketsizlik nedeniyle, devalar daha baskıcı oldular ve onlar (Mashya ve Mashyana) farkında olmadan birbirlerine karşı günahkar bir kötülük yaşamaya başladılar; biri diğerine karşı ilerledi ve saçlarını ve yanaklarını vurdu ve yırttı. Sonra devalar karanlığın

içinden bağırdılar: 'Siz insanlar, devalara ibadet edin ki kötülük devanız dinlensin.' Ve sonra Mashya'nın gidip özünde bir büyü ayini yaptığı ve bundan sonra devaların güçlendiği ve her ikisinin de (Mashya ve Mashyana) o kadar zayıfladığı söylenir ki, uzun bir süre yapmaları gereken şeyi yapamazlar. Ve bu andan sadece 50 yıl sonra, insan ırklarını oluşturan çocukları ve torunları oldu.

Zh: Yani, esasen, ilk insanların günahı bilinçlerine inanmaları, hisler yoluyla Ruhsal Dünyanın algısını, onunla iletişimden duydukları en derin hazzı kaybetmeye başlamalarıydı. Ve basitçe Allat'ın güçlerini aldatici düşüncelerle, bedenlerinin sağlığı hakkında düşüncelerle, dünyevi dileklerle - büyü ile harcamaya başladılar. Ve aslında, bugün insanların çoğunda olan da budur.

IM: Ve yine, bunun nedeni nedir? Bu durumda, kişinin inancını, gücünü bir şeyler elde etme umuduyla illüzyona, aldatmacaya yatırmasıdır. Bu sadece sistemin insan dünyasındaki gelişiminin başlangıç aşamasıdır.

VİDEO BAŞLIĞI

Benlik olarak insan başlangıçta günahsızdır.

05:05:30 – 05:42:42

T: İgor Mihayloviç, insanlar sık sık şu soruları soruyor ve cevaplarla kafaları karışıyor, örneğin, "Ben" nedir?" veya "Ben bedenle bağlantılı değilse, o zaman nasıl duyabilirim?" veya "Kendimi nasıl duyabilirim?" veya "Ben" kendi bilincinin durumunu nasıl gözlemleyebilir?" Ya da başka bir soru "Kendi içinde nasıl ayırt edilir: bir Benlik olarak ben neredeyim ve bir Ruh olarak Benlik için - bilincim nerede?" Genel olarak, "Bilinç nasıl çalışır?", "Bir Ruh olarak Benliğin yaşamı nedir?" ve daha

birçok soru. Sadece insanların bu sorulara dair bir anlayış eksikliği var.

IM: Evet, insanların anlama eksikliği var ve bunun nedeni psikolojinin, felsefenin, çeşitli dini hareketlerin ve bilincimizin konumunu güçlendiren eğilimlerin yoğun bir şekilde gelişmesidir. Ve modern insanın Benliği, örneğin en az bin yıl önce yaşamış bir insana kıyasla daha az uygun bir konumdadır. Neden? Çünkü bilgi akışı çok güçlüdür, yoldan çıkaran çok fazla öneri vardır. Ve Benlik basitçe karışır, ama bilinç aktiftir. Sistem aktiftir. Her zaman aktifti, ama şimdi aynı zamanda iyi silahlanmış durumda. Kendi yarattığı yazılarla silahlandı. Modern teknolojilerle, eskisi gibi sadece kitaplarla değil, internetle, televizyonla ve diğer her şeyle silahlandı. Ve Benlik, bilinçten daha az uygun bir konumdadır. Bu nedenle, aslında bu zamana Dönüm Zamanı ya da insanın hangi yoldan gideceğini seçme zamanı denmektedir.

Zh: Evet... kaçınılmaz olarak ölü olan ile ebediyen diri olan arasındaki insan seçimi.

IM: Bu doğru. Sanırım, daha iyi bir anlayışa sahip olmak için, bilince kaos gibi görünen şeyi düzene sokan kuantum sınırının ötesine bakmamız ve altıncı boyuta kadar var olan olağan maddi nesnelere bakmamız gerekecek. Ve aynı zamanda, insanların ruh olarak adlandırdığı bir şeyin bulunduğu altıncı boyutun sınırlarının ötesine bakmak. Belki de, gerçekten, bunun hakkında biraz konuşmalıyız.

Öyleyse kuantum sınırının ötesine bakalım ve insanın yaygın bakış açısından düşünelim, böylece bilincin ne olduğu, nasıl çalıştığı, Benliğin ne olduğu anlaşılabilir. Ve en basitinden başlayacağız. Mantıkçılar tartışabilir ya da tartışmayabilir ama ben bu süreçleri karmaşıkleştirmeden olduğu gibi anlatacağım. Ve buna katılmayan, ama onay bulmak isteyen kişi, cevapları başka kaynaklarda arayabilir ve arzulayan kişi her zaman bulacaktır.

Basit bir soruyla başlayalım. İnsanın bilinci nedir? Nasıl düzenlenmiştir? Ve en önemlisi, neden birçok kapalı dini organizasyon "dokuzuncu gün" rüyası görür? "Dokuzuncu gün" genel olarak ne anlama geliyor ve bu kavram nereden geliyor? Ve bu hikaye yüzlerce ve yüzlerce yıllıktır. Ve bugüne kadar, bu "dokuzuncu günü" gerçekleştirmek için çok şey yapan bir rahipler klanı var. Bu çok ilginç. Bu dünya çapındaki komplolara benziyor (bu komplo konusunu sevenler için). Elbette komik ama gerçek.

Belki de anlamak için, insanın nasıl evrimleştiğiyle, her şeyin nasıl gerçekleştiğiyle başlayacağız.

T: Evet, bu insanlara önemli bir yardım olacaktır - bilincin gerçekte ne olduğunu ve bir Benlik olarak ne olduğunuzu anlamak için.

IM: Evet, elbette. İki tür bilinç vardır. İlk bilinç, buna birincil bilinç diyelim, ana bilinçtir ve fiziksel bedenle birlikte doğar - bu bir primatın, hayvanın bilincidir. Bununla birlikte, insan bedeninde Benliğin tezahürüne karşıt olarak kendini gösteren bir sonraki bilinç katmanı - bu ikincil bilinçtir. İkincil bilinç - Bu modern bir bilinç ya da yeni bir bilinç gibidir, insan bilinci olarak da adlandırılır. Burada, *entelektüel gelişimimizde maymunları geçmemizi sağlayan şeyin ikincil bilinç olduğunu anlamak önemlidir.*

T: Şimdi bu çok önemli bir nokta. Bu tam olarak nörofizyologların uzun yıllardır aradıkları cevap. Ama hala aynı yerde takılıp kalmış durumdadır. En azından bu tarihi ana kadar öyleydiler.

IM: Evet, bu doğru. Yani, bu yeni bilinç çok agresif ve aktif. Her ne kadar bilincimizin hem bir parçası hem de diğer parçası olsa da - tüm sistemin bir parçasından başka bir şey değildir ve bunun bir alan yapısı olduğu açıktır. Bu, hiçbir şekilde beynin nöronları ve benzerleri değildir. Beynin nöronları (bunu daha

önce programlardan birinde tartışmışık) - sadece fiziktir. Nöronlar - bunlar bilincin alan yapılarından gelen bilgiyi fiziksel hale, sonra kimyasal reaksiyonlara ve sonra tekrar fiziksel olanlara dönüştüren yapılardır ve bu böyle devam eder. Ama bu hiçbir şekilde düşüncenin oluştuğu ya da kaynaklandığı ve çalıştığı yer değildir. Bugüne kadar, Allah'a şükür, bilim adamlarımız bunu zaten mükemmel bir şekilde anladılar, sadece reaksiyonları gözlemliyorlar, bir düşünceyi yakalamaya, bir şeyi kavramaya çalışsalar da, ancak reaksiyonu görüyorlar ve gözlemliyorlar.

T: Bu nedenle sonucu görüyorlar, nedeni değil.

IM: Evet, biraz geriye gideceğim. Bir insanın yaşamının en başında, henüz anne karnındayken, beyninin gelişimiyle birlikte, birincil bilinç denilen şey de gelişir. Tam olarak neden birincil? Çünkü rahimde gelişir. İnsanın doğumundan sonra, birincil bilinç insan bedeninin tüm sistemiyle doğrudan bağlantılıdır. Tam olarak tüm insan kimyasını ve diğer her şeyi kontrol eder. Ama, diyebilirim ki, kötü tanımlanmış bir akla sahiptir, yani bilinç sınırlıdır. Ama aynı zamanda ikincil bilinçle de bağlantılıdır.

Ve burada ilginç bir nokta vardır: insan ruhu insana tam olarak sekizinci günde girer. *Sekizinci güne kadar insanın hayvandan hiçbir farkı yoktur.* Şempanzenin de birincil bilinci vardır ve oldukça gelişmiştir. Benzerlik çok yakındır. **Örneğin maymun ve insan çocukları üç ya da beş yaşına kadar neredeyse aynı şekilde gelişir. Ama daha sonra insan hızla kopmaya başlar. Bu neden oluyor? Çünkü doğumdan sonraki sekizinci günde, diyelim ki bir kap gibi insan, insan ruhuyla dolar. Ve ruh Benliği yaratır. Benlik - bir insanın gerçekte ne olduğu tam olarak budur. Bu sizin kim olduğunuzdur.**

T: Ruh ve Benlik tam olarak ruhsal bileşenlerdir ve insan neden insan oldu ve neden suret ve benzerlikte yaratıldı, çünkü içinde

Ruhsal Dünyanın bir parçası vardı.

IM: Ve burada yine ilginç bir an var, bunu kaçırmak istemiyorum. Pek çok insan ruhu zeki ve her şeyi bilen bir şeyle ilişkilendirir. Ama ruh, örneğin bilimler akademisine açılan bir kapıdır. Bilimler akademisinde her şeyi bilen akıllı insanlar vardır. Ama söyleyin bana, kapı bir şey biliyor mu? Akıllı insanlar kapıdan geçerler ama kapı kendi içinde bir kapıdır. Şimdi, ruh bir kapıdır; Allah'ın dünyasına açılan bir kapıdır. Ve Benlik, bu akademide çalışmaya gelen ve her şeyi idrak edebilen bir öğrenci ya da küçük bir araştırma görevlisidir. Ama ruh Bilgiye giden bir geçitten başka bir şey değildir. Tüm bunların birer kelime olduğu açıktır, tüm bunların birer alegori olduğu açıktır. Ancak bu, mevcut seviyede onun ne olduğunu açıklamaya yönelik bir girişimdir.

T: İgor Mihayloviç, "Ben kimim?" uygulaması, "AllatRa" kitabında bahsediliyor ve siz de önceki programlarda bundan bahsettiniz. Bu özellikle "Ben" anlayışında daha derine inmeniz gerektiğini ima ediyor - bu aslında bir Benlik olarak siz misiniz?

IM: Evet, "Ben" anlayışında - bu Benliktir. Ve Benlik tam olarak birincil bilinçle doğrudan bağlantılı olan şeydir. "Ben kimim?" pratiğinin kendisi de kişinin "Ben" in ne olduğunu, yani Benliği bulması gerektiğini ima eder.

T: Yani, hem ruhla hem de birincil bilinçle bağlantılı olan bir Benlik olarak "Ben" (tam olarak daha önce bahsettiğiniz bir primatın bilinci, bir maymunun gelişimi ile bir çocuğun gelişiminin belirli bir noktaya kadar aynı olduğu).

IM: Bu kesinlikle doğru, yani bir primatın bilinciyle. Gelişiminde, bir çocuk seviyesinde, yani en iyi ihtimalle 5-6 yaş seviyesinde, ama daha sık olarak daha da genç kalır.

T: Bu birincil bilinç (bir primatın bilinci) aynı zamanda Benliği

üç boyutluluğa mı bağlar?

IM: Evet. Birincil bilincin kendisi doğrudan üç boyutlu dünya ile bağlantılıdır. Görme, işitme ve tüm dokunsal duyularımızla bağlantılıdır. Üç boyutlu dünyayı algılamamızı sağlayan her şeyle bağlantılıdır. Birincil bilinç, Benliğe üç boyutlu dünya hakkında bilgi veren şeydir.

T: Şimdi bu anlamak için çok önemli bir nokta, çünkü çocukluğumuzdan beri sistem bize insanın dünyayı ve kendisini algılamasını şekillendirenin duyulardan alınan bilgiler olduğunu söylüyor. Ama gerçekte, Benliğin tamamen farklı bir algısı vardır, maddenin algısından farklıdır. Birincil bilinç tarafından beyin aracılığıyla kontrol edilen üç boyutluluktaki aynı bedenin algısından farklıdır. Bu, sistemden gelen küresel bir kurulumdur, düzendir, gerçekte kim olduğunuz kavramının değiştirilmesidir.

Yani, çocukluğumuzdan beri bize nasıl öğretildi? Bu dünyayı beş temel duyunun yardımıyla algılayanın tam olarak siz olduğunuz: görme, işitme, tat alma, koklama, dokunma. Acıyı, sıcaklık farkını, basıncı, denge duygusunu, üç boyutlu uzaydaki konumu, uzaydaki ivmeyi, ağırlık duygusunu ve diğer bazı kinestetik duyumsamaları hissedenin tam olarak siz olduğunuzu. Başka bir deyişle, bilimsel olarak konuşursak, bedenin tüm nosisepsiyonu, termosepsiyonu, ekilibriosepsiyonu ve propiosepsiyonu.

Yani aslında bunlar bedenin birincil bilince yansıyan sorunlarıdır. Ve sistem sizinle beden arasına eşittir işareti koyar. Oysa üç boyutluluğun tüm bu bedensel algısı yalnızca birincil bilincin bir ürünüdür, daha fazlası değildir. Üç boyutlulukla ilgili tüm bu bilgiler, tüm olaylar, tüm durumlar, deneyimler - bunların hepsi bilincin bir türevidir. Bu siz değilsiniz.

Değiştirme nerede? Algılayanın bilinç olmadığı gerçeğinde,

ama sözde algılayan sizsiniz. Sistem yine anahtarları kavramların yerine değiştirdi. Zerdüştlük geleneğinde olduğu gibi (daha önce bahsettiğimiz), başlangıçta insan "Ormazd'ın suyu, toprağı, bitkileri, hayvanları..." vb. yarattığını biliyordu. Ve sonra bilinç ona "Ahriman suyu, bitkileri, hayvanları yarattı..." vb. dedi. Anlam, yalan ve değiştirme - sistem bu şekilde çalışır, birincil ve ikincil bilinç ise sistemin parçalarıdır. Ve bu her şey için geçerlidir: insanın yaşamı, varlığının anlamı ve gerçekte kim olduğu sorusu.

Zh: Evet, Benlik ve Bilinç... İnsanın ikiliği. Ve yapay zekanın bir parçası olarak, sistemin bir parçası olarak bilinç, sadece bir tarafın gelişmesi, bilincin egemen olması için her şeyi yapıyor. Dinlerde bile... Ne görüyoruz? Yüksek sesle söylenen ya da zihinsel olarak defalarca tekrarlanan dualar, mantralar neyi geliştiriyor? Birincil ya da ikincil bilinci. Ama ya Ruh?

IM: Evet...

T: Bu nedenle, insanlar anlamadan, bilincin, yani insan özünün egemen olması için kesinlikle her şeyi yapıyorlar. Gerçekte kim oldukları olan meleksi öz ise basitçe köleleştirilir. İnsanlar kendilerini bilinç olarak algırlarlar (kafalarında bir sürü düşünceyle, duygusal patlamalarla). Ve ruhsal olan kaybolur. Ruh ne yazık ki gelişmiyor. Akıllı bir hayvan gibi yaşadığımız ortaya çıkıyor. Açgözlülük, nefret, kıskançlık... ve ölüm buradan geliyor.

Zh: Evet, oysa gerçek, saf, ilahi olan her şey gelişmiyor. Oysa önce geliştirilmesi gerekir. Sadece sizi ölü yapan şeyden vazgeçersiniz ve dikkatinizin gücünü başka yere verirsiniz; sizi Diri yapan şeyle içinizde yaşarsınız. Ve bunu pratikte anlayana kadar, yaşamak çok zordu - bilinçle yaşamak. Çünkü bilinç bir yığın şüphe, bunun her türlü alternatifi, algoritmalarıdır.

Ve gelişen bir Benliğin yaşamı tamamen farklı bir şeydir. Benlik herhangi bir durumu bütünsel olarak, çok boyutlu olarak

algılar. Benlik şüphe etmek yerine bilir. Ve burada algılar arasındaki fark çok büyüktür. Benlik neden-sonuç ilişkilerini, hatta bilinç tarafından sunulan şeyleri bile bütünsel ve çok boyutlu olarak algılar. Bu tamamen farklı bir yaşamdır. Biyolojik yaşamdan çok farklıdır. Nedeni yaratan, sonucu biçen bilinçtir. Bilinçte her zaman parçalanma, bölünme ve çok fazla kaos vardır. Ama bu sadece Benliğe önceden hazırlanmış olarak sunulan işlenmiş bir bilgi akışıdır.

Kendinizi bir Ruh olarak anlamak için en iyi yol bunu kendi içinizde geliştirmek ve her şeyin kendiliğinden olmasını beklememektir. Eğer çaba göstermezseniz hiçbir şey olmayacaktır.

T: Bu kesinlikle doğru. Şunu da söylemek isterim ki bilinç insanı öylesine şaşırtır ki (ilişkilerle ve dikkatini günlük rutine verir) aklının başına gelmesine izin vermez. Peki Benlikten neyi saklar? İnsanın gerçekte bir Ruh olduğu gerçeğini. Bilinç için Benliğin sadece bir beslenme kaynağı olduğu gerçeğini gizler. Ve eğer sonunda ölüm sizi bekliyorsa, tüm bu yaygaranın hiçbir faydası yoktur.

IM: Bu kesinlikle doğru. Dolayısıyla, "Ben kimim?" uygulamasında, birincil bilincin her şeyi anlattığı (yani gördüklerimiz, duyduklarımız, dokunduklarımız, genel olarak tüm üç boyutluluk algımız) bir şey olan şeyi bilinçli olarak geliştiririz. İkincil bilinç ise tam olarak gelişmeye devam eden şeydir. Eğer birincil bilinç gelişiminde takılıp kalırsa, yani gelişimini yaklaşık 5-6 yaşlarında (daha sık olarak daha da genç) durdurursa, yani bilinç bir primata benzer kalırsa, o zaman ikincil bilinç gelişimini sürdürmeye devam eder. Ve tam olarak ikincil bilincin yardımıyla analiz eder, düşünürüz...

T: Evet, ikincil bilinçle analiz yapıyoruz. Bu bir paradoks! Ve biz olduğumuz şeyin bu olduğunu düşünüyoruz.

IM: Peki, bize öyle geliyor ki analiz ediyoruz, düşünüyoruz.

Tekrar geriye dönelim, biz Benliğiz. **Benliğin üç boyutlu dünya ile hiçbir ilgisi yoktur.** Diyelim ki, boyutsal hiyerarşisinde çok daha yüksekte. Benlik doğrudan birincil bilinçle bağlantılıdır, ama ikincil bilinçle bağlantılı değildir. İkincil bilinç - alışkanlıkla olduğumuzu düşündüğümüz şeydir... Düşünceler böyle gelir, imgeler, bilgi işlem süreçlerimiz böyle devam eder, aynı mantık ve çok daha fazlası. Yani, tüm bu resimler, bize gelen tüm bu bilgiler - ikincil bilinçten birincil bilince geçer ve sonra birincil bilinç bunu Benliğe sunar. Bu anlamak içindir: ne, neden ve niçin.

T: Evet ve anahtar bir değiştirme de kendimizi tanımlamaktır - "düşünen" "biziz".

IM: Burada paradoks tam olarak tüm bunları "düşünen biziz" ve benzerleri olarak algılamamızda yatıyor. Ama, biz Benliğiz. **Benlik düşünmez; doğrudan anlayışta, bizim algıladığımız şekilde bir düşünce süreci kapasitesine sahip değildir.** Düşünebilen, akıl yürütebilen birincil bilinçtir. Yine, ikincil bir bilinç olmadan, tüm düşünceler neredeyse ilkel bir duruma ya da bir primatın bilincine indirgenir: çok az sayıda ve sadece gerekli olan düşünceler olacaktır (esas olarak arzularımızın egemenliğinde).

T: Ve bir primatın pek çok duygusu.

IM: Evet. Ve bu da yine duygusal alandan kaynaklanır. Nefret, düşmanlık, kıskançlık - tüm bunlar birincil bilinçtedir. Ve özlem: arzular, dürtüler ve diğer her şey. Bununla birlikte, ikincil bilinç, birincil bilince pek çok farklı arzu ve ilgi dayatan şeydir. Kendimiz olarak algıladığımız şey budur.

İnsan çoğu zaman kendisini tam olarak ikincil bilinçle ilişkilendirir, hatta birincil bilinci ihmal eder. İlk aşamalarda, ruhsal yola girdiğinde, gerçekten çalışmaya ve gözlemlemeye başladığında, birincil bilincin yardımıyla ikincil bilincin eylemlerini gözlemler. Ve sadece o zaman birincil bilinci

gözlemleyen kişiyi bulabilir ve bir Benlik olarak gelişmeye başlayabilir. Ve Benlik olarak ne kadar çok gelişirse, düşünmenin değil, algılamının başka bir yoluna o kadar çok alışır. Bu hisler aracılığıyla algılamadır. Bu, diyelim ki, tüm süreci tartışmadan ve her türlü gereksiz düşünceyi "*belki*" ya da "*orada bir yerde*" diye empoze etmeden anlamaya benzer. Farklı bir şey var diyelim. Bunu ifade etmek zor, paradoks bu. Gerçekte, Benliğin dünyayı nasıl algıladığını ifade etmek zordur. Dünyayı hiç algılamaz. O neyse odur.

T: İgor Mihayloviç, insanlar bilinçten şu soruyu sorabilirler: "Peki ya düşünmemek? Peki ya ruhsal olan hakkında konuşuyor olduğumuz gerçeği? Sonuçta, düşüncelerimizde bir şeyi tartıştığımız veya biriyle yüksek sesle konuştuğumuz için ruhsal olana geliyoruz."

İM: İnsan asla ruhsal olan hakkında konuşarak ruhsal olana ulaşmaz. İnsan ruhsal olan hakkında konuştuğunda, sadece ruhsal olan hakkında konuşmuş olur. O "Bekleyen" (Homunculus loxodontus) gibidir, oturur ve konuşur. Oturur ve onun gelmesini bekler. Bununla birlikte, **Benlik hareket etme yeteneğine sahiptir. Yani, bu içsel dürtü sayesinde, Benliğin içsel çabası sayesinde, insan tam olarak bu gerçek susuzluk ve bu arzu sayesinde Ruhsal Dünyaya gelebilir. Benlik için mekan yoktur, zaman yoktur. Bu başka bir şeydir.**

T: Burada belki de bir açıklamaya daha ihtiyacımız var, çünkü bir sonraki soru "*Ruhsal yolda hareket etmek ne demektir?*" olacaktır. Çünkü üç boyutluluk içinde yaşayan sıradan bir insan için "hareket etmek" kavramı uzayda hareket etmem gerektiği anlamına gelir.

İM: Bu kesinlikle doğru. Burada yine bir paradoksla karşı karşıyayız. Bilinç anlayışında, "ruhsal olana doğru hareket" mesafeyi ya da bir mekânı ya da zamanı kat etmek gerektiği anlamına gelir, yani bir şeyin üstesinden gelinmesi gerekir. **Peki bir Benlik Ruhsal Dünyaya giden yolda neyin üstesinden**

gelir? Bilinçten gelen engeller, yalnızca bu. Yani, bilince bağımlılıktan uzaklaşan, onun gücünün altından çıkan veya onun köleliğinden kurtulan Benlik özgürleşir ve o zaman diyelim ki Tek ışıkla birleşmek için çabalayabilir. Burada elbette pek çok sıfat, çağrışımsal örnek bulunabilir, ama bunların hepsi bilincin aşına olduğu üç boyutlu dünya ile bağlantılı olacaktır ve hiçbiri doğru olmayacaktır. Çünkü bu tamamen farklıdır (başka bir fizik bile değildir, fiziğin çok ötesinde bir şeydir), yani Ruhsal Dünya ile tek bir bütün haline gelmek veya onun bir parçası olmaktır.

Önemli olan: Ruhsal Dünyanın bir parçası haline gelmiş olsa bile, Benlik bireyselliğini korur, gerçekten özgür olur. Burada da bilincin bunu anlaması zordur: "Özgürlük nedir?", "Kişinin kendi bireyselliğini korurken sınırsızlık haline gelmesi ne demektir?" Yine çağrışımsal bir dille konuşuyoruz ve aktarılması gerçekten zor olan örnekler kullanıyoruz. Basitçe söylemek gerekirse, bunu duymaktansa yapmak daha iyidir. Oraya gelmek ve görmek daha iyidir. Sadece Yaşamaya başlayın, o zaman her şey yerine oturur, netleşir, kolay, güzel ve ilginçtir.

T: Ve bu da ilginç, aslında kelimenin gücü vardır. Ve insan bilinci, bu kutsallığı bilerek - basitçe kelimelerin anlamını manipüle eder. Bilimde bile, beynimizin ya da daha doğru bir ifadeyle bilincimizin, dil aracılığıyla gerçekliğe ilişkin bilgi aktarımı sürecini gerçekliğin kendisiyle karıştırdığı gerçeği uzun zamandır biliniyor. Esasen bu, bilinçten gelen böylesine ince bir değiştirme ve çarpıtmanın algoritmalarından biridir. Bilinç bu şekilde çalışır.

Ve böylece, kişinin konuşması geliştikçe (ya da şimdi anladığımız gibi, ikincil bilincin işlevleri geliştikçe), bilinç deneyimi kelimelere kodlamaya başlar. İşte bu yüzden çoğu durumda sözcükler bizim için gerçekliğin kendisinden daha gerçek hale geldiğinde bunun farkına bile varmayız. Ama sözcükler yalnızca çağrışımlar ve sembollerdir, hisler yoluyla

edinilen deneyimi üç boyutlu olarak aktarma girişimidir.

İgor Mihayloviç, kişinin sadece kendi içindeki ruhsal gerçeklikle yaşaması gerektiğini kesinlikle doğru söylüyor... Doğru'da bir çırağın ustasına kelimelerin amacını sormasıyla ilgili harika bir mesel vardır. Ustası da ona şöyle demiş: "Kelimeler Ay'ı işaret eden bir parmağdır. Ama Ay'ı gördüğünüzde, parmağı unutmanız gerekir."

Zh: Evet, tüm bunları pratikte yaşadığımızda, daha önce fark etmediğiniz bu farkı, en önemli anlayışların değiştirilmelerindeki farkı görürsünüz. Burada, örneğin, pratikte, en derin hisler aracılığıyla, Ruhsal Dünyanın gerçekliğini hissettiğinizde, aslında bu sınırsız mutluluğu hissettiğinizi anlarsınız, onu hissedersiniz. Anlarsınız ki orada hiçbir dilek yoktur, çünkü orada her şey vardır... Ve orada sınırsız Sevginin neşesi ve pek çok fırsat vardır... Ama bu tam olarak bütünsel, hacimsel bir anlayıştır ve bilincin anlayışından büyük ölçüde farklıdır. Burada, kabaca konuşmak gerekirse, bilinç "her şeye sahip olmak, pek çok fırsata sahip olmak" anlayışıyla neyi kastetmektedir? Bilinç için - başınızın üzerinde bir çatı, bir ev, bir daire, aile konforu, bir araba ve belki yiyecek, giyecek için bir kuruşa sahip olmaktır. Evet, "her şeye sahip olmak" için sonsuz arzular, yani maddi olan her şey, üç boyutlulukta olan her şey, ölümlü toz olan her şey.

Ve şimdi anlıyorsunuz ki "her şeye sahip olma", "pek çok fırsata sahip olma" ve "sonsuz Sevginin neşesi içinde yaşama" ihtiyacı gerçekte Benlikten, onun Yaşamaya başlama arzusundan, gerçekten Yaşamaya başlama arzusundan gelir. Ama bilinç tüm bunların anlaşılmasını değiştirir ve dikkatinizi sadece ölümlü olana yönlendirir.

Ve daha önce Ruhsal Dünyanın - bir tür ışık olduğunu duymuştunuz. Dünyevi kulaklarınızın duyduğu ve dünyevi gözlerinizin gördüğü tüm filmlere, başkalarının imgelerine, hikayelerine dayanarak bunu bilincinizden olabildiğince iyi bir

şekilde hayal ettiniz. Ama bilincinizin kavrayışında ışık nedir? Bulutların karanlığını yaran parlak güneş ışığı ya da sadece gecenin karanlığının yerine gelen güneş ışığı gibidir. Ama şimdi anlıyorsunuz, hissediyorsunuz, biliyorsunuz ki orada, Ruhsal Dünyada durum tamamen farklıdır: orada ışık vardır, gölgeler yaratılmaz, orada ışık vardır ve karanlık yoktur. Ve bu sizin bilincinizin hayal ettiği gibi, gözleri kör eden ya da parlatan bir ışık değildir. Hayır, bu tamamen farklıdır...

Ya da daha önce olduğu gibi, bir kitapta okudunuz, başkalarına anlattınız, "Ruhsal dünya - sınırsız bir sevinçtir, yaşamla doludur ve huzurdur" diye. Ama neşe ve huzurun nasıl bir arada olabileceğini kendiniz de anlamadınız. Çünkü bilincinizin anlayışına göre, neşe - bir duygudur ve huzur - rüyalarda veya uykuda dinlenmektir ya da sadece bedeninizin bir sandalyede oturup hiçbir şey yapmamasıdır. Yani, bunlar basitçe bilincin iki farklı durumu gibidir. Ve siz bu kavramın ne anlama geldiğini ancak pratikte fark ettiniz. Çünkü orada, Ruhsal dünyada, gerçekten de canlı bir neşe vardır, orada canlı bir canlılık vardır, orada sınırsızlık içinde dolu, sürekli yeni ve eşsiz bir yaşam vardır ve aynı zamanda istikrar ve huzur da vardır. Ve bu, bilincinizin üç boyutlulukta hayal ettiğinden tamamen farklıdır.

VIDEO BAŞLIĞI

Benlik bilir - şüphe etmez.

T: İgor Mihayloviç, konuşmanın önemli anlarından biri - bir Benlik olarak ne olduğunuzun anlaşılmasıdır. Çünkü artık pek çok insan "kendisi hakkında" düşünürken veya konuşurken, gerçekte, çoğu durumda, kişinin sadece ikincil bilincinin sorunlarını ve yalanlarını ve birincil bilincin onun için oynadığı filmden izlenimleri dile getirdiğinden şüphelenmiyor bile.

Birincil ve ikincil bilinçlerin ne olduğunu ve nasıl etkileşimde bulduklarını, özellikle de ikincil bilincin ne olduğunu daha

ayrıntılı olarak belirtmeniz mümkün mü?

İM: İkincil bilinç - Benliğin antitezi gibidir, aynı yansımadan başka bir şey değildir, bundan daha önce bahsetmiştik. Ruh sekizinci günde girdiğinde, insan bir insan olur - onda bir Benlik ortaya çıkar. Ve ikincil bilinç Benliğin bir antitezi olarak ortaya çıkar. Bu gerçekten de çok güçlü bir yapay zekâdır. Neden yapay? Bunu daha önce tartışmıştık, çünkü tüm sistem yapay olarak yaratılmıştır. Ve hem birincil hem de ikincil bilinçler - bunlar sistemin bir parçasından başka bir şey değildir. İkincil bilinç, insanların "Mutlak" ya da "Yüksek zeka" ya da kolaylık olsun diye söylediğimiz gibi "sistem" (farklı şekillerde adlandırılabilir; dinde buna "şeytan" denir) dedikleri şeyle daha yakından, pratik olarak doğrudan bağlantılıdır. Ve bilinç, onun kalıpları, daha önce "cinler" ve "iblisler" ve benzerleri olarak adlandırılıyordu. Böyle bir ifade vardı: "Şeytan birinin içine girmiş." Zaten uzun süredir orada yaşıyorsa neden içine girsin ki?

Eleştiren ve geri kalan her şey tam olarak ikincil bilinçtir. Yani akıl dediğimiz şeydir. Anaokulunda, okulda, üniversitelerde eğitim görürken aktif olarak geliştirdiğimiz şeydir. Bu tam olarak ikincil bilincin gelişimidir. Ve ne kadar aktif bir şekilde geliştirilirse, o kadar fazla araca sahip olur. Bu geliştirilmemesi gerektiği anlamına gelmez, tam tersine geliştirilmelidir ve mümkün olduğunca çok geliştirilmelidir. Ama kişinin bunun ne olduğunu anlaması gerekir.

Birincil bilinç hem beden hem de Benlik ile bağlantılıdır. İkincil bilinç ise yalnızca birincil bilinçle bağlantılıdır. Ve burada ilginç bir nokta ortaya çıkıyor, bu bilinçlerin her biri kendisini bir "Ben" olarak görür. Ve bu bilinçler arasında, ne kadar paradoksal olsa da, bir mücadele vardır. Ama aynı zamanda her iki bilincin (her birinin ayrı ayrı ve her ikisinin birlikte) Benliğe karşı muhalefeti de vardır. Dikkatin gücü için, Benlikten yayılan o hayat veren sular için, böyle maddi bir dille söyleyelim, o enerji için mücadele ederler. Bu şu örnekteki

gibidir: bir ampulün yanması için elektrik olması gerekir, eğer elektriği kesersek ampul söner. **Benliğimiz bilincin bize sunduklarına dikkat ettiği sürece - bilinç aktiftir.**

Bir işle meşgul olduğumuzda, düşündüğümüzde, bir şeye odaklandığımızda, bunaldığımızda ya da sadece aktif olarak sohbet ettiğimizde, satranç oynadığımızda, tefekkür ettiğimizde - tam olarak ikincil bilinç içimizde çalışmaktadır. Çok fazla bilgi işlemeye ihtiyaç duyulan yer burasıdır. Ve biz her zaman kendimizi tam olarak olduğumuz şey olarak görürüz.

Ama bunun hakkında düşünürsek, **düşüncelerin nasıl geldiğinin** izini sürmeye başlarsak... Ve düşünceler tam olarak **esas olarak ikincil bilince gelir**, tüm bu yanıp sönen görüntüler - hepsi orada olup bitiyor. **Ama bunlar birincil bilince yansıtılır, yani içimizde** (diyelim ki yapımızda) **birincil bilinç bunları gözlemler. Benlik bunları doğrudan gözlemler. Ama birincil bilinç aracılığıyla Benlik onları gözlemler. Ve bu gücü ya da bu dikkati (bu güce dikkatin gücü diyelim) veren tam olarak Benliktir, bu dikkati bu düşünceye tutunmaya ya da tutunmamaya, onu aktive etmeye ya da etmemeye yönlendirir.**

Ama paradoks da burada değil mi? Birincil bilinç de kendisini bir "ben" olarak görür. Bu, her insanın içinde yaşayan o küçük çocuktur. Yaşlı bir akademisyenin içinde bile küçük bir çocuk yaşar. Psikologlar, nörofizyologlar bunu çok iyi bilirler. Siyaset bilimcilerden bahsetmiyorum bile. Bakın, tüm sistemler bir çocuk için, altı yaşındaki küçük bir çocuk için geliştirilmiştir. Ve sonra çalışırlar. Neden? Çünkü bunların hepsi birincil bilince yöneliktir.

T: Evet, bir çocuğun seviyesinde durmuş olan bilinçte. Ve az önce, İgor Mihayloviç, şu ana kadar psikologlar tarafından çözülemeyen bir soruya daha yanıt verdiniz. Onlar bir insanın ikiliğine materyal bakış açılarından bakarlar. Ve ne gözlemliyorlar, beyinlerini neyin üzerinde yoruyorlar? İnsanın

birden fazla "ben"i olduğunu ve en yaşlı, en zeki insanın içinde bile bir çocuk olduğunu.

Zh: Evet, bu bana sizin, İgor Mihayloviç, bize daha önce ruhsal olarak gelişmekte olan insanların yaşlandıkça daha bilge, daha sakin, daha makul olduklarını çünkü çok fazla ruhsal uygulama deneyimine, bilinçlerini ehlileştirme uygulamasına sahip olduklarını söylediğinizi hatırlattı. Yani, bilinçlerini sıkı bir şekilde kontrol altında tutuyorlardı. Dünyaya olgun bir Benlik olarak bakıyorlardı, bu elbette ruhsal anlamda kastedilmektedir. İçlerinde huzur ve sakinlik, Ruhsal Dünya'nın yaşam doluluğu vardı. Yani, ruhsal yaşamın zenginliği ve çeşitliliğiyle yaşıyorlardı. Ve dünyevi yaşamda, üç boyutlulukta, dış eylemleri içsel durumlarının bir yansımasıydı. Sonraki nesiller bu en derin bilgelik için onları aradı. Bu bilge insanlar kendilerinde var olan huzur ve sükûnun toplumda da hüküm sürmesini önemsiyorlardı. Ve insanların maddi bir şeye umutsuzca ihtiyaç duymamalarını. Yani, toplumun aynı sistemin aktif etkisinden korunması için önleme koşullarının yaratılmasına diğerleriyle eşit şekilde katıldılar. Çocuğunuzun başından tek bir saç telinin bile düşmemesini, tek bir çocuğun bile aç kalmamasını önemsediler. Ve bu, elbette, manevi bilginin anahtarlarının kaybolduğu bugün toplumda olanlarla kıyaslanamaz. Her şey tam tersine dönmüş durumda.

T: Evet, ne yazık ki... Ve insan bilinci ile çeşitli manipülasyon teknikleri neye dayanıyor? Şu anda, ne yazık ki, bu ortalama bir insanın günlük yaşamının bir parçası olan çok popüler bir konu: nasıl etkileyebilirim, nasıl gizlice kontrol edebilirim, diğer insanların bilincini nasıl manipüle edebilirim, kalabalığı nasıl kontrol edebilirim. Tüm bunlar neye dayanıyor? Tam olarak her insanın içinde yaşayan bu çocuk üzerindeki etkiye, **yani az gelişmiş birincil bilince**. Eğer Küresel olarak baktığımızda, kişinin kendisinde, aynı çevresinde, mikro toplumda neler oluyor? Makroda olduğu gibi. Yani bütün dinler, bütün siyasi örgütlenmeler, bütün rahiplik örgütlenmeleri bu manipülasyona, bu etkiye dayanıyor... Her şey bir bebeğe anlatılır gibi, yani 5-6

yaşındaki bir çocuğa anlatılır gibi anlatılıyor.

IM: Elbette...

T: Ve kimse bunun neden başka bir şekilde değil de tam olarak bu şekilde olduğunu bilmiyor.

IM: Neden? Çünkü gerçekte birincil bilincin ikincil bilinç ya da yeni bilinç üzerinde gücü vardır. Onun üzerinde gücü vardır.

T: Ve Benlik ruhsal olarak geliştiği zaman? Kişi tüm bunlardan nasıl özgürleşebilir?

IM: Benlik nasıl işlev görür? Sonuçta, Benlik, belirli yasalar nedeniyle, birincil bilinçle doğrudan temasa geçer. Ama yine de, ikincil bilinç, insan bilinci, primata, yani birincil bilince dikte eder ve ona söyler, imgeler gösterir ve sonra birincil bilinç tüm bunları Benliğe sunar...

Ama insan kendi üzerinde çalışarak belirli bir derecede özgürlük elde ettiğinde, primatın bu bilincine ne yapması gerektiğini dikte etmeye ve söylemeye başlar. Bu şekilde bilinci tamamen kontrol eder. Yani, şeytan yenilebilir mi? Sadece yenilebilir değil, yenilmelidir de! Ve her şeyden önce, kişinin kendi içinde yenilmesi gerekir. Herkeste yenilmesi mümkün değildir. Herkeste - bu her insana bağlıdır. Ve burada yine başladığımız yere geri döndük. Onu kendi içinizde yenerek dünyanızı değiştirmiş olursunuz. Ve bu çok önemlidir. Ama böyle çok sayıda insan olduğunda, toplum değişir. İşte o zaman genel güç, yani Şeytan'ın gücü kaybolur ve **toplum özgürleşir**. Bu her normal toplumun hayalidir. Bu şekilde olmalıdır.

VIDEO BAŞLIĞI

Şeytan yenilebilir mi? Sadece yenilebilir değil, yenilmelidir de!

Ve her şeyden önce, kişinin kendi içinde yenilmesi gerekir. O herkesin içinde yenilgiye uğratılamaz. Herkesin içinde - bu her insana bağlıdır.

05:42:42 – 06:20:30

İM: Bilincin sistemin bir parçası olarak her zaman dayattığı, aktif olduğu, zorladığı, mecbur bıraktığı, ayarttığı hakkında birçok kez konuştuk. Ama Ruhsal Dünya - sadece öyledir. İnsanın sakinleşmesi, düşüncelerden uzaklaşması yeterlidir ve düşüncelerini gözlemleyebileceğini fark eder. Ve gözlemleyen kişi - bu tam olarak Benliktir.

Ve bir Benlik olarak, bu gözlemci konumundan, dikkat gücünü Ruhsal Dünyaya, yani bu üç boyutluluğun eşliğinin ötesinde olanın hisler aracılığıyla algılanmasına vermeye başladığında, o zaman düşüncelerin onu nasıl kontrol etmeye çalıştığını, onu nasıl manipüle ettiğini daha iyi görmeye başlar.

Ancak, gerçekte, insan bunu oldukça iyi incelediğinde ve bilincin - onun kendisi olmadığını fark ettiğinde, o zaman doğal olarak, insanın üzerindeki gücünü kaybeder. Ve burada kişi seçim yapabilir ve harekete geçebilir. Bu hayatın dışsal olarak değiştiği anlamına gelmez, ama dolu ve ilginç hale gelir. Böylece kişi "depresyon", "psikolojik sorunlar" ya da başka bir şey gibi kavramlardan kurtulur - sonuçta hepsi sisteme aittir.

Basit bir örnek. Bir insan nasıl depresyona girebilir? Depresyon - bu tamamen egoist bir kendini sevme biçimidir, hatta "*tüm dünya kötü, sadece ben iyiyim, kimse beni anlamıyor ve benim hiçbir şeye ihtiyacım yok*" diyebilirim. Ama aynı zamanda, "*herkes bana, zavallı mutsuz olana dikkat etsin*". Bu sadece

manipülasyon yollarından biri.

Zh:.. sistemin dikkat çekmesi.

IM: Elbette, güç için bir çaba. Basit bir soru: Benlik buna dahil olabilir mi? Tabii ki hayır. Çünkü **insanın deneyimlemeye başladığı ilk şey sürekli bir neşe varlığıdır**. Bu bizim dünyevi kelimelerimizle "neşe"dir, sonuçta onu bir şeyle ilişkilendirmek zorundayız. Ama sonsuzdur, sınırsızdır, mutluluk denilen şeydir. Ve mutluluğu elde etmek - bu tam olarak Hayatı elde etmektir. İnsan varlığının buradaki anlamı tam olarak budur. Eğer insan bir yaşam sürmüş ve Yaşamaya başlamamışsa, o zaman hiçbir amaç için burada değildir. Ama bir anlayış vardır, sonuçta Benlik hiçbir yere gitmemiştir. Bir kavrayışı vardır, ama az gelişmiştir - çocuk olduğu için çocuk olarak kalmıştır. Ama böylesine aşırı aktivasyon, diyebilirim ki, bilincin aşırı gelişimi, bir insanı basitçe döver ve o... bir köle bile değil, bir zombi haline gelir: bilincin ona dikte ettiği her şeyi yapar. O artık sadece şeytanın elindeki bir alettir.

Zh: Evet, bilinç tarafından kontrol edilen kişi korku, nefret ve kaçınılmazlık anlayışı tarafından kontrol edilir ve kalıplara göre yaşar...

IM: Elbette. Ama yapmaya başladığı ilk şey ruhsal olan her şeyi inkâr etmektir ya da ruhsal olanı kendi çıkarına göre manipüle eder.

T: Evet, hem mezhepler hem de dini kültler yaratılır ve insanlar "*Allah böyle istiyor*" derler. Ama aslında Benliğin köleleştirilmesi süreci yaşanıyor. İnsanlar Tanrı için çabalasalar bile, sistem onların yollarına otoriteler kuruyor ve bu otoriteler sadece insanlardan para kazanıyor. "*Bu Allah'ın hoşuna gidiyor*", "*Allah böyle istiyor*" ya da "*Allah böyle dedi*" diyerek dünyevi çıkarlarını örtbas ediyorlar. Yani, üç boyutlu olarak kişisel bencil, siyasi veya ekonomik hedefler için manipüle ediyorlar...

IM: Allah'ın adını kullanmak için O'nu nasıl bir kılıf olarak kullanabiliriz? Ya da "Allah istiyor, O'na verin" mi?! Elbette insanın dini kuruluşuna yardım etmek istemesi harika bir şey. Ama eğer Allah'ı tanımiyorsanız neden "Allah böyle istiyor" diyorsunuz? Allah'ın sizin paranıza neden ihtiyacı var? Basit bir soru. Peki, öyle değil mi?

Zh:... Eğer O'nun doğası tamamen farklıysa.

IM: Elbette... O'nun üç boyutlulukla, maddi dünyayla hiç ilgisi yok, dahası üç boyutlulukla hiç ilgisi yok. Ama bazı insanlar öfkelenektir: *"Nasıl olur?! Sonuçta biz burada doğduk, yani Allah'ın iradesiyle burada doğduk"*. Ama eğer burada Allah'ın iradesine göre doğduğunuzu düşünüyorsanız, o zaman babanıza ve annenize dua edin. Bu da onların sizin tanrınız olduğu anlamına gelir. Açıklayacağım: eğer bu dünyaya geldiyseniz ve bilincinizin anlayışına göre *"Allah'ın iradesiyle"* geldiyseniz, o zaman bu dünyaya babanızın ve annenizin arzuları ve çabaları sayesinde geldiğinizi bilin. Ve gebe kaldığımız ilk günden itibaren ruhsallaşırsınız ama Ruhla dolmazsınız. Ama doğumun sekizinci gününde Ruh-dolu hale gelirsiniz ve tam olarak bu sayede ebedi bir Varlık olma şansını elde edersiniz. Kişi seçilmiş olarak doğamaz, kişi seçilmiş hale gelir ve bu da kişinin ruhsal yolda kendi çalışmasıyla hak edilmelidir.

Zh: Bu, "suret ve benzerlikte" dedikleri zamanki gibi, bu bir ayırt etmedir: "beden, bilinç, zihin" nedir ve Sizin bahsettiğiniz "Yaşamın nefesi" nedir.

IM: Bu kesinlikle doğrudur ve gerçekte bu görünmez parça, Allah'ın İradesine göre Melekler tarafından buraya getirilmiş olan parçadır. Burada Ruh, Benlik ve Hayatın başlangıcının olasılığı kastedilmektedir. Ve bu gerçekten de adildir; bu en yüce adalet ve kişinin özgürlüğünün en yüksek derecesidir. Kime hizmet edeceğini seçebilir: ölümü, Şeytan'a hizmeti ve bir önem yanılması seçebilir ya da bir Melek, yani ölümsüz bir Varlık, eşitler arasında eşit, Allah'ın dünyasının ayrılmaz bir

parçası olabilir. Sonuçta, bu ilginç ve adildir.

T: Benlik - seçim özgürlüğüne sahip olan Ruh'tur. Bilgiyle ilk kez karşılaşan pek çok insan için bu öyle bir bilgi olacaktır ki, uzayda seyahat eden, hareket eden, bir eylemde bulunan, örneğin araba kullanan, yemek yiyen, düşünen - bu bir kişi değildir, bu bir Benlik olarak o değildir.

IM: Kendinizi bulmak için sakinleşmeniz yeterli. Bunun hakkında daha önce konuşmuştuk. Ve "kendi" düşüncelerinizi, "kendi" eylemlerinizi izlemek, tırnak içinde "*kendi*". Ve burada yine, düşüncelerin nasıl geldiğini göreceğiz, bu düşünceleri, onların gelişini hissedeceğiz. Ve nasıl "*bunu düşünmek istemiyorum*" dediğimizi ama düşüncenin içeri sızdığını, "*bunun hakkında konuşmak istemiyorum*" dediğimizi, ama bunun hakkında konuştuğumuzu hissedeceğiz. Ve "*istemeyen*" kişi - bu tam olarak Benliktir. Burada, bu küçük kancadan, kendinizle tanışmanız başlar. Paradoks şudur ki aynada Benliği göremezsiniz. Aynada geçici olarak var olandan, maddi kabuktan başka bir şey görmeyeceğiz.

T: Evet, insanın bunu anlaması ve farkında olması iyidir. Ama ruhsal Bilgi toplumda kaybolduğunda, sistem daha insanın çocukluğundan başlayarak, birincil bilinç yoluyla yeni Benliği köleleştirmeye çalışır. Böylece aynadaki yansımanın - sözde siz olduğunuzu empoze eder: yani, siz bedensiniz, siz bilinçsiniz ve düşünceler tamamen size aittir, kendinizi görürsünüz. Yani, bu maddi özdeşleşme direktiflerini verir, böylece Benlik yaşamının tüm dikkatini ruhsal öz gelişimine değil, gücün olduğu üç boyutluluktaki bilinçten gelen sahte "Ben"e, sistemin tüketimine odaklar.

Birçok genç ebeveyn, örneğin bir çocuğun, bir bebeğin bu dünyaya karşı bir tutumu olmadığına inanır, yani henüz yalan söylemeyi öğrenmemiştir, ileri yaşlarda kalıplar halinde kök salan duyguları nasıl ifade edeceğini bilmez...

IM: Ama bu sadece bilinci en azından biraz gelişene kadar böyledir. Ama çocukta ikincil bilinç gelişmeye başlar başlamaz, gözlemediğimiz ilk şey egoist bir tezahür, manipülatif ruh halleridir. Yani çocuk dünyevi hayatı yaşamaya başlar. Yaptığı ilk şey, uyum sağlamaktır. Manipüle etmeye başlar. Henüz nasıl konuşacağını bilmez, ama ağlarsa bunun kendi istediği gibi olacağını bilir. Öyle değil mi? Canı sıkıldığında hareket etmeye başlıyor, kucağa alınıyor, yani biri ona ilgi gösteriyor. İşte her şey burada başlıyor.

T: Evet, aslında bir bebeğin bile yetişkinleri gizli kontrol etmek için mekanizmaları vardır - çocuğun ağlaması öyle frekanslarda yankılanır ki dinleyenlerde rahatsızlık yaratır ve yetişkinleri çocuğun ihtiyaçlarını, çoğunlukla birincil bilincinin, üç boyutlulukta bedeninin ihtiyaçlarını karşılamak için harekete geçmeye iter. Peki çocuk büyüdüğünde, onda ne tür durumlar gözlemlenebilir? Üç boyutlulukta bir şeye hayret etmek, çok duygusal, komik ya da tam tersine çok depresif, ezilmiş bir durum. Ebeveyn ise çoğunlukla kibirli, "süper kontrolcü", endişeli veya sinirli bir haldedir. Peki ya ses tonu? Suçlayıcı, patronluk taslayan, eleştirel, baskılayıcı. Yani, aslında, birincil bilincin (çocuğun baskın bilinci) ikincil bir bilinç (ebeveynin baskın bilinci) tarafından eğitimi gerçekleştirilmektedir. Ama eğer yetişkinler ruhsal olarak kendilerini geliştirmiş olsalardı, o zaman çocuğun gelişmekte olan bilincinden gelen kışkırtmalara rağmen, orada daha fazla, yani gerçek en derin hisler ve Sevgi olurdu. Sonuçta Benlik aynı anda gelişiyor olurdu. Yani, ebeveynler çocukları için kanıtlanabilir, iyi bir ruhsal örnek olurlar. Hem ebeveynler hem de çocuklar bundan faydalanır.

Dolayısıyla, sistemin aslında çocukluktan itibaren çocuğu dikkati kendi üzerine çekmesi için eğittiği konusunda kesinlikle haklısınız. Bu da birincil ve ikincil bilincin gelişimiyle bağlantılıdır. Yani sistem, daha kişinin çocukluğundan başlayarak, kendisi için bir köle hazırlamaktadır...

Zh: Evet, ve çocuğa kafasındaki sesin, bilinçten gelen bu

programların -sanatçıların- hepsinin kendisi olduğunu öğretir: bunlar onun sesi, bunlar onun düşünceleri, bunlar onun fantezileri... İgor Mihayloviç, *bize birincil dalgalanmadan sonra çocuklarda ikincil bilincin yoğun bir şekilde gelişmeye başladığını* söylediğiniz zamanı hatırlıyorum.

İM: Bu kesinlikle doğru.

Zh: Tüm bunlar 3-7 yaş arası çocuklarda canlı hayal gücü, imgeler, resimler, "ben-istekleri", açgözlülük sergilemeye başladıklarında izlenebilir. Yani, ikincil bilincin yoğun gelişimi gerçekleştiği zaman.

İM: Elbette. Ve sonra görüyoruz: çocuklar büyüyor, bir aile, bir yaş arayla çocuklar, örneğin, biri egoist, diğeri - nazik (üzerine titreniyor). Kim hatalı? Bu ilginç bir soru. "*Şimdi, çocuk böyle doğdu.*" Farklı yetiştirildiklerini söyleyemezsiniz, kesinlikle aynı yetiştirilme tarzına sahipler. Ebeveynleri harika insanlar. Çocukluklarından beri insan anlayışındaki en yüksek ahlaki değerlerle, etik normlarla yetiştirilirler, ama biri ya uyuşturucu bağımlısı ya da bir alçak olarak büyür, bu sık sık olur. Peki bu neden oluyor? "*Bu sokağın ya da başka birinin etkisidir.*" Hayır. Bunların hepsi bilincin gelişiminin bir parçasıdır. Ve her şey ikincil bilincin gelişmeye başladığı o andan itibaren başlar.

T: İkincil bilinç geliştiğinde, çocukluktan itibaren, sistemin çocuğa dikkati kendine çekmeyi öğrettiği gerçeğini de eklemek istedim. Ve bize bundan ilk bahsettiğinizde, bu bilgi anahtarıyla çocukların psikolojisini inceleyen bilimsel çalışmaları okumak ve genel olarak orada anlatılardan daha fazlasını anlamak, çocuğun şu veya bu davranışının gerçek nedenini anlamak çok kolaydı. Bilim adamlarının kendilerine sordukları soruları yanıtlamak benim için bile kolaydı.

Örneğin, çocukların konuşmalarındaki paradoks hakkında. Yetişkinlerin aksine, bir çocuk için söz eyleme yakındır. Örneğin, iki çocuk konuştuğunda, bu birlikte bir monolog

gibidir: her biri ısrarla diğeri kendi düşüncesine ya da eylemine bağlamaya çalışır, ama bunu yaparken duyulmayı arzulamaz. Çocuk kendi kendine konuşur, sanki yüksek sesle düşünüyormuş gibi.

İM: Bu kesinlikle doğru.

T: ...Ve diğeri herkesin dünyayı tam olarak kendi algıladığı gibi algıladığına inanır. Bu yaştaki bir çocuk sürekli bir monolog sürecindedir. Ne bir arkadaşının bakış açısıyla ne de onun düşünceleriyle ilgilenir. Aslında çocuk duyulmak ya da anlaşılma ile ilgilenmez. Bu aşamadaki düşüncesinin temel özelliği - basitçe benmerkezciliktir. Onun için bir arkadaş - bu sadece bir uyarıcıdır! Çocuk için sadece arkadaşının bu görünür ilgisi önemlidir.

Zh: Evet, evet.

T: ...Yani, basitçe söylemek gerekirse - dikkati "çalmak", dikkat çekmek için bir avlanma gerçekleşiyor. Yetişkinler bir şey hakkında konuşurken bir çocuğun ortaya çıkıp bir şey istemesi ya da bir şey söylemesi, rol yapması ve böylece tüm yetişkinlerin dikkatini kendi üzerine çekmesi sık rastlanan bir durumdur.

İM: Sistem önce dikkatin nasıl kazanılacağını, sonra nasıl manipüle edileceğini öğretir, sonra da bunu sürekli bir eylem haline getirerek belirli bir sistem haline getirir. Doğal olarak, ikincil bilincin daha sonraki gelişiminin bir sonucu olarak, çocuk aktif olarak her türlü durumu düşünebilir, gerçekte var olmayan nesnelere hayal edebilir ve bunu bir gerçeklik olarak iddia edebilir. Ancak gerçek şu ki, çocuk için, çoğu zaman, bu fantezileri, bizi çevreleyen bir şeyin bizim için olduğu gibi aynı gerçekliktir. Bu sadece onun bilincinin işidir.

T: Evet, burada da eleştiriye verilen tepkiyle ilgili ilginç bir şey var. Diğeri bilinç tarafından yapılan eleştirilere yanıt olarak,

ikincil bilinç savunma mekanizmalarını harekete geçirir...

IM: Bu kesinlikle doğru.

T: ...aslında olup bitenleri bir tehdit olarak görüyor.

IM: Sistem daha çocukluktan itibaren kişiyi "Ben"e alıştıyor. Egoizminin merkezi olarak "Ben"e, kibir olarak "Ben"e. Bu yüzden bu tür mikro yarışmaları, yani bir tartışmadaki yarışmaları ve benzerlerini dayatıyor.

T: Yani, küçük bir insanın tüm ciddiyetiyle, dikkatin gücünü ortaya koyarak, kimin - kendisinin mi yoksa muhababının mı - düşüncesini diğerine empoze etme konusunda daha büyük bir yeteneğe sahip olduğunu tespit etmeye çalıştığı bir tartışmadaki bu tür yarışmalar. Peki bu çocuklar için ne anlama geliyor? Basitçe kimin kime hükmettiğini bir kez daha göstermek. Ve bu tür çocukların davranışları maymunların davranışlarına benzer. Bu, bir insan için maliyetli, yorucu ve Hayvan zihin sistemi için süper karlı bir süreçtir. Ve işte değerli insan dikkatinin akıp gittiği yer burasıdır.

IM: Evet, bu doğru. Sonuç olarak, daha sonra, yetişkin bir insan maddi dünyada egosunun egemenliği için bilincinde bu bitmek bilmeyen kavgaları yaşar.

T: Peki, doğal olarak, kişi böyle bir hazırlıktan sonra neyi seçecektir? Sistemin illüzyonuna karşı efsanevi "gerçeği" savunacak ve daha şimdiden bilincinde ruhsal olan her şeyi reddedecektir, çünkü çocukluğundan beri buna aşına değildir.

Zh: Evet.

T: Böyle bir insan Benlik olduğunun farkında değil.

IM: Onun için "Benlik" kavramı tamamen farklıdır, sistem tarafından yorumlanan şeydir: onun bilincidir, çocukluğundan

itibaren kendi bilinci tarafından ona empoze edilen egoizmi, gururudur. Bu şekilde sistem basitçe kendisi için köleler üretir.

Üç boyutluluğun modern koşullarında iletişim ve hayatta kalmak için ikincil bilincin geliştirilmesi gerektiği açıktır. Ama yine, günlük yaşamda (ve sadece sözde değil pratikte) manevi temellerin toplumdaki hakimiyeti olmadan, çocuk bir egoist olarak büyür. Ve sistem onu bilincini, diyelim ki kişisel çıkarlar elde etmek ve diğerlerine hükmetmek için kullanmaya alıştıır. Yani, bu en başından itibaren kişinin kendisine bile söylediği bir yalandır.

Zh: Evet, sistem insanı çocukluğundan itibaren kendine bile yalan söylemeye alıştıırıyor.

T: Sonuç olarak böyle bir durumda ne olur? Daha sonra, insanın kendini yeniden eğitmek ve tamamen değiştirmek için muazzam çaba sarf etmesi gerekir. Ve insanların neden aynı hataları yaptıkları anlaşılır. Çünkü birincil bilinç yeniden eğitilmeyi ve değişmeyi gerçekten istemez ve ikincil bilinç daha da fazla değişmez.

IM: Birincil bilincin olduğu kadar ikincil bilincin de sistemin bir parçası olduğunu anlamak gerekir. Sistem Benlik üzerindeki gücünü kaybetmek istemez.

Zh: Bu doğru. Ama ilginç olan, sistemin tüm baskısına rağmen ruhsal bilgeliğin bazen çocuklarda da ortaya çıkmasıdır. Bir çocuğun yaşamının ilk yıllarında birincil bilinç daha yoğun bir şekilde gelişir ve ikincil bilince hakim olur (daha önce de belirttiğimiz gibi ikincil bilinç birincil dalgalanmadan sonra aktif olarak gelişmeye başlar). Bu yaşta çocuk basitçe daha büyük ölçüde özgürlüğe sahiptir, yani Benlik kalıpları tarafından o kadar da köleleştirilmemiştir. Bu yüzden bazen bu bilgelik ortaya çıkar. Bu yaşta çocuklar hisler yoluyla algılamaya, Hakikate daha yatkındırlar ve ne yazık ki bugün yetişkinlerden bunu alamıyorlar...

T: Evet, burada pratik de yok. Ebeveynlerinden en iyi ihtimalle ne alıyorlar? Bir teori, ebeveynleri tarafından uygulanan şu ya da bu dinin bazı unsurlarının ikincil bilinç tarafından yorumlanması ya da onların ateist bakış açılarının önermeleri. Ve ikincil bilinç çocuğa Allah hakkında ne söyleyebilir? Şöyle der: "*Allah - bulutların üzerinde bir yerlerde oturan sakallı bir amcadır.*" Çocuk içinde olan arayışı dışarıdaki arayışa yönlendirir. Ve sonra, tüm hayatı boyunca, orada, *dışsal olanda*, yuvaya giden yolun nerede olduğunu arar. Tüm şüphelerin ve nihayetinde üç boyutluluğun yanıltıcı imgelerinden kaynaklanan hayal kırıklıklarının kökü buradan beslenir.

Örneğin, aynı Hıristiyanlığı ele alalım. İncil'in dini yorumlarında, kişinin kendi üzerinde çalışması konusunda, Aziz Matta'ya göre İncil'de yer alan şu ifadeden bahsedilir: "Tanrı'ya dönmedikçe ve küçük çocuklar gibi olmadıkça, Cennetin Krallığına giremezsiniz." Ve burada "*Tanrı'ya dönmek*" bir yaşam tarzı değişikliği olarak yorumlanır, ama yine üç boyutlulukta düşünceler düzeyinde anlaşılır. Evet, "tüm yüreğinizle" hitap etmeniz gerektiği vurgulanır, bazı yorumlarda "yürek" kelimesinden bahsedilir - bu bir alegoridir ve İncil'de esas olarak insan Benliğinin özü, ruh ve canın yoğunlaşması anlamına gelir (yine bir yoğunlaşma - bu dikkatin gücünün yönlendirilmesidir). İnsan yaşamının ana nedeninin "kalplerimizde" yazılı olduğu ve "Allah'a karşı tutum hakkında *manevi bir karar* verenin tam olarak kalp olduğu" söylenir.

Görünen o ki, her şey oradadır, sadece anlamının anahtarları değiştirilmiştir ve pratiği olmayan insan ruhunun gerçekte ne olduğunu, Ruhun ne olduğunu, Benlik olarak ne olduğunu bilmez - gerçek yaşamının yanıltıcı üç boyutlulukla hiçbir ilgisi olmayan Benlik.

Zh: Ama bu Bilginin farkında olduğunuzda, o zaman bu kelimelerin içine konmuş olan bir tohumu da görürsünüz. Aynı ifade "küçük çocuklar gibi olmak" - bu tam olarak Benliğin bilincin baskısından daha özgür olduğu... ve hisler yoluyla

algıya daha yakın olduğu zaman kastedilmiştir.

IM: Bu kesinlikle doğru. Çocuk gerçekten de Allah'a daha yakındır. Neden? Bilinç gelişir ama daha az aktiftir ve Benlik daha özgürdür, bilince o kadar bağımlı değildir. Bu yüzden bazen çocuklar ölmek üzere olan yaşlı bir adam için uygun olan bilgece şeyler söylerler. Hepsi olmasa da, yaşlı insanlar neden daha açıktır? Kötü huylu, çekingen olabilirler. Hayatı boyunca harika bir insandı, ama yaşlılıkta çok meşgul olmaya başladı, çünkü hayatın anlamının bir ev inşa etmek, bir çocuk doğurmak ya da başka bir şey olmadığını anladı. Burada hayatını yaşadı, önünde hiçbir şey yoktur ama asıl meseleyi kavramadı. Ve asıl şey nedir? **Ve ortaya çıkıyor ki, ana şey - tam olarak Yaşamaya başlamaktır.** Tüm hayatınız boyunca boşuna koşturup durdunuz.

Ve hayat akıp gidiyor, programda buna zaten değinmiştik, bir gün gibi geçiyor. Dün sizin için nasıl geçtiyse (mecazi anlamda konuşuyorum, insanlar için), tüm yaşam da öyle geçecek. Kelimenin tam anlamıyla bugün dün olacak. Sorun da burada yatıyor - zaman yanılması. Uzun bir zaman varmış gibi görünür, *"ama daha önümüzde yıllar var"*... Ve öyle yaşamalısınız ki her gün, her an gitmeye hazır olun, ama bu sizin için bir ödül olmalı. Ama bu süreci hızlandıramazsınız; insanın buna hakkı yoktur.

Zh: Ve yine de her şey basittir: **eğer Yaşamaya karar verdiyseniz, o zaman hemen şimdi Yaşamaya başlayın.** Eğer bunu bir an için ertelerseniz - bilinç kesinlikle bundan faydalanacaktır.

IM: "Allah'ın dünyasına hizmet etmek" diye bir kavram var (burada buna değiniyoruz). Ve işte burada başlıyor - Allah'a hizmet nedir?

T: Evet, bugün pek çok insan bunu yalnızca tüketici konumundan anlıyor... Kendi içlerinde bilinçle yaşıyorlar,

ruhla değil; üç boyutlulukla yaşıyorlar.

IM: ...Evet, oturuyorlar, duayı tekrarlıyorlar ve konuşmaya başladığımız şey bu - bilincin diktesiyle yaşıyorlar. Bilincin yardımıyla hızlı hızlı konuşuyorlar ya da Allah'a dileklerinin listesini okuyorlar ve bu sırada O'na övgü dolu sözler söylüyorlar. Bilirsiniz, O'na dünyevi ebeveynler gibi hitap ediyorlar, ebeveynlerden istemeye alışkındırlar: "Bir araba istiyorum" ya da "bir oyuncak bebek" ya da başka bir şey.

Zh:... Kişisel çıkar kazanmak.

IM: Bu oldukça doğru.

Zh: Yani, Tanrıya karşı tüketici tavrı.

IM: Bu muhtemelen en kötü şey.

Zh: Yani, hizmetin çarpıtılmış kavramının tamamen tersi...

IM:... Ve dikkat edin, buradaki en ilginç şey, pek çok kişinin "*hastalanırsanız dua edin, iyileşirsiniz*" demesidir. Dua ettiniz ve evet, iyileştiniz. Ama ne istediniz? Maddi bir şey. Ve burada, Şeytan ve Allah olarak iki bileşene bölünmenin yaygın anlayışına dayanarak, "Allah'a" bilinç ile dua ettiniz ve bedeniniz iyileşti. Peki, hangi tanrı bir duaya dayanarak size sağlığınıza gönderdi? Ebedi Allah mı? Hayır. Burada tam olarak bedeniniz ve bilinciniz gibi sağlığınıza da Şeytan'ın gücünde olduğu ortaya çıkıyor. Sağlığınıza elinizden alabilir ve size verebilir.

Allah sağlığınıza elinizden almayacaktır ve dahası, size hastalık da göndermeyecektir. Ne için? Ama yine de bilinç şöyle der: "*Ama siz Allah'ın çocuğusunuz, O'nun suretinde ve benzerliğinde yaratıldınız. Ve O her gün sürekli olarak yalnızca seni izliyor.*" Yapacak başka bir şeyi yok. "*Ama O Allah'tır. O her şeye kadirdir. O'nun birçok gözü vardır; herkesi izler... Ve*

bir sürü kulağı vardır. Ne düşündüğünüzü, ne hakkında konuştuğunuzu dinler." Ama bu biliniyor - ne düşündüğünüz, ne hakkında konuştuğunuz - kim tarafından? Yine, Şeytan olarak adlandırılan aynı kişi tarafından. Ve o sizin ne düşündüğünüzü neden biliyor? Çünkü bunlar onun programlarıdır, bu onun dünyasıdır ve bir bilgisayar gibi zihnimize yerleştirilen bu programlar da onun tarafından yazılmıştır.

T: Evet, sistemdeki her şey ölüdür: Hayat diye bir şey yoktur, sadece illüzyon ve bilinç oyunları vardır. Bazı bilinç sanatçıları patron rolünü oynarlar, diğerleri ise ricacı. Ama insanların kendileri bunun neresinde? Onların içindeki Hayat nerede?

VIDEO BAŞLIĞI

Yaşamak için karar verdiyseniz, O zaman tam şu anda Yaşamaya başlayın.

T: Dünyadaki tüm bu bilgi karışıklığına bakıyorsunuz ve... bu sadece bilincin dikte ettiği insan aptallığıdır.

IM: Bir süre önce, zeki insanların Sonsuz Dünya'daki, Sınırsız Olan'daki Meleklerin sayısını saymaya çalıştıkları toplantının el yazısıyla yazılmış bir kaydına rastladım. Bu bir paradoks. Birkaç kişinin ölümlü bilinci, sonsuz ve sınırsız sayıdaki Melekleri saymaya çalıştı. Ama ben yine de bundan bir izlenim edindim. Bütün bunların anlamı nedir? Bilincin ne tür bir megalomanisi var?! *Ve bilinç tarafından yönlendirilen bir insan neden kendisini Allah'a benzetir veya kendisini O'na eşit görür?* Bu tür insanların sadece Ruhsal Dünyaya yönelik talepleri vardır, ama hiçbir geri ödeme yoktur.

T: Sadece bir liste.

IM: Çoğu zaman korku da ortaya çıkar, yani O'nun var

olduğunu kavrama korkusu. Benlik aktif olduğunda, insan bunu hisseder. Korku ortaya çıkar, ölüm korkusu. Ve insan acı çekmekten kaçınmak için en azından Huzura erişmeye çalışır. Dinlerle, dinlerin temsilcileriyle bir şekilde uzlaşmaya çalışır ama yine de bunların hepsi bilinç oyunlarıdır. Ne yapabilirsiniz ki, dünya böyle bir yer.

T: Yani, bilinç insanı kandırır. *Gerçekte, bilinç - o sadece Benlik ile üç boyutlu dünya arasında bir aracıdır. Ama asla Benlik ile Ruhsal Dünya arasında bir aracı olarak hareket edemez.* Çünkü ölü yalnızca ölü hakkında bilgi sahibidir.

IM: Kesinlikle. İnsanı ikili yapan da budur. Bir yandan insan üç boyutluluğa, maddi dünyaya bağlıdır. Ama öte yandan, insanda Ruhsal Dünyaya ait olan ve kişinin örneğin dinde Melek olarak adlandırılan, yani *ölümsüz* ve *ruhsal* bir Varlık haline gelmesine yardımcı olan Ruhsal bir doğa da vardır. Ama aynı zamanda dikkat edin - cisimsiz bir varlıktır ve bu da önemsiz değildir.

Zh: Evet.

IM: İnsanın ölümünden sonra, diyelim ki, tek bir bilinç bile Ruhsal Dünyaya giremez. Bilinç Ruhsal Dünyayı hiç algılamaz. Ciddi bir şekilde pratik yapan ve deneyim sahibi olan insanlar (inanç değil, bunu vurguluyorum, Ruhsal Dünya ile temas deneyimi), bilinçleri seviyesinde bile bir şeylerin olmakta olduğunu anlarlar. Peki, ne hissettiklerini, Benliğin Ruhsal Dünyayı nasıl algıladığını üç boyutlulukta kelimelerle doğru bir şekilde tanımlamak bile son derece zordur. Yine, "mutluluk" gelir, tüm bu olağan sıfatlar, harika ve sınırsız bir şeyin ifadeleri. Ama bunu detaylı olarak anlatamayız. Gerçi Benlik seviyesinde, bu tür insanlar bunu iyi anlar ve bilirler, mutludurlar, neşelidirler ama bunu tarif edemezler.

T: Dualite hakkında konuşuyorduk ve ilginçtir ki pek çok dinde, özellikle de Ortodokslukta, "içsel ve dışsal insan" gibi bir kavram bulunur. Dışsal insanla ilgili olarak, esasen her şey

açıktır, herkes onu bir bedene eşitler. Ama içsel insan... Bunu kişisel deneyimlerimden bile biliyorum, eğer Bilgi ile temasa geçmemiş olsaydım, hisler aracılığıyla deneyim yaşamamış olsaydım, Benliğin Can olduğunu ve insanın Allah ile sadece bu şekilde iletişim kurabileceğini anlamamış olsaydım, o zaman büyük olasılıkla İçsel insan tarafından, dile getirilmeyen, sadece kafanın içindeki bazı düşünceleri anlayabilirdim...

İM: Bu kesinlikle doğru.

T: Esasen, birincil ve ikincil bilincin işi.

İM: Yani, yine birincil bilinç, yani yeni (ikincil) bilinci kontrol eden primatın bilinci anlaşılacaktır,

T: Elbette, ya primat bilincinden gelen gurur ya da ikincil bilinçten gelen düşünceler. Çünkü çoğunlukla ikincil bilinç burada aktörleriyle birlikte bütün küçük sahneleri oynar: Tanrı arayışımızın üç boyutluluk içinde nasıl yürütülmesi gerektiği ve ruhsal yolunuzun bilinç tarafından hayal edildiği gibi nasıl görünmesi gerektiği. Ve bu düşünceler - bunlar siz değilsiniz, bunlar sistemin yalanlarıdır. Ve burada en önemli şey gerçekte kim olduğunuzu anlamak ve bulmaktır.

İM: Doğru. İkincil bilinç - gerçekten de çok aktiftir ve esas olarak olduğumuzu düşündüğümüz şeydir. Eğer basitçe, diyelim ki, sakinleşir ve düşüncelerin bize nasıl geldiğini gözlemlersek. Sadece gözlerimizi kapar, gevşer ve **bize bu düşünceleri kimin verdiğini** gözlemleriz. İlk başta tartışmalar duyarız; bir şeyler olduğunu görürüz, bazı görüntüler belirir, yani hayat devam eder. Asıl soru, **ortaya çıkmakta olan bu görüntüleri kimin gözlemlendiği?** Bu tam olarak birincil bilinçtir.

Uykuya daldığımız ama henüz uyumadığımız ve bilincin faaliyetinin hala devam ettiği anda, işte tam olarak bu anda ikincil bilincin faaliyetini gözlemleyebiliriz. Ve böyle bir gözlem sayesinde iki "Ben"imiz olduğunu ama gerçek

"Ben"imizin olmadığını fark edebiliriz.

Ve bir kez bu süreci gözlemlemeyi öğrendiğimizde, aynı zamanda hissetmeyi de öğrenebiliriz, yani Ruhsal Dünyayı en derin hisler aracılığıyla algılamayı - bu, Ruhsal Dünyanın hisler aracılığıyla algılanmasıdır. İnsan ruhsal vizyon geliştirdiğinde, söylediğimiz gibi, katı bir masa veya katı bir fincan - katı olmaktan ve böyle bir forma sahip olmaktan çıkar. İllüzyon ortadan kalkar. Ve biz tüm bunları bir tür yumak, alan yapıları olarak görürüz, sıradan olarak, ama altıncı boyuta kadar. Ve Ruh, altıncı boyutun sınırlarının ötesindedir. Ve sonuç olarak, onunla bağlantılı olan her şey de - diyelim ki eşğin içindedir. Benlik, Ruh ile birleştiğinde bilinçli olarak yedinci boyuta gider. Bunun eşikte olduğunu söyleyebilirim, yani Ruhsal Dünyaya çok-çok yakındır. Ama kendimizi tanımladığımız zaman, yani maddenin illüzyonundan, sistemin kendisinden, bu bilinçlerden (onları gözlemleyebiliriz, kontrol edebiliriz) kurtulduğumuzda, o zaman burada ortaya çıkar, bu şekilde ifade edelim, tam olarak bir anlayış değil, deneyim ortaya çıkar. Ve Benlik gelişmeye başlar, üstelik hızlı ve aktif bir şekilde. "Gelişmek ne anlama geliyor?" - Burada pek çok kişi bu soruyu soracaktır. Belki biraz açıklık getirebilirim. Gerçekte, insan Benliği modern dünyada pratik olarak gelişmez...

T: Evet, modern dünyada bilinçten gelen çok fazla dikkat dağıtıcı var. Ve insanlar kendilerini bilincin kontrolünden özgürleştirmek ve diğer nesillerin ruhsal olgunlaşması için daha iyi koşullar yaratmak için bir hedef bile koymuyorlar.

IM: Bu kesinlikle doğru. Söyleyin bana, kim çocuğunun manevi anlamda gelişimiyle ilgilenir? Çeşitli dini yayınlardaki bu resimler, Tanrı hakkındaki konuşmalar, bu nedir? Bu yine beleşçilerin Tanrı hakkında nasıl konuştuğudur.

T: Evet, genç ebeveynler çocuklarına sadece kendilerine öğretilenleri öğretirler. Ve eğer kişisel bir ruhsal deneyim yoksa, eğer içlerindeki ruhsal Sevgiyi çoğaltmıyorlarsa, eğer en

derin hisler aracılığıyla Ruhsal Dünyayı algılamaları gelişmemişse, o zaman bu sadece boş bir konuşma olur ve bilinçten gelen teorinin öğretilmesinden başka bir şey değildir, ama Sevgiyi kendi içinde Ruh tarafından çoğaltma pratiği yoktur. Elbette, eğer nasıl yapılacağını bilselerdi, muhtemelen bunu başka bir şekilde yapmaktan mutlu olurlardı. Ama, onlara bilinç tarafından sadece inanmaları ve umut etmeleri öğretildi, ama burada ve şimdi gerçek olanla, en içte olanla yaşamaları değil.

IM: Tekrar neye dönüyoruz: "İnanıyor muyum, inanmıyor muyum?" İnanç - bu Bilgi değildir. İnanç - belki bir şeyler olacağına dair bir umuttur. Benlik Allah'ı algılayabilir; bilinç Allah'ı algılayamaz. Bilinç yalnızca inanabilir ya da inanmayabilir. İnanç yalnızca teorik olarak O'nun var olma olasılığına izin verir. Ama *Benlik her zaman Allah'tan yana, bilinç ise Allah'a karşı olacaktır.* Ve burada belirleyici rolü oynayan tam olarak birincil bilinçtir. Eğer birincil bilinç sistem ya da ikincil bilinç tarafından kontrol ediliyorsa, o zaman Benlik mahkumdur. **Eğer Benlik birincil bilinci kontrol ederse - sistemlerin kendisini dışarıdan inceleyebilir.** Sistemi sağlığa zarar vermeden, bilincinize zarar vermeden incelemenin tek yolu budur, bu şekilde söyleyelim.

T: Ve bu tam olarak kişisel deneyimin yardımıyla ya da bilimsel olarak bilinci incelemeye çalışanlar için kilit bir noktadır. Çünkü aksi takdirde, sistemi içindeyken incelemek...

IM: ...Tecrübeler gösteriyor ki, daha önce de konuştuk, sistemin içindeyken sistemi incelemek iyi bir şey getirmiyor. Sadece sistemin kendisinin bize izin vereceği bilgileri gözlemleyebilir ve alabiliriz, bundan fazlasını değil. Ama bu her zaman onun için faydalı olacaktır, bir Benlik olarak bizim için değil, bizim (potansiyel olarak muhtemelen ölümsüz bir varlık olarak) aksine onun (ölümlü bir varlık olarak) için. Ve burada soru şudur: "Neden potansiyel olarak muhtemelen ölümsüz?"

Benlik, bilincin köleliğinden, maddeden özgürleştiğinde ve Ruhsal Dünyayı idrak ettiğinde, daha da yaklaşarak, Ruh ile tek bir bütün haline gelir, şimdi Melek olarak adlandırılan şey haline gelir. Eski dinlerde buna farklı isimler verilirdi ama özü bundan dolayı değişmez. İnsan olması gerektiği gibi olur - ölümsüz bir Varlık ve doğal olarak, beden ölümünden sonra, bir Melek olarak ölemez, olgunlaşmış bir varlık olarak özgürleşir (mecazi anlamda, kozadan çıkan bir kelebek gibi) ve Ruhsal Dünyaya geçer. Bu onun bir yere ya da başka bir şeye uçup gittiği anlamına gelmez. Bilincimiz için bir yere uçmak ya da hareket etmek gereklidir. Ruhsal Dünya - Sonsuzdur, Sınırsızdır ve her yerdedir, sadece biraz daha yüksektedir, bu şekilde söyleyelim.

Ve bilinç - Benlik özgürleştiğinde basitçe yok olur. Ama bu bilinç için faydalı değildir çünkü kendisini "Ben" olarak tanımlar ve sistemin kendisi için de faydalı değildir. Çünkü bilinç (böyle ilkel bir karşılaştırma için beni bağışlayın) - sistem için bir süt sağma makinesi gibidir, ineğe (Benliğe) bağlanır ve onun aracılığıyla süt (Benliğin dikkatinin gücü - Allat'ın güçleri) (sistemin) gıda ürünü olarak çıkarılır. Bilinç - sistemin kendisinin ya da Mutlak'ın ya da insanların deyimiyle Yüksek Zihnin varoluşu için bir araçtan başka bir şey değildir, ona hayat veren beslenmesi için geliştirilmiş bir yoldur. Bu nedenle sistem Benliğin yaşamı boyunca özgürleşmemesiyle ilgilenir.

T: İgor Mihayloviç, pek çok insan kendilerine böyle bir soru soruyor, merak ediyor, reenkarnasyon nedir? Ruhun yeniden doğuşu nedir?

IM: Ruhun yeniden doğuşu ya da reenkarnasyon olarak adlandırılan olay fiziksel beden ölümünden sonra gerçekleşir. Bu olgu Benliğin özgürleşmemiş olması koşuluyla gerçekleşir; o zaman Benlik bilinç ile tek bir bütün olarak birleşir.

Basitleştirilmiş bir şekilde konuşacak olursak, ruhun yeniden doğuşu nedir? Benlik gelişmediğinde, Ruhsal Dünya ile

birleşemediğinde, şöyle söyleyelim, yaşayamaz, o zaman bilinç kalır, kendini tanımlar, aynı süt sağma makinesi olarak çalışmaya devam eder, ama ruh dediğimiz şeyle birlikte biraz farklı bir duruma dönüşür. Bir reenkarnasyon gerçekleşir. Ve tüm bu enerji-bilgi yapısı mecazi anlamda bir kaptan (yok olan beden) diğerine (içine ruhun girdiği ve yeni bir Benlik oluşturduğu ve dolayısıyla Benliğin antitezi olarak yeni bir bilincin de olduğu yeni bedene) geçer. Ama ruh bu dünyayı terk etmediğinden (kullanılmakta, reenkarnasyon gerçekleşmektedir), doğal olarak önceki Benlik ve baskılayan iki aktif bilinç de kalır.

Ve burada insan bu durumda "cehennem azabı" olarak adlandırılan şeyi deneyimler. Bunları Benlikten çok bilinç seviyesinde, birincil bilinç seviyesinde deneyimler. Dikkat edin, burada ikincil bilinç için her şey daha kolaydır çünkü bu durumun bir anlayışı vardır. Ve birincil bilinç seviyesinde, tam olarak acı, ıstırap ve benzerleri ve tüm nahoş duyumsamalar vardır.

İnsanlar şöyle sorabilir: "*Beden yoksa nasıl ağrı olabilir?*" Ben bunu bir uzuv eksik olduğunda, örneğin insanın bir bacağı olmadığına, ama ayak parmakları ağrıdığına ortaya çıkan etkiye benzetiyorum (buna "hayalet ağrı" deniyor.) Ve bu aynı zamanda... bedeninin içindeyken felç geçiren ama bu dünyayla temas kuramayan insanlara da benzer. Bedene dair bir algıları bile yoktur, ama net bir farkındalık, her şeye ve her şeye dair bir anlayış kalır. Alt-benlik durumu tam olarak budur. Yani, yaşamınız boyunca biriktirdiğiniz her şey, yaşadığınız tüm o aktif şeyler, özgürleşen bir Benlik ortaya çıkana kadar, muhtemelen pek çok reenkarnasyon boyunca size eşlik edecek ve sonra tüm yapılar yok olacak ya da modern dilde söylemek gerekirse, tam bir yok oluş gerçekleşecek, yani her şey tamamen silinecek.

VİDEO BAŞLIĞI

Benlik her zaman Allah'tan yana olacaktır. Ve bilinç - Allah'a karşı.

06:20:30 – 07:06:00

T: İgor Mihayloviç, dünya komplosu konusuna değinirken, bir yüzyıldan çok daha uzun bir süredir 9. günün hayalini kuran rahip yapıları olduğundan bahsettiniz.

İM: 9. gün nedir? Sistemin 9. gün rüyası - tam olarak şu gerçeği ileri sürer: Ruh 8. günde insan bedenine bir kap olarak girmezse, 9. günde artık giremeyeceği için kap boş kalacaktır. Ve sistem bu özürlü insanda sistemin "tanrı" dediği şeyi yaratacak ve geliştirecektir - ölümsüz, maddesel olarak tezahür etmiş bir varlık, Tanrı'ya eşit güçte olacak (yani, başka illüzyonlar yaratabilecek ve bu illüzyonu sonsuza kadar destekleyebilecek) veya diyelim ki bir anti-tanrı.

T: Bu konuda yeterince bilgi sahibi olmayan pek çok kişi, modern dünyada "dokuzuncu gün" projesiyle ilgilenen gizli örgütler olduğu konusunda bazı şüpheler hissedebilir. Ama bu konuyla ilgilenenler için bir ipucu verebilirim: tüm dünyada tüp bebek yöntemiyle insan yaratma çalışmalarını ve bu yöndeki ileri bilimi kimin başlattığına ve desteklediğine bir göz atın.

İM: İyi bir ipucu.

T: ...Bununla kim ve neden ilgileniyordu?

İM: Evet... Sistem her zaman kendisini Allah'a karşı koyar. İnsanların sistemin kendisini Allah olarak görmesini sağlar.

T: Sistemin bu arzusu gerçekten de köleleri aracılığıyla görülür;

bazı insanlar bir köle olarak tüm işe yaramazlıklarının farkına vardıklarında, başkalarına açıkça gösterirler, çabalarlar, hayal kurarlar ve diğer insanlar tarafından tanrı olarak adlandırdıkları ve gördükleri kişiler olarak görülmek isterler. Sık sık başkalarına Ruhsal dünyada çok şey elde ettiklerini söylerler ve kendilerini Allah'ın bedende vücut bulmuş hali olarak sunarlar. Genel anlamda, kibir. Bu arada, Antik Yunan'da kibirli bir kişiye, gururla dolu olana da tam olarak bu ad verilirdi - hubris (kibir).

Zh: Ne yazık ki bu hubrislere... daha doğrusu kibirlere... şimdi bile rastlamak mümkün.

T: Evet... Sonuçta, tüm bunlar sistemin yüzünü ortaya koyuyor, onlar aracılığıyla yayın yapan, sistemin kendisinin Allah gibi olma arzusu. Yani, önemsiz ve işe yaramaz bir şey, Büyük Sınırsız olan gibi olmaya çalışıyor... Ve eğer Hıristiyanlıktan örneklerle konuşursak, o zaman Kutsal Ruh üzerinde hakimiyet kurma arzusundaki dinsel görevleri satmanın gerici kimseleri gibi.

IM: Ve bu paradoks - hala devam ediyor. Neden? Çünkü basitçe sistemin kendisinin hayatta kalması için bir mücadele var. Sonuçta, kişinin kendisinin manipülasyonu için böyle koşullar yaratıyor.

T: Ama böyle bir gün gelemez, değil mi?

IM: 9. günün gelip gelemeyeceği konusunda bir kez daha tekrar edeceğim: buradaki her şey maddeseldir, sistem sadece altı boyut içinde vardır, yedinci boyutta artık var olmaz. Ve bu altı boyutun üzerinde, bunun gerçekleşmesine izin vermeyecek 66 boyut daha vardır.

Bilinç seviyesinde mecazi bir anlayış kazanmak için, bu dünyanın ne olduğuna dair bir örnek vereceğim. Kendinizi bir çiçek olarak hayal edin, herhangi bir çiçek, ne tür olduğu

önemli değil, örneğin papatya. Papatyayı hayal ettiniz mi? Şimdi de papatyanın yok olduğunu ve yerine bir kuşun konduğunu hayal edin. Hayal ettiniz mi? O halde, Ruhsal dünya için bu dünya, hayal ettiğiniz ve bir anda unuttuğunuz papatya gibidir - anlık ve hayali bir şeydir. Anlamı budur. Ama Benlikler olarak insanlar için bu dünya ya Ebedi Hayata atlamak için bir sıçrama tahtasından ya da uzun süreli azap için bir uçurumdan başka bir şey değildir. Seçim insana kalmıştır.

Burada seçim yapmak elbette mümkündür. Ama seçim yapabilmek için neyi seçtiğinizi bilmek gerekir. Bilmek için de deneyim sahibi olmak gerekir. Deneyim sahibi olmak için de kişinin kendi üzerinde çalışması gerekir. Bilinç, kişinin kendi içinde herhangi bir şeyi değiştirmesinin gerekli olmadığını, sadece çalışması gerektiğini, üç boyutlulukta dışsal olan hakkında bir şeyler bilmesi gerektiğini söyler. Bazen ne yapılması gerektiğini söyler, bazı meditasyonları, egzersizleri ya da başka bir şeyi tekrarlamak, ne yaparsanız yapın. Ama tam olarak anlayış konumundan, tüm bu süreçlerin bilgisi konumundan kendi üzerinde derin bir çalışma yapmadan, kendi içindeki Ruhsal Dünyayı aramadan, hiçbir şey olmayacaktır. Ruhsal Dünyayı dışsal olanın içinde bulamazsınız. Ruhsal Dünyayı yalnızca insanın kendi içinde bulması mümkündür, çünkü ona giden yol insanın içinden geçer. Bu konu hakkında pek çok programda birden fazla kez konuştuk, bizden önce de pek çok kişi bu konu hakkında defalarca konuşmuştu.

Kişi bunun için çaba sarf etmedikçe, Ruhsal Dünyaya asla yaklaşamayacaktır. Ve en zor ve en basit şey de şudur: insan her şeyden önce kendisini bir Benlik olarak anlamalı, fark etmeli ve algılmalıdır. Kendisinin kim olduğunu bulmalıdır. Ve bilincinde, onun dikkatini dağıtan ve ona her şeyi yaptıran, ona şöyle diyen bu sanatçıları görmelidir: "Dikkatin dağılacak, biz olmadan nasıl idare edeceksin? Düşeceksin." Düşmeyeceksiniz ama tam tersine uçacaksınız. Kişi bunu fark edip kendi üzerinde çalışmaya başlayana kadar, en karmaşık ve en basit şeyi öğrenemeyecektir - mutlu olmayı, Diri olmayı, olmayı ve

sadece var olmayı değil.

VİDEO BAŞLIĞI

Mutlu olmak için, Diri olmak için, basitçe olun ve sadece var olmayın..

İM: İnsanlar sistemi biraz inceledikleri zaman, yani kendilerini gerçekten kendi ruhsal gelişimlerine adamaya başladıklarında... "Ruhsal gelişim" anlayışına modern yaklaşımı kastetmiyorum - bu bir meditasyonda ya da duada oturup bir şeylerin olmasını beklemektir, ama kişi kalkıp gittiğinde, yani kendi üzerinde çalışmaya içtenlikle başladığında, Benlik olarak kendini gerçekten incelemeye, kendi bilincini (Ruhsal Dünyaya giden yoldan mümkün olan her şekilde uzaklaştıran kendi içindeki düşman) incelemeye başladığında... Söylendiği gibi: "Eğer düşman üzerinde çalışmadıysanız - onu fethedemezsiniz".

T: Evet, eski zamanlarda yazıldığı gibi - burada insan varoluşunun anlamı tam olarak kendine karşı bir zafer kazanmak, insanın kendi içindeki düşmanını fethetmektir.

İM: Kulağa ironik gelebilir ama öyle... İnsan olduğunuzda, bahsettiğimiz o kapı önünüzde açılır. Ve kişi dışarı çıkmak için bu kapıya yaklaşmayı arzuladığında, gözlemlemeye başlar. Her şeyden önce, çalışmaya: "Düşünce nasıl ortaya çıkar ve nasıl kontrol edilir?" Ve ilk olarak, kendi dikkatinin gücünü nereye koyarsa (ya da aynı Zerdüştlükte söyledikleri gibi, düşünceyi nereye yönlendirirse ya da neye konsantre olursa), kendi içinde ortaya çıkardığı durumun bu olduğunu kavrar. Ve konsantrasyon nedir? Dikkatin yatırılmasıdır. Yani, burada kelimelerle oynayabiliriz, ama özü bundan dolayı değişmeyecektir.

T: Yani, Benlik üç boyutluluğu ve içindeki durumları birincil

bilincin ona sunduğu şekilde algılar. Mecazi anlamda konuşmak gerekirse, bu, örneğin ofiste çalışırken vicdansız muhasebecinizin sürekli içeri girip konuşmalarıyla dikkatinizi dağıtması ve aynı zamanda imzalamanız için bazı kağıtları gizlice içeri sokmasıdır. Ve esasen, elbette, sektörde gerçekte neler olup bittiği hakkında yalan söylüyor. Dahası, sizden bir sonraki finansmanın mümkün olduğunca fazla olması için her seferinde, ona inanmanız için size durumları anlatıyor, sözde sizin hayatınız olduğunu, tüm bunların sizin sorunlarınız olduğunu ve kendi çıkarları için uydurduğu şeyler olmadığını söylüyor.

Ve bu alegoride, vicdansız muhasebeci - bu tam olarak hem Benlik hem de ikincil bilinç için gizlice çalışan birincil bilinçtir. Ama bunu yaparken her zaman yalnızca kendi maddi çıkarlarını gözetir. Ve finansman tam olarak Benliğin dikkatidir.

İM: Esasen bu doğru. Dikkatimizi bir şeye odakladık, yani dikkatimizin gücüne yatırım yaptık - bilincimizin bizim için oynadığı bu gösteri için para ödedik. Ve kafamızdaki aktörler harekete geçmeye başladı. Şu ya da bu konu hakkında konuşmaya başladılar. Ama kişi kendi içinden en azından bir kelime çıkarabilir mi? Hayır! Ve burada bir kez daha şu gerçekte karşı karşıyayız: kişi kendi başına tek bir kelime bile söyleyemeyeceğine göre, o zaman bu kişi kimdir? O bilinç midir? Hayır - o Benliktir. Yani gerçekte insan bir Benliktir. Bilinç konuşabilir, iletişim kurabilir. Eğer bilincimizi ortadan kaldırırsak (onu kapatırsak), siz ve ben bu şekilde sözlü olarak konuşamayız. Neden? Çünkü Benlik, daha önce de söylediğimiz gibi, - üç boyutlu dünya ile etkileşime girmez, ama birincil bilinçle etkileşime girer.

T: ...Evet, birincil bilinç ile... Ve sonuçta, birincil bilinç - her şeyin bir araya getirilmiş bir bileşimi gibidir. Bir yandan ikincil bilinçten gelen saplantılı düşünceler sürüsü tarafından sürekli saldırıya uğrar, farklı duygusal durumların kışkırtması için çeşitli provokasyonlar olur...

Zh: Evet ve kendi üzerinizde çalıştığımızda bu iyi takip edilir. Hatta kişisel deneyimlerime dayanarak söyleyebilirim ki, ikincil bilinçten gelen bu kıskırtma dalgası çok az fark edilir, ama insan bunu hissedebilir.

T: Evet.

Zh: Ve yavaşça içeri girdiğinde, bu uyanıklığın ortaya çıktığını, ruh halinin pek de iyi olmayan bir şeye dönüştüğünü hissedersiniz. Başka bir deyişle, bir tür tedirginlik ortaya çıkar, bazen bir hüznün dokunuşuyla birlikte, zar zor algılanabilen bir tür melankoli. Bu çok incedir ama fark edilebilir. Tam olarak biliyorsunuz ve sistemin şimdi sadece sizin için bir film oynatmaya başlayacağını anlıyorsunuz. Ve sonra, bu provokasyon dalgasından sonra, ilk dramatik resim, yani bir tür clip-art resim, ardından kafanın içinde bir ses (yani bir düşünce geliyor) gelecek. Ama dikkatiniz olmadan bu düşünce sadece cansızdır; boştur. Ve sanki bir şey aniden hatırlanmış ya da "hadi bunu düşünelim, çünkü..." gibi geliyor.

T: Evet, bilinçten gelen bu karşılaştırmalar - eşitleyiciler.

Zh: Evet. Ama o anda, buna dikkat etmeyi ya da etmemeyi seçen tam olarak sizsiniz. Seçiminize bağlı olarak da durum gelişir. Örneğin, ikincil bilinçten size tanıdık gelen bir esinti geldi, sonra bu resimler birincil bilinçten başladı, sonra düşünceler, bir şeyden rahatsız olmak ya da olmamak gibi. Ve eğer bu düşünceye dikkatinizi verirseniz, yani gururu harekete geçirmeye başlarsanız, bu düşünceyle oynamaya ya da ciddi olarak düşünmeye ya da tadını çıkarmaya başlarsanız, yani tüm dikkatinizi buna verirseniz, kısa bir süre içinde kendinizi sopayla dövülmüş gibi hissedersiniz, çünkü tüm dünyaya kırgınsınızdır, hepiniz çok üzgünsünüzdür, hepiniz keyifsizsinizdir, kendinize acırsınız, şişirilmiş gurur içindedir. Yani, duygular etrafta uçuyor ve sistem yiyor. Ve eğer bilinç size "güçlenmeyi ya da güvenmemeyi" önerirse ve siz de bunu seçerseniz: "Hayır! Canı cehenneme, tüm bu üç

boyutluluk... hem muhasebeciyle hem de "hrubises (kibir)" ile, ve sadece en derin hislerin bu neşesine dalarsanız, o zaman tüm durumlar sanki hiç olmamış gibi uçup gider. Ve anlıyorsunuz ki bunlar sadece sistemin yanlısalarıyla yaptığı provokasyonlardı, başka bir şey değil. Ama en önemlisi, seçiminizi savundunuz, seçimi bir Benlik olarak savundunuz ve bilincin kölesi gibi davranmadınız.

IM: Bu doğru.

T: Birincil bilinç bir yandan ikincil bilinçten gelen düşünce ve duygu durumları yığıdır. Ve diğer yandan, birincil bilincin kendi çalışmasıyla ilgili her şeydir: gururdan başlayarak, nefret, kıskançlık, düşmanlık gibi Hayvan doğasından gelen bir dizi yıkıcı duygu ve durumdan, beyin aracılığıyla bedenle etkileşimine kadar (ve bu her türlü bedensel duyum, hastalıkları, duyguları, üç boyutlulukta sınırlı bir aralıkta duyduğu ve gördüğü her şeydir)... Ve Benliğe bilinç yönünden bu türden tam ölçekli saldırı devam eder.

Görünen o ki, diyelim ki "uyuyan", bilinç tarafından köleştirilmiş, uyanmamış bir Benlik üç boyutluluk hakkında ne biliyor? Sadece birincil bilincin ona sunduğu şeyi: tüm bu bilgi yanlısası, yapmacık durumlar, Hayvan doğasından gelen duygusal durumlar. Özünde, kişinin gördükleri ve duydukları tarafından aldatılması.

Örneğin, üç boyutlu dünyadan gelen bilgilerin %90'ının gözler aracılığıyla geldiği bilinmektedir. Ve böylece, bilinç Benliğe sözde "*bunu kendi gözlerinle görüyorsun*" der. Ama bu bir yalandır! Çünkü bu, bilincin beden aracılığıyla, gözlerin optik sistemi aracılığıyla algılamasıdır. Ve gözler nedir? Görsel bilginin bu tür bir tekeli, bu tür bir tekel tedarikçisidir. Yani gözler dünyaya açılan pencereler değil, beynin pencere yapraklarıdır, dahası birincil bilincin kontrolü altındadır.

Sonuçta, "*sözde biz görüyoruz*" diye inandığımız her şey bir

yalandır. Gözler sadece elektromanyetik radyasyon spektrumunun görünür kısmını ve o zaman bile çok küçük bir görüş aralığını algılar. Ayrıca, tüm bunlar elektriksel uyarılara dönüşür ve beyin aracılığıyla birincil bilince girer. Ve sadece bundan sonra, birincil bilinç Benliğe durumun üç boyutlulukta sınırlı bir resmini verir ve o zaman bile düzeltmeleri ve belirlenmiş öncelikleriyle birlikte. Bunun anlamı, yorumlamasında, bilincin kendisi için bazı önemli ayrıntıları vurgulaması ve onun için daha az ilginç olan bilgileri atlamasıdır.

Zh: Ve bilinç için daha az ilginç olan nedir? Çoğunlukla, dikkati çekmek için etkileyici bir resim vermeyen her şeydir; kişiyi bilinç tarafından köleleştirilmekten kurtarabilecek her şeydir.

T: Evet, bu sadece bir "Bozuk Telefon" oyunudur, bir uçta bir şey söylenirken, diğer uçta öyle çarpıtmalarla ortaya çıkar ki, başlangıçta nasıl olduğunu anlamak bile zordur... Yani birincil bilinç, tıpkı bir bilgisayar gibi, neredeyse anlık olarak bir dizi görev üzerinde çalışıyor, ilerledikçe bir illüzyon yaratıyor ve bunu "gerçeklik" olarak iddia ediyor. Sözde gerçeklik diyelim, çünkü birincil bilinç için bile Madde dünyası, sistem için - bir gerçeklik, onun için, birincil enerjilerin fiziğidir, Allat güçleri için bir avdır. Ve geri kalanı - sadece sistemin kendisi tarafından canavar için tuzak olarak yaratılan illüzyonlardır. Yani bize sadece çevremizdeki dünyayı algılayormuşuz gibi görünür ama gerçekte Benliğin gözleri yoktur.

IM: Benlik bu fenomene hiç sahip değil, o tür gözlere sahip değil...

T: ..Evet, bedeninin sahip olduğu gibi, çünkü Benlik bir Ruhtur..

IM: Kesinlikle doğru.

Zh: Evet, Benliğin tamamen farklı bir algısı vardır... Şimdi

hatırlıyorsunuz - bilinç tek gerçekliğiniz iken daha önce nasıl yaşıyordunuz? Çünkü bu sadece bir tür kabustu ve siz "*hayat gerçekten de böyle*" diye düşünüyordunuz. Varlığınızda bir hayat illüzyonu yaratan ama hayatın kendisini yaratmayan tek kanallı bir TV ile felçli bir sakat olarak yaşadınız. Şu anda pek çok kişinin yaşadığı gibi yaşadınız. Bu kanalın size gösterdikleriyle yaşadınız ve o da ne isterse onu gösterdi. Bu kanal tarafından dayatılan kendi kısa hikayelerinizin ebedi melodramının yanılısına haliyle yaşadınız.

Ama sonra, pratikte kendim üzerinde gerçekten ciddi bir şekilde çalışmaya başladığımda, o zaman bu kanalın sadece bir tane olmadığını ve bütün bir kanalın işletim konsolunun benim ellerimde olduğunu fark ettim. Elbette bilinç burada bile yorumlarını ortaya koyuyor, dikkatimi her zamanki gibi boş şeylere yönlendiriyordu, "Bak düğmelerini ne kadar sihirli bir şekilde değiştiriyorsun" gibi. Ama içimdeki bu sınırsız özgürlüğü, Ruhsal dünya ile temas özgürlüğünü ilk kez deneyimlediğimde, artık bir sürü boş şeyin olduğu, her şeyin basmakalıp olduğu, robotların konuştuğu bu sistem televizyonunu izlemekle ilgilenmediğimi fark ettim.

Ve gerçek Hayat içinizde duyulurken, onun doluluğunu hissederken, bu sonsuz neşeyi hissederken, mutluluk içinizdeyken kim ölü ve boş şeyleri dinlemek ister ki? Üç boyutluluğun bedenine zincirlenmiş pasif ve depresif bir zombi olmadığınızda, ama sınırsız özgürlük içinde olduğunuzda, kendiniz gerçek Hayat ile, Sevgi içinde muazzam bir yaratım süreciyle birleştiğinizde. Dolayısıyla, Benliğin algısı tamamen farklı bir algıdır... Ve onun sayesinde, bu gerçek Hayatı, bu her şeyi kapsayan Bilgiyi en derin hisler ile algıyorsunuz ve bu ne zaman ne de mekanla sınırlıdır.

IM: Evet.

T: Ayrıca, siz İgor Mihayloviç, bir zamanlar bizimle paylaştığınız, ruhsal olarak gelişmiş bir Benliğin üç boyutlu

dünya hakkındaki bilgileri yalnızca birincil bilinçten algılamakla kalmayıp, aynı zamanda birleşik bilinç alanının alan yapılarından gelen bilgileri de birincil bilinci bir nevi atlayarak algılayabildiği gibi önemli bir bilgiyi de hatırladım. Yani, insan yapısındaki amigdaloid çekirdek ve diğerleri gibi beyin yapılarıyla doğrudan bağlantılı olan yapılar. Bunlar "AllatRa" kitabında "Bir İnsanın Yan ve Arka Veçheleri" adıyla ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

IM: Evet, bu doğru.

T: Yani, Benlik bilincin yönetiminden özgür ise, bu "muhasbeci" - birincil bilinç onu nasıl kandırıyor veya aldatıyor olursa olsun, gerçeği tam olarak bilir.

Zh: Evet, ve bir başka ilginç gerçek de, Benliğin, gerçekler hakkında bilgi işleme gibi bir işlevi olmamasıdır. Bilincin ve onu oluşturan alan yapılarının sahip olduğu üç boyutlu dünya. Sonuçta, Benlik tüm bu ilkel bilinç kümesinin bir araya getirdiğinden çok daha fazla olasılığa sahiptir. *Bütünsel bir algıya* sahiptir. Bir seçim yapar. Yani, üç boyutlu dünyanın çağrışımlarının dilini konuşarak, dikkatinin gücünü bir şeye ya da diğerine verip vermemeye karar verir. Ve üç boyutlulukla, Benlik basitçe (İgor Mihayloviç'in bir zamanlar bize çağrışımlar açısından çok iyi açıkladığı gibi) "çevrimiçi" modda iki kanallı bağlantıya" sahiptir - bir yandan - birincil bilinçle, diğer yandan - birleşik bilinç alanının alan yapılarıyla.

IM: Bu kesinlikle doğru.

T: Ayrıca, örneğin bir hastalık veya yaralanma nedeniyle beynin nöronlarında bazı anormallikler meydana gelmişse, yani beyin ile birincil bilinç arasındaki bu bağlantı bazı nedenlerle kısmen bozulmuşsa... Örneğin, insan hafızasını kısmen kaybetmişse veya okuma yeteneğini kaybetmişse veya başka bir şey olmuşsa, bu hiçbir şekilde onun bir Benlik olarak ruhen gelişmesini ve böyle bir bedendeyken bile varlığını

sürdürmesini engellemez.

Zh: Evet, pratikte Benliğin ruhsal gelişimi - bunlar "burada ve şimdi" modundaki süreçlerdir, bunlar Ruhsal dünya ile benzersiz temas süreçleridir, ruhsal Sevgi'de bir yaratımdır. Ve bunlar ne üç boyutlulukla ne de maddeyle bağlantılıdır. Çünkü orada farklı bir deneyim söz konusudur, orada farklı bir Hayat söz konusudur.

Benlik başlangıçta bu "iki kanallı bağlantı" yeteneklerine sahiptir. Sadece bilinç tarafından köleleştirildiğinde, bunlar zayıf gelişmiştir, bu yüzden birincil bilinç sürekli olarak resimleriyle, yapmacık şeyleriyle, korkularıyla ve şüpheleriyle Benliği aldatabilir. Büyü uygulayan insanlar bile (6. boyuta kadar) - kendilerini kontrol eden sistemin tüm mekanizmalarını ve çalışma inceliklerini anlamazlar... Sadece bu anlarda, gururluluk tüm gerçek durumu onlardan gizler. Onlara "*çok güçlü, çok kuvvetli*" oldukları görünür.

Ama, gerçekte, asıl eylemi görmezler... Kendilerinde bu büyüleri yetenekleri geliştirdikçe, kendilerindeki küresel değişimlere karşı körlüklerinin arttığını ve sistemin onları daha fazla çelmediğini ve yaşamları boyunca dikkatlerinin gücüyle sistemin beslenme kanalına zincirlenmiş bir alt Benliğe dönüştürdüğünü görmezler.

IM: Kesinlikle doğru.

T: Bu arada, İgor Mihayloviç, ruhsal vizyon hakkında bir soru. Sonuçta, ruhsal aydınlanma halindeki bir insan, üç boyutlulukta gelecekteki bazı olayların bir vizyonunu görür, eylemi bu şekilde görmez, örneğin aynı büyücünün gördüğü gibi görmez (altı boyutlulukla sınırlı olanlar gibi).

IM: Bu doğru. Kişi eylemi görmez; sonucu görür.

T: Yani, geleceği görenler iki kategoriye ayrılırlar.

IM: Evet, bu çok nadir görülen bir olgudur - ruhsal gözlere

sahip olanlar resmin tamamını görürler. Onlar için Benlikler olarak, dün nerede, yarın nerede diye kendilerini yönlendirmek zordur, çünkü onlar için her zaman bugündür. Ve Ariman'dan, yani şeytandan yayın yapanlar, onlar olayları görürler, onlar için bu bir deja vu olarak gerçekleşir.

T: Evet, yani olayları görüyorlar ama ne sürecin özünü ne nedenini ne de sonucunu kavrayabiliyorlar. Olayın yapbozunun sadece bir parçasını ve sadece sistemin onlara gösterdiklerini görüyorlar, ama resmin bütününe göremiyorlar. Ve sonunda, tüm bunların nereye varacağını bilmeden anlık hayaller kuranların değil, resmin bütününe görenlerin haklı olduğu ortaya çıkıyor. Tüm bilinç, kalıpları tekrarlamak, bilinçten gelen büyü üzerine inşa edilmiştir...

IM: Esasen bu böyledir. İnsanların ilk ruhsal deneyimlerini edinirken karşılaştıkları ilk şey (siz bunu yaşadınız, ruhsal deneyiminizden anlıyorsunuz), tam olarak sistemden gelen bu bildirimlerdir ve bunlar dikkatlerini dağıtırlar.

Zh: Evet, aniden bazı sihirli yetenekler sizin için küçük ölçekte açılmaya başlıyor, bazı doğaüstü durumlar kendiliğinden ortaya çıkıyor ve genel olarak bazı büyülu şeytanlıklar gerçekleşmeye başlıyor.

T: Evet. Oturuyorsunuz ve belirli bir kişinin şimdi içeri gireceğini ve belirli şeyler söyleyeceğini biliyorsunuz. Ve bu gerçekleşiyor. Ya da aniden, sebepsiz yere, elinize bir telefon alıyorsunuz ve uzun zamandır görmediğiniz bir insanın ismi aklınıza geliyor. Ve şu anda arayacak olan kişinin o olduğundan eminsinizdir. Ve şu anda - bir arama var. Asıl eylem daha sonra gerçekleşir, bilinç vurguladığında, o bir tuzak açmıştır ve bu hayranlık duygularını göstererek sizi bir tuzağa zorlamaya çalışmaktadır.

Ve kafanızdaki sanatçılar gururunuzu uyandırmaya çalışıyor, bağırlıyorlar: "*Bravo! Bak ruhsal olarak ne kadar ilerlemişsin!*"

Şimdi, o zaman, bu yetenekleri pekiştirelim. Herhangi bir nesneyi ya da üç boyutlu bir eylemi seç ve tüm dikkatini oraya ver... bu üç boyutlu görüntüye..." Ama sistemin yanılısamlarından ayıksanız, yani Benliğiniz özgürse, o zaman şu anda neler olduğunu anlarsınız. Ruhsal olarak ilerlediniz mi? Hayır.

IM: Kesinlikle doğru. Basitçe sistem için ilginç hale geldiniz ve o da size bazı niteliklerini bahşediyor, böylece dikkatiniz dağılıyor ve tam olarak yapmamanız gereken bir şeye, hayatı doğurmayan ama onu yok eden bir şeye dahil oluyorsunuz. Bu ölümcül bir virüsten başka bir şey değildir.

Zh: Evet, sistemden gelen bu bildirimler hakkında bizi önceden bilgilendirdiğiniz için çok teşekkürler ve ne beklememiz gerektiğini zaten biliyorduk. Çünkü eğer bu bilgi olmasaydı ve kendimiz üzerinde çalışmasaydık...

T: Evet, gerçekten, çok teşekkürler! Çocukluğunuzdan beri sistem, filmlerden, masallardan ve esasen büyüünün açıkça abartıldığı dünyada sizi çevreleyen insanlardan edindiğiniz bazı izlenimlerle, herhangi bir süper yeteneğiniz varsa, o zaman diğer insanlardan farklı olacağınız ve onları etkileyeceğiniz konusunda sizi hazırlıyor. Yani, yine sistem için her şey sizin yöneteceğiniz ve komuta edeceğiniz gerçeğine dayanıyor. Ama daha açık bir ifadeyle, sistem sizin aracılığınızla, tıpkı bir zombi gibi, başkalarına hükmedecek ve onları yönetecektir.

Yani, köpeğe kemik verir gibi size sihirli bir sadaka verir ve eğer kişi bilgiyle, gerçekte neler olup bittiğine dair bir anlayışla donanmamışsa, hayatının geri kalanında bu büyüü aramaya başlar. Dahası, gururu diğer insanları da bu sürece dahil eder. Sistem insanı teşvik eder: "Git ve bunu diğerlerine anlat, başarılarınızla övün... üç boyutluluk içinde." Bunun üzerine, kişinin düşüncelerinde, buna hayranlık duyacak insanların imgelerini, hatta bunu nasıl yapacaklarını bile gösterir. Size gipta edecekleri, kendileri de öğrenmek isteyecekleri kesin

olanlar.

Sonuçta, sistem kişiyi bu eyleminden dolayı onu kınayacak olanlara yönlendirmeyecektir. Hayır! Her şey yıllar öncesinden planlanıyor ve hatta gelecekteki çocuklarınıza nasıl övüneceğiniz bile hesaba katılıyor, ki şu anda bunu bile bilmiyorsunuz, aslında genç nesillere bu virüsü bulaştırıyorsunuz. Başka bir deyişle, sistemden gelen bu sadakalar çok iyi düşünülmüştür: yatırımlar küçüktür, ama kar muazzamdır.

Ama bunu bildiğinizde, sistemin bu tür hilelerine yenik düşmemek çok kolaydır. Olağanüstü bir şey olsa bile, dikkatinizin gücünü buna yatırmayın, bunun sadece "*sistemden merhaba*" olduğunu anlayın.

Zh: Evet, bu önemli bir nokta. Sadece ondan uzaklaşın, dilemeyin. Dikkatinizi içinizdeki ruhsal Sevgiyi çoğaltmaya, kişisel gelişime verin. İşte mesele bu. Ve bunun üç boyutlulukla ya da onun imgeleriyle hiçbir ilgisi yoktur çünkü bu başka bir şeydir, farklıdır.

IM: Kesinlikle doğru. Başka bir deyişle, sistem ruhsal yola girmiş bir insanı büyüden başka bir şeyle saptırmaya çalışır. Ona çeşitli yetenekler vermeye başlar, örneğin duyu ötesi yetenekler ya da başka bir şey. Bu elbette tüm insanlar için geçerli değildir, ama çoğunluk için geçerlidir. Ama çoğu kişi tam olarak bu yeteneklere aç...

Aynı "AllatRa" kitabımı ele alalım. Pek çok kişinin bilinci bununla Bilgi edinme olasılığı olarak değil, büyüleri yetenekler edinme olasılığı olarak ilgilenmeye başladı. Ne için? Yine, bu dünyadaki güçlerini, en başta sevdikleri üzerinde güçlendirmek için. İnsanlar bunu istiyor. Ve bunu alamadıklarında, bilinç tatmin olmadı, çünkü söylediğimiz ilk şey büyüden uzak durmaktır. Ve insan büyü için çabaladığında, doğal olarak bu bizim işimiz değildir.

"AllatRa" - bu bir din değildir, hatta bir dizi yasa ya da başka bir şey de değildir. "AllatRa" - sadece bu kapının nerede olduğu ve ona nasıl ulaşılacağına dair bir Bilgi kaynağıdır, ne eksik ne fazla. Ve sonra seçim insana kalmıştır. Eğer isterseniz, kalkarsınız, gidersiniz, açarsınız, içeri girer ve öğrenirsiniz. Ama her zaman bir şeyler öğreniyor ve bir şeyler yapıyorsunuz. Eğer yapmazsanız hiçbir şey olmaz.

T: Evet, İgor Mihayloviç, haklı olarak her şeyin kendiniz üzerinde çalışmakla, kendi bilincinizi incelemekle başladığını belirttiniz. Ve sonra, kendinizi pratikte gözlemlemeye başladığımızda, kendinizi tanımadığınızı ve bilinçle ne kadar kaynaşmış olduğunuzdan, sistemdeki her şeyin sonuç için ne kadar çalıştığından şüphelenmediğinizi anlamaya başlıyorsunuz. Tüm bu kafadan konuşma oyunu kontrol üzerine, bir ödül peşinde koşan gizli güdüler üzerine kuruludur. Ve sistem için ödül, dikkatin gücüdür. Düşüncelerinizdeki sesleri ve argümanları dürüstçe takip ediyorsunuz ve kafanızdaki birinin size bir şey empoze ettiğini, size bir şey söylediğini ve bunu klişeler prizması aracılığıyla yaptığını anlıyorsunuz.

Şimdi size kendimden bahsedeceğim... Başlangıçta, sadece kendim için dürüstçe, tüm bunların (daha önce bahsettiğim bu çok sayıda düşüncenin) kaydını tutmaya başladığımda, başlangıçta bir şekilde biraz korkutucuydu bile. Ama bir kez daha, bu korku bilinçten geliyordu. Ve dahası, bu korkuya, bu duyguya şu düşünce eşlik ediyordu: "*Belki de sende şizofreni vardır? Kafanın içinde sesler duyuyorsun...*" Ve sonra daha da kötüleşiyor: aklıma gelen her şeyi ne kadar özenle takip edip yazarsam, bilinç beni o kadar çok düşünceyle korkutuyor ve elbette bu düşüncelerin kışkırtıcısı olarak kendini ortadan kaldırıyor, yani birinci şahıs olarak yayın yapıyordu: "*Bu şekilde nasıl yaşayabilirim? Yani, bu dünya ile bağlantımı kaybedeceğim. Şizofreni geliştireceğim. Diğer insanlar bana gülecek.*" Ben de şöyle düşündüm: "*Evet, beni bu şekilde korkuttuğuna göre, demek ki kesinlikle doğru yoldayım ve her şeyi çözmem gerekiyor.*" Peki korkuyu yenen nedir? Bize

söylediğiniz gibi, İgor Mihayloviç, - Bilgi! Bunun, pratik deneyim yükümü doldurmak için iyi bir fırsat olduğunu düşündüm.

Tıp literatürüne baktım ve Benlik hakkındaki, birincil ve ikincil bilinçler hakkındaki tüm bu eşsiz Bilgiyi, siz İgor Mihayloviç'in o zamanlar bize anlattığı Bilgiyi dikkate alarak, kendim için çok ilginç bir an keşfettim. Kişinin bilincinin çalışmasıyla ilgili bu durum takibi - bu, şizofreni dedikleri, düşünce süreçlerinin ve duygusal tepkilerin parçalanmasıyla ilişkili bir tür polimorfik zihinsel bozukluk değildir. Ve bu bir bölünme ya da çoklu "ben" ile ilişkili olan çoklu kişilik bozukluğu da değildir. Ve bugüne kadar bilim insanları bu fenomenin nedenini hala bulamadılar. Ama bize anlattığınız bu Bilgi sayesinde her şey açık ve net hale geliyor. Tıp literatüründe anlatılan her şey, aslında bedeninin sorunlarıdır, birincil bilincin sorunlarıdır. Her ne kadar "kişilik" terimini kullansalar da, bu yine bilinçten gelen "Ben" anlayışıdır. Ve bu sorunlar, her şeyden önce, kişinin sistemin kölesi olarak, bilinçle kaynaşmış olması, korkması ve onun önerdiği her şeye kesinlikle inanması gerçeğiyle bağlantılıdır.

Ve şizofreni ve benzeri ruhsal bozukluklar gibi patolojik durumların gelişmesine yol açan ilk adım aşırı benmerkezcilik, büyüklük sanrıları, güce susamışlık ve elbette doğaüstü olana duyulan arzudur. Yani, gerçek şizofreni bilinçten kaynaklanır - bu, bilincin büyü için duyduğu bir arzudur.

Zh: Evet, ilginçtir ki araştırmalara göre şizofreni nispeten nadir görülen bir hastalık ve ilk kez 15 ila 25 yaş arasında kendini gösteriyor, yani bu dönem ikincil bilincin tüm büyü arzularıyla birlikte daha aktif bir şekilde çalışmaya başladığı bir dönem.

T: Bu kesinlikle doğru. Şizofreni semptomları ergenlik krizinin tezahürüne benzemektedir. Bu arada, sadece beyin biyokimyası anomalilerinin veya beyin anatomisindeki anormalliklerin değil, aynı zamanda temporal loblar, hipokampus ve

amigdaladaki anomalilerin de şizofreni geliştirme riskinin artmasıyla ilişkili olduğunu söyleyen çalışmalar var.

Zh: Evet, burada düşünülmesi gereken bir şey var, özellikle de bunu "AllatRa" kitabındaki bilgiyi okuma yeteneğinden sorumlu olan amigdalar fenomeni ve tüm bunların insanın fiziksel bedeni, enerji yapısı ve yanal Veçhelerin çalışmasıyla nasıl ilişkili olduğu hakkındaki bilgilerle karşılaştırırsak.

T: Bu kesinlikle doğru, "AllatRa" kitabını okuyanlar şimdi çok şey anlayacaklar... Bir noktaya daha şaşırdım, neden böyle düşüncelerden korkuyorum? Sonuçta tıp literatürüyle tanışmadan önce bu hastalık hakkında neredeyse hiçbir şey bilmiyordum. Bilinç, bu kelimenin dışında, yanıltıcı eylemiyle bazı hayaller kurdu. Ve burada, bilinçten gelen bu korkunun gerçek nedeni ortaya çıktı: "*Diğer insanlar bana gülecek.*" Ve bilinçten gelen bu düşünceler: "*Başkaları benim hakkımda ne düşünecek? Akrabalar, arkadaşlar, aile, tanıdıklar beni ne olarak görecekler? Onlara genel olarak nasıl görüneceğim?*" Bu düşünceler sadece bu konuda değil, başka konularda da kişinin kafasında sürekli olarak ortaya çıkar. Yani, bilinç, diğer insanların onlar hakkında düşünmesi için, onları biri olarak görmesi için insanları daha fazla yaşamaya zorlar. Yani, yanıltıcı bir şekilde, insanların gözünde hayali bir imaj yaratmak...

Zh: Evet, ve o zaman bu hayali imajın yöneltildiği kişilere ne oluyor? Sonuçta, başka bir insanın bilinci, sizin bilincinizin varsaydığı gibi, sizin hayranlık duyacağımızı düşünmeyecektir bile. Kibir kibri doğurur! Bu da yalnızca diğer bilince karşı kıskançlık ve nefret doğuracaktır. Size şu gibi düşüncelerle baskı yapacaktır: "*O kişi bunu kasıtlı olarak böyle yaptı ve bunu tam da seni aşağılamak, ona kıyasla değersizliğini göstermek için sana söyledi. Ona bununla cevap vereyim, bu kesinlikle onu incitecek ve gücendirecektir... Ve bu ona benim onun yanında düşündüğü kadar kötü olmadığımı gösterecek, imajımı yaratacaktır.*"

Evet, bu kukla oyunu her ikisinin de hayatı sona erene kadar sistemin kare alanında sonsuza kadar devam edecektir. Pratikte bunu kendinizde izlediğinizde ve tüm bunların kendi aptallığınız olduğunu anladığınızda, o zaman kendinize sadece bir soru sorarsınız: "*O halde sistemi beslemeye değer mi? Yoksa, her şeyden önce, kişi gururundan vazgeçmeli ve kendi içinde Sevgiyle, Benliğin Ruh olarak yaşamıyla mı yaşamalı?*" Çünkü o zaman orada, üç boyutlulukta, bilincin size ne fısıldamaya çalıştığı hiç önemli değildir.

T: Evet, bu ilginç... Kendinizi dürüstçe incelediğinizde, duyguların ötesinde, kalıpların ötesinde, bilinçten gelen arzuların ötesinde olduğunuzda, bilinçten gelen gurur ve korkunun - bunların sadece Gerçeğe giden yolunuzdaki ilk muhafızlar olduğunu kavrsınız.

IM: Bu, ilk etapta bilinçte korkuya neden olan ve onların dikkatini dağıtmaya başlayan ilk noktadır. Bu ilk muhafızdır. İnsanların yakalandığı en kötü şey - elbette bu yetenekler, büyüdür. Dikkati çok fazla dağıtır.

Ve daha sonra, kişi biraz geliştiğinde, o zaman daha da ilginç hale gelir. Burada sistem her adımda bir şeylerle dikkati dağıtmaya, kişiyi meşgul etmeye çalışır. Ama tüm bunlar kişi kapıya doğru yürüdüğü sürece gerçekleşiyor. Kapıyı açtığı anda tüm bu mucizeler, dikkat dağıtıcılar ortadan kaybolur.

Sistem aslında çok zayıftır, çünkü yalnızca insan bedeni ve bilinci üzerinde gücü vardır. Ama bırakın ruhu, Benlik denen şeye bile asla sahip olamaz. Ve kesinlikle Ruhsal Dünyayı hiçbir şekilde etkileyemez. Gerçek budur.

Zh: Zamanında, sizin sözleriniz sayesinde, İgor Mihayloviç, kişinin dikkatinin %70'ini Ruhsal dünyaya, %30'unu ise maddi dünyada yaşamaya, bedene bakmaya, bazı işlevleri, görevleri yerine getirmeye, üç boyutlulukta çalışmaya vermesi gerektiği konusunda çok yardımcı oldu. Ama o aşamada bu gerçekten çok önemli bir ipucuydu, çünkü farklı durumlar vardı ve

duygusal olarak dahil oluyordunuz ve sonra dikkatiniz bazı maddi şeylere kayıyordu.

T: Evet, bilinçle ilgili şeyler için olağan, alışılmış şeyler. Bu çok önemli - dikkatinizin gücünü burada ve şimdi nereye koyduğunuzu bilinçli olarak anlamak.

IM: Ve dikkatin gücünün yeniden dağıtılmasıyla ilgili olarak. Dikkatin gücü - bunlar aynı finansmanlardır, bunlar aynı kaynaklar, aynı enerji, adına ne dersiniz deyin. Ama aslında bu çok önemlidir.

Eğer insan sahip olduğu bu dikkat gücünü (bu yaşam enerjisi gibidir, buna böyle diyelim veya belirli bir kaynağı) çoğunlukla kesinlikle geçici olan ve ölecek olan şeylere harcarsa, o zaman ona ne olur?

Zh: Onunla birlikte ölür.

IM: Kesinlikle. Kim ne derse desin, bu böyle olacaktır. Ama kişi dikkatinin gücünü Diri olana, sonsuza dek var olacak olana verdiğinde, ne olur?

Zh: O kendisi Diri olur.

IM: Bu doğru. Yani, nereye çabaladığınıza, nereye gittiğinize bağlı olarak, sonunda oraya geleceksiniz. Doğru mu?

Zh: Evet, soru sadece sizin neyi seçeceğinizde.

IM: Burada insanların seçmesi çok önemli.. Yani bunu arzulayanları kastediyorum. Tekrar ediyorum, herkesin buna ihtiyacı yoktur. Gerçekte, herhangi bir insanın Benliği, bunu birden fazla kez söyledim, Ruhsal Dünyayı arar. Bu onun özüdür. İnsanın burada var olmasının anlamı, her şeyden önce, gerçek ruhsal özgürlüğü kazanmaktır. Yani, Ruhsal bir Varlık

haline gelmek, her insanın kazanması gereken şeyi kazanmaktır. İşte bu yüzden buradadır.

Ama bilincin varlığı sayesinde, kişinin Benliğini köleleştiren değiştirmeler ve benzerleri vardır ve kişi neye muktedir olduğunu ve neden burada olduğunu bile bilmez. Diyelim ki, sahnedeki aynı aktörler ona şöyle diyor: "*Bir insan olarak maddi dünyada şunu ya da bunu başarmakla yükümlüsün. Bu önemlidir. Kendiniz hakkında bir fikir oluşturmak önemlidir. Bir şeyi kavramak önemlidir*" vb. Bu şekilde, Benliğin dikkatinin neredeyse %100'ünü, yani tüm "finansmanı" kendi üzerlerine çekerler.

Kişi, Ebedi bir Yuva inşa etmek yerine, herhangi bir yağmurda ıslanan şeylerden bazı geçici binalar inşa eder - daha önce de söylendiği gibi, herhangi bir dalganın yıkıp her şeyi silip süpüreceği "kumdan kaleler". Ama yine de bu kişinin tercihidir. İnsanın seçme, yanılma hakkı vardır, çünkü olması gereken budur, adil olan budur. İçindeki sesi dinlemesini kim engeller? Hiç kimse.

Zh: Kendisi bilincin hilelerine yenik düşer.

IM: Evet. İnsanlar, "AllatRa" kitabını okumuş olsalar bile, yine okumuş ama idrak etmemiş olsalar bile, "*Bilinç beni engelliyor, şu beni engelliyor, her şey beni engelliyor*" demeye başlarlar. Ama o anda bilinçleri konuşmaktadır. Yani, sistem tarafından kontrol edilirler, manipüle edilirler. En azından aynı "AllatRa" kitabında yazılı olanın farkına varmak yeterlidir ve artık hiçbir şey kişiyi engelleyemez, herhangi bir din aracılığıyla Ruhsal Dünyaya gelecektir. Öyle değil mi? Öyle. Bu karmaşık mı? Hayır. Bu mümkün mü? Kesinlikle mümkün. Mesele de bu.

T: Evet, düşüncelerde, insanların konuşmalarında, tarihi literatürde, genel olarak bilincin insanlara ruhsal bilgiye ilişkin ne söylediğinin izi sürülürse, kişi bununla karşılaştığında. Diyor ki, sözüm ona: "*Bu ilginç değil. Kendini değil başkalarını*

düzeltilmelidir. Bir şeye karşı savaşmalı, hükmetmelisin ki senin fikrin tek doğru fikir olsun"... Ama eğer kişi her şeye rağmen ruhsal yola girerse (tek başına ya da bir dini örgüt içinde olması önemli değildir), eğer bu yolu takip ederse, nefsinin direncine rağmen, bilinç, o zaman ona "Diğerlerini değiştirmelisin, çünkü sen zaten her şeyi biliyorsun" demeye başlar. Şöyle demeye kadar varır: "*Kendi hizmetinde Allah adına kendi türünü öldürmeli, birilerini köleleştirmeli, fethetmeli, topraklarını genişletmelisin.*" Ama pratikte kişi kendi üzerinde çalıştığında, düşmanın etrafındaki insanlar olmadığını anlar. Ama düşman kendi içindedir, düşman - sistemin bir parçası olarak onun bilincidir.

IM: Sistem sistemdir: ebedi kavga ve muhalefet. Ama tüm bunlar renklidir, tüm bunlar yanıltıcıdır, tüm bunlar dikkat çeker. Karanlıkta parlayan bir ışık gibidir: parlar ve insan istese de istemese de dikkatini çeker. Ama yine de karanlık o karanlık değildir ve ışık da o ışık değildir.

VİDEO BAŞLIĞI

Uygulamada Benliğin Ruhsal gelişimi - ruhsal Sevgide yaratımdır

07:06:00 – 07:56:40

T: İgor Mihayloviç, bize birincil ve ikincil bilinçten ilk bahsettiğinizde, bu anlayış gün içindeki uygulamalarda, kendi üzerinizdeki çalışmalarda, aynı oto-eğitim ve meditasyon mekanizmasının nasıl çalıştığını ve genel olarak ruhsal uygulamanın bunlardan ne kadar farklı olduğunu daha derinlemesine anlamanıza çok yardımcı oldu. Her ne kadar programın başında bu araçlardan bahsetmiş olsak da, birincil ve ikincil bilinçler hakkındaki bilgiler ışığında bu araçlarla çalışma anlayışını detaylandırabilir misiniz?

İM: Evet, elbette. İnsanların Ruhsal Dünyayı idrak etmek için kullandıkları araçları analiz edersek, bu da ilginç bir noktadır. Basit olanlarla başlayalım. Otojenik eğitim... Otojenik eğitim nedir ve neye dayanarak işlev görür? Her şeyden önce, otojenik eğitim tam olarak kişinin kendisinin farkında olması, "Ben"inin ikincil bilinçten birincil bilince geçmesi ve birincil bilinç seviyesinde birincil bilinç ile çalışmasıdır. Bu yüzden önemli bir araçtır ve tüm ruhsal uygulamalarda var olmuştur. Şimdi buna, daha önce de söylediğimiz gibi, Schultz sayesinde dönüştürülmüş, değiştirilmiş bir biçimde otojenik eğitim diyoruz. Ama birincil bilinç seviyesinde çalışır, bu nedenle bedende çeşitli değişiklikler ve benzerleri meydana gelir.

Meditasyon - bu da birincil bilinç aracılığıyla çalışır, ama ikincil bilincin gözlemidir. Oto-eğitim daha basitse - ikincil bilinci bir nevi kapatırız, ona dikkat etmeyiz ve bedenimizle birincil bilincin yardımıyla çalışırız, yani bu anlaşılabilir bir süreçtir, basit ve kolaydır. Ama meditasyon daha zor bir uygulamadır. Birincil bilincin yardımıyla ikincil bilinç ile çalışırız, sistemi inceleriz. Yani, pratikte sistemin içinde olarak, daha derine inerek, sadece biraz dışına çıkarak, onu incelemeye başlarız, ama kendimize zarar vermeden. Artık daha karmaşık süreçleri kavrayabilir ve altıncı boyut seviyesine ulaşabiliriz. İşte bahsettiğimiz şey budur: büyü ve diğer her şey. Tüm en yüksek büyü altıncı boyut seviyesinde kalır. Sistemin kendisi basitçe altıncı boyutun ötesine geçemez. Ve kendi içinde meditasyon, her ne ise, sadece bir meditasyon olarak kalır. Bu, birincil bilinç seviyesinde yapılan bir çalışmadır, bu kadar açık. Söylenildiği gibi, bununla kurtuluşa ulaşamazsınız, ama huzura ulaşabilirsiniz.

Huzur hali - bu... ölümden sonra, insan bir alt Benlik haline geldiğinde, bir tür uykudadır, uyuyan bir alt Benliktir, işkence yoktur. Ama yine de bu bir tür ölümdür, çünkü hala kendini tanımlama vardır. Bu bir tür anabiyoz (dirilme) gibi bir şeydir. Ama kişi Yaşayabiliyor ve Sevebiliyorsa bunun ne anlamı var? Kişi neden var olmasın ki?

Zh: Evet ve bu huzuru elde etmek için bu meditatif teknikleri kullanmak - bu sadece güç israfıdır, cehaletten kaynaklanan bir gayrettir. Aslında bu sadece bilincin kendi içine kapanmasıdır. Ama bilinç kendi üzerine kapandığında ne olur? Sonuçta, benzer benzeri doğurur.

T: Evet. Farkındalık ve anlayış da İgor Mihayloviç'in programın başında söylediği şeyden, ruhsal uygulamadan kaynaklanıyordu - "**bu, Benliğin bilincin işleyebileceği sınırların ötesine çıkışıdır.**" Ve bununla pratik yapan biri için yardım olarak çok şey söyleniyor.

IM: Elbette. Ruhsal uygulama Benlik seviyesinde gerçekleştirilir. Benliği geliştiren şey tam olarak budur. Bu birincil bilincin, ikincil bilincin, bunların tüm kombinasyonlarının, tezahürlerinin gözlemlenmesidir, kişinin Ruhsal Dünyanın bir parçası olarak kendisinin farkında olmasıdır. Bu Ruhsal Dünyanın algılanmasıdır. Nihai hedef olarak da Ruhsal Dünya ile birleşmek ya da onun bir parçası haline gelmektir. Bu Benliğin olgunlaşmasıdır. Her şey basittir.

Zh: Evet. Bir zamanlar sizin de dile getirdiğiniz gibi, **Benliğin Ruhsal dünyayı tefekkür etmediği, onunla yaşadığı** benim için pratikte önemli bir anlayıştı.

IM: Evet. Benlik o dünyayı düşünmez, onunla yaşar. Ve aradaki fark çok büyüktür. Bilincin sahip olmadığı, insan bedeninin sahip olmadığı tüm spektrumla algılar. Bunu insanlara açıklamak zordur, deneyimlemek daha iyidir. Diyorlar ki: "Bir insan mutluluk geldiğinde ne yaşar?" - "Peki, ne demek istiyorsun? Mutluluk". - "Peki mutluluk nedir?" - "Bilirsiniz, kendiniz deneyimleseniz daha iyi olur."

Zh: Evet, mutluluk geçici olamaz. Ve kendiniz için, pratikte, mutlulukla yaşamamanın ya da onu yalnızca kısa anlar için geçici olarak deneyimlemenin - aradaki farkın çok büyük olduğunu anlıyorsunuz.

T: Bu doğru. Ruhsal pratikte ustalaşmanın ilk aşamalarında, kendinizi iyi hissettiğiniz de olur, ama aynı zamanda sanki... orada değilsinizdir, sanki yok olmuştunuzdur, boşluk gibi. Ama aynı zamanda kendinizi çok iyi hissedersiniz, yeni, neşeli, sevgili bir şeyle temas halinde olduğunuzu derinden hissedersiniz.

IM: Ama soru şu: siz orada değil misiniz yoksa bilinç mi düştü? Anlıyor musunuz? Doğal olarak, aktörleriniz sessizleşti, tiyatro kayboldu ve hayat başladı. Ama bu siz değilsiniz, bunlar artık orada olmayan aktörler ya da sizin dünyevi "Ben"inizden biri. Buna farklı isimler verebilirsiniz ama bunlar sadece sözcüklerdir.

T: Bu doğru ve bu sadece unutulmaz bir özgürlük hissi, bilincin gücünden kurtulma... İgor Mihayloviç, insanların mektuplarda sorduğu başka bir soru daha var: dua hakkında. Ruhsal bir araç olarak dua nedir? Ve dua yoluyla Benliğin Ruh ile birleşmesini sağlamak mümkün müdür?

IM: Dua nedir? Dua aslında bu aşamaların pek çoğundan geçer. Çoğu zaman, dua ikincil bilincin diktesiyle gerçekleştirilir. Herhangi bir faydası olabilir mi? Ama dua hallerinin daha derin, daha ciddi bir ifadesi birincil bilinç seviyesinde yapılır. Buna meditasyon denir. Böyle bir paralellik kurmak bir anlayış sağlar.

Herhangi bir din Allah'a götürebilir, bunu zaten konuştuk ve birden fazla kez konuştuk. Kötü dinler yoktur, kaybolmuş insanlar vardır. Din kötü olamaz. Ve dünya kötü olamaz, insanlar kötü olabilir, çünkü onlara anlatan bilinci dinlerler... Tekrar ediyorum, bilinç her zaman kötü şeyler sunmaz. Bazen iyi şeyler de sunar. İyiyi seçin ve o iyi olacaktır. Sadece çoğu zaman, ikincil bilinç tarafından bize dayatılan arzuya ulaşmak için, tam olarak bu başarı için tam olarak kötü davranırız. Ama bu bizim seçimimiz, değil mi? Yine, neyi seçersek onu elde ederiz.

Peki, dua yoluyla Benliğin Ruhla birleşmesini sağlamak mümkün müdür? Elbette mümkündür. En karmaşık ve en basit bir dua vardır - İsa'nın duası. (Bu aşamaların nasıl geçtiğini derinlemesine düşünürseniz ve bu halleri kimin ve nasıl tarif ettiğine, gerçekten kimin yaptığına ve bu hallere kimin ulaştığına bakarsanız... Aslında böyle çok az kişi vardı ve bir şeyi idrak ettiğini söyleyen binlerce ve binlerce kişi vardı). Tıpkı ruhsal uygulamalarda olduğu gibi, prensip aynıdır. İsa'nın duasının, özleminin ve O'na duyulan Sevginin tekrarı söz konusudur... Yine, neye geliyoruz? Sevgiye geliyoruz.

Gerçek, hakiki, samimi Sevgi - bu Allah'a duyulan Sevgi'dir. Doğal olarak, eskiden dedikleri gibi, "Allah'ı tüm kalbinizle sevmek" için çabalamaya başlarsanız... Ve İsa'nın duası tam olarak buna, **Allah'ın Dünyası'nın hisleri aracılığıyla içsel algının canlanmasına yol açar - bu O'na karşı Sevgi ve Minnettarlıktır. Orada hiçbir şey yoktur, Sevgi ve Şükran vardır. Bunun dışındaki her şey Ruhsal Dünya ile ilgili bir yanılsamadır.** Ve bu his ortaya çıktığında, bu tam olarak bir birleşmedir. Bu zor bir şey midir? Hayır, zor değildir. Tıpkı ruhsal uygulamalar gibi, onlar zor mu? Hayır, zor değiller.

Peki zor olan nedir? Bilinç ile yaşamak zordur. Bunun imkansız olduğunu söyleyen de odur. Neden? Çünkü ister birincil ister ikincil bilinç olsun, onlar için Ruhsal Dünyaya giriş kapalıdır. İşte tam olarak bu yüzden bilinç karşı çıkar. Her zaman Benliğin Melekler dediğimiz şeye dönüşmesine karşıdır, çünkü bilinç için bu ölümdür.

İnsanda en az iki "Ben" vardır, ama bilinç bu "Ben"lerden çok sayıda yaratabilir. Bu, birincil bilinç temelinde bu "Ben"lerden istediğiniz kadarını, hatta bir düzinesini yaratmak mümkün olduğunda, çeşitli hastalıkların gelişimi veya kişiyle yapılan özel manipülasyon örneklerinden bilinir.

T: Ama "sevgi" kavramı... İnsanlar çoğu zaman dünyevi

sevgiyi gerçek Sevgi ile karıştırırlar.

IM: Yine "sevgi" kavramı. Dünyevi bir kavram olarak sevgi çoğu zaman birincil bilinç tarafından üreme, yani bir türün benzerlerini kopyalama ihtiyacı olarak dikte edilir. Sistem de bununla büyük ölçüde ilgilenir. Ya da ikincil bilinç tarafından hükmetme, sahip olma ve benzeri arzular olarak dikte edilir. O zaman bilinç prizması aracılığıyla sevgi daha renkli görünür, ama geçicidir.

Ve gerçek Sevgi yalnızca Allah'a duyulan Sevgi ve Ruhsal Dünyadaki herkese duyulan Sevgidir.

Zh: Evet. Allah'a ve Ruhsal Dünya'daki herkese duyulan sevgi.

T: Bundan zaten bahsetmiştik, sistem insanların bilinci aracılığıyla insanın sözde seçme özgürlüğüne sahip olmadığını, sözde Allah'ın kölesi olduğunu teşvik ediyor.

Zh: Evet, ama **sistem neyi sessizlikle geçiştiriyor? Özgürlüğün sadece ruhsal olanda olduğu ve Benliğin başka bir algısı olduğu gerçeğini, İlahi olanla temastan doğan bir durumu, hisler aracılığıyla en derin algı sayesinde, Allah'a duyulan muazzam Sevgi sayesinde olduğu gerçeğini.** Ve bu Sevgide korku yoktur. Korku sistem tarafından empoze edilir, bilinç yoluyla insanları Allah'ı sevmeye değil, korkmaya zorlar. Ve tam olarak O'nun yüce ve kudretli olmasından korkmak, ancak sistemin anlayışında, güç anlayışında olur, gerçekte olduğu gibi değil - O'nun sonsuz Sevgisinin büyüklüğü ve her şeye kadir olmasında. Sistem Ruhsal dünyanın gerçekliğini, gerçek Hayatın gerçekliğini bilmez.

T: Evet, çünkü sistemin kaderi fani ve ölümlüdür. Ve buradan ruhsal temellerin ve anlayışların bilinç tarafından değiştirilmesi gelir. Sonuçta, Allah bilincine hizmet bile kölelerin payına düşüyor... Ve bu ilginçtir... çünkü eski zamanlarda bir prensin mülküne "pay" denirdi. Ama aslında gerçekten de bu üç boyutlu

dünya, bu dünyanın prensinin kölelerinin alanıdır.

IM: Kesinlikle doğru fark ettin. Ve burada yine bilinçten gelen ve çok zalimce olan bir değiştirme var, "Allah'a hizmet eden herkes O'nun kölesidir".

T: Çünkü bilinç her zaman Allah'a karşı durur. İnsanlar genellikle bilinç robotlarının içlerinde ne zaman konuştuğunu ve Allah'a yönelik o içten samimi dürtünün, içten gelen dürtünün nerede olduğunu anlamazlar. Sonuçta, eğer Allah'tan korkuyorsanız, eğer bir kul olarak Allah'tan korkuyorsanız, o zaman O'nu sevmiyorsunuzdur ve O da sizi görmez.

IM: Evet. Allah'a hizmet eden herkesin O'nun kölesi olduğuna dair bilinçten gelen değiştirme. Bu Allah'ın yanlış anlaşılmasıdır. Ve insanların zihninde öyle zehirli bir içeriğe izin verildi ki, insan Allah'tan korkmalıdır. Ve bu da Benliğin Allah'ı arama arzusunu öldürür. Neden? Olgunlaşmamış Benliğe bilinç yoluyla Allah'tan korkması gerektiği dikte edildiği zaman...

T: ... evet, o zaman kişinin dikkati Sevgi yerine korkuya odaklanır, yani dikkatin gücünü sisteme boşaltmak olur. Bu da Sevgi yerine daha da büyük bir korkuya neden olur.

IM: Bu doğru. Ve Allah'a sadece Sevgi yoluyla gelebilirsiniz, başka bir yol yoktur. Sadece Hakikat aracılığıyla, biliş aracılığıyla. Biliş yalnızca Sevgi yoluyla gelebilir.

T: Evet ve Sevginizi her gün çoğaltmanız gerekir. Bu bir çalışmadır. Ve insanlar kişinin aniden parlamasını... ve anında ruhsal olarak gelişmiş bir Benliğe dönüşmesini isterler.

IM: Bu tür armağanlar sadece son derece istisnai durumlarda belirli Benliklere verilir. Bu bir yana, kişi bu yolu kendisi yürümelidir. İnsanların şeytanla bedenen savaşmak istedikleri zamanki sözleşmeye dayanarak, Allah'ın Sevgisini kazanarak

hizmet etmeyi seçmelidir. Yine, Allah'ın onları sevmesi değil, Allah'ın Sevgisinin kazanılması, bu Sevgi haline gelmesidir.

Arıman tarafından dine sokulan en iğrenç şey Allah korkusudur. Birinden korktuğunuzda onu sevemezsiniz, gerçekten içtenlikle sevemezsiniz. Ondandır korkarsınız. Ve eğer Allah'tan korkarsanız asla O'na ulaşamazsınız.

Allah Sevilmelidir. Allah Sevgidir. Sevgi ile dolduğunuzda, Allah ile birlikte olursunuz. Sevgi anlayışı bile değiştirilmiştir.

Bu nedenle insan Allah'ın kölesi olamaz. İnsan maddi dünyaya ve onun değerlerine göre yaşadığında şeytanın kölesi olur. Bu doğrudur. Bu durumda kesinlikle kaderine mahkum olur. Yani bir kölenin kaderi önceden belirlenmiştir. Ve eğer sıradan, basitleştirilmiş anlayışı göz önünde bulundurursanız, o zaman insan Ruhsal Dünyanın bir parçası olabilir, yani ailesine geri döner, bu insan anlayışında böyledir. Fakat ailesinde bir köle olamaz. Eğer ben içinde bir köle isem, bu nasıl bir ailedir? Bilincin direktiflerinden bile geliyor. Ve eğer ondan korkarsam ailemi nasıl sevebilirim?

T: Bu doğru... İşte Allah'ın Sevgisi hakkında bir başka şey. İgor Mihayloviç, programlarda insanlığın manevi tarihinde gerçek Sevgi'nin genellikle aevli sıcaklıkla, ateşli Sevgi ile ilişkilendirildiğinden defalarca bahsettiniz.

İM: Pratikte ruhsal uyanışa ulaşmış olan insanlar, hangi dine mensup olurlarsa olsunlar, neden ateşten bahsettiler? Ve bu ateş her zaman alışılmadık renklerle tanımlanırdı. Ona "yanan ateş, ama yakmayan ateş" dediler, "en saf ateş" dediler ve buna benzer şeyler söylediler. Bu ateş kavramı - Hayatı ortaya çıkaran şeydir ve burada ondan birincil güçler veya birincil enerji olarak bahsettiler. Çağrışımsal olarak, bilinç seviyesinde... Çağrışımsal olarak, çünkü tüm bunları hisler seviyesinde deneyimleyen ve başkalarına açıklamaya çalışan kişi, bir güç ve onun neye benzediğine dair bir çağrışım seçer.

Su olamaz - o akar. Ve kişinin deneyimlediği ve daha anlaşılır olan şey, özellikle de ilk aşamalarda - bunu fiziksel seviyede bile deneyimler... Evet, bu tezahür gerçekleştiğinde, Ruh'la olduğunuzda bunu kendiniz bile biliyorsunuz, o zaman beden ne deneyimliyor? İçinde yanan bir ateş gibi bu ısıyı hisseder. Ama yanmaz. Neşeli ve mutludur. Saftır. Bilinç tarafından algılanan bu birincil ateşin bu çağrışımı... Bir zamanlar buna Allat'ın gücü denirdi.

Zh: Evet, ve Ruhsal dünyayla ilk temasın bu unutulmaz deneyimi, ilk kez bu muazzam doğüstü mutluluğu deneyimlediğinizde, daha önce bilmediğiniz Sevginin, gerçek, tükenmez Sevginin bu mutluluk verici sıcaklığını hissedeceksiniz. Ve bu sevinç sizi öylesine sarar ki, bedeniniz bile bunu hisseder. Çünkü bu sıcaklık, o kadar... gerçek, o kadar içten ki, genişliyor, o kadar hacimli ki. Saflığın kendisi, saftan daha saftır.

Daha sonra, Ruhsal Dünya ile yaşadığınızda, bu ısı güçlü bir tezahürle kaybolur ama derinlere iner ve sizin ayrılmaz bir parçanız haline gelir. Ve orada, derinliklerde sürekli olarak mevcuttur, sürekli olarak oradadır, sizi içinizden genişletir. Ve gece ya da gündüz olması fark etmez, sanki siz onun içine sarılmışsınız gibi. Sadece burada ruhsal tarafın bu önemli güçlenmesi veya tezahürü olduğunda, yani burada Ruhsal Dünyadan gelen bir varlık olduğunda, bütünüyle yeniden ortaya çıkar.

T: Evet. Pratik deneyimden Ruhsal Dünya ile yaşadığınızda, yalnızlık hissinin basitçe ortadan kalktığı da fark edildi. Bundan önce, bilinçten gelen sürekli bir yalnızlık hissi, fiziksel dünyada bir ayrılık hissi vardı. Öyle görünüyor ki, en yakın insanlarla bir arada olduğunuzda bile. Ama o her zaman oradaydı. Bir şekilde, bilinçten gelen bazı resimlerle dikkatiniz dağıldı, bir şekilde bu durum yumuşatıldı. Ama bu yalnızlığın özellikle canlı bir şekilde anlaşılması, kendiniz üzerinde pratik çalışmanın ilk aşamalarındaydı. Bu çok garip bir histir: insanların

arasındasınızdır, ama sanki çöldesinizdir.

Ama daha sonra pratikte yalnızlık duygusunun bir bilinç durumu olduğu, ayrılık, parçalanma işlevi olduğu ve birincil bilincin duygusu üzerine inşa edildiği anlayışı geldi. Ama siz diğerini seçiyorsunuz, çünkü diğerini zaten biliyorsunuz. Hayatın neşesini ve doluluğunu biliyorsunuz, Ruhun yaşamı, Ruhsal Dünyanın yaşamı, tüm Ruhsal dünyayla ve buradaki ruhsal tezahürle bir olduğunuz yer.

Zh: Evet, kesinlikle sana katılıyorum. Ve bu sevinç çok büyüktür, bu durum gerçekten Yaşadığınızda ve onunla Yaşadığınızda çok hoştur. Ve o kadar güçlü ve güzel ki... Bilinç bile Allat'ın bu gücünü algılar. Ve ayrıca ilginç olan şey, Allat'ın işaretinin neden özellikle boynuzlu hilal olarak çizildiğinin pratikte anlaşılmasıdır. Bir kase gibidir. Ve Ruhsal dünya ile temasın bu unutulmaz ilk deneyimini yaşadığınızda, solar pleksusun hemen altında fincan şeklindeki dolumun nasıl gerçekleştiğini hissedersiniz. Bir fincan gibi dolarsınız ve bu fincanın içinde kutsanmış ateş vardır, onu başka türlü adlandıramazsınız. Bilinç "bunun bir beden olduğunu, bir fincan olmadığını" anlar. Ama gözlerinizi kapattığınızda, tamamen farklı hissedersiniz. Bu hissi. Bu görünmez fincanı hissedersiniz. Onun tükenmez Sevginin, gerçek Sevginin sıcaklığını yaydığını anlarsınız. Ve bu Sevgi o kadar içten ki. Gerçek olduğunu anlıyorsunuz. Bu Sevgi'de Allah vardır.

Bu his... bir kase, hilal, Allat... Yani, sanki içinizde bu sınırsız Sevgiyi yayan hacimli bir işaret varmış gibi... Bilinç bile bunu fark eder. Ve Allat'ın neden bu sonsuz Sevgiyi yayan bir fincan olduğunu anlıyorsunuz. Ve açıkçası bu işaret buradan kaynaklanıyor - Allat'ın işareti, yani insanların pratik ruhsal deneyimlerinden. Ve bu açıkça sadece bir çizim değildir. Şimdi bunu pratikte anlıyorsunuz. Bunun gerçek bir ruhsal deneyim olduğunu biliyorsunuz. Bu, tarih boyunca özgürleşmiş olanların deneyimidir. Ve açıktır ki onlar bunu Sonsuz Dünya ile ilk ruhsal temas deneyimi olarak işaretlemişlerdir. Bu deneyim

hiçbir şeyle karıştırılmaz, onu asla unutmazsınız. Her zaman sizinle birliktedir.

T: Evet, antik çağın en değerli ve önemli işaretleri her yerde bulunur. Sonuçta Allat işareti (hilal boynuzlu yukarı doğru) neredeyse tüm kıtalarda, eski halkların kutsal nesnelерinde, eserler üzerinde bulunur. Ve birçok dinde ateşin dünyanın başlangıcı olduğu söylenir, bununla Allat'ın ilahi güçleri kastedilir. Yani, her şey bundan başlar, yani insanın Allah'a olan sevgisinin içsel sıcaklığını hissetmesinden...

IM: Çok doğru. Ve "içte yanan bu ateş", bu "tezahür, Ruh'la dolma" - daha sonra farklı isimlerle anıldı. Ama sonuçta "Allat" ismi daha doğrudur. Ve Allat'ın bu işareti - yukarı doğru boynuzlu hilal, her yerdeydi.

T: Evet, bunun pek çok örneği var: on binlerce yıllık kaya resimlerinden (yaratıldıkları zaman dışında kökenleri hakkında hiçbir şey bilinmeyen), farklı inançların, kültürlerin, medeniyetlerin, dünya dinlerinin eserlerine, özellikle de beş bin yıl öncesine ait anlamına gelen yakın tarihli olanlara kadar. Açık ki, insanoğlunun bilinci elbette çok şeyi silip süpürdü, çok şeyi saptırdı, diyelim ki "kendi takdirine", daha doğrusu sistemin takdirine göre değiştirdi ve ritüele dönüştürdü. Ama gerçek şu ki...

VIDEO #10

Video, farklı dönemlerin, inançların, dinlerin ve medeniyetlerin kültürel mirası olan Allat ve AllatRa işaretlerini taşıyan çok çeşitli eserleri göstermektedir. Allat ve AllatRa işaretleri her yerde bulunur: Asya, Afrika, Avrupa, Avustralya ve Okyanusya, Kuzey ve Güney Amerika'da.

T: Birikmiş eserlere bakılırsa, ruhsal deneyim ve pratik, Paleolitik çağ insanının ve modern çağ insanının uğruna çabaladığı şeydir. Ve insan bedeninin nerede olduğu önemli değildir: geçmiş nesillerin ruhsal deneyimlerini kaydeden işaretlerle işaretlenmiş bir mağarada ya da geçmişteki insanların dini deneyimlerinin kitaplarıyla dolu bir tapınakta. Önemli olan, kişinin aslında bir Benlik olarak nerede olduğudur: ölü üç boyutluluğun sembollerinde bilincin yorumlarını dinlerken mi, yoksa Ruh tarafından Hayat pratiğinde mi? Basitçe söylemek gerekirse, ne ile yaşıyordu: bilinçle mi yoksa Ruhla mı?

Ve ilginçtir ki, bir insan için ruhsal biliş açısından daha önce, bilinç prizması aracılığıyla ilksel Bilginin önemli ölçüde karmaşıklaşması süreci başladığında olduğundan daha kolaydı. Basit bir örnek vereceğim. Yaklaşık yedi bin yıl önce Avrupa'nın doğusunda, o zamanın en büyük şehirlerini inşa eden, iyi bilinen Cucuteni-Trypillian uygarlığı gelişti. Ve bin yıl boyunca barış içinde varlığını sürdüren son derece gelişmiş bir uygarlıktı. Dolayısıyla, bu kültüre ait bulunan eserlere göre Allat, AllatRa bunların en önemlilerinden biriydi. Süslemelere, duvar resmi desenlerine, şenliklere, ritüel tabaklarına, nesnelere, süslemelere yerleştirilirdi...

IM: Allat işareti - Allah Sevgisini edinmenin, bu hale gelmenin bir hatırlatıcısı gibiydi... gerçek ateş hakkında, yani Ruh olarak inen ve sizi dolduran inen bir ateş olarak ve ne ile Yaşamamız gerektiği hakkında.

T: Evet ve bu kültürü incelerken böyle bir hatırlatmanın toplumun her yerinde olduğunu anlıyorsunuz. O evlerde, onurlu bir yere boyanmış, ısı yayan bir sobanın üzerine konmuş, böylece bir insan kendini sadece bedensel olarak değil, aynı zamanda ruhsal olarak da ısıtıyor. Yani, kendi içinde bu ilahi ateşi, Allah'a olan Sevgi ateşini sürekli olarak destekledi. AllatRa ve Allat işaretleri evlerin tepelerine ve çatılarına konurdu. Yani, onlar her yerdeydi. İnsanın hayatının ana

hedefini hatırlatıyorlardı: Ölü olandan dirilmek. Eserler üzerindeki sembollere ve bu uygarlığın varoluş özelliklerine bakılırsa, orada ruhsal Bilginin gerçekten de uygulandığı açıktır.

IM: Bu doğaldır, çünkü ruhsal olan maddi olana üstün geliyordu, şimdi olduğu gibi değil.

T: Evet. Allat işareti, "AllatRa" kitabında da belirtildiği gibi, sonraki zamanlarda birincil enerjiyi, ilahi güçleri de temsil etmiştir. Bu, uygulayıcılar için, ruhsal deneyimle zenginleşenler için bir semboldü.

Zh: Evet, burada ve şimdi ebedi Hayatın ruhsal bir hatırlatıcısıydı.

T: Evet, Allat işareti günlük bir hatırlatma işlevi görüyordu ama şu anda çoğunluk için bir ikon değildi... Burada gerçekten önemli bir fark var: çünkü bugün çoğu insan için ikonlar bir ricanın, üç boyutlu yaşamda yardımın, kendileri veya sevdikleri için Allah'a bir şey için yalvarmanın, daha yüksek bir otoriteden talepte bulunmanın hatırlatıcısıdır.

Zh: Evet, maalesef... Ve tüm bunlar bilinçten gelen duygular üzerine inşa edilmiştir: umut üzerine, korku üzerine. Ve daha önce Allat işareti - dünyanın farklı yerlerinde yaşayan insanlar için bir işaretti, ilksel Bilginin bir hatırlatıcısı, Allah'a olan Sevginin içsel manevi ısını çöğaltmanın, yani Benliğin manevi gelişiminin bir hatırlatıcısıydı. Ve esas olarak, dünyanın her köşesinde anlaşılabilir, bilginin manevi anlamını ve özünü aktaran işaretlerdi. Ve şimdi olduğu gibi değil: üç boyutlu semboller, yerel halkların dış fenotipik özellikleriyle örtüşen yüz özelliklerine sahip görüntüler. Yani, ilksel Bilginin bölünmesi yoktu, şu ya da bu halkın malı olması gibi bir bölünme yoktu.

T: Evet. Peki Trypillian kültürü ne zaman çürümeye başladı? Militan kültürler onun yerini aldığıda, yani Bilgiyi çoktan kaybetmiş olan ve Hayvan zihninin bilinci tarafından kontrol

edilen nesiller. Sistemin kölesi olarak bilincin yardımıyla bilgiyi büyüye, dine, bilimsel şüpheciliğe dönüştürenler, sosyal hiyerarşiler yaratanlar ve umut ve korku üzerine inşa edilmiş kontrol sistemleri geliştirenler.

IM: Kesinlikle doğru.

T: Ve yine de, bilincin böylesi bir müdahalesine rağmen, insanlar o zamanlar bile Kaynağı, Hayat Vereni hatırlıyorlardı. Ve aynı şey sadece Trypillian kültüründen önce var olmuş olan kadim uygarlıkların eserlerinden ve kalıntılarından da gözlemlenebilir. Bu aynı zamanda son beş bin yıldır var olan ve bilinç tarafından üzerinde önemli ölçüde revize edilmiş olan herhangi bir dinin öğretilerinin temeline yerleştirilmiş olan ilksel Bilginin yankılarından da gözlemlenebilir.

Örneğin, Hindu felsefesinde olduğu kadar Budizm'de de bugüne kadar çeşitli anlamları olan "maya" diye bir kavram vardır. Bir yandan, algılanan dünyanın yanıltıcılığı olarak görülür. Başka bir anlamda ise, değişen doğayı yaratan ama Tanrı'nın değişmezliğine sahip olan dünya gücüyle ilişkilendirilmiştir. Özünde bu, Allat'ın güçlerinin, bu dünyadaki her şeyin kendilerinden örüldüğü o birincil enerjilerin niteliğidir. Ve bu güç ilahi amaçlar için kullanıldığında, harika bir dönüşüm getirdiği düşünülür ve ilahi bir kadınla, yani Allat'ın işareti olan bir tanrıçayla ilişkilendirilirdi. Bu güç iblisler tarafından kullanıldığında, o zaman "maya" aldatmaya, değiştirmeye, büyü bir dönüşüme dönüşür. "AllatRa" kitabından hatırladığımız gibi, hilal işaretleri de çok eski zamanlardan beri bilinen, anlamlarına göre belirli bir yöne çevrilmiş, yani insan yapısının alan yapılarındaki göstergelerdir: yan ve arka Veçheler.

Ama en ilginç kısım, tanrıçanın *koruyucu örtüsünden* bahsedilmesi ve bunun anlamıdır - bu, algılanan tüm dünyanın yanıltıcılığıdır, görünen bir çokluğun altında gerçek özünü gizler - Brahman, yani Bir, tek gerçeklik olarak daha yüksek

Allah.

Zh: Evet. Genel olarak, koruyucu bir örtüye sahip Kutsal Anne, bir özelliği de boynuzları yukarı bakan bir yarı hilaldir, yani Allat işareti - bu farklı halkların kültürlerinde ve inançlarında oldukça yaygın bir imgedir.

T: Kesinlikle doğru. Ve dünyanın hangi tarafında hangi inanç benimsenmiş olursa olsun, antik çağda bunun ne anlama geldiğine dair bir anlayış zaten vardı. Örneğin, Alaska yerlilerinin inançlarında koruyucu bir peçesi olan veya bir kumaş dokuyan bir tanrıça vardır - bu Atsintma tanrıçasıdır, eski Slav halklarının inançlarında - bu Mokosh tanrıçasıdır ve eski Arapların inançlarında - bu Al-Lat tanrıçasıdır ve diğerleri. Bu durum modern dinlerde de mevcuttur. Hıristiyanlıkta böyle bir ifade vardır: "Kutsal Anne'nin *koruyucu örtüsü altında* olmak".

Zh: Evet, birçok farklı inanç, yani ilksel Ev'in kutsal kapısına giden yollar olabilir, ama kapının açılması, yani pratik temasın ruhsal deneyimi, Ruhsal Dünya ile yaşam - herkes için tektir.

Çünkü ruhsal deneyim perspektifinden bakarsak, geçmiş nesiller gelecek nesillere ortaklaşa olarak ne aktarmaya çalıştılar? Tam olarak pratikte, en derin hislerin yardımıyla dikkatin Ruhsal Dünya üzerinde yoğunlaşması gerçekleştiğinde, bu tek gerçekliğe - Allah'ın gerçekliğine - ayrılmanın gerçekleştiği gerçeği.

IM: Bu doğru.

T: Ruhsal biliş pratiği olduğu zaman, gerçeğin tek bir tohumunu, farklı halkların ruhsal öğretilerinde gömülü olan o tohumu anlarsınız. Ama pratik olmadan teori ölüdür...

Burada doğru bir şekilde bunun Allah'ın gerçekliği için, yani bir Benlik olarak kişinin ruhsal doğasına, kişinin gerçek Evine

giden yolu için ayrıldığı belirtilmektedir. Sanskritçe'de "alaya" diye bir terim vardır ve kelimenin tam anlamıyla "ev", "konut", "ilksel" anlamına gelir. Ve Budizm'deki anahtar kavramlardan biri olan "alaya-jnana", "Bir'in ifade edilemez ve tarif edilemez bilgisinin deposu" anlamına gelir. Doğu halkları için, örneğin aynı Türkiye için, "aya" kelimesi "kutsal" anlamına gelir. Araplar da ilksel Ev'den bahsederler. İslam Ansiklopedisi'nde, İslam'ın ana mabedi Kabe ile ilgili maddede, bir efsaneye göre ana mabedin isimlerinden birinin "Kadim Ev", "ilksel Ev" anlamına gelen al-Bayt al-'Atiq olduğundan bahsedilir. Adem tarafından Allah'A tapınmak amacıyla yeryüzündeki ilk tapınak olarak kurulduğu düşünülmektedir. Diğer halklarda da benzer ifadeler vardır.

Zh: Yani, tüm bunlar bir şekilde çağrışımları kullanarak pratik ruhsal deneyimlerini sonraki nesillere aktarmaya çalışan uygulayıcıların yankılarıdır, bu da Benliği gerçek Yuva'ya, yani Allah'ın gerçekliğine bağlar.

T: Evet, ama bilinç bu konuda her zaman kötü bir oyun oynamıştır. Çünkü teoriyi okuduğunuzda ve sonra pratiğe geçtiğinizde, bilincinizin ima ettiği şeyin hiç de bu olmadığını fark edersiniz.

Deneyimlerimden biliyorum ki, daha önce olduğu gibi tüm bu tanımları ayrı ayrı okumuş olsaydım, beyin hiçbir şey anlamayı reddedecekti. Çünkü çağlar boyunca insan bilinci tarafından her şey o kadar karmaşık hale getirilmiştir ki, gerçek olarak sunulan şey aslında bilinç aracılığıyla işlenmiş ve bilincin hakim olduğu bir insan tarafından yazılmıştır. Ve kişi bunu hissedebilir. Ama şimdi durum çok farklı. Ve farklı dinlerden gelen tüm bilgiler, siz İgor Mihayloviç'in bahsettiği o evrensel ruhsal Bilgi anahtarı sayesinde basit ve anlaşılır hale geliyor. Bir kez daha Ruhsal Dünyadan gelen her şeyin basit ve açık olduğuna ikna oldum. Bilinçten gelen her şey ise hem karmaşık hem de kafa karıştırıcıdır ve tanınmayacak kadar hayali felsefi terimlerle şişirilmiştir. Ama verdiğiniz evrensel anahtarlar sayesinde,

herhangi bir dindeki zamanın kabukları arasında gerçek tohumu bulmak mümkündür.

IM: Gerçek her zaman basittir ve her zaman kendi adına konuşur. Bunlar ilginç noktalar. Genel olarak pek çok şey, özellikle de karakter senaryosunda, ruhsal olan hakkında, Benliğin Ruhsal Dünya ile bağlantısı hakkında söylenir. Ama ne yazık ki bu bilgi bugün için kaybolmuş durumda ve hatta bazıları tam tersi olarak yorumlanıyor. Ne yapabilirsiniz, bilinç bilinçtir.

T: İgor Mihayloviç, bugün dünyanın dört bir yanındaki pek çok insan için Allat'ın ilahi güçlerinin iletkeni olan Kutsal Anne'den bahsetmiştik. Ve kadim zamanlardan beri Allat işaretini ile, bir örtü ile tasvir edilmesi tesadüf değildir. Bugün pek çok insan dualarında ruhsal konularda hızlı bir yardımcı olarak ona yönelmektedir. Ama çoğu zaman kültürleşme nedeniyle, dünyevi imgelerle, bedensel imgelerle, şu ya da bu ulus için kabul edilebilir imgelerle ilişkilendirilir. Ama aslında bu muazzam bir Tanrı gücüdür.

IM: Evet, Kutsal Anne insanlar tarafından genellikle maddi bir imajla algılanır ve ilişkilendirilir. Ama yine de kutsal olan her şey Ruh'tur. Ve Kutsal Anne de Yüce Ruh'tur. Neden? Pek çok hikâye var, şöyle söyleyelim... **Sevgi nedir? Sevgi - tam olarak Kutsal Anne'dir!**

Bu konuda Allat kızkardeşler hakkında ilginç efsaneler var... Esasen, sanırım isteyen onu kendisi bulacaktır. Bazı insanların bilincine baskı yapmamak için bundan burada bahsetmemeliyiz. Ruh ile algılayanlar - elbette onlar için ilginç olurdu. Ama ne yazık ki, kendilerini gerçek inananlar olarak gören pek çok kişi daha çok bilinçleriyle, bu bilinci kontrol eden kişinin diktesiyle yaşamaktadır. Bu yüzden modern dünyada ne yazık ki pek çok şeyi söyleyemiyoruz bile. Ve gerçek de budur.

T: Kutsal Anne - bu Ruh'tur, Maria gibi hizmet etme ihtiyacını

kendi içinde hisseden insanlar var.

IM: Genel olarak hizmet konusuna değinecek olursak... Hizmet - farklı olabilir. Ama çoğu zaman, insanlar hizmet yolunda bazı büyülü yetenekler elde etme umuduyla bilinçten hizmet etmeye çalışırlar. İnsanları genellikle "*Hizmet etmek istiyorum, hazırım*" demeye iten şey budur.

Ama gerçek hizmet - bu tam olarak bu örnektir, Saflığın ve Sevginin bedenlenmesi olarak Maria örneği ve Ruhsal Dünyaya tam adanmışlık, bu değerlerin maddi dünyaya tanıtılması ve tüm bunlara her saniye direnen bilincin isteklerine bakılmaksızın yayılması. Bu zor bir soru ve bunu halka açık bir programda, özellikle de Maria'nın hizmetinde gündeme getirmek... Peki, ne için?

T: Hissedenler için.

IM: Hissedenler anlayacaktır. Ve diğerleri için, sadece... içlerindeki şeytanı güçlendirmek için.

Zh: Ama içtenlikle Allah'a gelmek isteyen insanlar da var... Çok şeyin zaten verilmiş olduğu anlaşılıyor. Ama yine de, şimdi öyle bir zaman ki - Dönüm zamanı... Öyle olaylar... Dünyayı öyle bir bilinç karanlığı kaplıyor ki, fark etmemek zor... Ama en önemlisi şu anda olan şey - öyle büyük bir itici güç geliyor ki, Ruhsal dünyadan gelen ve duymaması zor olan büyük bir içsel Çağrı. Ve bu Çağrıyı duyduğunuz için içinizi pek çok duygu doldurur. Ve bu Çağrı her bir Benliğe bir Ruh olarak hitap eder. Hayatı, gerçek Hayatı, bir insan için en değerli ve en önemli olan her şeyi uyandırır.

Ama pek çok kişi hala bilincin narkozu altında kölelik içinde çürümektedir. Çok şey verilmiş, çok şey söylenmiş ve Bilgi verilmiş olmasına rağmen. Ama şimdi, her şey öyle bir eşikte ki ve her insanın kaderi yalnızca kendi seçimine bağlı...

İM: Allah kendisini seven herkesi sever. Ve O'nu sevmeyeni de tanımaz. Ve bu gerçektir. Eğer Allah ile birlikte olmak ya da O'nun tarafından sevilme istiyorsanız - sadece O'nu sevin. Her şey çok basit.

T: Gerçekten, her şey basit. Yani, bir insanın nasıl bir geçmişi olduğu, kim olduğu, dışarıdan nasıl görüldüğü önemli değil... İnsan hiçbir şeyden korkmamalı çünkü Sevgi - o...

İM: Sevgi - korku değildir. Eğer herhangi birinden, Arıman'dan ya da Allah'tan korkuyorsanız, sizin için hiçbir şey yoluna girmeyecektir. Bilinçten gelen korku - orada yaşar. Ve beden, ölürken çılgın atar, ama Ruh - eğer hak etmişse şarkı söyler. Ve bilinç çılgın atmalıdır çünkü ona göre bunlar Benliğin özgürleştiği varoluşun son anlarıdır. Bu normaldir.

Zh: Evet, bilinç Allah'ı anlamayı sağlamaz. İnanç olduğunda ama bilgi olmadığında ve anlayış olmadığında, o zaman ne oluyor? Gerçek şu ki: *"İnanıyorum, ama bilmiyorum. Kendim için maddi bir şey elde etme umuduyla tanımadığım Birine inanıyorum."*

Ve sonuçta maddi olan her şeyi istiyorlar. Bu, sistemin çalışma prensibidir. Peki, Allah'ı mı seviyorsunuz yoksa maddi şeyleri mi?

Ama burada bir soru daha ortaya çıkıyor: "İnanıyor musunuz yoksa biliyor musunuz? Bedeninizin ölümünden sonra cennette yeniden dirileceğinize inanıyor musunuz? Ama eğer inanıyorsanız, umut ediyorsunuz demektir. Ve eğer umut ediyorsanız, o zaman şüphe ediyorsunuz demektir. Ve eğer herhangi bir şüphemiz varsa, o zaman içinizde bir korku vardır ama Sevgi yoktur.

Ama eğer içinizde Sevgi varsa, o zaman içinizde Hayat vardır. Hiç şüphemiz, korkunuz yoktur çünkü Bilginiz ve deneyiminiz vardır ve Hayatınız vardır. Zaten burada ve şimdi

yaşıyorsunuz. Ruhsal dünyanın bilgisi ve Sevgisi içinizdedir. Mesele şu ki, ölümden sonra ödüllendirileceğinizi ummuyorsunuz, ama burada Yaşamaya başlıyorsunuz. **Eğer Yaşamaya başlarsanız - Yaşayacaksınız. Yaşamaya başlamadıysanız - Yaşamayacaksınız.**

T: Evet, İncil'de de söylendiği gibi: "İnsan ne ekerse, onu biçer. Çünkü kendi bedenine eken, bedenden çürüme biçer; ama Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz hayatı biçer."

Zh: Evet, söylenenleri anlamının derinliği de burada yatmaktadır: "İnsan ne ekerse onu biçer". Aslında, sadece tarlayı ekmeyi umarsanız, hasat zamanı geldiğinde tarlaya geleceksiniz ve onu boş göreceksiniz. Umutlarınızın yabani otları dışında hiçbir şey olmayacaktır. Ve biçmek için önce ekmelisiniz, yani umut etmemeli, harekete geçmelisiniz.

Gerçek eylemler olmadan umutlarınız boştur. İnanç sadece umutlar ve korkulardır. Ama deneyim - o Hayattır. Çünkü Diri olan her şey Diridir. Ölü olan her şey ölüdür. İnsan hayal kurmamalı ve umut etmemeli, Yaşamalıdır. Eğer Sevgi ekersen Sevgiyi bulursun. Çünkü... Allah gerçekten herkesi sever ama sadece O'nu sevenleri sever.

T: Bu mantıklı. İnsanlar genellikle bilinçle, alışkanlıkla, geçmişlerine dayanarak hareket ederler.

Ama Sevgi - bu farklı bir şey... Bu, sistemin kalıplarının ötesinde, şimdi ve burada Hayattır.

IM: Alışkanlık - bunlar bilinç kalıplarındır. Eğer bilinçle yaşarsanız, alışkanlıklarınızla hareket edersiniz. Eğer Sevgi ile yaşarsanız - alışkanlıklardan özgürsünüzdür, her şeyden özgürsünüzdür. Alışkanlık nedir? Alışkanlık bilinçtedir, bilinç sistemin bir parçasıdır. Her şey basittir.

T: Her şey gerçekten de basittir. Ve ayrıca, kişi kendi

kalıplarına değer vermemelidir, çünkü o bilinçtir ve orada geçmiş ve gelecek üzerinde düşünmeye devam edebilir... Ama siz sadece... burada ve şimdi... sevin... ve hepsi bu...

IM: Geçmiş, gelecek - sadece bilinçte vardır, ama o şimdiki zamana sahip değildir. Ama bir Benliğin ne dünü ne de yarını vardır. Ruhsal Dünya tarafından Allah'ın Sevgisinde yaşayan Benlik - sadece şimdiye sahiptir. Ve şimdi sonsuzdur. "Şimdi" "dün" ya da "yarın" olamaz. O şimdidir ve ebedidir. Ama bilinç şöyle der: "*Dün bunu bu şekilde yapmalıydım, ama yarın başka türlü yapacağım*", ama onun şimdisi yoktur.

T: Gelecek uğruna şimdiyi ihmal etmek çok saçma.

IM: Gelecek şimdiye sahip değildir.

VIDEO BAŞLIĞI

Yaşamaya başlarsanız - Yaşarsınız.
Yaşamaya başlamamışsanız - Yaşamayacaksınız.

07:56:40 – 08:34:48

IM: Dünya çeşitlidir, ama sistemin çok az kalıbı vardır. Peki, aslında "sistem saldırıyor", yani bu ne anlama geliyor? Düşünceler gelir, her türlü dikkat dağıtıcı şey gelir (kelimenin tam anlamıyla aynı şey), sonuçta bunlar kalıplardır, değil mi? Ama pratik örnekler - işte ilginç olan da bu...

T: Evet, bu kesinlikle doğru. İnsanlar deneyimlerini paylaştıkları zaman - bu elbette kişiyi ruhsal yolun mevcut aşamasında belirli anlayışlarla zenginleştirir. Kişiyi bilincin hileleri hakkında daha fazla şey öğrenme, kendi içindeki nöbeti

geliştirme fırsatı verir. Çünkü burada ve şimdi, pratikte, gerçek doğanızı öğrenir ve idrak edersiniz, diğer insanları hissetmeyi, taneyi samandan ayırmayı, en derin hislerinizden gelen gerçeği bilincinizin yalanlarından ayırmayı öğrenirsiniz. İşte bu yüzden herhangi bir deneyim - bilincinizin ne olduğunu, kim olduğunuzu, kendi bilinciniz tarafından yaratılan yanılsamaların ve imgelerin nerede olduğunu ve sistemin maskeleri olmadan gerçeğin nerede olduğunu anlamak için yalnızca pratik bir fırsat olarak faydalıdır. Ve eğer kişi bilinç prizmasından bakmayıp Ruh'tan bütünsel olarak algılırsa, genel olarak dünyada küresel olarak neler olup bittiğini anlamak için.

IM: Ve bu özgürlük anlayışı - bu ilk adımdır. Aslında, bir insanın gerçekten de özgür olduğunun ilk kavrayışı onun seçimi - bu Ruhsal Dünyaya doğru atılan ilk küçük adımdır. Bu da önemlidir.

T: Elbette ...

IM: Ve özellikle stüdyonuzda yalnız olmama fırsatını kullanarak, diğerlerine de sorabilirsiniz, karşılaştıkları şey bu. Bu insanlarla iletişim, insanların neyle karşılaştığı. Bu ilginç.

T: Evet, izleyicilerimize, daha doğrusu dinleyicilerimize, konuklarımız Volodya ve Andrei'nin hala masamızda olduğunu hatırlatalım. Gerçi onlar çoktan sohbete katılmaktan çok ilgili dinleyiciler haline geldiler. Ama sizlerin - Volodya, Andrei - eğer mümkünse, kişisel deneyimlerinizin ana noktalarını paylaşmanız arzu ediliyor. Hem gruplar halinde çalışırken hem de özellikle kendi kendinizle çalışırken pratikte neyle yüzleşmek, neyi anlamak, neyi gerçekleştirmek zorunda kaldınız? Ve genel olarak, kişisel deneyiminize dayanarak, sizce bir insanı ruhsal açıdan zenginleştiren ve ruhsal yolu takip etmesini engelleyen şey nedir?

V: Esasen hiçbir şey engellemez. Tek şey... Bence bir insan her

şeyden önce ruhsal yolun ne olduğunu, bu dünyanın ne olduğunu ve genel olarak burada ne yaptığımızı, burada ne için tezahür ettiğimizi anlamak için bilgi edinmelidir. Ve sonra kişi hareket etmeye başlar. Ya ruhsal yol boyunca ilerler ya da ruhsal yol boyunca ilerliyormuş gibi yapar. Burada bu, kişinin kendisi için neyi kabul ettiğine, hangi hedefi belirlediğine bağlıdır. Eğer hedefi görürse, o zaman hareket eder. Yolda bilincin hileleriyle dikkati de dağılabilir. Açıkçası, farklı durumlar ortaya çıkabilir: bazı insanlar kendilerinde bir gurur görebilir veya bu durumu kontrol edemeyebilir, bazı insanlar... Evet, farklı durumlar vardır... Ruhsal yol boyunca hareket hedefe yönelik bir harekettir. Eğer kişi bilgiyi gerçekten anlamış, kabul etmiş ve sadece anlamakla kalmamış, onu gerçekten yaşamış ya da yaşamaya başlamışsa - o zaman temel olarak, çeşitli bilinç tuzaklarıyla vs. dikkati dağılmadan, ciddi, sakin, kendinden emin bir şekilde hareket eder. Ben buna inanıyorum.

T: Belki, Andrei bazı durumları paylaşır...

A: Allah'a şükür, bugün itibariyle bu tür durumların birçoğu birikmiş durumda. Bu tür engellerden biri de hedefin kaybedilmesidir. Bunun anlamı, kişinin bir noktada bilincinin egemen olmasına izin vermesidir, çünkü diyelim ki kendisi üzerinde yeterince çalışmamaktadır. Ve o anda, bilinç hedefin yerine geçer. Yani, aslında bilincin pek çok arzusu vardır, örneğin para kazanmak, kariyer yapmak, ne bileyim, bir aile sahibi olmak... Birisi büyük bir atlet olmak ister, birisi büyük bir bilim insanı...

IM: Bilincin tek bir arzusu vardır - yemek ve Benliğe dayattığı diğer arzular.

A: Bu yol.. yeme yolu. Yollardan biri...

IM: ...manipülasyon.

A: Evet, manipülasyon. Ama insan aslında buraya tek bir amaçla gelmiştir - Ölümsüz olmak için.

IM: Hayatı kazanmak için.

A: Evet, Hayatı kazanmak için. Genellikle böyle anlar olur, bu anlayış... sanki silinir, yok olur. Ve bir noktada, kişi çırpınmaya başlar. Navigasyonunu kaybetmiş bir gemi gibidir. Yani, denize doğru yüzmüştür, ama nereye yüzeceğini bilmiyor: pusula çalışmıyor (pusulanın altına bir mıknatıs yerleştirildiğinde nasıl olduğunu bilirsiniz ve pusula farklı yönlere döner). Görünüşe göre, gemi orada ve yelkenler dolu, ama gemi denizde ileri geri savruluyor ve bu anlayış geri gelene kadar - hedefin ne olduğu, elbette, farklı şeyler oluyor...

IM: Andrei ne söylemeye çalışıyor? Anlaşılması için tercüme edeceğim... Aslında pek çok kişi, bir zamanlar hisler yoluyla algıyı deneyimlemiş, örneğin sizin sunduğunuz son programdan sonra (*ed. notu: ALLATRA TV'deki HAYAT programını kastediyor, <https://allatra.tv/tr/video/zhizn>*), bunu algılamış, hissetmiştir. Ve Allah'a gelme arzusu ortaya çıkar. Bunun Hakikat olduğunu, bundan daha büyük bir Dünya olduğunu ve algımızın ötesinde bir şey olduğunu anlamaya ve hissetmeye başlarlar. Ve bu çabalama süreci, çoğunlukla, kısadır, çünkü bilinç kişiyi "yener", kişi amacını kaybeder. İnsanlar örneğin tapınaklarına ya da kiliselerine ve benzerlerine gittiklerinde bile. Giderler... ve neden gittiklerini unuturlar. Oraya sosyalleşmek için giderler, iyi vakit geçirmek için giderler, ama oraya neden geldiklerini unuturlar. Oraya Allah ile etkileşime geçmek için gittiklerini unutuyorlar.

T: Yani, yol boyunca bir yerlerde bu telkinlere kapılıyorlar...

IM: Bilinç dikkati dağıtır, zihinden. Anlayış bu şekilde kaybolur.

A: Evet... Ve böylece, diyelim ki bilincin Benliği, hareketinin

seyrini yönlendirdiği araçlardan biri de tembelliktir. Bir noktada kişi ruhsal olarak gelişmeyi bıraktığında, bir yerde zayıflık gösterdiğinde, düşüncelerini kontrol etmeyi bıraktığında, yani kendi içinde bazı arzulara veya kalıplara izin verdiğinde, o zaman bilinç güç kazanıyor. Burada ciddi bir yüzleşme yaşanıyor.

IM: Çekişme.

A: Evet. Tıpkı İgor Mihayloviç'in bilincin yediğini söylediği gibi, evet, burada gerçekten de bir soru ortaya çıkıyor: kim, tabirimi mazur görün, yiyecek? Yani, bilinç yiyecek ve Benlik üzerinde tamamen hakimiyet kuracak mı, yoksa her şeye rağmen Benlik Allat'ın güçleriyle yenilenecek ve bilinci güçlü bir tasma ile tutacak mı? Ve tembellik - insan bilincin nasıl çalıştığını analiz etmek ve anlamak için çok tembel olduğunda, bu da bilincin araçlarından biridir. Bugün sık sık tekrarlanan basit bir örnek, insanların gelip "Öyle düşüncelerim var ki zamanında yetişemeyeceğim, yapamayacağım" demeleridir. Ama basit bir öneri var: bir not defteri alın ve bilincin size söylediklerini yazın. Ve çok basit bir araç var, bu düşünceleri duyduğunuzda, "Bilincim diyor ki..." diye yazıyorsunuz ve tam olarak neyi aktardığını yazıyorsunuz. Örneğin, bilinç diyor ki, "Ben Allah'a gelemem"... Sanırım her şey açıklığa kavuştu.

IM: Ama, aslında, o yalan söylemiyor...

A: Evet...

IM: Allah'a ulaşamaz. Ama asıl mesele, oraya ulaşabilen Benliğe de aynı şeyi dayatmasıdır.

A: Evet. Ve işte en önemli nokta burada, burada İgor Mihayloviç haklı olarak onun, diyelim ki, "kendi hatasını başkasının kapısına yüklediğini" söylüyor. Yani, şu anda Benliğe "Ben benim ve bunu yapamayan sensin" diyor, yani ben yapamam. Ama eğer kişi bunun sadece düşüncelerin bilinçten

alıntılanması olduğunu bilirse...

T: Evet, konuşan ve yayın yapan bilinçtir, oysa bilinç bunu asla yapamayacaktır.

A: Evet. Yani, şüpheler hakkında konuşabiliriz, belirsizlik hakkında konuşabiliriz, deneyimimiz olmadığını söyleyebiliriz. Fakat tüm bunlar bilincin ürünleridir. Neden? Burada insanlar "hiç deneyimim yok" diyor. Oysa kişinin deneyim kazanmasını kim engeller? Tembellik. Ve bir insanda tembelliği ne yaratır? Bilinç. Başka bir deyişle, bilinç, eğer kişi onu dinlemeye başlarsa, gerçekten de, diyelim ki, kişiyi yoldan çıkarır.

Ve açık konuşmak gerekirse, hiç kimse insanın elini tutmuyor. Gerçekten de hiçbir şey onu geri tutamaz. Seçiminde tamamen özgürdür. Ama doğru seçimi yapabilmek için, kişi gerçekten de neyi seçeceğini bilmelidir...

V: Aslında bu çok basit, çok doğal. İnsanlar kafalarının içindeki sesi dinlemeyi bırakır ve başkalarına nasıl yardım edeceklerini düşünmeye başlarlar. Dedikleri gibi, eğer kendinizi kötü hissediyorsanız, daha kötü hisseden birini bulun ve ona yardım edin - kendinizi daha iyi hissedersiniz.

IM: Önceden biraz daha farklı bir uygulama kullanılıyordu - disiplin, karşılıklı saygı yoluyla. En azından temel bir şey - anlayış, en azından bilinç seviyesinde - anlayış, ama aynı zamanda buna bağlı kalmak. Yani, bilinç bir şeyi empoze etmeye çalışır, kişinin kafasındaki ses gibi (evet, o "aktörler")... Bunu reddedin. Bilinç bir şey söyler ve siz - hayır, diğerini. Ve tam olarak bu farklılığın algılanması, kişiyi ortak noktalarının ne olduğuna dair hisler aracılığıyla algılamaya da yönlendirdi. Ve insanlar da bu şekilde algıladılar. Bu tüm dinlerde mevcuttur, sadece yollar biraz farklıdır.

V: Evet, her şey öz disiplinle başlar. Sonra tüm bunlar... insanlar bir grup içindeyken, herkes kendi üzerine düşeni

yaptığında, tüm bunların bir bütün olarak grupta iyi şeylere yol açtığını anlarlar.

IM: Kilit nokta şu: her şey, her şeyden önce öz disiplinle başlar. Ve bu her zaman ve her zaman konuşulmuştur, kimi ele alırsak alalım (örneğin, gerçekten kendileri üzerinde çalışan, yolu takip eden ve sadece bunun hakkında konuşmayan ve her fırsatta övünmeyenler) - her şey sadece öz disiplinle başlar, yalnızca insan gerçekten yakıcı bir arzuya sahipse Ruhsal Dünyaya gelebilir... Ve en ilginç şey, Andrei'nin sözünü kesmiş olmamız, bu adil değil.

A: Her şey yolunda, ben sadece... bu da çok ilginç... çok canlı bir nokta. Basitçe dile getireceğim, o zaman bu kareleri filmde kesip kesmeyeceğinizi bilmiyorum... Bu çok ilginç... Duygular seviyesinde, doğru şeyleri söylediğimi fark ettim, ancak titreşim yanlış... Bu çok ilginç, yani, doğru şeyleri söylüyorum, bilinç kalıplarını açığa çıkarıyorum, ama bir şekilde vay be gibi olduğunu hissediyorum... ve başka bir titreşime dönüşüyor ve... bir şekilde... tüm bunlar ilginç. Ortak bir akış var, ama bu akışta söylediğim şey, sanki...

IM: Bu kesinlikle bu program için değil, Andrei.

A: Anladım. Hayır... Kesinlikle devam edebilirim... Ama sadece dikkat dağıtmaması için, yani, bilirsiniz, işte böyle gidiyor...

IM: Seni anladım, ama burada bu uygun değil.

V: Aslında bilinç anlamaz... Anlayamaz. Sadece üç boyutlu dünya hakkında bilgi edinmeye ayarlanmıştır. Hepsi bu kadar. Üç boyutluluğun sınırlarının ötesinde kalan şeylere gelince, bilinç bunları anlayamaz. Ve bir başka nokta daha vardır, insan maneviyatın ne olduğunu anlamaya başladığında, o kişi için bu kültür olabilir, bu bazı gelenekler olabilir. Gerçekte, Ruhun ne olduğunu, maddenin ne olduğunu anlamak için, bunları ayırt

etmek için ve bunun gerçekten ne olduğunu, en derin duyguların ne olduğunu anlamak için...

Maneviyat - her şeyden önce, maddi dünyanın ve Ruhsal Dünyanın (en derin hislerin Dünyası) var olduğunu anlamak, insanın bu dünyayı anlayabilmesi, hissedebilmesi ve nihayetinde bu dünyanın bir sakini olabilmesidir. Aslında bu hiç de zor değildir. İnsan burada yalnızca kendi anlayışını ve gerçekten de sabrını, sebatını uygulamalıdır. O zaman insan tüm bunları anlar, tüm bunlar doğaldır.

T: Volodya, kabul etmelisin ki, "*kendi anlayışını uygulamak*" - çoğu zaman bilinç insanların kafasında tam olarak bunu kullanır ve kafa karışıklığı yaratır. Ve siz bu örnekleri biliyorsunuz. Ruhsallık burada ve şimdi Ruhta Yaşamdır. Ve ruhsal olan her şeyin karşıtı olan bilinç her zaman fark edilmeden ruhsal Bilgiye bir tür kendi anlayışını uygulamaya çalışır. İgor Mihayloviç bir keresinde bir Doğu deyişinden bahsetmişti: "Kişi ya Gerçeği olduğu gibi anlar ve kendini ona göre değiştirir ya da Gerçeği aşağılık tutkularını tatmin etmek için değiştirir ve onu bir yalana dönüştürür." Ve sonuç olarak insanlar Bilgiyi çarpıtırlar.

V: Evet, bu tür şeyler çok sık oluyor. Genel olarak konuşursak, deneyimlerime dayanarak... en doğal insan hali mutluluk halidir. Bazı günlük sıradan kavgalar, çekişmeler içinde yaşamak rahat değil, hoş değil, rahat değil. Ama en doğal durum normal insan ilişkileridir: nazik, dostça. Bu, başka bir insanın da tıpkı benim gibi olduğu gerçeğinin anlaşılmasıdır. O da benimle aynı ruha sahip. Aslına bakarsanız bölünecek hiçbir şeyimiz yok. Bu, tüm dünyanın bütünleşmiş, Ruh'ta birleşmiş olduğu anlayışıdır. Oysa madde, bilinç böler.

T: Volodya, daha spesifik olabilir misin, örneğin, ruhsal gelişimle ilgili kişisel örnekler verebilir misin, uygulama perspektifinden: neyi seçtiğimi bildiğimde, o zaman, sonunda... artık kitaplarda okuduğum bir teori değil, artık tüm sınıflarda

topladığım, program kayıtlarında dinlediğim bir teori değil. Lütfen pratik deneyimlerinizi paylaşın.

V: Başlangıçta benim için kilit nokta muhtemelen önümde bir örnek görmem oldu. Bu ilkti, çünkü insanların kendilerini nasıl kontrol altında tutabildiklerini, çeşitli durumlardan çıkış yolları bulabildiklerini gördüm. Ve hayatta nasıl davranılabileceğine dair örnekler vardı. Bir çeşit örnek vardı, başka bir çeşit örnek vardı. Kendime şu soruyu sormaya başladım: "Peki ben nasıl tepki verebilirim?" Yani, belirli bir durumda. Yaptığım ilk şey gözlemlemeye başlamak oldu: insanlara neden böyle tepki veriyorum?

Elimde canlı bir örnek vardı... Sarhoş insanlardan patolojik olarak hoşlanmıyorum. Bir keresinde otobüslerden birine biniyordum ve otobüs aşağı yukarı kalabalıktı. Sarhoş bir adam bindi. İlk hissim reddetmek oldu. Ama bu adam gülümsedi ve şiirlerden alıntı yapmaya başladı. Benim için bir şoktu: öyle şeyler yapıyordu ki, öyle bir duyguyla okuyordu ki, inanılmazdı. Bu adama karşı tamamen farklı bir şekilde düşünmem ya da en azından tepki vermem gerektiğini anladım. Çünkü onda "gerçek insanı" (homo veritas) görmüştüm, daha önce düşündüğüm gibi değil. Yani, içimde kötü düşünen biri olduğu ortaya çıkıyor, ama tamamen yanlış düşünüyor. Bir insanı olduğu gibi değerlendirmiyor, sadece önündeki resmi görüyor. Bu şekilde, biz otobüste giderken herhalde yirmi dakika kadar alıntı yaptı, hiç durmadı. Bunu bir hisle yapıyordu, bu bir şiirdi. Ve düşündüm "Bir dakika, ben bunu yapamam, benim zekâm o kadar gelişmedi. Adamın onu rahatsız eden derin bir şeyi olduğu görünüyor ve bunu aktarabiliyor. Soru şu: Neden gerçek resmi görmek yerine böyle bir tepki veriyorum?"

Araştırmaya başladım... Aslına bakarsanız çeşitli yönlerde araştırıyordum: hem dinlerde hem de her yerde. Sonra dövüş sanatlarıyla ilgilenmeye başladım. Kendilerini kontrol edebilen insanlarla tanıştım. Buradan tam olarak nerede hareket etmem gerektiğini ve bununla nasıl çalışacağımı anlamaya başladım.

Sonra çeşitli davranış güdüleri, insanın nasıl tepki verebileceği, genel olarak "insan"ın kim olduğu, nelerden oluştuğu ve neden böyle tepki verdiği, bilincin ne olduğu üzerine diyaloglarımız oldu... Bu benim için ne öğrenmem gerektiğine dair bir başlangıç noktasıydı. Gittim, kütüphaneleri karıştırmaya başladım, bir ölçüde yogayla, psikolojiyle tanıştım. Sonra bütün bunları kendi üzerimizde test etmeye başladık. Çünkü... işte, hayat: bilgi hayata uygulandığında, işe yaradığını, gerçek olduğunu ve üzerinde çalışılabileceğini anlıyorsunuz.

O "üzerine bastığım tırmıklar" sayısızdı. Kendi doğamın o çok temel kavrayışsızlığı. Gerçekten de pek çok hatam oldu. Belirli bir zamanda kendimdeki kıskançlık noktasını izleyemediğim ve bazı maddi refah istediğim zaman. Doğal olarak, öyle bir duruma düştüm ki... bunu uygulamak zorunda kaldım... Söylendiği gibi, yapılabilecek tüm hataları yaptım.

Her durum bir deneyimdir. İnsan kendini incelemelidir. Aslında bu benim kendim, hayatım ve ruhsal gelişimim için sorumluluk almam gerektiğinin ilk farkına varışımdı. Meditasyonlarla, ruhsal uygulamalarla çalışmaya başladım. Ve o zaman bu ruhsal gelişimi, başka hiç bir şeyin gerekli olmadığı bu huzur halini, içsel mutluluğun bu bakışını nerede bulabileceğimi anladım. Başarı için çabalamaya gerek yoktur, o zaten oradadır. İçsel bir huzur hali vardır. İçsel bir sevinç hali vardır. Ve benim uygulamalarda bulduğum şey de budur.

Hepsi bu, sonra basitçe bununla çalışmaya başladım. Bu benim içsel durumum haline geldi. Kademeli olarak... hala düşüşler vardı, yükselişler vardı ama çoktan o yol gösterici yıldız, yakaladığım ince bir iplik haline geldi, "evet, o orada" olduğunu hatırladım. Belli bir deneyim kazandım. Bu bana bu bilimi daha derinlemesine inceleme fırsatı verdi. Aslına bakarsanız, bana kişisel olarak yardımcı olan da bu oldu.

Ve bunu kendi başıma başarabileceğimi gördüğümde - işte orada, zor olmadığı ortaya çıktı. Kişi buna sadece içsel bir niyet

uygulamalı (bu bir arzu değil, daha çok bir niyet) ve sonra onunla oldukça kolay bir şekilde çalışmalıdır. Ve daha da ötesi, bu tür durumlar ortaya çıktığında, bunları yaşamda oldukça kolay bir şekilde çözebiliyordum. Ve sakinlik konumundan, bir durumun nereden geldiği, dikkatimi nereye verdiğim, durumun neden böyle geliştiği, bazı kalıplarımın nerede aktive olduğu zaten açık. Ve her şey normal bir şekilde çözülmeye başladı, yani durumlar dengelenmeye başladı. Ve insanlarla olan ilişkiler görünür hale geldi: nerede başladıkları ve nasıl daha iyi yürütüleceği, nasıl daha iyi etkileşim kurulacağı. İnsanlarla ilişkiler düzelmeye başladı. Tüm bunlar, deyim yerindeyse, kendimi bu yola yerleştirmek için bir başlangıç oldu.

T: Çok iyi, teşekkür ederim. Andrei, peki ya sen? Lütfen pratik deneyiminizi paylaşın.

A: Evet, gerçekten de böyle bir deneyim var. Bilgiyle karşılaştığımda, ikili doğam hakkında hiçbir fikrim olmadığını anladım. İçimde, diyelim ki dikkatimi çekmek için savaştığım iki doğa olduğunu anlamamıştım. Ve tam da bu nokta çok önemli hale geldi. Bir doğayı ve diğerini, yani Hayvani doğayı ve Ruhsal doğayı ya da diyelim ki içimdeki iyi gücü ve kötü gücü keşfetmeye başladım. İçimde bu güçleri harekete geçiren şey nedir? Yani, nasıl işliyorlar, neden bazen öfkeleniyorum ve bazen öfkelenmiyorum?

T: Ve lütfen, diğer insanlar için de faydalı olabilecek bazı kişisel örnekler, deneyimler verebilir misiniz?

A: Şimdi oturuyorum ve hatırlamaya çalışıyorum. Pek çok şey olmuş gibi görünüyor, ama şimdi su yüzüne çıkan şey... Olduğu gibi söyleyeceğim... Beni bu yola iten en büyük şey, tüm bunlara rağmen, Yaşama arzusuydu. Kendim üzerinde ciddi bir şekilde çalışmaya başladığımda, yaşamda, diyelim ki görünmez dünyada meydana gelen bu durumlar, benim için insan yaşamının bir yandan basit gibi görünse de diğer yandan çok karmaşık ve çok değerli olduğunu anlamamı ve istekli olmamı

sağladı. Neden? Çünkü insan çok ama çok dikkatli olmalı. Tek bir yanlış adım geri dönüşü olmayan sonuçlara yol açabilir.

İlk hata (ben de böyle bir hata yaptım) - ruhsal olarak gelişmek için işinizi terk etmeniz, içinde yaşadığımız sosyal çevreyi terk etmeniz, bir yere gitmeniz, örneğin dağlara ya da ormana inzivaya çekilmeniz ve orada ruhsal gelişimle meşgul olmanız gerektiğine dair kafanızda beliren düşüncelerdir. Bu benim de karşılaştığım büyük bir hatadır. Neden mi? Çünkü bu düşünceler bilinçten kaynaklanıyor. Tam tersine, kişiyi en faydalı olduğu ve gelişiminin en etkili olacağı ortamdaki uzaklaştırmaya çalışıyorlar. Sonuçta, bakın, ormanda, diyelim ki kendisinden rahatsızlık duyduğumuz hiç kimse yok ve biz şunu anlayamayacağız: neden rahatsız edici? Sonuçta insanlar bizim için birer aynadır, değil mi? Yani, eğer bir insan beni bir konuda rahatsız ediyorsa, bu her şeyden önce benim içimdedir, içimde hala çözülmemiş olan bazı şeylerdir. Ormanda böyle aynalar görmeyeceğim.

Uygulamalarla meşgul olduğum için, bu dünyanın bunu yapan insanlara ve genel olarak insanlara karşı saldırgan bir tutum içinde olduğunu anladım. Bu dünya insanları birbirlerinden ayırmak ve böylece aralarını açmak istiyor. Ve geçenlerde burada öyle ilginç bir durum oldu ki... Bir gece meditasyonundan sonra yanlarına geldim, çocuklarla konuşuyordum ve içimde öyle bir durum olduğunu hissettim ki... sanki bana değerli bir şey verilmişti, ama sanki henüz içimde değildi ama yakınımıdaydı. Ve ilginç durumlar olmaya başladı. İlk kişiyle tanışıyorum ve bana hemen böyle bir soru soruyor, yani soru bile değil, diyelim ki oldukça agresif, duygusal bir biçimde bana belirli bir eylem kılavuzu veriyor. "Sakin ol!" diye düşünüyorum. Ve kendime bir soru soruyorum: "Peki neler oluyor? Bu kişi bana karşı neden bu kadar agresif?" O da bana diyor ki, bunu yapmalısın, yapmalısın... "Ne kadar ilginç bir diyalog, hatta diyalog değil, monolog gibi bir şey" diye düşünüyorum. Ve bu kişiye "Evet, evet, evet..." diye yanıt veriyorum, bu arada oradan ayrılıyorum ve içimde pek de iyi

olmayan bazı gerginliklerin oluşmaya başladığını anlıyorum. Ve anlıyorum ki aldığım bu değerli hediye artık beni terk edebilir.

Bir sonraki aşama. Ayrılıyorum ve anlıyorum ki artık bu kişiyle konuşmamalıyım, hiçbir koşulda duyguların içine çekilmemeliyim. Yani, benimle duygusal konuştuğu için kesinlikle öfkelenmemeliyim... Ayrılıyorum, gidiyorum. Ama sonra bambaşka biri koşarak geliyor, gözlerimin içine bakıyor ve "İyi misin?" diye soruyor. Orada duruyorum ve "Evet... İyiyim..." diyorum. Ondan uzaklaşıyorum ve "Gitmem gerek" diye düşünüyorum, çünkü böyle bir eşikte olduğumu anlıyorum... Ve bir yandan her şeyi anlıyor gibi görünüyor ama kaybedebileceğimi hissediyorum, Bu nedenle de kabadayılık oynamak istemiyorum. Bu arada, "Burada her şeyi yapabilirim, ben iyi bir adamım" gibi kalıplardan biri... Gitmemin benim için daha iyi olduğunu anlıyorum. Arabaya biniyorum, oradan uzaklaşıyorum ve aniden bir telefon geliyor: su teslimatı. Bana diyorlar ki, "Su sipariş etmişsiniz..." "Su sipariş etmedim." diyorum. Sakince söylüyorum.

V: Sistem aktive oldu.

A: Evet... "Su siparişi vermedim" diyorum. Hemen aklıma bu suyu kimin sipariş ettiği geliyor. Bu kişiyi arıyorum ve "Dinle, su siparişi verdin mi?" diye soruyorum. "Evet, su siparişi verdim" diyor. Ama ben o sırada oradan çoktan ayrılmış oluyorum ve diyorum ki, "Orada bunu kabul edecek kimse olmadığını anlıyor musun? Peki sen neredesin?" "Bir atölyedeyim" diye cevap veriyor. İşte o zaman içsel seviyede anlıyorum ki, yine geleneksel olarak konuşursak, sanki ellerime "dolu bir silah" koymuşlar ve "Artık bu kişiyi azarlayabilirsin..." diyorlar.

V: Bir tür kızgınlık, sinirlenme telkini vardı.

A: Evet. Artık ona "bunu nasıl yaparsın, su siparişi verdin ve kimseye haber vermeden gittin" gibi şeyler söyleyebilirsiniz. Ve

anlıyorum ki sistem benim ellerime bir "silah" verdi ve benim sadece "tetifi çekmem" gerekiyor. Ve tüm bu gücün artık basitçe bu kişiye gideceğini anlıyorum. Aynı zamanda bunu yapmamam gerektiğini, yani ona duygusal olarak karşılık vermemem gerektiğini de anlıyorum. "Evet mi? Peki, tamam, bunu halledeceğiz. Sorun yok, her şey yolunda, üstesinden geleceğiz"... Ve su dağıtımından beni aradılar ve onlardan özür dilemeye başladım. "Beyler, lütfen bizi mazur görün, unutup gittik." diyorum. Görünüşe göre haklıyım, değil mi? Ve durum hiç de öyle görünmüyor. Doğrudan benimle ilgili ve bilincin mantığı gereği, kişiye her şeyi ifade etmek ve insanlara su sipariş etmediğimi açıklamak için tüm argümanlara sahibim ve genel olarak konuşursak, neden beni arıyorlar? Ama onlardan özür diledim, "Özür dilerim," dedim, "işte bununla ilgilenen kişinin telefon numarası. Lütfen onunla konuşun, o her şeyi halledecektir."

Ve belli bir noktada etrafımda olan bu mutluluğun sanki... içime girdiğini hissettim. Yani, tüm bu zaman boyunca, birkaç saat boyunca bu içsel güç için bir oyun vardı, onu sahte gurur için harcayacak mıyım, harcamayacak mıyım? Sonuçta, aslında bu gururlu olmaktır. Hangi anlamda gurur? Bir insan benimle duygusal bir şekilde konuşuyor. Peki ben ne yapmalıyım? Tepki vermeli miyim, vermemeli miyim, aynı şekilde karşılık vermeli miyim, ona "Pardon, neden benimle böyle konuşuyorsun?" demeli miyim yoksa sadece sessiz kalarak nazikçe uzaklaşmalı mıyım? Ve bu tür durumlar insana bir şeyler öğretir. Bunlar, bu içsel gücün gerçekte ne olduğunu ve tüm bunların nasıl işlediğini, sistemin böyle anlarda nasıl, hangi yollarla çalıştığını anlamanızı sağlayan küçük derslerdir. Ama neredeyse her zaman gurur üzerine oynar.

Yani, belli bir noktada, Allat güçlerinin değerini, Benliğin ruhsal gelişimi için ihtiyaç duyduğu güçlerin değerini fark etmeye başladım. İnsan bu güçlerin kendisine geldiğini hissedebilir, böyle bir kabiliyeti vardır. Ve tam olarak Bilgi ile uzun süreli temas deneyimi ve belirli derecelerde ruhsal

özgürlük deneyimi, kişinin bu seçimi yapmasına olanak tanır. Yani, şimdi bilincin kalıplarına göre hareket edersem, bilincin üzerinde olmama yardımcı olacak gücü kaybedeceğimi anlıyorum veya...

V: ...daha diri.

A: ...daha diri, evet. Ve Diri olmanın ne anlama geldiğine ve bilincin kölesi olmanın, yani ölü olmanın ne anlama geldiğine dair bu durum ve anlayış, kişinin bir karar vermesini sağlayan tam olarak bu uyarıcıdır. Yani, kabaca söylemek gerekirse, bana yaşamsal gücüm aracılığıyla bilincin egosunu savunmam öneriliyor. Ama ben bunu kabul etmiyorum.

T: Pekala, bu kesinlikle iyi. Ama burada mesele farklı bir şeyde, çünkü bu durumda başlangıç mekanizması tam olarak ikincil bilinçten gelen "bu benim tarafımdan onaylanmadı" düşüncesi idi. Bilincin bu hayali oyunlarının, birincil ve ikincil bilinç arasındaki bu kavganın, "taç kavgasının" bir katılımcısı olduğunuzda, ne yazık ki, Benlik olarak gerçekte neler olduğunu göremezsiniz... Çünkü bu durumda her şey çok daha basittir. Bilinç - evet, pireyi deve yapmayı sever, bir durumu havaya uçurmayı, yoktan duygusal bir olay yaratmayı sever. Ve gerçekte, bu durumda çıkarılan sonuçlardan çok daha fazla bilinç örüntüsü ifşa edilmiştir.

V: Yine, bu tam olarak içsel özgürlüktür, bir ya da başka bir şeyi seçebileceğimi, bir eylem biçimi seçebileceğimi anlamaktır. O zaman bu çok yardımcı olur. Ve bu, her şeyden önce, bununla çalışmaya başladığımızda bilgi ve deneyimdir. Böyle şeyler çok sık olur. Bir seçim yaptığımızda her zaman böyle bir an vardır. Bu her zaman vardır. Sadece çoğu zaman kişi bu anı kaçırmaz ve bir kalıba göre hareket eder.

Herhangi bir durumda kendimizi zamanında durdurabileceğimiz, zamanında uygun bir karar verebileceğimiz gerçeğini anlamak, bize herhangi bir kişiyle temas halinde

olma, herhangi bir durumu, hatta bir çatışmayı bile normal bir şekilde çözme fırsatı verir.

A: İgor Mihayloviç'in söylediklerine gelince... Kesinlikle tembellik ve sistemin tam olarak bilinmemesi, insanların istenmemesi gereken şeyleri istemeye başlamasına neden oluyor. Sistem, uyumuyor ve yakın insanlar aracılığıyla çalışıyor. Yani şunu söylemek istiyorum, insanlarla bu tür ilişkiler bozulduğunda yapılması gereken ilk şey, hiçbir şekilde bir insanı suçlamamak, haklı ya da haksız olmanız önemli değil, en azından düşüncelerde onun affını dilemelisiniz. Sonuçta, bilincin yardımıyla düşüncelerimizde onunla ne yapıyoruz? Tartışırız ve bir noktayı kanıtlamaya çalışırız, sözde biz haklıyızdır, oysa birileri haksızdır ya da kızarız... Bu her şeyden önce bir alışkanlık ve deneyim eksikliğidir.

V: Deneyim ve dikkat... Kendinizi anlamak.

A: Kendim üzerinde çalışırken, bir zamanlar kafamın içinde kimseyle konuşmamayı bir kural olarak benimsedim. Yani, bilirsiniz, genellikle bir insanın başına bir durum geldiğinde, belki bir çatışma, belki de başka bir tür, ve biz kafamızın içinde bu kişiyle konuşurken, ona bir şey kanıtlamaya çalışırız. Ya da basitçe, başımıza iyi bir şey geldi ve biz orada kafamızda bir şey modelliyoruz, birine gelip ona nasıl anlatıyoruz. Bu hiçbir koşul altında yapılmamalıdır. Neden? Çünkü kafamızın içinde bilincimizle bir diyaloga gireriz. Bilincimiz bununla çok ilgilenir. Neden? Çünkü bilinçle bu tür diyaloglar genellikle duygusal alanda gerçekleşir. Duygu, kişinin içindeki Hayvani doğanın bir iletkenidir. Ruhsal gelişim için gerekli olan gücümüzü yönlendirir ve bilince veririz. Yani, bu şekilde bilinci besleriz, daha sonra bizi köleleştirecek olanı güçlendiririz...

Ruhsal uygulamaların ilk aşamasında sıkça rastlanan bir durumdur: "Ruhsal uygulama benim için iyi gitmiyor" gibi düşünceler ortaya çıkar. Bu artık bilincin kendisi hakkında

konuşmasıdır. Ama bu gerçekten de böyledir. Bununla birlikte, bilinç bir değiştirme yapar, sanki Benlikten geliyormuş gibi konuşur. Yani, eğer kişi düşünemediğini ve kafasındaki sesin kendisine ait olmadığını unutursa, o zaman tüm bunları kendisininmiş gibi kabul eder ve dikkatinin gücünü bu kelimelere vermeye başlar.

Bunu anlamak için öncelikle, affedersiniz, bilincinizi sıradan bir şekilde incelemeye, yani onu basitçe takip etmeye başlamanız gerekir. Bunun için aslında sadece bir deftere ve kaleme ihtiyacınız var. Bugün itibariyle, insan Benliğinin - düşünemediğini ve duyguları nasıl deneyimleyeceğini bilmediğini anlıyoruz. Benlik yalnızca hisseder, yani Benlik öfkelenemez, kırılmaz veya kıskanamaz. Sadece hisseder. Bu gerçeği göz önünde bulundurarak, bununla çalışmak çok kolaydır. Bir defter, bir kalem alırız ve basitçe kafamızda gözlemlediğimiz düşünceleri yazarız.

Bilincimiz spekülasyon yapmayı çok sever. İşte, diyelim ki basit bir örnek. Bir kişiyle konuşuyorum, bana bir şekilde tuhaf baktı ve içimdeki birine bana gücünmüş gibi geldi. Ve bilinç bana ne diyor, "Şimdi, sana gücendi çünkü..." ve neden ve ne sebeple olduğunu uydurmaya başlıyor. Bir not defteri alıyorum ve şöyle yazıyorum: "İşte, bilinç bana birinin bana şu nedenle gücendiğini söylüyor..." Bu kişinin yanına gidiyorum ve "Affedersiniz, lütfen, işte böyle bir durum var. Lütfen söyleyin, bu böyle mi?" Bana tamamen ters şeyler söylüyor, bunun benimle hiçbir ilgisi olmadığını, bunların sadece onun bazı sorunları olduğunu söylüyor... Ama o anda ben, diyelim ki uyanıklığımı kaybetmişim, bilincimin bu varsayımları yapmasına izin verdim. Ve bugün itibariyle, bu tür pek çok durum birikti.

V: Yine de devam ettiniz ve onu kontrol ettiniz.

A: Evet, kesinlikle kontrol etmelisiniz. Yani, katarsise neden ihtiyaç duyuluyor ve neden iletişim kurmak ve içeride neler

olup bittiğini anlatmak gerekiyor? Çünkü bu şekilde gerçeği öğrenebiliriz. Bilinç kimin ne düşündüğü, kimin ne yaptığıyla ilgili boşlukları doldurmayı sever ve bir nevi bu teorileri sürekli olarak kişiye (Benliğe) sunar. Ve kişi bunu dinlemeye başladığı için hayatında pek çok sorun yaşamaya başlar, çünkü tahminler ve varsayımlar tarafından yönlendirilir.

Katarsis sırasında çok ilginç anlar yaşanıyor. Neden? Bir rahatlama gelir. Yani ilk olan şey, her şeyden önce, kafadaki bu sesin susması ve diyalogun hemen, anında durmasıdır. Durumlar barışçıl bir şekilde çözülür ve yeni bir anlayış gelir. O kişi üzerinde hala bir etkisi olduğuna dair bir anlayış gelir. Aslında çoğu zaman tam olarak bu konuşmalar, kafanın içindeki diyaloglar sadece bana değil, aynı zamanda düşüncelerimde bunu yaptığım kişiye de olur. Neden ? Çünkü insanlar arasında gizli bir suskunluk varsa ya da insanlar Hayvan doğasının onlara söylediklerine göre açılmazlarsa, bu kapalı döngülere ve bilinç tuzaklarına düşerler. Yani, sistem onlara aynı düşünceleri empoze eder, aralarında bölünmeyi amaçlar. Sonuçta sistemin en önemli görevi insanları bölmektir. Ve onları düşünceler aracılığıyla böler, yani düşüncelerimizde bizi birbirimize düşürür. Bundan kaçınmak için, her şeye rağmen, yani durum ne olursa olsun birleşmek gerekir. Ve bu birleşmenin daha basit, içten ve kolay olması için, kişinin kendi içindeki Hayvani doğanın düşüncelerini açığa çıkarması gerekir.

V: Hem makalelerde hem de kitaplarda sistemin gücünün gizlilikte, görünür olmamasında olduğu yazıyor.

A: Evet. Kafamdaki bu diyalogu ya da içimde birilerine bir şeyler söyleme arzusunu fark ettiğimde, bunu durdurdum. Kendime dedim ki, "Dur. Bu kadar, iletişim kurmuyorum." Ya da çok iyi bir yol daha var (bu tabii ki en iyi yollardan biri), eğer bu kişi arkadaşınızsa, o zaman o kişiyi arayın ve "Biliyor musun, şu anda kafamın içinde seninle konuşuyorum ve sana şunu, şunu ve şunu söylüyorum" ya da "Şu anda kafamın içinde

seninle filanca konuda tartışıyorum" deyin.

V: Bu tartışmalar her şeyden önce içeride başlar ve sonra hepsi dışarı çıkar. Ama bu çatışmanın ne kafanızın içinde ne de dışarıda ortaya çıkmasına izin vermediyseniz, işte o zaman her şey barışçıl bir şekilde çözülmüştür, hiçbir çatışma yoktur.

A: Bu arada bu tür örneklerden birini vermek istiyorum, oldukça komik bir örnek. Hareketimiz çok uluslu, içinde farklı milletlerden insanlar var. Ve bir keresinde komik bir olay oldu. Bir tanıdığım var - Kafkasya halklarının bir temsilcisi. Onunla arkadaşız, faaliyetlerimizde iletişim halindeyiz. Ve bir noktada, onun bazı eylemlerine karşı kendimde garip bir tepki fark ettim. Yani, birdenbire beni rahatsız etmeye başlıyor, içimden birileri onun davranışlarından, söylediklerinden hoşlanmıyor... Ve bunun böyle olmaması gerektiğini anlıyorum. Onunla buluşuyorum ve diyorum ki, "Dinle, affedersin ama bir dakikan var mı? Konuşmamız gerekiyor. Görüyorsunuz, benim Hayvan doğam sizin böyle böyle yapmanızdan hoşlanmıyor. Bunun neden olduğunu anlamıyorum, bilmiyorum..."

Bana kocaman gözlerle bakıyor ve şöyle diyor: "Biliyor musun, Hayvan doğası bana üç gündür şunu söylüyor Kafkasya ulusunun temsilcilerini sevmiyorsunuz." Düşünebiliyor musunuz?! Benim böyle bir düşüncem bile yoktu! Yani bu bana kalıplarım açısından, gururlu olmam açısından bir şey söylüyor ve ona başka bir ulusun temsilcisi olduğu için birdenbire ona bir şekilde iyi davranmamaya başladığımı söylüyor.

Bu konu hakkında konuştuktan sonra tabii ki güldük. "Beni affedin lütfen, belki de yanlış bir şey yapıyorum. Ben sizinle ne tartışmak ne de kavga etmek istiyorum. Ben arkadaş olmak istiyorum. Sistemin böyle olduğunu, bizi bölmek istediğini, kavga etmemizi istediğini falan anlıyorum..."

Bu şekilde konuştuk ve sonrasında bazı kırgınlıkların, hatta sadece kırgınlıkların değil, bazı karşılıklı şikayetlerin olduğu

yönünde bir düşünce bile dönmedi. Peki neden? Çünkü o anda fark ettim ki ben gelip af dilediğimde (yani ortada hiçbir sebep yokken) sistem böyle bir şey beklemiyordu. Yani, tam tersine, yine bir gururun, belki de bir tür erkek rekabetinin tezahürü olacağını düşünüyordu. Sistem bununla oynamayı seviyor (mesela erkekler arasında alfa hakimiyeti, kadınlar arasında olduğu gibi, yani böyle şeyler). Ama bu açık diyalog ve sistemin yanında yer almama, yani sistemi desteklememe yönünde samimi bir istek vardı. Sistem artık bu düşünceleri sunmaya bile çalışmadı, en azından şu an için. Yani böyle bir birliktelik oluştu...

08:34:48 – 09:20:40

V: Mekanizma çalışmadı, bu yüzden çalışmayan aynı mekanizmayı harekete geçirmenin bir anlamı yok. Bunu fark ettiğimizde - işte bu kadar, sistemin beslemesi yok, kişi ilgi göstermez. Durumu ya mizahla çözmüştür ya da biriyle etkileşime girmiştir, onlar çözmüştür. Hepsi bu kadar. Yani, başaramamıştır... Bang! - işte bu, sistem geri çekilmiştir.

Bilinç devreye girdiği zaman, bir noktada küçük bir değerlendirme yapmaya başlar, "Bu doğru değil, bu yanlış yapıyor. Ve bu da genel olarak aptalca görünüyor..." ya da başka bir şey. Sinsice, otların arasındaki bir yılan gibi nazikçe, üstü kapalı bir şekilde içeri sızar. Ve böylece bu vektörü yavaş yavaş yönlendirir.

Kişi bir çıkmaza girmiştir ve korkmaya başlar: "Ne oldu? Neden hiç neşe yok?" Suçlu arayışı başlar. Ve bu kartopu kişiyi bunaltır. Ama onun içinde bir Benlik vardır, onun içinde bir ruh vardır, onun içinde hisler vardır ve bunlar hiçbir yerde kaybolmamıştır. Kendisine net bir direktif vermelidir, "Tamam, dur. Bu kadar. Benim hislerim var. Onlar hiçbir yerde kaybolmadı. Ben Ruhsal Dünya'ya doğru gidiyorum. Orada her

zaman neşe vardır." Yani, kişi kendine net bir direktif vermelidir, "İşte bu kadar. Kafamın içindeki sesi dinlemiyorum. Kimseyi yargılamıyorum, tek bir vektörüm olması dışında hiçbir yeri hedeflemiyorum - ruhsal olana doğru vektör." İşte budur ve bilinç geri çekilir, tutunduğu yeri gevşetir. İnsan bedeni yaşadığı sürece, biz burada olduğumuz sürece, her şeyi değiştirebiliriz.

İnsanın gerçekten de ruhsal yolda ilerlediğinin göstergelerinden biri huzur hali, içsel özgürlük halidir. Burada öncelikle tüm insanlarla ilişkileriniz yeniden kurulur, çünkü artık hükmetmeye ihtiyacınız yoktur. Bilincin ne olduğunu anlarsınız, insanları manipüle etmeyi bırakırsınız. Doğal olarak, örneğin belirli bir manipülasyonun size de yöneltildiğini anlıyorsunuz, ama ben bununla ilgilenmiyorum. Ben sadece bu keskin köşeyi dönüyorum ve çatışma bir şekilde düzeltildi. Bu kadar. Her şey bir şekilde dostane bir şekilde çözülüyor.

A: Bu konuda benim de çok ilginç bir örneğim var. Bir keresinde bir sınıfta, grup katılımcılarıyla manipülasyon modeli üzerinde çalışmak üzere anlaşmıştık. Hiç kimsenin bir başkasına, sadece ailesinden birine değil, herhangi bir kişiye, istemediği sürece herhangi bir tavsiyede bulunmayacağı ve bir kişinin kendi başına yapabileceği her şeyi, bir başkasından yardım istemeden kendisinin yapacağı konusunda anlaştık. İlişkiler önemli ölçüde değişti...

T: Peki, kişisel deneyimlerinize dayanarak, sizce insanlar arasında birleşmeyi sağlayan şey nedir?

V: Bence insanlar arasında birleşmeyi sağlayan şey, her şeyden önce insanların bir araya gelmesi ve bazı ortak çıkarlara sahip olmalarıdır. Öğrenmeye ilgi duymak, birlikte bir şeyler yapmaya ilgi duymak, birilerine yardım etmek için diğer insanların yararına bazı iyi işler yapmak. Bu barış hali geldiğinde, birbirleriyle rahatça iletişim kurabilme hali, bu aynı zamanda bir birlik duygusu da verir. İnsanlar sadece bilinçlerini

dinlememelidir.

A: Bakın, durum fraktal. Bilinç bizi nasıl düşüncelerde bölmeye çalışıyorsa, aynı şekilde bizi zaten kafada değil, iletişimde, gruplar halinde bölmeye çalışıyor. Ne şekilde? Tam da bu şemayla: böl ve yönet. Yani, çoğu zaman, "oraya git, oraya gitme, bu insanlarla iletişim kur, bu insanlarla iletişim kurma" gibi fikirleri destekleyen insanlar - bölünmeyi amaçlayan bu programları yükleyen bilinçlerini sıradan bir şekilde dinlerler. Biri bir şeyden hoşlanmasa ya da bir şey birine uymasa bile... Ama kime uymuyor? Bir şey her zaman bilince uymaz. Yani, insanlar basitçe gelip bazı kritik noktaları tartışmak ve aslında bilinçten gelen düşünceleri açığa çıkarmak yerine, genellikle onu dinler ve bu fikirleri kitlelere taşır.

Diyelim ki bu ruhsal olarak evrimleşen bir insana zarar vermez. Neden? Çünkü bunun sistemin işi olduğunu anlayacaktır. Basitçe, sistem nasıl onun içinde işliyorsa, onu diğer insanlardan ayırmaya çalışıyorsa, aynı şekilde sistem gruplar halinde işliyor, aynı yönde ilerleyen insan gruplarını bölmeye çalışıyor. Tam olarak aynı şekilde, bugün itibariyle sistem, sizin de bildiğiniz gibi, hem tüm dinleri hem de diğer her şeyi bölmüştür. Yani, tek bir bilgi tanesi ekildiğinde ve şimdi, deyim yerindeyse, tüm bunlar tek olmasına rağmen, sözde "çeşitli yönlerde" filizler vermiştir.

Tam olarak aynı şekilde bölünüyorlar... Sonuçta, güç ve yine gizli güç arzusu, insanların bölünmeyi amaçlayan bu fikirleri desteklemesine yol açıyor. Dolayısıyla burada şaşırtıcı bir şey yok, bu doğal bir süreç, bunlar sistemin doğal yasaları. Tek mesele, ruhsal olarak evrimleşen insanlar için bunun kabul edilemez olmasıdır. Yani, ruhsal olarak tekâmül eden bir insan, tam tersine, birlik için, birleşme için, sevgi için, kardeşlik için çabalamalıdır. Sonuçta bölünecek hiçbir şeyimiz yok.

İnsanları birleştiren nedir diye sordunuz? Benim görüşüme göre, diyelim ki kişisel deneyimime dayanarak... İnsanlar çok

önemli bir noktada birleşirler - bu hayatta kalma arzusudur. Sadece maddi anlamda değil, manevi anlamda da hayatta kalmak. Görüyorsunuz, insanlığın sahip olduğu en güçlü düşmanla karşılaştık - bu Hayvan zihni sistemidir. Ve ancak birlik olursak bu sistemin üstesinden gelebiliriz.

Bu yasa, diyelim ki iktidar sahipleri tarafından da sıklıkla kullanılıyor ve insanları birbirine düşürüyor. Neden? Çünkü onlar bir dış düşman fikrini alırlar, belirli bir nüfusu bir dış düşman olduğu konusunda yönlendirir ve bu insanları birleştirir. İnsanlar bir saldırıya ya da tehlikeye karşı birleştiğinde bu iyi bir özelliktir. Ancak mesele şu ki saldırgan farklıdır, tehlike farklıdır. Yani tehlike, gerçekte, ortaya çıktığı gibi...

V: ... her insanın içindedir.

A: Çok doğru, o görünmezdir. Yani, yanlış düşmanı gösterirler. Düşmanın sanki başka bir kişide, onun bireyselliğinde olduğunu gösterirler. Oysa gerçekte düşman içimizdedir, bilinçtir. Ve küresel olarak düşman sistemdir. Eğer insanlar hayatta kalma ve Ruhsal Dünyayı idrak etme arzusunda birleşirlerse, affedersiniz, sonuçta bu ölümsüzlükten ne daha fazlasını ne de daha azını elde etmek anlamına gelir... Sonuçta bunu bir grup içinde yapmak daha kolaydır. Bu şekilde güç on kat artar.

Bu sadece bir süreçtir, bu sistemin bir çalışmasıdır. Diyelim ki burada oturuyoruz, birkaç kişiyiz, her birimiz kendi deneyimini yaşıyor. Diyelim ki paylaştık - birbirimizi deneyimle zenginleştirdik. Her birimiz, diyelim ki, bazı durumlardan geçmekten zaten kaçınıbiliyoruz. Yine, bir grup içinde ruhsal uygulamalar yaparken, kendimizin dolduğunu hissederiz. Tek başınıza pratik yaptığınızda ve bunu bir grup içinde yaptığınızda bir fark vardır. Bu muazzam bir farktır.

Bu nokta, bugün itibariyle çok önemlidir. Eğer insanlar amaçlarının ne olduğunu gerçekten anlarsa, birleşmeleri çok

kolay olacaktır. O zaman, gerçekten de kitaplarda söylendiği gibi, kişi sistemi incelediğinde, yasalarını anladığında, ölümsüzlük olduğunu anladığında, bu dünyanın bir illüzyon olduğunu anladığında, onun için bu dünyadaki yaşam sadece ilginç, büyüleyici bir oyun haline gelir ve zaten söylendiği gibi, özgürken özgürlüğe doğru ilerler. Yani, sürekli olarak gelişmektedir, bu onun için ilginçtir, her şey ona zevk ve neşe getirir. Hiçbir sorunu yoktur, düşmanı yoktur.

T: Bu durumda, AllatRa Bilgisini aldıktan sonra yaşamınız nasıl değişti?

V: Bu tüm yaşamı tamamen değiştiriyor. Nereye ve neden gittiğinizi anladığımızda, bu şekilde yaşamak çok daha ilginç, çok daha rahat. Bu genel olarak kişinin etrafında gerçekleşen süreçlerin özüne dair bir anlayış, diğer insanlara dair bir anlayış. Bir insanı edinilmiş bilgi perspektifinden bile anladığımızda, o kişinin neden böyle davrandığını, şu anda onda neyin tezahür ettiğini zaten anlamış olursunuz. Onu affetmek, anlamak, kendini daha iyi hissedeceği şekilde etkileşimde bulunmak çok daha kolaydır. Yani, çatışmalardan kaçınmak, meydana gelen her şeyi tamamen anlamak. Kişinin içsel durumunu tanımak. "Ruhta yaşamak" diye bir ifade vardır. Bu tam olarak neşe içinde yaşamak, mutluluk içinde yaşamak, diğer insanlarla etkileşim içinde yaşamak anlamına gelir. Bu şekilde yaşamak çok daha ilginçtir. Genel olarak konuşursak, çatışmalar, bir tür kavgalar içinde nasıl yaşayabileceğimi hayal bile edemiyorum. Peki, bu ne tür bir yaşam? Normal insan yaşamına benzemiyor. Normal insan yaşamı - birlikte bir şeyler yaptığımızda, bir şekilde etkileşimde bulunduğumuzda, nihayetinde anladığımızda - Ruhsal Dünya vardır, mutluluğun bu çok derin içsel algısı vardır, gerçek hayat vardır. Bu tam olarak bir insanın edindiği şeydir ve ben de kişisel olarak bunu anladım ve böyle bir yaşamı doğal olarak kabul ettim.

Anlıyorum ki... maddi beden bu yaşamı sona erecek, sadece geçip gidecek ve ben devam edeceğim. Tüm bunlar bana bir

yaşam amacı veriyor. Genellikle yaşamda gözlemlediğimizde, bazı nedenlerden dolayı insanların, özellikle de yaşlı insanların gözleri cansızdır. Bu, bir sonraki adımda ne olacağına dair bilgi eksikliğinden kaynaklanan bir korkudur...

Hayat, biteceğini bildiğin zaman... Hedefi olmayan korkar. Her şeyin bir sonu olduğunu bildiği halde, bu nasıl bir hayattır?! Aynaya bakar, değiştiğinden korkar. Kırışıklıklar belirir, bazı fiziksel yorgunluklar ortaya çıkar. Daha önce yaptıklarını artık yapamaz. Genel olarak başına gelenlerden korkmaya başlar.

Ölüm korkusu her şeyin önüne geçer, hatta bir insan için hala kalan yılların veya ayların bile önüne geçer. Beden yaşamının sona ermekte olduğunu anlar, ama korkar çünkü bundan sonra ne olacağını bilemez. Ama kendinizi keşfettiğinizde ve ALLATRA bilimini öğrendiğinizde, aslında yaşamın sona ermediğini anlarsınız. Hayat, beden varlığı sona erdiğinde yeni başlıyor. Bu Hayat burada keşfedilmelidir.

A: Öğrenmenin sınırı yoktur. Ruhsal uygulamalarla meşgul olduğunuzda ve diyelim ki kendinizi bedenden koparmayı başardığınızda, bedene bağlı olmadığınızda bunun ne olduğunu hissedersiniz.

Ve daha sonra, sanki çok dar, sizi sıkı ve boğan bir elbiseye ve başınızın üzerindeki "bilinç" adı verilen bu görünmez tabakaya geri döndüğünüzde, o zaman geçiş korkusu yaşamazsınız. Çünkü orada tüm bu şeylerin var olmadığını anlarsınız. Yani orada bedenle ilgili bu sonsuz sorunlar, bilinçle ilgili sonsuz yüzleşmeler, vesaire vesaire yok.

V: Orada özgürlük var.

A: Evet. Daha iyiye geçiş gerçekleşiyor. Ama yine de kişinin bunun üzerinde çalışması gerekir. Kişinin kişisel deneyim kazanması gerekir, aksi takdirde kişi için bunlar sadece lafta kalır... Kendimle ilgili olarak hayatımın değiştiğini, değişmekte

olduğunu söyleyeceğim ve anladığım kadarıyla bu bir sınır değil. Çünkü gerçekten de bu şekilde AllatRa Bilgisinden önce, onunla karşılaştığımda sahip olduğum yaşam ve şimdi - bu... Volodya'nın söylediği gibi, her şey hedefin etrafında inşa ediliyor. Hedefe doğru hareket - bu tam da o lokomotifin hareketi gibidir. Hedefe doğru hareket ederken, tüm yaşam koşullarını ve her şeyi bu hedefe doğru çeker. Neden? Çünkü aslında hiçbir şey bir insanın ruhen gelişmesini engelleyemez.

Bana göre AllatRa kitabının benzersizliği, bu kitabın, eğer söylememe izin verirseniz, bitmemesidir. Yani, çok fazla bilgi içeren sonsuz bir kitap. Dahası, beni kişisel olarak çeken şey, çok iyi ve derin bir enerji içermesi, hani derler ya, satır aralarında. Başka bir deyişle, orada satır aralarında ortaya konan şey, iç dünyanın mümkün olan en geniş ölçüde ortaya çıkmasını sağlıyor. Ve bunu daha önce de söylemişim, ruh halinde olmanın ve kendimi böyle, diyelim ki, yüksek bir ruhsal durumda tutmanın yollarından biri AllatRa kitabını okumaktır. Yani, bilinç için bilgiyle zenginleşmenin yanı sıra, yani bazı gerçeklerle, vesaire vesaire, ama aynı zamanda orada görünmez bir şekilde gömülü olan o dalgaya da oldukça iyi uyumlanırsınız. Aslına bakılırsa, bu dalga hem İgor Mihayloviç Danilov'un katıldığı programlarda hem de Anastasia Novykh'in kitaplarında da mevcuttur.

Ama en önemlisi, AllatRa benim için Yaşamın anahtarıdır, yani bir insanın yardımıyla sıradan bir ölümlü yaratıktan ölümsüz bir yaratığa dönüşebileceği bir anahtardır. Kesinlikle tüm anahtarlar orada. Ve size şunu söyleyebilirim ki, bugün itibariyle bu kitabı kaç kez okuduğumun sayısını çoktan unuttum. Muhtemelen yirmi defadan fazla okudum ve okumaya devam ediyorum - ve her seferinde yeni bir şey buluyorum. Sonuçta İgor Mihayloviç'in bir programda söylediği gibi, "hangi gözlerle baktığınıza ve hangi kulaklarla dinlediğinize bağlı". Gerçekten, bugün itibariyle, bu kitapta her harfin önemli olduğunu anladım. Yani, kelimenin tam anlamıyla, küçük bir vurgu, bir yerde bir üç nokta, sınırsız bir derinlik açıyor, bunun arkasında yatan

şeyin sessiz bir anlayışı. Bu kesinlikle şaşırtıcı. Ve size şunu söyleyeyim, bugün ben bu olmadan yaşayamam. Yani nasıl bedeni besliyorsak, ruhu besleyen şey de tam olarak budur. Ve tüm bunlara rağmen, bugün zaten anladığımız gibi, ruhu beslemek bedeni beslemekten çok daha önemlidir.

V: En değerli olan şey kişisel deneyimdir. Bir Benliğin gelişimi ancak Benlik bunun içinde aktif olarak yer aldığında, bu olduğunda gerçekleşir... Ve Benlik sadece duygular yoluyla deneyim kazandığında büyür ve gelişir, yani kişi ruhsal olarak doğar.

A: Eklemek isterim, kendimden bahsedeceğim... Hala kendimle ilgili çok işim var ve gurur henüz ölmedi. Ama diyelim ki şimdiden çok çok ilginç bir hal aldı. Diyelim ki, daha önce bazı yanlış anlamalar, bazı tereddütler varsa, şimdi zaten cilalama süreci, deneyim birikimi devam ediyor. Başka bir deyişle, bu zaten gerçekten ilginç. Bir anlayış geliyor... yine, sizinle Allat hakkında konuşmuştuk. Belli bir noktada bu benim için de çok derin bir anlayış haline geldi.

Maalesef bizim toplumumuz öyle bir toplum ki maddi değerleri takdir etmeye alışmış ama manevi değerleri takdir etmeye alışmamış. Bazı sanat eserleri, ikonlar, tapınaklar ve bazı ritüel binalar anlamında değil, maneviyat anlamında, gerçekten de Benliğe özgürleşme sağlayan bu güçler anlamında. Sonuçta, aslında hepimiz dikkatimizi doğru bir şekilde kontrol etmeyi öğrenmek ve Allat'ın güçlerini gerektiği yerde, yani ruhsal kurtuluşumuza doğru yönlendirmek için buradayız. Oysa sistem - bu gücü dışsal olan her şeye harcamamız için tam olarak her şeyi yapar. Ve kişi bu sınırdan durur, yani öğrenir. Yine, his durumlarıyla ilgili bir deneyimi vardır. Ruhta olduğu zaman ve ruhta olmadığı zaman - bunlar iki farklı durumdur. Ruhta olduğunuz zaman, bilinç sessizdir ve bu dünyada Sevgi dışında hiçbir şeyin var olmadığını hisseder ve anlarsınız. Ama bilinç sizde baskın olduğunda, ne yazık ki, affedersiniz, yalnızca pislik görürsünüz. Bu tür zıtlıklar neyin ne olduğunu ve bununla

nasıl çalışılması gerektiğini, bunun neden olduğunu, hangi aşamalarda olduğunu anlamanızı sağlar... Ve böylece, bu şekilde, bir şekilde... yavaş yavaş devam ediyor.

T: Teşekkür ederim. Biz de kendi kadın grubumuzun oluşum ve gelişim deneyimini paylaşmak istiyoruz.

Zh: Evet, elbette, kısaca anlatmak gerekirse... Tamamen kadınlardan oluşan bir grubumuz var. Başlangıçta, grup oluşurken, açıkçası çeşitli durumlar yaşandı. Herkes kesinlikle açık bir kalple geldi, ama her kişi kendi arzusuyla. Farklı insanların bilinçlerinin ruhsal olanı birlikte keşfetme arzusunu farklı şekillerde yorumladığı ortaya çıktı, çünkü bazıları bazı doğaüstü yetenekler öğrenmek istiyordu, diğerleri büyü istiyordu, bazıları için kendi hedeflerine ulaşmak ve arzularını üç boyutlulukta uygulamak daha önemliydi. Bazıları da gururlarından vazgeçemiyordu.

Yine de, birçoğu iyi bir potansiyele sahip olduğu için bu kızlarla yollarımızı ayırmak zorunda kalmamız üzücü oldu. Ama grup içinde uyum olmalı. Teori teoridir. Ama herkes pratikte aynı şey için çabalarsa - kendi üzerinde ruhsal çalışma için, Ruhsal Dünya tarafından kendi içinde yaşam için, o zaman grup da tek bir varlık gibi olur. Ve en önemlisi, her bir kişinin elde ettiği sonuçlar bir bütün olarak grubun ilerleme potansiyelinin güçlenmesi anlamına gelir. Ama biz yine de ayrıldığımız kızlar için her şeyin yoluna gireceğini, istediklerini kendi başlarına elde edeceklerini ve sonunda bilinçlerinin yanılmalılarını aşabileceklerini umuyoruz.

Ve böylece, dürüstlüğün, açıklığın ve elbette pratikte ruhsal yolu keşfetmeye yönelik gerçek arzunun hakim olduğu, benzer düşünen insanlardan oluşan bir grup oluştuğunda, grubun gelişim süreci çok hızlı ilerledi. Uygulamalar tamamen farklı bir şekilde devam etmeye başladı. Kolektif bir deneyim ortaya çıktı ve tam olarak kişisel pratik ruhsal gelişimle ilişkili olan tamamen farklı sorular ortaya çıkmaya başladı. Ve bu spesifik

sorulara İgor Mihayloviç zaten spesifik cevaplar vermişti. Ve o zaman öğrendiklerimizin çoğu bugünkü programda dile getirildi. Ve bu insanlar için çok önemli, sonuçta büyük bir manevi yardım.

T: Evet, zaten bu aşamada olduğunuz için hataları anlıyorsunuz, daha önce bazı aşamalarda takılıp kalmanızın nedenlerini anlıyorsunuz. Kesinlikle ana neden, daha önce bunu gerçekte yaşamamış olmanız, kendiniz üzerinde ciddi bir şekilde çalışmamış olmanız, söylenen her şeyi, İgor Mihayloviç'in katıldığı programlarda okunan, duyulan her şeyi pratikte uygulamamış olmanızdır. O zamanlar İgor Mihayloviç'e sormak isteyebileceğiniz soruların, bilinçten gelen soruların ne kadar aptalca olduğunu bile anlıyorsunuz. Ama o zamanlar bu sorular size önemli ve anlamlı geliyordu, daha doğrusu size değil, bilincinize. Ve siz henüz içinizdeki Ruhu tanımıyordunuz. Ama şimdi anlıyorsunuz ki, bilinçten gelen sorulara kesinlikle hiç kimse ruhsal yanıtlar vermeyecektir. Pratikte kendimiz için doğruladığımız gibi: soru hangisiyse cevap da odur, soru kimden geliyorsa İgor Mihayloviç ona yanıt verir.

IM: Çok doğru.

Zh: Evet, şimdi sadece kendiniz üzerinde çalışıyorsunuz, sadece en derin hislerinizle hareket ediyorsunuz. Daha önce olduğu gibi zihinden, bilinçten gelen sorularınız yok. Siz sadece Allah ile sürekli bir diyalog içinde olduğunuz ve bunun gerçekten de her gün gerçekleştiği gerçeğinden kaynaklanan birliği arıyorsunuz. Diyelim ki özel olarak belirlenmiş bir zaman ya da diyelim ki bir şekilde parçalar halinde - "kendim üzerinde çalışmak", "kendim üzerinde çalışmamak" ya da "şimdi bunu yapıyorum, sonra bunu yapmayacağım" gibi bir şey aramazsınız. Hayır. Bu bir kez verilen bir karardır, yalnızca olgun bir karardır, derin, içsel bir karardır. Bu kararda sadece kendinize sadık kalırsınız, Allah'a sadık kalırsınız. Yani, kendinize ihanet etmezsiniz, Allah'a hizmet edersiniz, Ruhsal

Dünyaya hizmet edersiniz, burada ve şimdi.

T: Kesinlikle doğru. Ve bugün hizmet edip yarın hizmet etmemek diye bir şey yoktur. Peki, bu ne anlama geliyor? Bu bir seçim değil.

Zh: Evet. Şimdi, şimdiki zamana kıyasla geçmişin nedenlerini ve hatalarını gerçekten anlıyorsunuz. Örneğin, birçoğumuz daha önce Volodya'nın derslerine, Andrei'nin derslerine ve diğer insanların derslerine katıldık. Ama her seferinde bir dalgalanma oldu, bazı teorik anlayışlar, bazı ilk pratik girişimler oldu. Ama daha sonra, zamanın işaretlendiği bir noktaya gelindi. Bu zaman işaretleme durumu bazen yıllarca sürdü. Yani, istekli görünüyordunuz, bu gruplara, liderlere bir can simidi gibi tutunuyordunuz, ama ilerleme olmadığını, bir durgunluk yaşandığını hissediyordunuz.

T: Evet. Bir gruptan diğerine geçtiniz, bu çıkmaz sokaktan bir çıkış yolu bulmaya çalıştınız, bir şeyler umdunuz, ama dışarıdan birinin size yardım edeceğini umdunuz.

Zh: Ama bunun aslında neden olduğunu ancak şimdi anlıyorsunuz. Ve bu durum, aslında, dünyada çeşitli organizasyonlarda, gruplarda, insanların kolektif olarak ruhsal yolu takip etmeyi arzuladıkları, bilincin bir engel olarak, İgor Mihayloviç'in söylediği gibi, yolda durduğu yerlerde fraktal olarak kendini tekrarlamaktadır. Bu nedenle, bu konuyu daha uzun uzadıya incelemenin gerekli olduğunu düşünüyoruz, özel örnekler üzerinde, iyi dostlarımızın, benzer düşünen insanların, örneğin Volodya ve Andrei'nin örnekleri üzerinde olsun. Açık olan, şimdi hissedilen, hangi aşamada durma noktasına geldikleri ve sonuç olarak bu, onları takip edenler için bir durma noktası haline geldi, böylece bu deneyim onlar ve diğer birçok insan için yararlı olmaktan başka bir şey olmayacaktı.

Volodya pek çok teorik şey anlatıyor. Ve yola yeni başlayanlar için bu önemlidir, ilginçtir. Yeni başlayanların tüm o sayısız

sorularını, bilinçten gelen soruları yanıtlamak için gerçekten de büyük bir sabıra sahip olmak gerekir, "Ben kimim? Neden aracılıkta ilerleme kaydedemiyorum? Ve burada, böyle bir günlük durumum var veya sevdiğilerimle ilişkilerimde ne yapmalıyım?" veya "Beni anlamıyorlar" veya "Ve nasıl mutlu olabilirim?" ve daha pek çok soru. Bu nedenle Volodya'nın cesaretinin hakkını vermeliyiz. Herkesi dinliyor, insanların bilincinden gelen soruları sabırla yanıtlıyor. Ve başlangıç olarak, bir ön aşama olarak - bu iyidir. Ama daha sonra, neden bir yıl, iki yıl geçtiğini ve hala bulunduğunuz yerde olduğunuzu anlamıyorsunuz. İlk atılımın gerçekleştiğini hissediyorsunuz ama daha fazla büyüme yok. Daha önce duyduğunuz aynı örnekleri duyuyorsunuz. Daha önce duyduğunuz teoremin aynısını duyuyorsunuz. Ama bir şekilde anlamıyorsunuz Neyi yanlış yapıyorsunuz, sorun ne? Neden hareketsiz duruyorsunuz? Neden ileriye doğru bir hareket yok?

Volodya, grup lideri olarak pek çok teorik şey anlatıyor. Ama gerçekte neye göre yaşıyor? Sonuçta, bunu sorun Volodya'da olduğu için söylemiyoruz, bu sorun pek çok insan için geçerli... Dolayısıyla, tam olarak pratik deneyime gelince, pek çok insan tam olarak bir huzur durumuna, bir rahatlık durumuna, insanlarla ilişkilerin iyileştirilmesine ulaşma arzusunda, yani üç boyutluluktaki bir çatışma durumunu huzur yoluyla barışçıl bir şekilde çözme arzusunda duruyor. Ve bunu diğer insanlara anlatırlar. Sonuçta, bir başkasının sorusunu yanıtlarken, her şeyden önce tam olarak kendi içinizde anladığımız şeyi, sizi neyin ilgilendirdiğini, bunu kendi içinizde nasıl çözmek istediğinizi ilan edersiniz. Yani bu insanlar bir yaşam yanılısamıyla yetinirler. Bu nedenle verdikleri örneklerin çoğu masa başı sohbetlerinden farksızdır. Bu, sanki akrabalar bir masada toplanmış ve her bir kişi üç boyutluluktaki yaşamından eğitici bir şeyler hatırlıyormuş gibidir: daha önce kimdiniz, çatışmaları nasıl çözüydünüz ve üç boyutlulukta hangi başarıları sergilediniz. Oysa ruhsallıkta, ki bu güçlü bir şekilde hissedilir, yalnızca böyle olmak için bir arzu, bilinçten gelen teorik bir niyet ve kendinize ruhsal yolu izlediğinizi,

evrimleştiğinizi telkin etmek vardır.

Ama aslında bu, otojenik eğitim ile meditasyon arasında gidip gelen bir aşamadır. Bu bilinçle yaşamdır, bu içteki şüphe ve korkudur. Bu yüzden meditasyonda en azından huzur ve dengeye ulaşma arzusu vardır. Bu tıpkı otojenik eğitimde olduğu gibi sürekli bir telkindir, Volodya'nın bugün söylediği gibi, "Kişi kendine net bir direktif vermelidir. Dur. Bu kadar. Hislerim var. Hiçbir yerde kaybolmadılar. Ben Ruhsal Dünya'ya doğru gidiyorum. Kimseyi yargılamıyorum, tek bir vektörüm olması dışında hiçbir yeri hedeflemiyorum - ruhsal olana doğru vektör." Sonuçta bu sadece otomatik telkindir. Ve kişinin kendi bilincini dizginlemesinin ilk aşaması olan otojenik eğitim aşamasına gelince - bu iyidir. Ancak ne yazık ki pek çok kişi bu aşamada durur. Ve bilinç filmi daha da yuvarlamaya devam eder, bu yüzden insanlar genellikle ruhsal olan üzerinde çalıştıklarını düşünürler. Ama aslında bunlar sadece bilinçlerinin onlara dayattığı içsel korkulardan kurtulma çabalarıdır. Bu yüzden bir sonraki adımı atmaktan korkarlar, çünkü kişinin içindeki ruhsal olan her şeye karşı çıkan bilinçleri harekete geçmektedir.

Bunlar sadece ruhsal gerçeklikle yaşam için, ruhsal neşeyle yaşam için umutlardır, ama Hayatın kendisi değildir. Bu, kurtulmanızın sorumluluğunu, sizin için bir rol modeli olarak hizmet eden birinin üzerine atmaktır. İgor Mihayloviç'in bir keresinde bize söylediği gibi, "Ama kurtuluş herkesin kişisel meselesidir".

Bu nedenle bu insanlar teoride Allah ile diyalog halinde yaşamdan, hisler vasıtasıyla algılayarak yaşamdan, Ruh'la yaşamdan ve "bunun normal, doğal" olduğundan, "bu duruma geri dönmek" gerektiğinden, "bunu bırakmamak" gerektiğinden de bahsederler. Ama pratikte bu anlayış hala bilinçten kaynaklanır, bu anlayış hala üç boyutlulukta yaşar.

Bu, değişmiş bilinç hali yoluyla kişinin sadece İgor

Mihayloviç'in bahsettiği huzura ulaşmaya çalıştığı bir aşamadır, "ne burada ne de oradasınızdır". Ama kişinin daha ileri gitmesini engelleyen nedir? Korku. Bilinçten gelen üç boyutlulukta bir şeyleri kaybetme korkusu, ölüm korkusu, bilinçten gelen insanların kendileri tarafından uydurulmuş bazı imajları kaybetme korkusu, diğer insanların önünde, sevdiklerinin önünde bir şekilde doğru görünmeme korkusu, bilinçlerinin görüşlerinden korkma. Yani, içsel olan söz konusu olduğunda dışsal olandan korkuluyor. Ama burada neye daha çok ihtiyacımız olduğuna kendiniz karar verirsiniz: üç boyutluluk imgeleriyle dışsal uyumluluk, sistemin maskeleriyle oyunlar ya da **gerçekte, bu içsel özgürlükle Hayat - korkulardan ve yanılsamalardan özgürlük, pratikte Hayat, Ruh ile Hayat.**

Andrei'nin ise başka bir durumu var ve bu durum pek çok insan için ortak. Burada kişinin kendi üzerinde çalışmasının pratik deneyimini hissedebiliriz, bu nedenle hem duymak hem de kendi pratiği için akılda tutmak için ilginç olan birçok mantıklı pratik örnek vardır. Peki Andrei'nin açıklamalarında sıklıkla karşımıza çıkan nedir? Sürekli bir mücadeleden, Hayvan doğasına karşı çıkmaktan, "Allat güçleriyle yenilenmekten", "Allat güçleri için mücadeleden", bu güçlerin Benliğin ruhsal gelişimi için gerekli olduğundan, kişinin bu güçlerin içine girdiğini hissedebildiğinden bahsediliyor. Tüm bunlar doğrudur, Allat güçlerinin değerine dair bir anlayış vardır. Ama bu sadece belli bir aşamadır, kişinin görünmez dünyayla, tüm bu... bilinçten gelen büyüyle temasa geçtiği aşamadır. Ve bu aşamada, Igor Mihayloviç'in dediği gibi, "Allat güçlerini avlamak" söz konusudur. Bu, meditasyon ile ruhsal uygulama arasında gezinme aşamasıdır. Bu, insanın kendi Hayvan doğasıyla olan bu mücadelede sıkışıp kaldığı aşamalardan sadece biridir. Ve pek çok kişi bununla karşılaşır.

Bu sadece bilincin hilelerinden biridir: güçlerin biriktirilmesi ve sürekli mücadele. Ama insan kavga ettiğinde, içinde gerçek Sevgi yoktur. Kendi ruhsal Sevgisini çoğaltmak yerine, tüm dikkatini bu kavgaya verir. Buna rağmen,

aşlında her şey basittir. Allah'ın Sevgisini çoğaltarak yaşadığınızda, o zaman uyanıklık vardır ve yorucu bir kavga yoktur. İçsel Kaynağa - içinizdeki Kaynağa, gerçek, sınırsız olana - dalarken bu ilahi Sevgiyi kendi içinizde çoğaltıyorsunuz. İçinizde sahip olduğunuzu dışınızda aramıyorsunuz.

Ama aynı zamanda harika olan şey, Andrei'nin dürüstçe, olduğu gibi, başına gelenleri, ne tür zorluklarla karşılaştığını anlatması. Başkalarının fikirlerinden korkmuyor, herkesin önünde bilinç maskesini, sistemin maskesini kendi üzerinden yırtıyor. Elbette hala bilinçle yaşıyor ama içsel süreçlerle de yaşamak için çabalıyor. Bu neden değerlidir? Çünkü, örneğin, şimdi bir din adamının, hangi dini organizasyondan olduğu fark etmez, insanların önüne çıkıp cemaatine dürüstçe şöyle dediğini hayal edin: "Üzgünüm ama bilmiyorum, şüphe içindeyim. Allah var mı yok mu bilmiyorum. Ama O'nun var olduğunu gerçekten umuyorum, buna gerçekten inanıyorum. Ama Ruh'la, Hakikatle, özgürlükle, Allah'ın Sevgisiyle nasıl yaşayacağımı henüz bilmiyorum. İblislerim bunu anlamamı engelliyor. Sadece korkuyorum. Teoriyi öğrendim ama ruhsal pratiğim yok. Ama çabalıyorum, istiyorum... Birlikte deneyelim, dua edelim, babalarımızın ve dedelerimizin cennete girme umuduyla yaptıkları bazı ritüelleri yapalım, belki bizim için de bir şeyler olur..." Sizce bilinç böyle bir din adamı hakkında sürüye ne söyler? İşte bu yüzden din adamları "ruhsal her şeyi bilme" maskesi takarlar.

Ve bu sorun çok büyük bir ölçekte. Çünkü gerçekten Allah için çabalayan farklı dinlerin din adamları, tam olarak kendi iblisleri ile olan bu yorucu mücadelede sıkışıp kalıyorlar. Bir düşünün: *milyonlarca din adamının arkasında milyarlarca inanan var.* İnsanlar böyle yaşıyor: bazıları imgelerin maskeleri altında şüphe içinde acı çekerken, diğerleri sahte umutlarla oynuyor, sorumluluğu birilerinin üzerine atıyor, bu boş imgelere inanıyor.

İnsanların oldukça isteyerek yakalandıkları başka bir bilinç

hilesi de vardır. Grubumuzun oluşum aşamasında, kızlarımızdan bazıları duyu ötesi algıda takılıp kalmış, yani büyü yoluyla insanlar üzerinde gizli bir güce sahip olma arzusuyla yanıp tutuşan bir kişiyi ziyaret ettiğinde, bizim için netleşen şey buydu, işte kızlardan bazılarını çeken şey de tam olarak buydu. Ama orada, bu sadece teori ve illüzyonlardı, bu sadece olmaktan çok görünme arzusuydu, bunlar sadece bilinçten gelen kişisel korkulardı, ama bundan daha fazlası değildi.

T: Evet. Bu arada, İgor Mihayloviç, belki biraz sonra büyüünün zararları hakkında daha ayrıntılı bilgi verirseniz çok minnettar oluruz. İnsanlar bu konularda pek çok şeyi yanlış anlıyorlar, gerçekte ne yaptıklarını anlamıyorlar.

IM: Elbette...

Zh: Evet, bu önemli bir nokta... Şunu da belirtmek isteriz ki, gruplar arasında gidip geldiğimiz ve arama yaptığımız süre boyunca, çeşitli gruplarda insanların o gün sınıfa kimin liderlik edeceğini kendi kendilerine seçtiklerine birçok kez tanık olduk. Ve bazı insanlar korkularını aşmaktan korkuyorlardı, muhtemelen bir dereceye kadar tembelliklerini aşmaktan korkuyorlardı, sadece kendi üzerlerine sorumluluk almaktan korkuyorlardı. Diğerleri için ise durum tam tersiydi. Ama dikkatimizi çeken şey, uygulamalarda iyi ilerleme kaydetmiş olan kişilerin değil, yeni edindikleri pratik deneyimleri açısından paylaşacak bir şeyleri olanların değil, Volodya ya da bir başkasını tanıyan kişilerin seçilmiş olmasıydı. İgor Mihayloviç'i şahsen tanıyanlara özel bir öncelik tanınıyordu.

T: Evet, ama İgor Mihayloviç'in bir keresinde bize söylediği gibi, "birçok insan zaman zaman yanımda oluyor, ama bu hiçbir şey ifade etmiyor. Kendiniz için otoriteler yaratmayın ve imajlar çizmeyin, çünkü kimse sizin için yolunuzu geçmeyecek."

İM: Kesinlikle doğru.

Zh: Evet. Ve aslında pek çok insan, bilinçlerinden imgeler üzerine umutlar beslerken, bilinç o sırada gizli umutlar ve gururla kendini eğlendirmektedir. Oysa böyle bir zamanda kişi ruhsal olanla yaşamıyor, sadece onunla meşgul oluyor. Bu nedenle, zaman geçer ve bu insanlar hiçbir sonuç alamazlar, çünkü hala bilincin diktesiyle yaşamaktadırlar. Böylece, içlerinde korku ve şüpheler, pratikte Ruhsal Dünyanın yanlış anlaşılması yaşar ve bu güçlü bir şekilde hissedilir. Hatta bizim bildiğimiz bu tür örnekleri ele alalım. İnsanlar İgor Mihayloviç'in söylediklerini zihinlerinden ne kadar tekrarlarlarsa tekrarlasınlar, hatta bazıları bu bilgiyi kendi deneyimleri olarak iddia ederlerse etsinler, yine de Ruh'tan değil, bilinçten yayın yaptıkları, pratikte kendilerinin yaşamadıkları şeyleri anlattıkları hissedilir. Şu anda, onları dinleyen insanlar, eğer bilinç onlarda da baskınsa, o zaman bu insanların özünde olmadıkları kişilerin imajlarını yaratırlar. Ama bu durum insanlar gerçeği hissetmeyi öğrenene kadar devam edecektir.

İnsan Ruh'tan yayın yaptığında ve önemli bilgileri bile sadece bilincinden aktardığında büyük bir fark vardır. Bilinçten gelen sözcükler duyulduğunda, kişi önemli şeyler söylüyor gibi görünür, dinlersiniz, yararlı tavsiyeler veriyor gibi görünür, ama bunun bir tür yüzeysel, bir tür teorik olduğunu anlarsınız. Yani, içerik ilginçtir, konuşmacının sözleri kulağa doğru gelir ama boş ve sıradandırlar, arkalarında hiçbir güç yoktur. Ruh'tan yayın yapıldığında ise, insanlar bunu hemen hissederler, bu farkı hissederler, bu sözlerde güç olduğunu hissederler. Bu neden oluyor?

Burada, İgor Mihayloviç'in söylediği gibi, bilinç Ruh'tan gelen güçle donatılmaya başladığında, o zaman söz ağırlık kazanır. Ve o zaman tamamen farklı bir soru ortaya çıkar: bu sözün dinleyen kişide ne hakimdir? Sonuçta, eğer bilincin kölesiyse, eğer onda Hayvan doğası baskınsa, o zaman elbette Hayvan

doğasından, bilinçten gelen tüm bu olumsuzluk onun içinde yükselir ve aynı zamanda sözün aynı gücüne sahip olmak için bu susuzluk ortaya çıkar. Yani, Allat'ın güçleri için bir av başlar. Bunun üzerine bilinç sorular içinde çırpınmaya başlar, "Peki, burada büyüçülük nerede? Peki, büyü burada nerede?" Sonuçta bilinç başka hiçbir şeyden anlamaz. Ama tüm bu çırpınımlar üç boyutluluk sınırları içinde gerçekleşir. Yani, "Belki bu bir tınıdır, belki bu bir tempodur, belki bazı frekanslar ve belki de başka bir etki?" diye araştırır.

Ama bir dinleyici olarak insanda Ruhsal doğa hakim olduğunda, o zaman Ruh, Ruh ile iletişim kurar. Ruhsal Dünya ile bağlantıda olmayı gerçekten arzulayanlara, Ruh'ta Yaşamayı arzulayanlara görünmez bir ruhsal yardım sağlar. Ve bunun nasıl gerçekleşeceği umurlarında değildir, çünkü şu anda sürecin kendisine, gözün görmediği ve kulağın duymadığı şeye dalmışlardır. Ruhsal Sevgiye, "Allah'ın Kendisini sevenler için hazırladıklarına" dalmışlardır.

T: Evet ve üç boyutlulukta imgeler oluşturulmamalıdır. Çünkü imgeler ya insanın gururunu harekete geçirir ve bilincin tüm bu olumsuzluğunu, kıskançlığı, nefreti, öfkeyi, değerlendirmeyi, kıyaslamayı harekete geçirir. Ya da insanlar bu üç boyutlu imgeyi tanrılaştırır ve bilinç sahte umutlar yaratır, ondan yanılısamalara dayalı sahte bir destek, imgeye dayalı bir destek inşa eder. Ona kişinin ya da bir başkasının asla sahip olmadığı nitelikler yükler. Bu da bilincin kişiye aştığı türden düşüncelerdir: "Eğer bu kişi bana karşı iyiliksever ise, o zaman beni kurtaracaktır ve onun yanındaki maneviyatım diğerlerinden daha yüksek olacaktır." Yani, sahte umut ve gurur vardır ama daha fazlası yoktur.

Dolayısıyla, eğer kişi bilincin kölesi ise, o zaman bilinç sadece onun için hayali bir imge filmi çeviriyordur ve bu imgeler de kendi icadıdır. Kişi bu imgelerle yaşar. Bilinç diğer insanların imgelerini yaratır ve onlara sahip olmadıkları nitelikler yükler.

Bilinç imgeler yaratır, kişinin onlara tapınmasını sağlar, insanlara değil tam olarak imgelere tapınır, kişiyi bu varoluş bataklığına çeker, buradan kaçması çok zor olur, o zaman bile ancak şanslıysa kaçabilir. Bir hiyerarşiye, bir insanın diğerine göre yüceltilmesine ihtiyaç duyan şey bilinçtir. Ve kişiye ruhsal gelişiminin sorumluluğunu bir başkasına devretmesini dikte eden de tam olarak bilinçtir.

Diyelim ki, pratikte çok iyi bir örnek İgor Mihayloviç'in kendisi tarafından gösterildi, kişinin bilinç tarafından yaratılan imajları nasıl yok etmesi gerektiğine dair bir örnek, "Birlik" programında "Ben sıradan bir adamım, sıradan bir masörüm. Ne halesi? Burada ellerimdeki nasırlardan başka bir şey yok."

Ve biliyorsunuz, bu o zaman benim bilincimi de şaşırtmıştı. Ama şimdi bunun, insan bilinci imajlar inşa etmesin, insanlarda kırık koltuk değnekleri, sahte umutlar yaratmasın diye söylendiğini anlıyorum. İnsanlar ruhsal olarak kendileri evrimleşmeli, bilinçlerini umutlar beslemek yerine, yanıltıcı ve sonlu üç boyutlulukta bazı geçici destekler aramak yerine, Sonsuz, Sınırsız Dünyada gerçek Sevginin en derin hislerini kendi içlerinde geliştirirler.

Zh: Evet. İgor Mihayloviç bir keresinde önemli bir anlayış ortaya koymuştu: "Bir insana bilinçle, görüntüyle, kıyafetlerle, kelimelerle bakmayın. Hissetmeyi öğrenin. Ruhsal Dünya yalan söylemez. Kimin konuştuğu, neyi ne kadar güzel söylediği önemli değil, siz onun gerçekte nasıl olduğunu hissedin. Hayatınıza sorumlu bir şekilde yaklaşın."

IM: Çok doğru.

VIDEO #11

İnsanın geçitte kalması, o kişinin üç boyutlu dünyadaki yaşamıyla ilişkilidir. Kişi bu dünyada ikamet ederken, maddi

dünyada kaldığı sürenin geçici bir olgu olduğunu unutmamalıdır. En önemli şey, kendinizi neyle zenginleştirdiğiniz, ruhsal yolda yalnızca yön işaretlerinin referans noktası olarak hizmet ettiği üç boyutlu kapalı alanda bulunurken ruhsal açıdan nasıl büyüdüğünüzdür. Seçim kişiye aittir.

Kişinin rotası boyunca çeşitli geçit noktalarında bulunan işaretler.

"Burada ve şimdi". "İnsanlar neyi görmüyor?" "ALLATRA işareti". "Madde ikincildir". "Sadece Sevgi". "İLKSEL ALLATRA FİZİĞİ" raporundaki yeni bilgiler. "Gerçek herkes için birdir". "Sen kimsin?!" "Unutmayın. Sistem bir yalancıdır. Üç boyutluluk bir illüzyondur". "Ruhsal Dünya'nın gerçeğiyle yaşa". "AllatRa. İyi, İyi'yi doğurur!" "AllatRa' kitabı". "Ruhsal Sevgi Sonsuz hayatın temelidir". "Sevgi içinizde yaşar". "Bilinç ve Benlik" programından sahneler. Kaçınılmaz olarak ölü olandan ebediyen Diri olana" programından sahneler. Igor Mihayloviç, "Benlik idrak etmesi gereken şeyi idrak ettiğinde, bu yanılsamalardan özgürleşir..." diyor. "Sistemin sınırlarının ötesine çıkın." "Gerçek özgürlük içinizedir." "Ruh ile yaşayın. Bu çok kolay." Allatrushka şarkısının klibinden sahneler "İyi burada ve şimdi, bak...". "Dünyayı bir araya getirmek". "Gerçek mutluluk Sevmek, Minnettar Olmak, Ruhla Yaşamaktır. İYİLİK." "Sistemin içindeyken sistemi incelemek imkansızdır." "Kendinizi çözün ve gerçekte kim olduğunuzu anlarsınız. Anastasia Novykh". "Sadece sisteme hizmet etmeyin. Yaşayın." "Ruhsal dünya gerçektir." "Üç boyutlu dünya bir illüzyondur." "Beklemeyin. İlerleyin."

"En azından kendinize karşı dürüst olun." "Sevgide korku yoktur." "Bilincinizin nasıl işlediğini inceleyin." "Sistemin kölesi olmayın." "Önemli! Bilinç sistemin bir parçasıdır." "Özgürlük emekle kazanılır." "İçindeki en derin hislerle yaşa." "Düşünce, maddi dünyanın bir parçasıdır." "Şüpheleri geride bırakın."

"Sevgili dostlar! Toplu taşıma araçlarını kullanıyorsunuz. Birbirimize karşı insancıl ve nazik bir tutum sergileyelim. İyilik iyiliği doğurur!" "Zihninizdeki kötü sözleri nazik sözlerle değiştirin, kıskançlık yerine - başka bir insanın başarısı için içtenlikle mutlu olun. Boş ve kötü dedikodular yerine, basitçe, sessizce ve özveriyle diğer insanlara İYİLİK YAPIN. Anastasia Novykh."

İgor Mihaylovich Danilov, "Hayat" programından bir alıntıda şöyle diyor: "Bu dünyayı bu araçlarla (kelimeler ve benzerleri) tarif etmek inanılmaz derecede zordur. İnsanın hissetmesine izin vermek çok daha kolaydır. Ama bu yalnızca kişi istediğinde mümkündür."

"Her zaman bir çıkış yolu vardır." "Sen kimsin? İnsan sadece bir beden, düşünceler ve duygulardan çok daha fazlasıdır." "İnsan kendini nasıl yener? Ruhsal tarihten pratik ve deneyim." "Sistemi dışarıdan incelemek. Birincil ve ikincil bilinç. Deneyim ve uygulama." "Benlik kendini bilincin köleliğinden nasıl kurtarabilir." "Üç boyutluluk sınırlarının ötesinde Benliğin yaşamı." "Benlik Ruhsal Dünya ile nasıl yaşar."

"'AllatRa' - dünyayı değiştiren kitap! İlk kez insan ruhunun resmi. Fiziksel bedeninin ölümünden sonra insana ne olur? İçsel destek nasıl bulunur ve dış dünyanın sıkıntıları karşısında nasıl sabit kalınır? Olumsuz düşünce ve duygular nasıl kontrol edilir? Kendini yen!"

"ALLATRA Küresel Ortaklık Anlaşması"

HAYATIN DEĞERİ SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜNDEDİR. Sadece KENDİNİZ ÜZERİNDE DOĞRU GÜÇ ve RUHSAL VE AHLAKİ KENDİNİ GELİŞTİRME insanları BİRLİĞE, YARATIMA ve RUHSAL ZENGİNLİĞE ulaşmaya götürecektir.

1. HAYATIN DEĞERİ
2. SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ
3. KENDİ ÜZERİNDE GÜÇ
4. MANEVİ VE AHLAKİ KİŞİSEL GELİŞİM
5. BİRLİK
6. YARATIM
7. MANEVİ ZENGİNLİKLER

"İyi olan her şey, en başta kişinin kendi düşüncelerinin saflığıyla başlar. Anastasia Novykh." "İyi, senin olduğun yerdir." "ALLATRA BİLİMİ. 'Söylendiği gibi, evrensel anahtarları elinizde tuttuğunuzda (temel parçacıkların temelleri hakkında bilgi), o zaman (mikro ve makro dünyaya) herhangi bir kapıyı açabilirsiniz'. İLKSEL ALLATRA FİZİĞİ."

"Seçimi kendiniz yaparsınız: Yaşamak ya da var olmak."

09:20:40 – 10:01:06

T: İgor Mihayloviç, kişinin kendisini anlamasını, durumlarını anlamasını tam olarak kolaylaştırmak için: bilinç kendisini nasıl algılar ve Benlik kendisini nasıl algılar?

İM: İnsan bilinci kendisini her zaman tam olarak sınırlı bir Benlik olarak, yalıtılmış bir şey olarak algılar. Diyelim ki, bir insan kendini nasıl algılar - Ben? Ben, kendi benliğim... Hepsi bu. Ve bu çok kapsüllü, kapalı bir şeydir. Oysa bir Benlik kendini algıladığında, kendini sınırsızlık ve bütünün bir parçası olarak algılar. Bu da ilginç bir nokta.

T: Sonuçta, insan ruhsal olmak ister. Bunun için çabalar...

İM: Aslında her insan Ruhsal Dünya için çabalar. Bu içsel bir istektir. Ama çoğu zaman, bilinç engeller, siler, yanlış rehberlik ve yollar verir. Ve böylece Benliğe Ruhsal Dünyanın var olmadığını kanıtlar. Dedikleri gibi, kişinin gözünün önündeki

ormanı bir ağaçla örter. Tüm dikkati başka yöne çeker, "*Bak! Ağaca odaklan, ağacı gözlemler.*" Ve bu ağacın arkasında, onu yüzünüzün önünde tuttuğunuzda ve gözlerinizi sadece ona sabitlediğinizde, etrafınızdaki ormanı görmezsiniz. Bilinç bu şekilde çalışır. Üç boyutlu varlığının yanılmasıyla, sonsuz Allah'ın Dünyasının sınırsızlığını ve çok yönlülüğünü örter.

T: Yine de, kişi dikkat odağını nasıl değiştirebilir, bu yanılmadan nasıl uyanabilir?

IM: Bilinci gözlemleyin ve bilinç olmadığınızı anlayacaksınız. Dikkatinizin gücünü sıcak, hoş ve neşeli olduğu o yere verin. Bu neşeyi içinizde arayın, sonuçta oradadır. İşte, insandaki, insanın enerji yapısındaki bu neşenin daimi kaynağı Ruh'tan başka bir şey değildir.

Bu, soğuk bir günde, çok sıcak bir odaya açılan geniş bir kapının önünde durmaya benzer. Bu sıcaklığın odanın içinden geldiğini hissedersiniz, o odada neşe ve sevinç vardır, parlak bir ışık vardır ve çok sıcaktır. Siz karanlıkta ve ayazdayken. Hata yapmak mümkün değil.

T: Yine de oraya varacaksınız.

IM: Eğer isterseniz.

T: Dolayısıyla, Benlik yalnızca ruhsal deneyim ve pratiğe sahiptir. Eşsiz algısı sayesinde, ilksel gerçeği küresel olarak anlayabilir, iyiyi kötüden ayırt edebilir, bir seçim yapabilir. Ve bu, bilincin yapay çalışmasından, zihnin aralıksız analizinden, bilincin piyeyi deve yapmasından önemli ölçüde farklıdır...

IM: Sürekli analiz eden insan bilincidir. Bir köstebek yuvasını alır ve farklı yönlerden yaklaşarak ondan bir dağ yapar. Ama aynı zamanda gözleri bağlıyken dokunarak dağı inceler. Benlik bu şekilde hareket etmez. Benlik bütünsel bir algıya sahiptir. Sadece bir dağın ne olduğunu bilir ve bir köstebek yuvasının ne

olduğunu da bilir. Bu her şeyi kapsayan bir bilgidir, ama bilinç tarafından ulaşılamaz. Ve işte basit bir fenomen, insanlık tarihinde pek çok kişi tarafından, bu bilgiye erişmiş olanlar tarafından tanımlanmıştır: kişi bilir ama tüm bunları kelimelerle ifade etmekte büyük zorluk çeker. Neden? Çünkü bilinç bu Bilgiyi kişinin sahip olduğu temel bir sözcükler dizisi olarak şekillendirmeyi bile reddeder.

Burada küçük bir nüans vardır: bilinç hiçbir zaman bir insanı Benlik olarak algılamayacaktır. Buna her zaman direnecek ve her zaman yük olacaktır. Benlik - hisler aracılığıyla algıdır (ve kişinin kendisini bilinçle algılamasından kesinlikle farklıdır).

Kişi kendisini bir birey olarak algıladığında, yani özgür bir Benlik haline geldiğinde, yaptığı ilk şey kendisine yalan söylemeyi ve her türlü hikayeyi uydurmayı bırakmaktır. Bilinçle uğraşmaz.

T: İgor Mihayloviç, sıkça karşılaştığımız şöyle bir soru da var: gerçek birlik nedir ve insan toplumunda birlik nedir? Bir keresinde insanların modern dünyada birlik dedikleri şeyin aslında uzlaşma olduğunu söylemişsiniz.

İM: İnsanlar sıklıkla birleşmenin gerekliliğinden vs. bahsederler. Ama bu dünyada gerçek birlik ruhsal gelişim olmadan mümkün değildir. Neden? Çünkü bilinç böler. Yaptığı ilk şey - insanı kapsar ve onu kendisi için ayırır. Tüm bunlar bilinç düzeyinde, bilincin ona söylediği şeyin Benlik tarafından algılanması seviyesinde gerçekleşir, yani "*Sen yalnızsın. Sen, sen ve sen.*"

Bu durumda birleşme - çıkarlar topluluğunun, diyelim ki belirli bir insan çevresinin birleşmesidir, ama daha fazlası değildir. Oysa **gerçek birlik yalnızca ruhsal seviyede gerçekleşebilir.** Benlik, Ruhsal Dünyayı algılamayı başardığında, bu Dünyayı algılayan aynı türden insanları hisseder. İşte birleşme burada gerçekleşir.

Neden? **Çünkü Benliğin bu dünyada hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Hiçbir maddi çıkarı yoktur.** Oysa bilincin her zaman bol miktarda çıkarı vardır. Bu yüzden, olaya hangi açıdan bakarsak bakalım ve kim ne derse desin, her zaman çıkarlar vardır. Popülistleri ele alalım, tamam mı? Kişi tüm insanların mutlu bir şekilde yaşadığını görmeyi arzuluyor gibi görünür, herkese bundan bahseder, bunun için çabaladığını söyler. Onların hakları için savaşıyor. Ama gerçekte ne düşünüyor, ne için acı çekiyor, ne için savaşıyor? Burada birkaç faktör devreye giriyor: ya kişisel çıkar ya da kendini popülerleştirme. Sadece başkalarının onun hakkında iyi düşünmesini, ona hayranlık duymasını istiyor, yani bu egoizmin basmakalıp tatmini, başka bir şey değil. Öyle değil mi? Öyle. Peki Benliğin buna ihtiyacı var mı? Hayır, ihtiyacı yoktur. Neden? Çünkü bu dünyada, biz bile bilmiyoruz... Doğruyu söylemek gerekirse, dokuz katlı bir evde yaşıyorsanız, büyük olasılıkla, sizinle aynı ön kapıyı kullanan tüm komşuları tanımiyorsunuzdur. Oysa **Benlik - oradayken herkesi sonsuzluk içinde algılar.** Ve işte paradoks tam olarak burada: **orada yabancılar yoktur, oradaki herkes yakındır, orada aile vardır. Oradaki her şey yerli ve yakındır.**

Zh: Evet.

T: Gerçek his başladığı zaman, işte o zaman...

Zh: ...böyle bir Lütuf...

T: ...evet, Allah'ın muazzam gücü.

IM: Kesinlikle, lütuf hisler geldiğinde, tam olarak hisler aracılığıyla algı geldiğinde gelir. Oysa bilinç her zaman insanları böler ve ayırır. Birine aslında sahip olmadığı bir şeyi bahşeder. Neden? Yine, güç için, hükmetme için mücadele. Aslında burada üretilen şey nefrettir. Doğal olarak, nefret olduğu için, bu reddedilme veya kınanma veya kıskançlık

olduğu anlamına gelir. **Benlik ne kıskançlık ne de kınama niteliklerine sahip değildir, hiçbir şey.** Burada yine Allah'ın kınayamayacağını söylerler. O ya algılar ya da algılamaz. Siyah ve beyaz. Kabul edilebilir ya da kabul edilemez. Diri ya da ölü. Her şey basittir.

T: İgor Mihayloviç, dinlerle ilgili bir soru da var. Bilinç pek çok insana alt tabakalardaki birleşmenin sadece tüm dinler üst tabaka seviyesinde birleştğinde mümkün olabileceğini sunuyor. Bu mümkün müdür?

İM: Mesele şu ki daha önce de tartıştık: dinlerin birleşmesi aslında imkansızdır. Dinlerde hüküm süren her şey - bu Ruh değil, her şeyden önce bilinçtir - tüm dinlere hükmeden şeydir. Neden? Bu ne kadar paradoksal olursa olsun, bu bir *organizasyondur*. Ve organizasyonlar kendi kişisel çıkarlarını savunurlar, yine de güç için mücadele edilir. Güç için savaşanlar, kendilerine boyun eğmeleri halinde herkesle birleşmeye hazırdırlar ve her biri bu şekilde düşünür. Gerçekte ise bu mümkün değildir.

İnsanların Allah'a hizmette, Ruhsal Dünya'ya gerçek hizmette birleşmesinin mümkün olup olmadığı farklı bir konudur. Bu gereklidir, sadece mümkün değildir. Bu, insan gibi bir türün hayatta kalmasıyla ilgili bir meseledir. Buna ihtiyaç olup olmadığı tartışılmamalıdır bile. Ama bu mümkün müdür yoksa imkansız mıdır? Elbette mümkündür. Ama burada insanların seçimi söz konusudur. Kendi içlerindeki Şeytan'ın üstesinden gelebilecekler mi, içsel kirlerden, iftiralardan uzaklaşabilecekler mi ve Ruhsal yola, Hakikat yoluna girebilecekler mi? Sistem doğal olarak bunu istemiyor. Oysa insan Benlikleri, insan ruhları - bunu istiyorlar. Bu mümkün mü? Eğer istemeye başlarsalardı mümkündür. Ama dinler - hayır, yapamazlar. Benzer şekilde, dünyadaki tüm işletmeler birleşebilir mi? Peki, eğer bir diktatör gelir ve tüm işletmeyi kendine alırsa - elbette birleşecektir. Aynı şey dinler için de geçerlidir.

T: Pratikte görüldüğü gibi, Ruhsal Dünyaya gerçek hizmette insanların birleşmesi zaten gerçekleşmektedir. Ve çeşitli ülkelerden insanların o muazzam pratik ilgi dalgası, AllatRa kitabı ve sizin de katıldığınız programlar aracılığıyla sunulan Bilgiye olan ilgi dalgası, şu anda tüm dünyada devam eden dalga, tam olarak bunun bir kanıtıdır. Burada sadece farklı milletlerden ve farklı sosyal statülerden insanlar evrensel Hakikat Tohumuna dayalı temas noktaları bulmakla kalmıyor, aynı zamanda farklı dinlerden ve mezheplerden keşişler, rahipler - bir zamanlar kendileri için Allah'a hakiki hizmet yolunu seçmiş olan insanlar da buluyor.

IM: Bu AllatRa kitabında ortaya konan Bilgi, insanları birleştirir. Ve gerçekten de, bugün itibariyle, sadece rahipler değil, çeşitli dinlerden pek çok keşiş de, yönetimlerinden gizlice, ne kadar paradoksal olursa olsun, pratik yapıyor ve idrak ediyorlar ve pek çoğu iyi sonuçlar elde etti. Ama sistem içinde, bir kurumda ikamet ettikleri için bunu açıkça beyan edemezler.

Aslına bakarsanız, Allah'a doğru hangi yoldan gittiğinizin ne önemi var? Önemli olan sizin oraya varmanızdır. Ve ruhen gelişmiş insanlar... Sonuçta herkes dini organizasyonlara sadece tembelliğini ve megalomanisini tatmin etmek için katılmıyor. Aslında pek çok insan oraya Allah'ı aramak için gider, tam olarak Ruhsal bileşen tarafından yönlendirilirler. Ve Gerçeği gördükten sonra, onu nerede ve neyin içinde görürlerse görsünler, ona tutunurlar.

Bu nedenle, bugün, gerçekten de, şimdiye kadar gizli kalmış olan büyük bir hareket dünya çapında çoktan başlamıştır. Ama şimdilik sadece AllatRa kitabında ortaya konan bilgi aracılığıyla kendilerini tam olarak incelemekle meşgul olan din görevlileri, keşişler arasında gizlidir. Allah'a şükürler olsun ki, ağzını açmadan konuşmanın mümkün olduğu pek çok insan var ve bu çok değerli...

T: ...kelimeler olmadan anlaşılabilen en derin hislerin dilinde.

IM: Evet. Bir zamanlar tek bir dil vardı ve bu daha kolaydı. Bu, o işaretlerle bir kez daha doğrulanıyor. Burada Allat hakkında ya da AllatRa işareti hakkında konuştuk.

T: Evet, bunlar aslında dünyanın her yerinde, neredeyse tüm kıtalarda bulunan en eski işaretler.

IM: Bu da ortak bir dil olduğunu ve insanların birbirlerini anladıklarını, bunu bildiklerini gösteriyor. Ve nihayetinde, insanlar ruhsal gelişimle meşgul olduklarında, birbirlerini bu tek dilde anlamaya başladıkları noktaya gelirler ve bu sayede Ruhsal Dünya ile iletişim kurabilirler. Başka bir dil yoktur. Bu hislerin dilidir, samimi bir dildir. İşte bu yüzden önemli olan sistemin ya da bilincimizin konuştuğu dil değildir. İçsel dil çok daha önemlidir. Ama yine de, bu dilde iletişim kurabilmek için, her şeyden önce Ruhsal Dünya ile iletişim kurmayı öğrenmek gerekir.

T: İgor Mihayloviç, pek çok insan ruhsal bir topluluğun parçası olmak, benzer düşünen bireylerle birlikte gelişmek istediklerini ifade ediyor...

IM: Tüm insanların ruhsal açıdan gelişmiş bir toplulukta, ruhsal olanla yaşayan insanlar arasında olmak istemesi doğaldır. Ama böyle bir topluluk içinde olmak istiyorsanız, önce kendinizden başlayın. Ruhun özgür bir kişi olun. Ve yavaş yavaş topluluk değişecektir. Çünkü güç, ya Şeytan'ın hizmetkârlarını reddedecek ya da insan ruhunu onun pis pençelerinden söküp alacaktır. Yani siz bir mıknaş gibisiniz: *ya benzerini çekecek ya da zıddını iteceksiniz. Ama kendiniz üzerinde çalışırsanız topluluğunuz olması gerektiği gibi gelişecektir.*

T: Kendilerini incelemeye ve en derin hisler ile algılamaya yeni başlayan insanlar, zamanın belli bir noktasında, fark edilmeden, en derin hisler ile algılamaktan bilince bir sıçrama

gerçekleştğinde, bilinçten gelen karşıtlığı da fark ederler.

IM: İnsan köprüsü daraldığında hisler aracılığıyla algısını kaybeder ve bilince geçer. Ve böylece, bu dalgalanmalar ve dikkat çekmeler - ölümlüye değer bahşeder. *Yani, ne yaparsak yapalım, ama Hayattan daha önemli, Allah'tan daha önemli ne olabilir? Peki, Ahriman'ın ya da şeytanın Allah'ın sahip olduğundan, Allah ile birlikte olmaktan daha önemli neyi var? Hiçbir şey. Görüyorsunuz, biz üç boyutluluğun içindeyiz, bu şeytanın dünyası. Bilinç - şeytanın aracıdır. Ama Ruhumuz - bu Ruhsal Dünyaya açılan kapıdır ve Benlik bu kapıdan yayılan ışıktır. Ve biz, Ruhumuzdan yayılan bu ışık olarak, karanlık bize ne sunabilir ki, o ışık gibi kapıyı kapatalım, Gerçek özümüzü ve Allah'ı reddedelim, Allah'ın dünyasını reddedelim ve karanlıkta dolaşmaya başlayalım? Peki, bunu açıklayabilir misiniz? Hiçbir şey. Farklı renkler mi? Ama onlar hayali. Başka ne olabilir? Hiçbir şey. Bu nedenle, Ruhsal Dünya ile bu bağlantıyı koparmadan her şey yapılabilir. İnsan bunu yapmalıdır. Bundan daha önemli ne olabilir?*

T: İşte ruhsal yolu izlemeye karar verenlerin en önemli sorularından biri: Gün içinde gerçekten nasıl Yaşanır, Benlik olarak nasıl Yaşanır?

IM: Doğru, pek çok kişi gün içinde bilinçten çok Benlik ile nasıl Yaşanacağını soruyor. Her şey çok basit. Ruh'un içinde kalın. Ruh'tan ayrılamaz olun. Ve her zaman Benlik ile ve Ruhsal Dünya ile Yaşarsınız. Ya da basitçe söylemek gerekirse, Yaşıyor olursunuz. Sadece Yaşayın.

BAŞLIK

Ruhta kalın.
Ruh'tan ayrılamaz olun.

IM: Bilinçle anlamaya, daha doğrusu bilincin nasıl işlediğini bilinçle öğrenmeye çalışan insanlar, beyni incelemenin zorluğuyla karşılaşır ve bilinç sanki bu beynin içinde gizlidir. Ama beyin, daha önce de söylediğimiz gibi, maddi bir yapıdır, bilinç ise madde değildir.

T: Evet, ve böylece üç boyutluluk ve görünür madde anlayışının ötesine geçemediği ortaya çıkıyor. Bir tür sersemlik başlıyor... bilinçten kaynaklanan bir sersemlik. Sınırlar var ve bilim bu Rubicon'u (aşılmaması gereken sınır) geçmekten korkuyor. Bugün giderek daha fazla bilim insanı bilincin maddi olmadığını ve beyinde bulunmadığını anlamaya başlıyor. Ama "gayri maddi" kelimesi bugün kulağa "bilim dışı" damgası gibi geliyor. Bu yüzden bilim insanları, metafizik ve doğaüstünün başladığını düşündükleri bu çizgiyi aşmaktan korkuyorlar

IM: Modern dünyada daha iyi bir anlayış için, muhtemelen kuantum mekaniğine dönmeliyiz - bugün itibarıyla, en azından bir şekilde doğaüstü bir şey olduğu gerçeğini açıklayan tek şey budur, bu şekilde ifade edebilirim. Ne yazık ki bilim henüz maddenin ötesinde bir şey olduğunu anlayabilmiş değil. Ama, her durumda, kuantum mekaniği buna yaklaşıyor ve bize tanıdık gelen fiziğin sınırlarının ötesinde bir şey olduğu gerçeğinin deneysel olarak doğrulanmış bir açıklamasını veriyor.

Kuantum mekaniği hakkında konuşacaksak, muhtemelen biraz kuantum mekaniğinin tarihçesiyle başlamalıyız: kuantum mekaniği nedir, nasıl ortaya çıkmıştır ve ne gibi zorluklarla karşılaşmıştır. Esasen, insanlar bunun herhangi bir ders kitabından nasıl ortaya çıktığını öğrenebilirler, bugün itibarıyla orada bu konuda çok şey yazılmıştır. Ama burada, bugün insanlar tarafından en azından bir şekilde bilinen, tam olarak anlamak ve anlamamak arasında sınır oluşturan noktalara değinmek istiyorum.

Kuantum mekaniğinden bahsetmişken, galaksilerden başlayıp bir bebeğin yanağındaki gözyaşı damlasına kadar tüm

maddelerin kuantum mekaniği yasalarına tabi olduğunu vurgulamalıyız, çünkü tüm maddeler minik parçacıklardan oluşur. Eğer madde dünyasının derinliklerine inerse, atomik sınırın ötesine, atom altı sınıra geçerse, göreceğiz ki... minik parçacıklar vardır. Bu konu hakkında daha önce birden fazla kez konuşmuştuk, tüm madde minik parçacıklardan oluşur, bugün itibariyle düşünüldüğü gibi pratikte bölünemezler, ama gerçekte bölünebilirler. Bunu biraz açıklamaya çalışacağız.

Bu parçacıklar bu dünyadaki her atomu oluşturur. Kuantum seviyesinde bu parçacıkları yöneten yasalar, insanların günlük yaşamlarında alışkın oldukları yasalardan büyük ölçüde farklıdır. Yani, yukarı atılan bir taş aşağı düşer ve bunun gibi. Mikro seviyede gerçekleşen her türlü etkileşim - bunlar az ya da çok incelenmiştir.

Örneğin kuantum dolanıklığını ele alalım. Kuantum dolanıklığı, iki parçacığın birbirlerine yakın olmaları halinde birbirlerine karışabileceklerini varsayar. Yani, aynı anda ortaya çıktıklarında, birbirlerine yakın konumlandıklarında, birbirleriyle belirli bir korelasyona sahip olurlar. Bu durumda, özellikleri birbirine bağlı hale gelir. Yani, bu parçacıklar ayrılır ve örneğin Evrenin farklı köşelerine gönderilirse, bu parçacıklar yine de ayrılmaz bir şekilde bağlı kalacak ve birbirleriyle etkileşmeye devam edeceklerdir, hem de zaman kaybı olmadan. Aralarında fark edilebilecek herhangi bir enerji korelasyonu olmayacaktır, yani...

T:yani, kaydedilebilecek korelasyonlar.

IM: Evet, öyle. Yine de birbirlerine bağlı olacaklar ve spinleri, yani dönüşleri birbirinden farklı kalacaktır. Örneğin bir parçacık sola dönerse, diğeri de sağa dönecektir. Eğer bir parçacığın spinini, yani dönüşünü değiştirirsek, birbirlerinden ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, bu hemen otomatik olarak diğer parçacığa da yansiyacaktır. Aralarındaki muazzam mesafelere rağmen bu olay anında, zaman kaybı olmaksızın

gerçekleşecektir ki bu da modern fiziğin işlediği tüm fizik kurallarını ihlal eder. Bu nedenle, örneğin Albert Einstein, dolanık parçacıklar arasındaki böyle bir korelasyonu doğüstü olarak adlandırdı ve doğal olarak hemen inkar etmeye başladı.

Ancak Hollandalı fizikçi Niels Bohr, kendisi gibi düşünen meslektaşlarıyla birlikte, tam tersine, bu harika bağlantının var olduğunu iddia etti. Bu iddiaya rağmen, böyle bir ara bağlantının varlığını deneysel olarak kanıtlayamadı. Bu daha çok teorik bir sonuçtu. Ama yine de, teorik olarak bile, Bohr bu bağıntıyı dönen iki tekerlek örneğini kullanarak çok yaratıcı bir şekilde açıkladı. Daha anlaşılır olması için onun örneğini açıklayalım. Örneğin, farklı renklerde (kırmızı ve mavi) şeritlerle boyanmış ve belirli bir ok işareti olan iki tekerleği ele alalım. Bohr, eğer bu tekerlekler Evren'in zıt uçlarına götürülür ve döndürülürse, tekerlekler durdurulduğunda birinde kırmızı renk ortaya çıkarsa, diğerinde de tam o anda mavi rengin ortaya çıkacağını açıkladı. Doğal olarak, Bohr'un dolanık parçacıkların bu anlık korelasyonu hakkındaki bu tür açıklamaları, Einstein'a büyük ün kazandıran teoriyi mahvetti. Einstein buna oldukça kötü tepki verdi. Bohr'un teorisini çürütmek için, her türlü sihri ortadan kaldıran, tamamen maddi bir teori olan kendi teorisini ortaya attı - dolaşık parçacıkların bir tür sözde birbiriyle bağlantılı olması ile ilgili bir teori.

Einstein, bir çift eldiven aracılığıyla aralarındaki korelasyonu en sıradan basit örneği vererek açıkladı. Eldivenleri örneğin iki küçük kutuya ya da iki küçük çekmeceye yerleştirdiğimiz zaman. Hangi eldivenin hangi kutuda olduğunu bilmiyoruz. Kutulardan birini saklıyoruz, diğerini ise örneğin dünyanın öbür ucuna gönderiyoruz. Kutuyu açtığımızda, örneğin sağ eldivene sahip olduğumuzu görürüz. Bu otomatik olarak sol eldivenin dünyanın öbür ucuna gönderdiğimiz diğer kutuda olacağı anlamına gelir. Bunu yeterince iyi açıkladı. Ama *kuantum fiziğinin başka bir gerçeğin varlığını da varsaydığını* söylemeyi unuttu: *bizden uzakta olacak olan eldiven de ters çevrilmiş olmalıdır (sadece sol eldiven değil, aynı zamanda ters*

çevrilmiş). *Ve eğer elimizdeki eldiveni alıp ters çevirmeye başlarsak, aynı anda diğer eldiven de (dünyanın diğer tarafındaki eldiven) ters dönmeye başlayacaktır.* Ama bu, Einstein'ın kendisinin inşa ettiği ve her şeyi çok kolay açıklayan iyi biçimlendirilmiş maddi modeli yıkacaktı, bu yüzden bu konuda sessiz kaldı.

T: Evet, gurur insanlarda hala canlı ve iyi durumda.

IM: Yaptığı bu geniş çapta teşvik edilen açıklama, esasen fizikle ilgilenen insan topluluğunu ve onunla aynı fikirde olan fizikçileri tamamen tatmin etti. Ama Einstein'ın sadece dolanık parçacıkların başlangıçta farklı olduğu gerçeğine işaret eden eldiven teorisi, gerçek bilim insanlarını-fizikçileri tatmin etmedi, çünkü korelasyonlarını açıklamıyordu, açıkçası, Einstein ve grubu kasıtlı olarak sessiz kaldılar, çünkü onlar da tüm bunları reddedemezlerdi.

T: Sessiz kaldılar, demek ki bir şeyler biliyorlardı...

IM: Teorik olarak, bunun böyle olduğunu kesinlikle anladılar, ama bu yine başka bir bağlantının var olduğunu gösterecekti ve bu da Einstein'ın sözlerini sorgulatacaktı. Bu durumda, bu bağlantının var olduğunu kabul ettikten sonra, eter teorisine karşıt olarak öne sürdüğü teorisi de sorgulanır hale gelirdi. Ve böyle bir şey var olduğu için, eter de var demektir. Eter olduğuna göre, bu serbest enerjinin de var olduğu anlamına gelir ve Tesla haklıydı. Ve eğer Tesla haklıysa, o zaman insanların aklına bir soru gelecektir: neden etrafta bol miktarda bulunan elektriği bedava elde etmek yerine, özür dilerim, hidrokarbon satın alıyoruz? Bu nedenle bu konu uzun yıllar kapalı kaldı. Ama bu, böyle bir korelasyonun deneysel kanıtı olmadığı sürece böyle bir korelasyonun var olmadığını, bunun sadece bunu iddia edenlerin hayal gücünde var olduğunu söyleyen ve Bohr'u ima eden Einstein'ı çürütme girişimlerini sürdüren diğer bilim insanlarının meraklı zihinlerini yatıştırmadı. Einstein'ın ölümünden sonra bile takipçileri deney

olmadığı sürece bunu kanıtlamanın imkansız olduğunu ileri sürmektedir.

İşin en ilginç yanı, zaman içinde İrlandalı bir fizikçi olan John Bell'in ortaya çıkmasıdır. Bu kişi, büyük ölçüde teorik bir fizikçi olmakla birlikte, derin matematiksel analizler yoluyla bu şekilde deneysel kanıtlar elde etmenin mümkün olduğunu kanıtlamayı başarmıştır. Yani, çok sayıda dolaşık parçacık çifti yaratacak bir makine inşa ederek, bu bağlantıyı kanıtlamak mümkündü. Ve bu zaten felsefe değil, gerçekleştirilebilecek gerçek bir deneydi ve böylece bu felsefi tartışmaya kesin olarak bir son verilebilirdi. Bu İrlandalı fizikçi çok az tanınıyordu, ama bu konudaki kitabı yayımlandı.

Öyle oldu ki, John Clauser adında bir yüksek lisans öğrencisi kuantum mekaniğini araştırmaya çalışırken tesadüfen tam olarak John Bell'in çalışmalarına rastladı. Böyle bir makine inşa etmeye, öncelikle kendisi için *bir ara bağlantı olup olmadığını ve kuantum mekaniğinin ne olduğunu - gerçek bir bilim mi yoksa kurgu, sözde bir bilim mi olduğunu - çözmeye karar verdi.*

Böyle bir makine inşa etti ve Bohr'un tamamen haklı olduğunu, Einstein'ın ise yanıldığını deneysel olarak kanıtladı: dolaşık iki parçacık arasında doğüstü bir bağlantı gerçekten var. John Clauser, bu keşfine rağmen, kuantum mekaniği üzerine çalışan diğer pek çok modern fizikçi gibi, bunun nasıl bir bağlantı olduğunu ve dolaşık parçacıkların, dağıldıkları mesafeler ne olursa olsun, neden bir veya diğer parçacıktaki değişikliklere anında, yani zaman kaybı olmadan tepki verdiklerini hala anlayabilmiş değil.

T: Evet, gerçekten de bilim insanlarının neredeyse yüz yıldır yanıtlamaya çalıştığı bu soruya bir yanıt - Bu, tabii ki modern fizik için ciddi bir atılım olurdu... İşte şimdi bilimde öyle bir durum var ki, zamanında Niels Bohr'un öğrencisi olan akademisyen Landau, biraz da mizahla, "Genel olarak

konusursak, her şey açık, ama sadece Bohr'un cevap verebileceği zor sorular mümkün" derdi.

IM: Ve tam olarak burada en ilginç kısma geliyoruz. Aslında her şey basit, hatta çok basit. Örneğin, 2015 baharında ALLATRA UHH'de İLKSEL ALLATRA FİZİK raporu yayınlandı. Bu rapor, bir teori şeklinde, raporda Po parçacıkları olarak adlandırılan Evrenin ilk yapı taşlarından, tüm Evrenin alanını belirleyen ve hücrelerden oluşan ezoozmik ızgaraya kadar Evrenin yapısını açıklığa kavuşturdu. Bu hücreler ezoozmik zarlar olarak adlandırılan yapılardan oluşmaktadır. Temel olarak, raporu daha ayrıntılı olarak tanımak isteyen izleyicilerimiz bunu kolayca yapabilecekler, çünkü rapor internette ücretsiz olarak mevcuttur, Po parçacıklarının ne olduğunu, ezoozmik zarların ne olduğunu ve geri kalan her şeyi kendileri keşfedebilecekler. Genel olarak konuşursak, insanlar internette okuduktan sonra bunu kavrayabilecekler.

Ama kuantum mekaniğine geri dönecek olursak, raporla neyin ilgili olduğunu kısaca anlatacağım - bu, *dolanık parçacıklar arasındaki tüm bu doğaüstü bağlantıların tam olarak ezoozmik zarın işlevi tarafından belirlendiği gerçeğidir. Bu zar görünen dünyayı görünmez olandan tam olarak ayırıyor, yani alt boyutları üst boyutlardan, zamanı zamansızlıktan, Sonsuzluğu bir noktadan ayırıyor ve birbirine bağlıyor.*

T: Yani, ezoozmik zarın ne olduğunu ve nasıl işlediğinin anlayışı - bu esasen bilim için tamamen yeni bir çağın kapısını açan bir anahtardır.

IM: Bugün itibariyle, Allah'a şükür, zamanımızın seçkin fizikçileriyle iletişim kurarken, bu maddi dünyanın altı boyutta yer aldığına dair bir anlayışa zaten sahip oldukları gerçeğinden memnunum. Bu önemli bir nokta. Neden? Çünkü gerçekten de tüm maddi dünya altı boyutta yer almaktadır.

Yani, alışıl gelmiş günlük yaşamımız - bu üçüncü boyuttur.

Ama bilincimizle hayal edebildiğimiz her şey - yalnızca altı boyutluluk içinde yer alır. Bilinç ve gerçekleşen tüm sihir, tam olarak altıncı boyut seviyesinde gerçekleşir. Yedinci boyutta, dünya maddi olmaya devam etse de, bu mevcut değildir.

Ve burada bu ilginçtir, bundan zaten birden fazla kez bahsettik, ama sanırım tekrar etmeye değer. Gerçekte, tüm maddi dünya 72 boyuttan oluşmaktadır. Ama tam olarak *sistemin gücünün uygulandığı maddi dünya* (sonuçta sistem kendini Tanrı olarak sayar ve Tanrı'yla karşılaştırır), altı boyutla sınırlıdır. Oysa diğer tüm boyutlar, sistemin gücünün altı boyutun sınırlarının ötesine geçmemesi için tam olarak kısıtlanır ve kontrol edilir. Diyelim ki, her iyi laboratuarda olduğu gibi, istenmeyen sonuçlardan koruyan ve deneylerin güvenli bir şekilde gerçekleştirilmesi için koşullar yaratan bir değil, birçok sistem vardır. Aynı şey bir bütün olarak Hayvan Zihni sistemi için de geçerlidir. Bu sistem içinde var olan İnsanlık - bu bir Şanstır, Hayatın kökenidir. Oysa yaşamın ortaya çıkışı her zaman belirli ekstrem koşullar altında gerçekleşir. Ve yine, her şey bir kavga ya da çatışma ile başlar.

T: Yani, sistemin sadece altıncı boyuta kadar işlediğini anlamak önemlidir. Yedinci boyutta hüküm sürmez. Oysa diğer 66 boyut...

IM: ...Diğer 66 boyut, sistemin kendisinin de içinde bulunduğu birçok boyutları kontrol eden üst yapılardır. Ve tüm bu kontrol ezoozmik zar aracılığıyla sürdürülür, bu mutlak bir kontroldür, bu altı boyutun üzerinde yer alan 66 boyuttur.

Anlaşılması açısından, ezoozmik zarın kendisinde zaman kavramının olmadığını da açıklığa kavuşturmak isterim. *Ruhsal Dünya'ya yakın yüksek boyutlarda, tıpkı Ruhsal Dünya'nın kendisinde olduğu gibi, hiçbir zaman kavramı yoktur. Orada her zaman şimdidir.* Oysa üç boyutlu dünyada, bizim alıştığımız boyutta, "*şimdi*" diye bir kavram yoktur. Ben bu "*şimdi*" sözcüğünü dile getirirken, hepimiz, hem ben hem de benimle

birlikte bu söyleşiye katılanlar ve izleyicilerimiz, uzayda muazzam bir mesafe kat ettik. Yani, maddi nesnelere olarak bizler, maddi dünya aracılığıyla, bu ezoozmik zarlar aracılığıyla, ezoozmik ızgara boyunca bu hücreler aracılığıyla, gerçekten muazzam bir mesafe kat ettik. Ve organizmamızın her bir parçacığının ve aynı zamanda bilincimizin her bir Po parçacığının geçtiği hücre sayısını sayacak rakamlara sahip değiliz. Bu da üzerinde düşünmeye değer. *Yüksek boyutlarda ve özellikle de Ruhsal Dünya'da, ezoozmik ızgaranın sınırlarının ötesinde, orada böyle bir şey yoktur; orada her zaman şimdi vardır. Yalnızca burada mesafe kavramımız vardır. Orada görecelidir, orada sınırsızdır. Ama aynı zamanda, olduğunuz yerde ve size ihtiyaç duyulan yerde olmanız her zaman mümkündür.* İnsan bilinci bunu anlamayacaktır, çünkü orada başka yasalar işlemektedir ve insanlık henüz bu yasaların en azından başlangıçtaki temellerini algılayamamıştır.

T: Aslında, kendinizi idrak ederken, bilinç tarafından yaratılan üç boyutlu dünyanın bu hologramının bilgisayar simülasyonunu değil, gerçek Dünyayı - Ruhsal Dünyayı idrak ediyorsunuz.

IM: Evet. Raporda aslında insanlık için yeni hiçbir şeyin tanımlanmadığını söylemek isterim. Yeni olan her şey çoktan unutulmuş eski şeylerdir. İLKSEL ALLATRA FİZİĞİ raporunda anlatılan her şey insanlık tarafından 12 bin yıl öncesine kadar biliniyordu. Bunun kanıtı olarak, elektron, proton, nötron gibi temel parçacıkların karmaşık etkileşimlerinin temsil edildiği tabletlerin günümüze kadar korunduğunu söyleyebilirim. Üstelik bunlar tam olarak raporda anlatıldığı gibi temsil edilmektedir. Ve bunun boş bir teori olmadığı gerçeğini doğrulamak için, ilgilenenler, her şeye rağmen, rapora aşına olmalı ve hemen eleştirmeye başlayacak olan bilinçlerine kulak vermekte acele etmemeli, ama bunu biraz çözmelidir. Bu zaman harcamaya değer.

T: 12 bin yıl önce - bu oldukça etkileyici bir dönem.

IM: Pek çok kişinin "*12 bin yıl önce nasıl olabilir? Sonuçta modern doktrinlere göre insanlık sadece yaklaşık 10 ila 12 bin yıl önce ortaya çıktı*" diye karşı çıkabileceği bir gerçek. Ama dünyanın, günümüz insanlığına bilim adamları tarafından anlatıldığından çok daha eski ve karmaşık olduğunu söylemek istiyorum. Genel olarak konuşmak gerekirse, ilgilenen herkes bu konuları kendi başına araştırarak ve raporları okuyacaktır. *Modern bilimin, gelişimi açısından embriyonik bir durumda olduğunu iddia etmiyorum, elbette değil, ama rahim içi gelişim aşamasında olduğu gerçeği - bu kesin.*

Ve sadece bilimin üç boyutlu dünyanın ötesinde doğuşundan sonra, gerçek tam ölçekli gelişimi başlayacaktır, elbette o zamana kadar insanlık aşırı gurur ve sistemin köleleştirici aracı olan bilinç aracılığıyla Benliğe dayattığı ruhsal yoksullaşma nedeniyle kendini yok etmezse. Bu insanların kendi seçimidir.

T: Evet... İgor Mihayloviç, ve fizikle ilgili olan bu bilgi, Ruhsal Dünyanın anlaşılması için mi verildi?

IM: Fizik ile, diğer bilimlerle ya da başka bir şeyle ilgilenen bu bilginin Ruhsal Dünyanın anlaşılması için verildiğini söyleyemem. Sadece insanı farklı, ayrı bir şey olduğu gerçeğini anlamaya yaklaştırır. Bunun arkasında bir şey vardır, tıpkı kuantum mekaniğinde olduğu gibi. Dünyanın yalnızca üç boyutlulukla sınırlı olmadığını anlaşılmasını sağlar. Ve bizim yaşamaya alışkın olduğumuz yasalar, yani fiziksel yasalar, bunlar sadece bu üç boyutluluk içinde incelenen tezahür etmiş bir parçadır. Ama bunu kim inceledi? Yine, bu üç boyutluluk içinde yer alan bazı cihazlar vasıtasıyla bilinç.

Bu durumda, daha yüksek boyutları, en azından beşinci veya altıncı boyutu herhangi bir cihaz vasıtasıyla incelemek mümkün değildir. Neden? Çünkü böyle cihazlar yoktur. Orada olmaları, orada bulunmaları gerekir. Bu konunun daha iyi anlaşılması için belki açıklayabilirim. Diyelim ki, çok katlı bir

binanın birinci katında, sıkıca kilitlemiş bir odada oturuyorsunuz ve elinizde bir ayna tutuyorsunuz. Görebildiğiniz her şey kendinizin ya da başka bir şeyin, örneğin bu odada bulunan duvarların bir yansımasıdır. Ama bu aynada, yukarıdaki katta bulunanları göremezsiniz. Yani, bir kişi bu katta, bu odanın içindeyken kullanabileceği araçların tamamı budur.

T: Birçok insan, ne yazık ki, fiziğin rolünü küçümsüyor...

IM: İnsan bu dünyada olduğu sürece yemek yemeye ihtiyacı vardır. Bu sadece basmakalıp bir şey, insanların giysiye ihtiyacı var, yiyeceğe ihtiyacı var. ALLATRA UHH'de yayınlanan raporda bahsedilen fizik, geliştirildiğinde, doğayı tahrip etmeme olasılığı sağlar. Kişinin günlük ekmeği için endişelenmek yerine Ruhsal Dünyaya daha fazla zaman ayırmasını sağlar. Neden? Çünkü kişiyi bir anlayışa, bilgiye ve molekülleri yaratacak olan atomları yaratacak olan orijinal tuğlalarla çalışma olasılığına getiren ve bunlardan, affedersiniz, ayakkabıdan günlük ekmeğe kadar ihtiyacınız olan her şeyi üretmenin kolay olacağı tam olarak bu fiziktir. Gördüğünüz gibi, basitçe, bir evden bir arabaya kadar. Ve insanın iş ya da başka bir şey için çok fazla zaman harcamasına gerek yoktur.

Ama bu modern dünya düzeninde kabul edilemez, kesinlikle kabul edilemez. Neden kabul edilemez? Çünkü kişi kontrol altında tutulmalı ve tabi kılınmalıdır - sistem tüm bunları kalıplaşmış bir şekilde dayatır. Her zaman bazı insanlar yaratır, diyelim ki süper sorumlu insanlar, bu insanların iyiliği için diğer insanları yönetme işlevini üstlenirler: daha iyi bilirler, daha iyi yapabilirler ve diğer insanların yaşamlarını sağlarlar. Böyle bir durumda herkes çalışmalı ve para kazanmalıdır. Ve para - insanı bu maddi hayata bağlayan bir sistem gibidir. Eğer paranız yoksa, elektrik ya da gaz için ödeme yapamazsınız. Eviniz soğuk ve karanlık olacaktır. Ama yine de, yaşamak için bir tür alan edinmek için bile paraya ihtiyacınız vardır. Dışarı çıkmak için giyinmek zorundasınız - paraya ihtiyacınız var.

Açlıktan ölmek için - paraya ihtiyacınız var. İşte size bir cevap. Peki, bu ne anlama geliyor? Bu, gidip kazanmanız gerektiği anlamına gelir. Kendinizi belirli varoluş koşulları içinde bulursunuz. Tüm toplum bu şekilde kurulmuştur. Ve böylece, oyunun belirli kuralları sıralanır. İş (Rusça'da rabota) nedir? Bu kelimenin kökünü biliyor musunuz?

T: Köle (Rusçada rab).

İM: İşte cevabı. Yani, bir insan toplumdaki diğer insanlarla birlikte yaşamak ve manevi olarak adlandırılan her şeyi dışlayan belirli kurallara göre yaşamak zorundadır. Size verilecek en fazla şey din ya da bilimdir. Kendinizi eğlendirin, dikkatinizi dağıtın. İşte cevap. Her şey çok basittir.

Ama kişi örneğin, ihtiyacı olan her şeyi bulunduğu yerden ayrılmadan elde etme ya da zaman dahil hiçbir şey harcamadan herhangi bir yere seyahat etme fırsatına sahip olduğunda, sermayeye ihtiyacı yoktur. Böyle bir insan nasıl kontrol edilir? Kişi bu tür yeteneklerle bilincin kontrolü altında olarsa - bu korkutucu. Ama yine de, bu Bilgi böyledir... bilinç bu Bilginin dünyaya gelmesine karşıdır. Ama açıklayacağım, bu Bilginin gelişmesiyle birlikte, örneğin kuantum mekaniğini ele alalım, insanlar doğaüstü bağlantının ne olduğunu öğrenirler. Doğaüstü bir bağlantı olduğuna göre, bu demektir ki, başka bir Dünya da vardır - bu dünyanın sınırlarının ötesinde bir Dünya. Bu da iyi ve kötü var demektir. İnsanlar fark etmeye başlar - bu iyiyi ve kötüyü bilmenin meyvesi gibidir. Anlıyor musunuz? Yani, eğer İncil'deki efsaneye göre insanlar sadece iyiyi biliyor ve yaşıyorlarsa, o zaman bu meyveden bir ısırık aldıklarında - kötünün ne olduğunu öğrendiler. Ve şimdi, bu Bilgi - arayanların (yine sadece arayanların) sadece kötülüğün değil, iyiliğin de var olduğu gerçeğini idrak etmelerine yardımcı olan çığ damlaları gibidir. Sadece ölüm değil, aynı zamanda Hayat da vardır. Sadece şeytan değil, Allah da vardır. Ve insanın varoluşunun bu dünya tarafından sınırlandırılmadığını.

T: ... Benlik olarak.

IM: Benlik olarak, kesinlikle, ilk etapta, sistemin kölesi olarak değil. Eğer insan Ruhsal Dünyadan uzaksa, o zaman sistemle iletişim halindedir, hatta diyebilirim ki, o sadece sistemin bir kölesidir. İnsan sadece kendisini bir Benlik olarak idrak ettikten sonra, bilincini tam olarak Ruhsal gözlemcinin perspektifinden, Benliğin perspektifinden kontrol etmeyi öğrenebilecektir. Ve sadece o zaman bilincin (sistemin bir parçası olarak) kölesi olmayı bırakacaktır, başka bir deyişle, din diliyle konuşursak, şeytanın kölesi olmayı bırakacaktır.

T: Sisteme hizmet etmeyi bırakacak ve özgür bir Benlik haline gelecektir.

IM: Evet. Benlik için Hakikati idrak etmenin önünde hiçbir engel yoktur.

BAŞLIK

Benlik için, Hakikati bilmede engeller yoktur.

10:01:06 – 10:38:09

T: Bu çok ilginç ve önemli bir bilgi. İnsanların bilincinin tüm bunlara ne kadar basmakalıp tepki vereceğini anlıyorsunuz. Çünkü bilinç, çoğunlukla, ne yapar? Kendisi için yeni olan, bilincin kendisi için dezavantajlı olan her şeye basmakalıp bir şekilde eleştiri ve duygusal öfke ile tepki verir, böylece kişi üzerindeki kontrolü yok olmaz. Dahası, Ruhsal olan her şeye karşı çok saldırgandır. Sonuçta, bu Bilgiyi duymuş olsa bile, bilinç insanlara saldıracaktır.

IM: ...Bilinç her zaman eleştirir, özellikle de bir şey gerçek Bilgiyle bağlantılıysa... Bilinç gerçekten Ruhsal olanla ilgili

herhangi bir şey duyarsa, her zaman şahlanır.

T: Evet, eğer kişi bilinç konumundan geliyorsa, o zaman bu Ego-Ben'i ne diye bağırabilir, "Şeytan bilincin Benlik üzerindeki kontrolünü kaybetmesini yasaklar!" "*Allah korusun*" diyemezsiniz çünkü bu sistem için uygun değildir. Sonuçta, din diliyle konuşursak, Şeytan'a, yani ölümlüye aittir.

IM: Evet. Neden? Çünkü bu bilinç için anlaşılmazdır, asla anlayamayacaktır. Dolayısıyla, şu anda bahsettiğim şey pek çok kişinin bilincinde fırtınalar kopmasına ya da kişinin programı kapatmak isteyeceği noktaya kadar reddedilmesine neden olacaktır. Ama aynı zamanda, bilincin anlayış sınırının ötesinde yer alan bir şeyden bahsedildiği için, sistem pek çok kişinin bilincinde olsalar bile tekrar tekrar dinlemelerini sağlayacaktır. Neden? Çünkü sistemin kendisi için, biraz güç kazanmak amacıyla yeni bir şeyler öğrenmek her zaman ilgi çekicidir. Her zaman Tanrı gibi olmayı arzular, bu yüzden sürekli kendini geliştirme halindedir. Ama sadece öyle düşünür, yani sistem, kendini bir şekilde geliştirebileceğini ve böylece eşit hale geleceğini...

T: Ama sistemde her şey sınırlıdır.

IM: Elbette, sistemde her şey sınırlıdır. Ama bir kez daha tekrar edeceğim, şu anda bahsettiğim şey bile, gerçekte şu anda sistem tarafından köleleştirilmiş olan pek çok insanın bilincinde bir öfke ve isyan fırtınasına yol açabilir. Bunun anlaşılması gerekir. Ve hatta insanlar, bahsettiğim şeyden uzak oldukları için, sözlerimi eleştiriye tabi tutabilirler, bu gerçekten yetersiz bir ifadedir. Görünüşte bu onları ilgilendirmiyor olsa da, yanlışlıkla dinlemişlerdir. Ama aynı zamanda bu durum onlarda büyük bir öfke patlamasına yol açabilir. Peki ama neden? Bir durup düşünseler, *içlerinde kim ve neden öfkeli?* Eğer bunun kendilerini ilgilendirmediyini, bağımsız olduklarını, her şeyi anladıklarını ve bildiklerini düşünüyorlarsa, o zaman neden bu kadar öfkeleniyorlar? Neden bu dünyada olup biten diğer

şeylere öfkelenmiyorlar? Neden insanların birbirini öldürmesine, yalan söylemesine öfkelenmiyorlar? Neden bu dünyada kötülüğün varlığına öfkelenmiyorlar? Basit bir soru. Ama iyi hakkında konuştuğunuzda - işte bu, "bu sizin için avantajlı" anlamına gelir. Oysa insanların bilincinde bundan kim bahsediyor? Bunu kendileri mi düşünüyor, yoksa sistem mi onlara söylüyor? Bir kez daha, sistemden gelen sıradan basmakalıp direktifler. Her şey neye indirgeniyor? Çeşitli şeylere ilişkin bu dar anlayışa geri dönüyoruz. Ve hemen bir şeylerle paralellikler kuruluyor.

T: Evet, sistemin bir konuşmadan bir parça çıkardığı ve bellekte aşağı yukarı benzer bir şey bulduğu ortaya çıkıyor. İçerik olarak farklı olması da önemli değil. Sistem için önemli olan, bunu hızlı bir şekilde içeri sokmak ve sonuç olarak dışarı çıkarmaktır. Ve sistem eskilerin deyiimiyle "Yalanlar Evi" olduğu için, sonucun sahte ve düzmece olması onun için önemli değildir. Kısacası, yapay zeka hızlı bir şekilde sonuca ulaşmak istiyor. Operatörün zeki olması ve bilgisayarındaki bu hataları hemen ortaya çıkarması, neyin ne olduğunu kendisinin bulması iyi bir şeydir. Ama, çoğunlukla, insanlar sistemin doldurulamaz olanı doldurduğunu fark etmezler - bilinç kalıpları ile dünyanın sıradan bir algısı.

IM: Sıradan basmakalıp düşünce.

T: Evet, sistemin kendisi köleleştirir ve bu yüzden bilincin hakim olduğu bir insan, tüm rakiplerinde tam olarak zalimleri görür. Ne dediklerini bile anlamayan bazı insanlarla karşılaştığımızda, onlara kimin dikte ettiğini, o "AllatRa" kitabına, ALLATRA Hareketine, insanların dünyanın farklı ülkelerinde gerçeğe dönüştürdükleri o iyiliğe nasıl tepki verdiklerine şaşırıyorsunuz. Ve bilincin hiç yoktan nasıl böyle bir öfke yaydığını, bu kişi üzerindeki kontrolünü kaybetmekten ne kadar korktuğunu anlıyorsunuz.

IM: Ama öfkeli olan bilinçtir. Bir kez daha, kime kızgın?

Sistemin kölelerine. Sistem aldatıcıdır, her zaman yalan söyler. Ve ilk etapta kişinin kendisini - Benliği - kandırır. Basitçe onu sömürür. Ama sorun şu ki, insanlar kendileri olarak gördükleri şeyin aslında öyle olmadığını anlamıyorlar. Bu onlar değildir. Bilinç bir araçtır ama bir insan değildir.

BAŞLIK

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

T: Burada siz, İgor Mihayloviç, az önce bilincin bir araç olduğunu söylediniz ve ben bir adamın Bilgi ya da daha doğrusu... bilinci hakkında konuşurken farklı bir aşırılıkla ortaya çıktığını hatırladım, "Madem bilinç beni engelliyor, madem beni bu şekilde kandırıyor, öyleyse bu kadar, onu geliştirmeyeceğim"...

İM: Ve öylece kendi bilincini bir maymununkine eşitledi. Yani, yeterince gelişmemiş bir bilince sahip olmak, bugünün dünyasında yönünü şaşırarak ve başkalarının size söylediklerini yapmak. Geri zekalı olmak, deyim yerindeyse. Bu, birçok yöneticinin hayalidir: dilsiz, anlayışsız, bilinçsiz bir topluma sahip olmak.

Bilinç her şeyden önce bir araçtır. Örneğin size kör bir bıçak versem ve patates soymanızı istesem, bununla soymak sizin için uygun olur mu? Hayır, keskin bir bıçağa ihtiyacınız var. Herhangi bir aletin en üst düzeyde kanıtlanmış ve bütün, bakımlı olması gerekir. Ve bilinç de bir araçtır, iyi geliştirilmelidir. Ufkunuz ne kadar genişse, ne kadar çok şey kavransanız, bu üç boyutluluğu anlamak için içinize o kadar çok şey yerleşir. Soru başka bir şeyde, bilincinizi kim kontrol ediyor? Sistemin onu her zaman kontrol edeceği açıktır, bu onun bileşenidir.

Ama yine, ikincil bilinci (ya da yeni bilinci) kontrol etmek zordur, ama kontrol edilebilir. Ama gerektiğinde kolayca göz ardı edilebilir. Oysa birincil bilinç - eğitilmesi kolaydır. Bir Benlik olarak gelişirseniz, o zaman gelişmiş, iyi öğretilmiş bilinç - bu sadece yardım içindir, zararına değildir. Bu onun daha kurnaz, daha sofistike olacağı anlamına gelmez. İnanın bana, bilincinizi ne kadar geliştirirseniz geliştirin, sistemin kendisinin geliştirdiği seviyeye kadar geliştiremeyecektir, o sadece bu sistemin bir parçasıdır. Ve diyelim ki milyarlarca yıllık deneyime sahip olan sistem, her türlü şeyi görmüştür. Bu yüzden iyi gelişmiş bir bilinç bu dünyayı anlamayı kolaylaştırır ve diğer insanlarla iletişimi geliştirir. Esasen, eğer tembel değilseniz, bu sadece yardım içindir.

T: Evet. Bunu bilmediğiniz zamanlar çok zordu. Oysa şimdi öyle bir durum var ki, Bilgi mevcut ama pek çok insan henüz kendi üzerinde çalışma konusunda pratik deneyime sahip değil, bu nedenle de kendilerinde ve toplumda gerçek bir dönüşüm yok.

İM: Burada ilginç bir nokta var - toplumun dönüşümü. Herkes toplumu dönüştürmeyi arzular. Ama **toplum sadece insanlar kendilerini dönüştürmeye başladıklarında dönüşecektir.** Bu çok önemli bir noktadır. Kişi kendini değiştirmeden toplumu değiştirmeyi arzulamamalıdır.

T: Evet, öyle. Ama insanlar sanki hayatın anlamını kavramaktan yoksunlar. Yani sistem bazı değerleri (kariyer, aile ya da dıışsal zevk arayışı) dayatıyor ve insanlara hayatın bu olduğuna, kaderinizin bu olduğuna, hayat amacınızın bu olduğuna, bu dünyaya tam olarak bu amaç için geldiğinize inanmaları gerektiğini söylüyor.

İM: Gerçekte, günlük üç boyutlu yaşamımızda, bir aile, o toplumdaki bir etkileşim, o kariyer - tüm bunlar insan yaşamının bir parçasıdır. Buna nasıl yaklaşılması gerektiği ve hangi taraftan bakılması gerektiği farklı bir konudur. İnsan

hayatı çok kısa. Ve insan her şeyi zamanında yapmalı: bir aile kurmak ve onu desteklemek ve aynı zamanda bir kariyer yapmak, iyi bir gelir sağlamak için iyi bir kariyer olsa daha iyi olur - tüm bunlar gereklidir. Günümüz koşullarında hayatta kalmak için gereklidir.

Asıl soru, insanda neyin baskın olduğu, varoluşunun ana hedefinin, yaşamının amacının ne olduğudur? Bilinç bize yaşamımızın amacının üremek olduğunu söylemeye başlar. Fakat bu durumda, herhangi bir hayvandan ne farkımız kalır?

Sonuçta, bakarsak, herhangi bir hayvanın ana hedefi ve görevi aslında üremektir. Peki, çoğaldınız, soyunuzu genişlettiniz, ama bunun sizin için kişisel anlamı nedir? Neden yaşlılık dönemindeki insanlar hayatlarında çok şey yapmış olmakla övünürler (iş artı aile, torunlar ve geri kalan her şey), ama gözlerinde hüznü vardır? Çünkü herkes asıl şeyi yapmak için zamanı olmadığını anlar. Hayat çok kısa olsa da, hem programlarda hem de genel olarak hayatın tek bir an gibi çok hızlı akıp gittiğinden defalarca bahsettik. Gerçekte, kendiniz için belirlediğiniz herhangi bir zaman aralığı çok hızlı geçecektir: bir hafta, bir yıl. Bu öylesine geçici bir maddedir.

İnsan yaşamının anlamı tam olarak Ruhsal Dünya ile birliktir. Bu birçok insanda bir tür öfke uyandırabilir. Ama yine de, burada bir nüans var, neye öfke? Bilinçte. Neden "Allah", "ruhsallık" ya da başka bir şey dendiğinde insanların ezici çoğunluğu bilinçleri tarafından içsel bir reddedişin ayaklanması hisseder? Hatta, ne kadar incitici olursa olsun, din adamları bile. Cübbesini giyip bir ayın yönettiğinde, iyi niyetlidir, o kadar, herkese Allah'ı anlatıyordur. Oysa denildiği gibi, Allah ile birebir kaldığında ve burada bir düşünce ya da başka bir şey bile olsa, tüm bunlar onu çeker. Her şey içeride olup bitiyor: içeride ruhsal bir yön anlamında değil, ama bilinçte, duygularda, geri kalan her şeyde, çünkü herhangi bir insanın bilinci neredeyse %99 oranında ruhsal olan her şeye karşı yatkindir. Bu bir gerçektir, hakikat budur.

Ama bazı, diyelim ki, geleneklerimiz var, toplumda genel olarak oyunun bazı kuralları var, dinlerimiz var, onlara saygılı davranmalıyız, Allah var, O'na saygılı davranmalıyız, diğer insanların seçimlerine, diğer insanların inançlarına saygı göstermeliyiz. Allah'a şükürler olsun ki bu var. Ama bu, yine bugün tartışmayacağımız bazı nedenlerden kaynaklanıyor, bu konuları gündeme getirmeyeceğiz, çünkü bazı insanlarda, bilinçlerinde yine saldırganlıktan başka bir şey uyandırmıyor.

Bu neden böyle oluyor? Çünkü herhangi bir insanın bilinci, bir kez daha söylüyorum, ruhsal olan her şeye karşı yatkındır. Bu onun işlevidir, kişi bunu anlamalı, bilmeli ve doğal bir olgu olarak kabul etmelidir. Ve herhangi bir dinde, bu gerçekten Allah'a giden insanlar tarafından pek çok kez dile getirilmiştir. Onlar Allah'a "*Allah'ım, bana şunu ver, bunu ver... Eğer bana veriyorsan, sen iyi bir Tanrısın ve ben sana inanacağım*" gibi isteklerini yerine getiren bir tür Tanrı muamelesi yapmadılar.

T: Evet, bilinçte, bilincin kişiyi bu tür düşünce durumlarında, "istiyorum" ya da "yeteri kadar yok" durumlarında ya da güç için, sadece kendi düşüncesine hakim olmak için savaşıma durumunda tam olarak köleleştirdiği pek çok kalıplaşmış tutku vardır...

İM: Güç kavramı çok önemli, örneğin bilinç pek çok insana şunu söylüyor: "*Sonuçta sen güç için savaşmıyorsun. Peki, senin ne gücün var? Böyle bir işin var, heves etmiyorsun, kariyer yapmıyorsun. Tam tersine geri çekiliyorsun, iktidardan uzaklaşıyorsun. Güçle ilgilenmiyorsun.*" Bu kişi kendini böyle görüyor, daha doğrusu bilinci ona bunu söylüyor, çok iyi olduğunu ve güç peşinde koşmadığını söylüyor ve aynı zamanda diktatörlük başlıyor: ailede, çocuklarına karşı, diğer eşlerine karşı, arkadaşlar arasında. Sonuçta, güç için mücadele sürekli devam ediyor. Güç - ulusları yönetmek ya da bir organizasyonu ya da başka bir şeyi yönetmek anlamına gelmez. Burada "güç" kelimesiyle bir maddi nesnenin başka bir nesne tarafından bastırılmasını ya da başka bir kişiyi kendine tabi

kılma girişimini kastediyoruz. Ve bu sürekli olarak ve her yerde gerçekleşir.

T: Bu çok ilginç bir nokta, eğer insanlarda bilinç diktatörlüğü baskınsa...

İM: ...bu sayede çıkarları doğrultusunda birleşebilecekler. Ama insanlar gerçekten de en azından Vicdan ve Onur yasalarına göre yaşamaya başlasalar harika olurdu. Böylece en azından kavga etmeyi, savaşmayı, birbirlerini öldürmeyi ve birbirlerine kötülük yapmayı bırakacakları bir temelde birleşirlerdi. Bu zaten bir zaferdir, sisteme karşı, onun direktiflerine karşı büyük bir zaferdir. Bu mümkün mü? Kesinlikle mümkün. Söylediğimiz gibi, bir insanın ruhsal kurtuluşu algılayabileceği iyi, mutlu bir dünya inşa etmek. Bunun için gerekli koşulları yaratmak. Bu insanların gücü dahilinde mi? Evet, mümkündür. Yapılması mümkün mü? Yapılmalı. Tüm dünyada hiçbir kötülük ve çelişki olmaksızın gerçek özgürlüğün tesis edilmesi harika olurdu. Her şeyin başladığı ilk şey dürüstlüktür, kendine karşı dürüstlük.

T: Evet, sonuçta, özünde, bu sadece kişinin kendi üzerindeki çalışmasıdır ve kişi toplumda böyle koşullar yaratmak için elinden gelen her şeyi yapmalıdır.

İM: İnsanları zorlamak imkansızdır, bu insanların seçimidir, insanların özgürlüğüdür. Tüm dünya, dikkat edin, tüm dünyadaki tüm insanlar diyelim ki özgür olsa ve alt Benlik olmak isteyen tek bir kişiyi etkilemeye çalışsa bile, o kişi yine de alt Benlik olacaktır. Neden? Çünkü bu onun seçim özgürlüğüdür. İşte gerçek demokrasi budur, çünkü herkes ne için çabalıyorsa onu seçer.

Her Benlik çabalar, bu kendini korumanın doğal bir içgüdüdür... Benlik Sınırsız Dünyanın - Ruhsal Dünyanın var olduğunu hisseder ve güçleri ve tüm tezahürleri hisseder. Oysa bilinç bunu engeller, burada bilinç insanların bunu anlamasını

engeller. Ama yine de, bir insanın dikkatinin gücünü ruhsal gelişimine ya da maddi ölümlü şeylere yatırmasını kim engeller? Hiç kimse. Sadece kendisi seçer. Seçim özgürlüğü. Ve sistemin dikkatini dağıttığı gerçeği, işte bu Benlik olarak bir insanın hakkı: bilincinin bu aktörlerine bakmak ya da bakmamak.

Nihai savaş insan için doğumdan ölüme kadar gerçekleşir. Kişi, kalbi durduktan sonra bu savaşın, bu Mahşer'in sonucunu biçecektir. Ve bu doğrudur. Buradaki mesele tam olarak bedeniniz hayatta olduğu ve kalbiniz attığı sürece Yaşamaya başlamanız gerektiği gerçeğidir. Kalbiniz atmayı bıraktıktan sonra, zaten sonuca ulaşmış olursunuz. O zaman herhangi bir şeyi düzeltmek imkansızdır. Kimse sizin için dua ederek size yardım etmeyecek ve kimse sizi kurtarmayacaktır. Ve bu doğru.

T: Evet, farkında olunması gereken bir başka nokta daha var... Genel olarak, insanlık küresel ölçekte, bilinçten gelen kategorilerin kavranmasında, örneğin gezegendeki tüm insanlar birleşirse, sistemi bir düşman olarak yenebilir mi?

İM: İnsanlık sistemi yenemez, çünkü tüm sistem bizim anladığımız çerçevede insanlığın çok ötesine geçiyor, bununla başlayalım. Sistem belli bir gezegendeki belli sayıda insanla sınırlı değil. Çok daha geniştir ve tüm maddi Evrene yayılır, diyelim ki fizik diliyle konuşursak, o zaman altıncı boyuta kadar - sistem budur. Dolayısıyla, kişi illüzyonlar inşa edebilir ve sistemi yenmeyi arzulayabilir. Ama en iyisi onu kendi içinde yenmek, onun kölesi olmaktan vazgeçmektir. Asıl amaç tam olarak budur.

Örneğin, tüm insanlar bir araya gelse bile, yine de, eğer birleşmeleri bilinç seviyesinde ise, onu güçlendireceklerdir, sistemin kendisini güçlendireceklerdir, daha fazlasını değil. Ama insanlar ruhsal olarak açılır, evrimleşir ve birleşmeleri hisler aracılığıyla Sınırsız ve Sonsuz Dünyanın ruhsal algısına dayanırsa, o zaman sistemin tüm gücü - aslında mümkün olan

her şeyin en azından daha azı haline gelir.

T: Kadim zamanlarda söyledikleri gibi, her şey Po parçacığına indirgenir. Siz, İgor Mihayloviç, daha önce bize, aslında sistemin kendisinin bir görüntüsü olmadığını, çünkü sistemin kendisinin - ALLATRA fiziğinin diliyle konuşursak, durağan Po parçacıkları olduğunu anlamak için ilginç bir şekilde anlattınız. *Sistem yalnızca imgeler doğurur ama sistemin kendisi hiçbir şey değildir.*

İM: Sonlu olan her şey - değersizdir, hiçbir şeydir.

BAŞLIK

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

T: İgor Mihayloviç, programda büyüünün zararlarından defalarca bahsetmiştik. Ama, modern dünyaya baktığımızda, insanların sistemden gelen büyüünün ne olduğu ve bilinçlerinin günlük yaşamda ne yaptığı konusunda yetersiz bir anlayışa sahip olduğunu anlıyorsunuz. Örneğin bu konuyu duyduğumda bilincimin nasıl söylemlerde bulunduğunu kısaca anlatacağım. Bu büyü kesinlikle beni ilgilendirmiyor: Örneğin ben ne bir medyumum, ne büyük bir kâhinim, ne bazı ayinler yapan bir büyücüyüm, ne de çaydanlıkta kurbağa kaynatıp süpürgeye binen yaşlı bir cadıyım. Çünkü benim bilincimde büyü, masallardaki bir büyücü ya da sirklerdeki bir ateş yiyen, filmlerdeki bir şamandır. Bunlar çocukluğumda ya filmlerde gördüğüm ya da masallarda okuduğum, bir şeyin yoktan var olduğu bazı imgeler, bazı sihirli faaliyetler. Ama tüm bu büyülerin benim hayatımla hiçbir ilgisi yoktu. Genel olarak konuşursak, büyü - tüm bunlar peri masallarıdır, bu ise "gerçek hayattır" gibi bir anlayış vardı. Birçok insan yanlışlıkla böyle düşünüyor. İgor Mihayloviç, lütfen bize söyley misiniz, insanın günlük yaşamında bilinçten gelen büyü nedir?

İM: Büyüye gelince... Büyü insanlar tarafından günlük yaşamda çok sık kullanılır ve insanlar bunu fark etmezler. Bir insan birini lanetlediğinde, ondan nefret ettiğinde ve kötülük dilediğinde - bu büyüün bir parçasıdır. Bu bilinmeli ve anlaşılmalıdır. İnsan Allah ile iletişim kurmak için bir tapınağa geldiğinde, ama bedeninin veya akrabalarının ve yakınlarının sağlığını istediğinde - bu da büyüdür. Bir insan zenginlik veya maddi dünyadaki bir sorunun çözülmesini istediğinde - bu da büyüdür. Bazı insan arzularının üç boyutlu olarak yerine getirilmesiyle ilgili olan ve yine maddi olan her şeyle ilgili olan her şey (sağlık da maddenin bir parçasıdır, maddi beden bir parçasıdır) - tüm bunlar büyüdür. Bunun anlaşılması gerekir. Ne yazık ki bunun kökeni eski rahiplere kadar uzanmaktadır, insanların daha yüksek güçlere taptığını anladıkları için tüm bunları insanlara dayatmışlardır. İnsanların gözünü korkuttular. Tekrar soruyorum, insanları kiminle korkuttular? Allah ile korkuttular. Ama bu gerçekten normal mi? Allah... **Allah Sevgidir**, aksini söyleyemezsiniz. Allah'ın ne olduğunu tanımlamak için herhangi bir modern dünya dilinde kelime seçmek imkansızdır, sadece "Sevgi". Bu tam olarak gerçek anlayıştır. Ama bu gerçek anlayış, diyelim ki, tüm insan sözcüklerinin dışında, yalnızca **en yüksek ve en saf Sevgi, yani gerçek Sevgi** olarak belirlenebilir. Aslında başka bir Sevgi olamaz, bunu daha önce de tartışmıştık, hem de birden fazla kez.

Bu nedenle, insanlar isteseler de istemeseler de büyü ile karşılaştıkları ortaya çıkıyor. Örneğin kişi yarın için bir toplantı planlıyorsa. Açıktır, planlıyorsunuzdur, olası görüşmenin özü açıktır - konuyu incelersiniz, hazırlanırsınız, bilincinizi eğitirsiniz, olası sorular için onu hazırlarsınız. Bu bir yandan. Ama kişi kafasında tasarlamaya başladığında. Oysa soru şu ki, bu onun kafasında mı? Bilincinde. Sahnedeki bu aktörler onun için roller oynamaya başlıyor ve kişi kendisini yarın diğer kişiyle konuşurken görüyor. Plan yapıyor ve kendisi için arzu edilen bir sonuca ulaşmak için şimdiden rakibini etkilemeye çalışıyor. Bu büyü değil mi? Büyü.

Kişi hisler aracılığıyla algıya, Ruhsal Dünya ile temasa yönlendirilmesi gereken yaşamsal güçlerini maddi zenginlik için, kendi arzularını tatmin etmek için boşa harcıyor. Sonra da şöyle diyorlar: "O çok iyi bir insan ama neden her şey bu kadar kötü?" Ya da daha basit bir ifadeyle, fiziksel bedeninin ölümünden sonra kişi tövbe eder, bilinç tir tir titrer, Benlik ise şaşkındır - sonuçta o iyiydi, kimseye kötü bir şey yapmadı... Sadece tüm hayatını büyü içinde yaşadı, dikkatini yanlış şeylere verdi ve hiçbir yere varamadı. Sadece herhangi bir dine mensup olmakla kalmayıp, aynı zamanda yüksek ruhsal hedefler peşinde de olabileceği halde, her zaman daireler çiziyordu, onlara ulaşmak için çabaladı, yine neyin yardımıyla? Bilincinin yardımıyla. Bilinç iyi bir araçtır, gerekli bir araçtır ama diyelim ki kendi mizacı olan bir araçtır.

Yani, bir şeyi çözeniz gerekiyorsa, bırakın bilinç çözsün, finanse ettiğiniz şey budur, dikkat ettiğiniz şey budur. Ama size bazı büyümlü nitelikler dayatmaya başladığında, sizi çeşitli oyunlarının içine çektiğinde, bunu yapmamalısınız. Pek çok insan bunu anlamıyor, kendilerini bir oyunun parçası, teatral gösterilerin katılımcısı haline geldiklerini fark etmiyorlar ve yine, gerçekte neyin? Büyü performanslarının.

...Bilinç yine büyünlün bazı ayinlerin performansı olduğunu söyler: tef çalmalı, kaynayan bir kazana ot atmalı ya da kurbağa, tercihen canlı kurbağa, işte o zaman bazı sihirli faaliyetler gerçekleşir ve kişi bir şey elde eder ya da alır. Bunlar ritüellerdir. Ritüeller basitçe odaklanmaya yardımcı olur: kazana ne attığınız, bir kazanınız olup olmadığı önemli değildir, önemli olan bunu arzulamanızdır.

Arzu etme süreci zaten büyü faaliyetinden başka bir şey değildir. Özellikle de insanlar, diyelim ki yarınki toplantının sonucunu şimdiden hayal ettiklerinde. Şamanizm uygulayabilir, tef çalabilir, kazana ot atabilir ya da başka bir şey yapabilirsiniz, ama aynı zamanda sadece bir sonuç da hayal edebilirsiniz: yarın biriyle nasıl buluşacağınızı, onun size ne

söyleyeceğini, sizin ona ne söyleyeceğinizi, konuşma sırasında nasıl tartışacağınızı ve sonra onu kolayca ikna edeceğinizi. Yani bilincin oyunları. İnsanlar şu anda sizin bilincinizin onun bilinciyle temas halinde olduğunu anlamıyorlar, her ne kadar kişi bunu fark etmese de. Ve her ikinizin bilinci de şimdiden belli bir karar veriyor. Çoğunlukla olarak, sistem için gerekli olan kararı verirler, nazıkçe söyleyelim. Ama sonuç her zaman önceden belirlenmiştir. Oysa bunu yapmadığınızda sistem sonucu ne sizin bilincinize ne de rakibinizin bilincine garanti ediyor. İhtiyacınız olan malzemeleri hazırladınız, öğrendiniz, toplantıya geldiniz ve sonra bırakın ne olacaksa olsun. Bir senaryo oynamadınız, büyü yapmadınız, bu durumda özgürsünüz ve burada tartışmayı kazanmak için çok daha fazla şansınız var. Ve bu büyü değil, bu gerçek. Neden böyle? Çünkü sistem sizin eyleminiz için hazır değil.

Zh: Evet. Bize bunu nasıl anlattığınızı hatırlıyorum ve bu, büyüün birilerini etkilemek için duyulan bir susuzluk olduğunu anlamamıza çok yardımcı oldu.

IM: Evet.

Zh: Büyü hayaller ve arzulardır, gelecekte birini etkileme arzusudur veya geçmişte bir şeyi değiştirme arzusudur, geçmişinizi yeniden yazmaktır, "Şimdi, eğer bunu söyleseydi, ona bu şekilde cevap verirdim..." Eğer bir şey yapmanız gerekiyorsa, gidin ve yapın. Söylemek istiyorsanız - sadece söyleyin. Eğer değilse - o zaman unut gitsin! Ama hiçbir durumda bilinç ile, "alternatif varoluş" oyunları ile oynamayın. Sonuçta, gerçek gücü siz verirsiniz ve karşılığında sistem sadece gururunuzu besler.

T: Evet. Neden biriyle bu zihinsel, soyut diyaloga girip, bu kişiyle tanışmadan önce iki veya üç gün boyunca bu konuşmaları düşüncelerinizde döndürüyorsunuz? Neden bir şeye sahip olduğunuzu hayal edersiniz ki? Sonuçta büyü böyle bir şeydir. İnsanlar boş olan hakkında çok düşünür, hayal kurar,

düşüncelerinde diğer insanlarla diyaloglar kurar, tartışır, iddia eder. Uzun zaman önce olanları tartışırlar, geçmişteki olayları ya da genel olarak gelecekteki olayları düşünürler. Ama bu tam olarak bilinçten gelen bir büyüdür, üç boyutluluğa dikkat ettiğiniz zaman, sonuçta taşı aşındıran bir damla gibi olan şeye.

Ve bu büyü, yaratıcı planlamadan farklıdır. Örneğin, sadece yemek pişirmeniz gerektiğinde, ne pişireceğinizi planlarsınız - bu sıradan bir planlamadır, bir iş günü rutininin sıradan önceliklendirilmesidir. Ama pişirdiğiniz yemek için nasıl takdir edileceğinizi, nasıl övüleceğinizi hayal ettiğinizde - bu gururunuzu tatmin etme arzusudur, bu bilinçten gelen bir büyüdür, gözünde canlandırmadır. Yani, yemek hazırlamanız gerekiyorsa - sadece pişirin, bu yönde harekete geçin, ama hayal etmeyin.

Zh: Büyü, eğer bir duyguyu ya da arzuladığımız bir şeyi elde edemezseniz, o zaman bilinç düşüncelerinizde alternatif bir gerçeklik yayınlamaya başlar. Ama bu filmi sipariş ettiniz mi? Her şeyden önce, neler oluyor? Görüntüleri uyandırabilirsiniz ve onlara dikkatin gücünü, yani eylem gücü verirsiniz. Tek sorun şu: bunlar bir illüzyon ve siz gerçek hayatı sistem için harcıyorsunuz. Sonuç olarak, sistem kendi ömrünü uzatırken, siz kendiniz için ölümü kazanıyorsunuz.

T: Evet, ne yazık ki... Ve eğer bilincinizin yapacak hiçbir şeyi yoksa, o zaman bir şeyler çalışması daha iyi olacaktır...

Zh: Evet, ama genel olarak ruhsal gelişime zaman ayırmak daha iyidir. Sadece kendi içinizde Ruhsal Dünya ile temasınızı güçlendirin, çünkü bu sınırsız mutluluktur, bu içsel sınırsız Allah Sevgisidir. Mutlu olmak mutsuz olmaktan çok daha iyidir. Diri olmak ölü olmaktan daha iyidir.

T: Kesinlikle doğru. Yani, mesele plan yapmakla ilgili değil ama bu konuda herhangi bir yanılısamaya kapılmamanızdır. Planladınız, hazırlandınız ve sonra nasıl olacaksa öyle olacak.

Siz sadece hedefe doğru ilerliyorsunuz. Sizin için, gidip biraz ekmek almak ya da bazı iş görüşmelerine gitmek aynı şeydir, buna o anda karar verilir. Tüm öneminiz ve ciddiyetiniz ise farklı bir şeydedir. Bu, Ruhsal Dünyanın hisler aracılığıyla algılanması sırasında meydana gelen olaylardır. Ve üç boyutlulukta, dikkat gücünüzü zaten o kadar büyük miktarlarda değil ve genel olarak konuşursak, gerektiği gibi, ekonomi modunda harcıyorsunuz.

Zh: Evet, insanlar bir şeye hazırlanırken genellikle "Allah nasıl isterse öyle olur" derler. Ama bu doğru değil, yine de...

IM: Bu doğru değil, Allah gerçekten de bununla ilgilenmez. Bu sadece insanlar için uygun olduğu için, daha doğrusu bilinçleri için her şeyi daha yüksek ve daha güçlü olanın üzerine yıkmak uygun olduğu için. "Tanrı verdi, Tanrı gönderdi, Tanrı başka bir şey yaptı..." derler. Ama hangi Tanrı'yı kastediyorlar? Sonsuzluktaki Tanrı'yı mı, yoksa geçici olarak var olan sistemdeki Tanrı'yı mı? Geçici Tanrı mı yoksa Gerçek Tanrı mı? Burada şunu da anlamak gerekir.

İnsanlar genellikle kelimelerin özünü anlamadan etrafa saçarlar ve bu da bir tür büyüdür. Kelimenin gücü vardır. Bazı dini yazılar şöyle başlar: "Başlangıçta söz vardı..." Bunun bir nedeni vardır. Ve bu sadece Hıristiyanlık için geçerli değildir, Hıristiyanlık öncesi dinlerde de başlangıçta söz vardı. **Söz, pek çok sürecin başlangıcıdır. Neden? Çünkü içsel arzunuzun dile getirilmesidir, yani yüksek sesle telaffuz edilmesidir. Bu başlı başına belirli süreçlerin aktivasyonudur.** İnsanın alışılmış kelimelere karşı tepkileri vardır: size söylenen olumsuz bir kelime sizde belirli bir tepkiye neden olur veya nazik bir kelime başka bir tepkiye neden olur ve bu böyle devam eder. Örneğin tüm psikoloji ne üzerine kuruludur? Kelime üzerine. Din, ne üzerine kuruludur? Sözcük üzerine. Yani, kelime kelimedir.

Sözcük, nasıl isterseniz öyle söyleyin, üç boyutluluğun bir

aracıdır, bu dünyanın bir aracıdır. Bir düşünce de maddi dünyanın bir aracıdır. Oysa hisler veya doğrudan temas yoluyla algılama tamamen farklıdır, hem sözcükten hem de düşünceden ayırt edilebilir. Bu yüzden bilinç onu algılamaz. İşte bu yüzden bilinç ile yaşayan ve tamamen bilinç tarafından kontrol edilen pek çok insan basit bir Hakikati kavrayamaz. Her türlü şeyi anlarlar: büyü, ritüeller... Her şeyi kavrarlar, her şey açıktır, mantıksal olarak açıklanabilir. Ama gerçeğin kendisini - Allah'ın gerçekliğini ve varlığını - açıklayamazlar. İnanmaya çalışırlar, inanıyormuş gibi yaparlar, hatta birçoğu Allah'a hizmet ediyormuş gibi yapar ve bunu başkalarına da öğretirler. Ama onlara bir de maskesiz bakalım - o zaman her şey yerli yerine oturur.

T: Evet... Burada gerçekten de güzel bir soru var, Ruhsal Dünya ile yaşayan insanları sıradan insanlardan nasıl ayırt edebiliriz? Sonuçta, insanlar sıklıkla bazı işaretler ararlar, ama üç boyutlulukta...

Zh: Ama hissediliyorlar, bu insanlar gerçekten hissediliyorlar. İnsanlar ölümlerin ölümlere, dirilerin ise dirilere ait olduğunu anlamıyorlar. İnsanlar gerçeği hissetmeyi öğrendiklerinde, bu tür sorular ortaya çıkmayacaktır.

IM: Evet. Aslında, bilinç seviyesinde bile olsa, sadece meraktan dolayı insanlara şunu tavsiye etmek isterim: Ruhsal Dünyanın var olup olmadığı ilginç değil mi? Düşünceler olmadan, yani olağan düşünme biçimi olmadan, ama hisler aracılığıyla algı seviyesinde var olmak bir şekilde mümkün mü? Kişinin kendi bilincini kontrol etmesi mümkün müdür? Bu ilginç değil mi? Sadece denemek için.

T: Evet, sizin de programın başında söylediğiniz gibi, İgor Mihayloviç, en azından bir deney olarak, kendini gözlemlemeye çalışmak: düşüncelerin nasıl geldiğini, onları yazmayı, onları kontrol etmeyi, bu düşünce akışını durdurmaya ve hatta onu yönlendirmeye denemek. O zaman tüm bunların size ait

olmadığını ve sizin olmadığınızı çok kolay bir şekilde anlayabilirsiniz. Sadece farklı bir algıyla yaşamaya çalışmanız gerekir - en derin hisler ile algılama.

Ve bilinçten gelen tek bir kalıp burada yolumuza çıkıyor - Bu bilincin insanlara "başaramayacağım", "çok zeki değilim" veya "çok gencim" ya da tam tersine "zaten çok yaşlıyım" demesine kadar varan şüphe kalıbıdır...

IM: Ruhun yaşı yoktur, Benliğin de yoktur. Ve kişinin yaşının ne olduğu da fark etmez. Ruhsal Dünya hem yaşlı bir insan hem de bir çocuk tarafından idrak edilebilir ve eğer böyle bir arzu varsa herkes tarafından idrak edilebilir. Fakat arzu tam olarak Benlikten, arzudan kaynaklanır, zihinden değil. Eğer kişi zihninden arzu ederse, bu işe yaramayacaktır. Bilinç asla Allah'ı aramaz, bu da bir paradokstur. Ama her zaman büyüü arar, gizli bilgiyi arar, üç boyutlu dünyanın ardında saklı olan güçleri arar, yani diğer maddeleri manipüle etmeye katkıda bulunan şeye ulaşmak için.

T: Benlik olarak insan için bu daireler çizmek anlamına gelir, bu sadece kişinin hayatını boş yere harcamasıdır. Pek çok insan tam da bu kuşklara takılıp kalır...

IM: ...düşüncelerinde ve benzeri şeylerde, kendileriyle, düşünceleriyle savaşmaya devam ederler. Bazıları etrafta dikilip birilerinin bunu onlara gümüş tepside sunmasını bekler. Aynı zamanda bunu isterler, bunu gerçekten içtenlikle isterler ama hiçbir şey yapmazlar, tembellikten ya da bir şeyin dikkatlerini dağıtmasından dolayı kendileri üzerinde çalışmazlar. Ve aslında hevesli olan, yürüyen, kendinden emin bir şekilde yürüyen pek çok yetenekli insan büyü (veya duyu dışı algı) yoluna yöneldi, buna başka türlü diyemezsiniz. İnsanlar bununla bizzat karşılaştıklarında, bu onları etkiliyor. Kimi etkiliyor? Bilinci etkiler. Ve eğer basitçe bir göz atarsak, onlar neredeler? Orada kalmışlardır. Bunun bir anlamı var mı?

T: Yani, başlangıçta kişinin tam olarak iyi tarafından, tam olarak Benlikten gelen istek tarafından yönlendirildiği ortaya çıkıyor ...

IM: Elbette, iyi tarafından. Ancak sistem her zaman iyiyi kendisi için faydalı olana dönüştürür. Ve bu doğrudur.

T: Evet, sadece basit bir örnek alsak bile. Sonuçta, çoğu zaman insanlar meditasyonlarda bazı ilk deneyimler edindikten sonra, yardım etmeye çalışırlar, ama yine kendi anlayışlarına göre, komşularına yardım etmek için. Örneğin, ona doğru "sevgi ışınları" göndermek ya da başka bir şey. Ve sonra "evet, aniden komşusu gerçekten de biraz daha iyi hissetmeye başladı" diye not ederler...

IM: Bu sıradan fiziktir, gerçekten de bu şekilde oluyor. Hayatının bir bölümünü başka birine veriyor, hayatını yeniden yönlendiriyor. Ve diğer kişi onu alır ve başarılı bir şekilde nereye fırlatır? Bilince. Yani, birincisi bilince vermiştir, ikincisi de bilince vermiştir. Ne birincinin ne de ikincinin bir yararı vardır. Bu kabul edilemez, bu büyüdür.

T: Evet, ve açık ki eninde sonunda...

IM: ...Öğrenecekler. Diyelim ki "alt nenlik" diye bir terim var, bundan bahsettik. Ya da Hıristiyanlıkta dedikleri gibi "cehennem". İyi bir şeyle bitmez. Eğer yardım etmek istiyorsanız - yardım edin. Eğer bir insan hastalanmışsa - onu doktora götürün. Eğer bir insan üzgünse - ona destek olun, onunla konuşun, ona bir şeyler açıklayın. Destekleyici olmamız gerekir.

VİDEO BAŞLIĞI

Ruhun yaşı yoktur ve ne de Benliğin.

10:38:09 – 11:13:26

T: Şimdi kısaca değiştirilmiş bilinç halleri konusuna değinmek istiyoruz... Bugün itibariyle dünyada değiştirilmiş bilinç hallerine ilişkin hem klinik hem de deneysel pek çok malzeme birikmiş durumda. İnsanın her gün çeşitli bilinç durumlarını deneyimlediği ve bu durumlara uyduğu açıktır.

Örneğin, bilinç için avantajlı olan bu tür değiştirilmiş bilinç halleri - bunlar uyanıklık hali, uyku hali, öfke tepkileri, panik hali, rüya hali, o histerik haller, alkol ve uyuşturucu tüketiminin neden olduğu haller, hipnotik hallerdir. Yani bunlar insanların üç boyutlulukta en sık karşılaştıkları bilinç halleridir.

Ama ruhsal açılıma eşlik eden değiştirilmiş bilinç halleri de vardır - bunlar meditasyonlar, dua halleri, ruhsal uygulamalardır. Genel olarak konuşmak gerekirse, Benliğinin gelişimi söz konusu olduğunda insan için faydalı olan değiştirilmiş bilinç halleri vardır ve bilince avantaj sağlamayan, hatta insana zarar verebilecek haller de vardır. Peki, bilinç için avantajlı olan durumlarda ne olur? Benlik üzerinde aktif bir etki vardır ve bilinç onu kendini tanımlama şansından yoksun bırakır. Yani, örneğin, kişi öfke halindeyse, kendisini bir Benlik olarak tanımlayamaz, sadece bilincin kontrolü altındadır.

Zh: Evet ve buradaki ayrımlar çok açık. Bilinç için avantajlı olan değişmiş bilinç halleri, bunlar ayrı haller olarak hissedilir. Birbirlerinden ayrılırlar ve bu tür durumların her biri için bitişik olanlar tanımlanabilir. Burada kastedilen nedir? Başladıkları şey, özellikleri ve sonunda neye dönüştükleri. Sistem böyle planlar, her şey önceden belirlenmiş sonuçlara götüren bir şemaya göre kalıplaşmıştır.

Ruhsal pratikte ise... orada her şey farklıdır. Derin bir değiştirilmiş bilinç durumundan hisler yoluyla algıya geçiş, düz bir çizgide, sanki yitip gidiyormuş, dağılıyormuş gibi yumuşak bir şekilde gerçekleşir. Yani, Benliğin bilinçten tamamen soyutlanması ve hisler aracılığıyla algıya geçişi ve dalması gerçekleşene kadar ve orada bilincin herhangi bir etkisi yoktur. Hisler aracılığıyla algılama, derin bir değiştirilmiş bilinç durumundan kökten farklıdır.

En derin hisler aracılığıyla algılarken, burada ve şimdi yaşamının sürekli tek vektörlü bir süreci gerçekleşir. Orada, deyim yerindeyse, birbirini takip eden durumlar gerçekleşir ve bunlar öngörülemez, canlı, istikrarlı ve aynı zamanda sürekli yenidir. Bunlar çok yönlü sonsuz Allah Sevgisinin farklı halleri gibidir ve bilinç seviyesinde değil, en derin hisler seviyesinde hem hazza hem de mutluluğa neden olur. Ama bu, Ruhsal Dünyanın en derin hisler aracılığıyla algılanmasının özelliklerinden yalnızca biridir.

T: Bilincimin daha önce "değiştirilmiş bilinç halleri" ifadesine nasıl basmakalıp bir tepki verdiğini paylaşacağım. Terimin kendisi bile zaten bir miktar ihtiyata neden oluyordu, bilgi eksikliğinden dolayı korkuya neden oluyordu, çünkü bilinç için bu ya bir patoloji ya da konfor alanından çıkmak anlamına geliyordu, değişmesi sadece korkutucuydu. Ama AllatRa kitabını okuduğumda ve Bilgiyle karşılaştığımda, bu korku ortadan kalktı ve tam tersine, kendimi değiştirmek için, sadece ruhsal yönde ciddi bir şekilde ilerlemek için bir istek bile ortaya çıktı. Ve şimdi, sistemin açığa çıktığını gördüğümüzde, o zaman bir insanda ve o toplumda tam olarak neler olduğunu ve bilimin neden bu konunun etrafında dolaştığını küresel olarak görüyor ve anlıyorsunuz. Çünkü vurgularını onun içine yerleştiren özgür Benlik değil, tam olarak bilinçti.

Ve tam olarak ilksel Bilgi perspektifinden, bu bilimsel çalışmaları tamamen farklı bir anlayışla inceliyorsunuz. Ve bilirsiniz, bu şaşırtıcıdır çünkü bir çalışmadan diğerine bilincin

kendi direktiflerini nasıl savunduğu, bunların önemini nasıl abarttığı ve buna bağlı olarak ruhsal aydınlanmaya yol açan hallerin önemini nasıl azalttığı aşikârdır, çünkü bunları anlamayan tam olarak bilinçtir. Örneğin, dikkati uyanıklık hali ve ona eşlik eden haller üzerinde yoğunlaştırır - bunlar sözde "normal bilinç halleridir" ve dolayısıyla burada sistem elbette tamamen silahlanmıştır. Oysa diğer bilinç halleri, tam olarak ruhsal aydınlanmaya yol açan bilinç halleri - bilincin "bireysel", "şüpheli" bir şey olarak gördüğü şey budur ve genel olarak bunları "psikozların tezahürü" ya da "psişik öz-düzenleme", "öz-saygı ve özgüven artışı" olarak psikiyatrik maddi görünümüne eşitler. Bu "dini coşkuyu", "mistik deneyimi", her şeyden önce, birileri üzerinde etki yaratma, kalabalığı kontrol etme fırsatı olarak inceler.

Ama gerçekte, örneğin dünya halklarının farklı kültürleri ve gelenekleri açısından daha geniş bir perspektiften bakarsak, binlerce yıldır tamamen farklı bir durumun devam ettiği ortaya çıkar. Doğu medeniyetleri de dahil olmak üzere antik çağın pek çok halkı ve diğer pek çok halk (bazı bilim insanlarının bilincinde olduğu gibi "ilkel halklar"), neredeyse **her yetişkinin** ruhsal transa nasıl gireceğini bilmesi gerektiğine inanmışlardır ve hala da inanmaktadırlar. Kuşkusuz herkes buna farklı bir ad veriyor, ama asıl mesele bu ruhsal kaynaşmanın bir yolunu bulmak, ruhsal bir ilişkiye girebilmek, Allah ile temasa geçebilmek. Ve insanın varoluş amacı olarak "hakiki olanı bilmek", "nasıl Aydınlanacağını" bilmek, "Hayatı nasıl kazanacağını" bilmek büyük bir önem, büyük bir değer atfedilmiştir. Bunu yapamayan da toplumda, modern dille konuşursak, psikolojik bir sakat olarak görülüyordu... Kusurlu kabul ediliyordu...

Ve herkesin kendi denenmiş ve test edilmiş, hem basit hem de karmaşık uyarım teknikleri vardı, değişmiş bilinç hallerine giriş için ve bu meditasyonlar, dua halleri, ruhsal uygulamalarda ustalaşma yoluyla kendini keşfetme vardı. Genel olarak konuşmak gerekirse, nihai hedefe - geçici varoluş sırasında Diri

olmaya - götüren genel ruhsal yola giden kendi yolları vardı. Kuşkusuz, bilincin de burada bazı işler yaptığı ve kendi çarpıtmalarını ve değiştirmelerini ortaya koyduğu açıktır. En azından, insanların kendi topluluklarında ne için çabaladıkları ve ortak hedeflerinin ne olduğu açıktır.

Oysa, bugün ne görüyoruz? Sistemin uygarlıktaki direktiflerini nasıl desteklediğini ve bir Benlik olarak sizin ölü olmanız için her şeyi yaptığını görüyoruz. Sonuçta, bugün bilincin "normal" halleri, tam olarak kişinin biyolojik, psikolojik ve sosyal işlevlerini yerine getiren bilinç kalıplarının tasmaını dizginleyen ayırık haller olarak kabul ediliyor. Peki, değiştirilmiş bilinç hallerini incelerken nasıl bir hedef belirleniyor? Bedenin hastalıklarını iyileştirmek, kişinin kendisini bir çatışmadan, içsel gerilimden kurtarması ya da kişinin ruhunun derin içsel içeriğini incelemek, toplumda yeterli ve yapıcı bir şekilde işlev görmek. Ama buradaki sorun, sistemin bir parçası olarak bilincin bakış açısından "yeterli ve yapıcı" olmanın şu anlama gelmesidir... Peki, bilim insanları uzun yıllardır ne üzerinde çalışıyorlar? Hipnoz (gerçekte Benliği bastıran), uyku ve rüyalar (yani bilincin de katkıda bulunabileceği) konuları üzerinde çalışılıyor, bu değiştirilmiş bilinç durumları aracılığıyla bedeni uyuşturma olanakları araştırılıyor. Ve her şey insani amaçlar için belirlenmiş gibi görünüyor, ama köküne inersek...

Yani, bilinç yalnızca Benliği köleleştiren, bilinç için köle haline getiren yanlarla ilgilenir. İnsanın ruhsal yolunun aşamalarında kullandığı o değiştirilmiş bilinç halleri bile, orada bile bilinç kendi değiştirmelerini yapar. Bakın bu bilimsel çalışmalarda insanın anlayışını döngüye sokmak için ne kullanıyor: eğer ruhsal yolu, meditatif, ruhsal trans yolunu izlerseniz, o zaman orada halüsinasyonlardan başka, üç boyutlu dünyanın imgeleri ve fantastik fikirlerin bir kombinasyonu ile karakterize edilen oneiroid bilinç hallerinden başka bir şey bulamayacağınızı söylüyor, ya da diyelim ki, sıradan bir dini vecd, mistik deneyim, eşlik eden fanteziler, yani gerçeğin yerine geçen sahte

haller. Elbette bu da kısmen doğrudur ve değiştirme her zaman olduğu gibi kökte gizlidir. Çünkü bilincin kendisi - halleri aracılığıyla saldırgan ya da nazik bir şekilde tam olarak etkileyerek yanılısamayı Gerçeğin yerine değiştirendir.

Zh: Bu çok fazla hissediliyor.

T: Örneğin, hisler yoluyla algılamada, orada imgeler yoktur, orada bilincin işlevinin ötesinde olan süreçler yer alır. Bu nedenle bilincin kendisi bu konunun anlaşılmasını bile sınırlar: yüksek algı, genişletilmiş bir bilinç hali, bir huzur ve rahatlık halidir, bilincin halüsinasyonları yoluyla yanlış algıdır (yani hisler yoluyla algının yerini almasıdır), insanlar dini bir trans halindeyken örneğin Ruhsal Dünyanın temsilcilerini üç boyutlu bir görüntüde algılar ve hatta onlarla konuşurlar. Ama sonuçta bu bilincin bir yanılmasıdır ve Benliğin Ruhsal Dünyayı hisler aracılığıyla gerçek algısının yerine geçer. Bunun nedeni, bu üç boyutlu imgeleri yaratan ve kendisiyle iletişimi Ruhsal Dünyanın gerçekliğinin yerine koyan şeyin tam olarak bilincin kendisi olmasıdır.

IM: Onlar bilinçten yayın yapıyorlar, bu kesinlikle doğru. Bunu daha önce başka programlarda da tartışmıştık, büyüyle oynamaya başlayan insanlara vizyonlar gelir, çeşitli azizler, sözde Ruhsal Dünyanın temsilcileri. Ama yine imgeler halinde geliyorlar. İmgeler ne anlama geliyor? Nasıl ki biz aynı insanları dünyevi gözlerimizle ya da kendimizi bir ayna yansımada görüyorsak, onlar da aynı şekilde bu temsilcileri görüyorlar. Yani, basitçe söylemek gerekirse, bu bir yanılısma ve başka bir aldatma, yanılgı.

T: Evet, oysa ruhsal uygulama - bilincin bu çok yanlış algısından özgürleşmedir, Benliğin bilincin işleyiş sınırlarının ötesine çıkışıdır. Ama insanlar genellikle rahatlık aşamasında, mistisizm aşamasında, yani değiştirilmiş bir bilinç durumundan hisler yoluyla algıya geçiş aşamasında dururlar.

İM: Burada ilginç bir nokta var. Bunun idraki halindeyken, hisler aracılığıyla yapılan bu algılama gerçekten de insanlara bilincin hayalini kurduğu şeyi ifşa eder. Ama ilk belirtiler tam olarak kişi değiştirilmiş bir bilinç halinin derin durumlarına ulaştığında kendini göstermeye başlar. Yani, şimdi duyular dışı algı ya da metafizik, büyü vb. olarak adlandırılan şey orada başlar. Neden hiçbir koşulda buna tutunmamanız gerektiği söyleniyor? Çünkü tam olarak o seviyede kalırsınız.

T: Evet, bilinçten gelen tüm bu büyü, sonuçta hipnoza benzer, dışarıdan gelen bu müdahale. Yani, dedikleri gibi, psikolojide "otoyol hipnozu" ya da "dikkatsizlik modunda araba kullanmak" diye bir terim vardır; insan uzun süre direksiyon başında kaldığında, otoyolda araba kullanırken, duyu organlarının hassasiyetinde bir azalma ve hareketlerinde bir eksiklik yaşar. Bir bakıma, ruhsal yolda, diyebiliriz ki, kişi uyanıklığını kaybettiğinde, dikkati zayıfladığında, sistemin bu illüzyonu tarafından büyülendiğinde benzer bir şey olur ve hisler yoluyla algının azalması ve tam olarak bu ilerleme eksikliği, kendi üzerinde kişisel çalışma gerçekleşir. Bu nedenle bilincin bu hilelerini, bilincin bu değişmiş hallerindeyken bu hileleri bilmek çok önemlidir: hem ince olanları, bilinç için faydalı olanları, üzerinde Gerçeğin değiştirilmesinin gerçekleştiği, hem de kaba olanları, iki bilinç arasında bir mücadelenin gerçekleştiği alkolizm veya uyuşturucu bağımlılığı gibi belirli zararlara neden olanları.

VIDEO No. 12

İnsanın içinde alkolizm ve uyuşturucu bağımlılığına yol açan çatışmanın (birincil ve ikincil bilinçler arasındaki bir mücadele) kökeni hakkında video

**BAŞLIK: ALKOLİZM, UYUŞTURUCU BAĞIMLILIĞI –
ÖLÜ İNSANIN YOLU**

İM: Yine not edelim, alkolizm, uyuşturucu tüketimi ve diğer her şey... Sonuçta kimden geliyor? Bilinçten geliyor. Dahası, bu alkolizm ve uyuşturucu bağımlılığı dayatması, ne kadar paradoksal olursa olsun, birincil bilinçten kaynaklanır. İkincil bilincin etkisini silmeye çalışıyor, ikincil bilincin gücünden kaçmaya çalışıyor. Bu sistem içinde sistemle bir mücadeledir. Ve burada birincil bilinç deneyimler... Alkol veya uyuşturucu etkisi altında ikincil bilincin etkinliği biraz azalır, o zaman birincil bilinç kendini kahraman gibi hissetmeye başlar. Yine megalomani, kendini yüceltme, tüm olasılıklar.

Bu sadece bir primatın bilincidir. Kendini bu dünyanın zirvesindeymiş gibi hisseder. Ve tam olarak bu bilinç, tam olarak bu durum, onu tekrar tekrar alkol ya da uyuşturucu tüketmeye zorlar - bilinçten özgürlük, bilincin bilinçten özgürlüğü. Bir paradoks. Ama kişinin sisteme daha da bağımlı hale gelmesi doğaldır.

En azından Ruhsal Dünyayı hisseden, en azından onunla biraz teması olan ve en azından biraz bilen, altını çiziyorum - inanan değil ama bir deneyimi olan, Ruhsal Dünyanın varlığını bilen bir insan asla alkol ya da uyuşturucu kullanmayacaktır, çünkü bu, Benliği daha aktif bir şekilde bastırmaya ve etkilemeye başlayan birincil bilinci güçlendirir, harekete geçirir.

İnsan neden kendisi için engeller yaratır? Bu, yüz metre koşmak istediğinizde, ama bundan önce bir inşaat alanından çeşitli gereksiz eşyaları fırlatmanızla aynı şeydir ve sonra koşarsınız, tökezlersiniz, düşersiniz, bu sizin için acı verici ve tatsızdır. Ama sabah koşuya çıkmak istiyorsanız - düz bir zeminde koşun. Neden kendi koşu parkurunuzda çöp atasınız ki?

T: İgor Mihayloviç, ayrıca, gizli değiştirmelerin anlaşılması açısından, birincil ve ikincil bilinç ile ilgili bilgiler bağlamında hipnoz konusunu biraz genişletmek istiyoruz.

IM: Hipnozun özü tam olarak birincil bilinç üzerinde dışarıdan doğrudan etkide yatar. Sonuçta, birincil bilinç dünyayı olduğu gibi algılamaz, ikincil bilinç aracılığıyla algılar. İkincil bilinç, onu aldatabilir. Ama birincil bilinç bedenini tepkilerini algılar. Oysa ikincil bilinç, bedenini tepkilerini birincil bilinç yoluyla algılar, sıra budur. Bu durumda, beynin çalışması - bu bir yansımadır, beyin materyaldir, diyelim ki, bilincin işinin tezahürü. Ama, her şeyden önce, birincil bilincin işidir. Ama o yine de maddi dünyayla bağlantılıdır. Oysa, Benlik yalnızca birincil bilinç ile bağlantılıdır. Aslında tüm bunlar basit, biri eline bir kalem alsın, çizse, her şey yerli yerine oturur.

T: Yani, bir Benlik için, o hipnotistin bilinci de araya girdiğinde bu daha da büyük bir baskıdır... Yani, yalnızca birincil ve ikincil bilincinin bu etkisini deneyimlediği değil, bunun üzerine sistemden gelen bir üçüncü tarafın da müdahale ettiği ortaya çıkıyor - ek görüntüler yaratan, etki uygulayan ve programlanmış etkiyi uygulayan hipnotistin bilincidir.

IM: Kesinlikle doğru. Ama burada, küçük bir nüans var, hipnoz veya büyü yoluyla etki üzerine, hangisi olduğu önemli değil, birincil bilinç üzerinde doğrudan bir etki olduğunda, burada da bir değiştirme gerçekleşir. Kişiye ünlü bir şarkıcı olduğu telkin edilebilir: o şarkı söyler ve kendini bu ünlü şarkıcı olarak algılar, soruları yanıtlar vb. Görüyoruz ki, diyelim ki John Smith vardı ve o hâlâ John Smith olarak kalır. Bir tür ünlü şarkıcı gibi görünüyor, ama gerçekten ünlü şarkıcı olduğuna ikna olmasına rağmen, görünüşte değişmedi. Neden?

Çünkü birincil bilinç, bir kez daha söylüyorum, belirgin bir zekaya sahip değildir. Ama veri tabanını, yani ikincil bilinç vasıtasıyla biriken veya edinilen deneyimi (burada bu da ilginç bir noktadır) veya Arka Veçhe dediğimiz şeyi kullanabilir. Bu bir veri depolama bankasından başka bir şey değildir, hafızanın depolandığı yer burasıdır. Ve ne yazık ki ya da neyse ki beynin bununla hiçbir ilgisi yok.

Büyü nedir? Büyü tam olarak... yapılır. Bir sırrı ifşa edeceğim, insan birincil bilinç seviyesinde gelişirken, bu birincil Ben evrimleşirken ve sistem incelenirken, o zaman insan çeşitli büyü tekniklerini öğrenebilir, yani, duyu ötesi algı dediğimiz şey ve geri kalan her şey. Bu tam olarak birincil bilincin aktifliği nedeniyle gerçekleşir. Altıncı boyut seviyesinde bile çok aktif olarak çalışabilir, yani çeşitli tezahürleri dönüştürmek, sistemin planlarını görmek, onları duymak vb. Oysa ikincil bilinç, elbette sınırlıdır. Şaşırabilir, muazzam duygular, dalgalanmalar üretebilir, birincil bilinci ezen bir dalga yayabilir ve bu bedenimize yansır.

T: Evet, bunun gerçekten birçok insan için yararlı olacağını varsayıyorum. Sonuçta, hipnoz fenomeni, araştırmacılar için hala çözülmemiş bir gizem olarak kabul ediliyor. Ama şimdi, bu olgunun özü ve genel olarak bir Benlik olarak insan üzerindeki etkisinin zararlılığı zaten basitçe anlaşılmıştır.

Sonuçta, bugün birçok insan hipnozun tıbbi amaçlar için kullanıldığını biliyor. Belki, bazı aşırı derecede şiddetli terapötik vakalarda, bu haklı bile görülebilir. Ama genel olarak, özellikle hipnotik telkin ile psikoterapinin nerelerde kullanıldığını ve bunu tam olarak kimin yaptığını dair o liste göz önüne alındığında... burada bir soru ortaya çıkıyor, elbette, bir insan için daha önemli olan nedir – bedeni mi yoksa Benliği mi? Sonuçta, gerçekte, insanlar kendilerini değiştirmek, sadece kendi beden sağlıklarına bakmak ve kötü alışkanlıkları üzerinde çalışmak için çok tembel olduklarında genellikle çeşitli hipnotistlere gidiyorlar. Ama büyü istiyorlar. Ama hiçbiri bunun bedelini daha sonra neyle ödeyeceğini kesinlikle düşünmüyor. Bu nedenle, eski zamanlarda bile hipnozun “insan ruhunu mahveden” bir fenomen olarak, “kötülüğe bilinçli hizmet” olarak yazılması tesadüf değildir ve bu arada, daha önceki yüzyıllarda hipnoz “hayvan manyetizması” olarak adlandırıldı. O Hıristiyanlıkta, bir tür büyücülük olarak etiketlenmiş ve kara büyü ile eş tutulmuştur. Şimdi, bu kadar ayrıntılı açıklamalardan sonra, insanlar için neden büyüünün kullanılmaması gerektiğinin daha net olacağına inanıyorum.

IM: İnsanın büyü tekniklerini kullanmaması, büyü için çabalamaması ve büyüü arzulamaması gerektiği açıktır, çünkü insanda sadece bilinç büyüü arzulayabilir. Güç hayal ediyorsanız, büyü, özellikle gizli güç hayal ediyorsanız, kendinizde bazı süper yetenekler geliştirmeyi hedefliyorsunuz, bununla meşgulseniz - bilinçle yaşıyorsunuz, yani yanılıyla zamanınızı boşa harcıyorsunuz. Evet, insanlar bu yetenekleri kendi içlerinde geliştirirler ama sonuçta ne var? Ölüm. Bu, alt Benlik halidir, çağlar boyu süren azaptır. Ve bu eylemlerin, bu yeteneklerin anlamı nedir? Ve konu nedir? Sonuçta yine belli teknikler var aslında... Neyse, yapay tekniklerden bahsetmeyelim...

Bu durumda, bir çocuk, bir anda, belirli bir zamanda, belirli bir yerde yaşadığını ve benzeri şeyleri söylemeye başladığında, insanlar “ruhun yeniden doğuşu” olgusuyla sıklıkla karşılaşır. Ve çocuğun neden bahsettiğini kontrol edince gerçekten de öyle olduğu ortaya çıkıyor. Akrobalarını tanır, ölüm nedenini anlatır. Bu tam olarak Benliği bastıran ve onun yerine hayatı yaşamaya başlayan aktif bir alt Benliktir. Yani, yeni Benliğin bile reenkarnasyona, alt Benlik durumuna mahkûm olduğu açıktır. Bu çok sık oluyor ne yazık ki. Ama buna belirli durumlar, erken ölüm veya yine büyü neden olur. Bir insan büyü uyguladı, güçlü bir büyücüydü. Evet, yeniden doğuş sürecinde, yeni Benliğin birincil bilincini bastırabilir ve en sonunda geçici olarak, vurguluyorum, yeni Benliğin birincil bilincini bastırması ve aktivitesini bastırarak onun birincil bilinci seviyesinde üstat olabilir. Peki, ama ne? Hem Benlik hem de o bilinç onunla birlikte reenkarnasyona gidecek ve yine bir alt Benlik olacak. Ama, bu yetenekler gerçekte uzun süre dayanmaz. O doyumsuz bir hayat yaşayacak, çünkü birincil bilinç seviyesinde başarılı bir hayat yaşamak imkansız.

T: Bu bir illüzyon gibi...

IM: Her şey bir illüzyon. Genel olarak konuşursak, hayat bir yazarkasanın her zaman çıkış yolunda olduğu bir süpermarkete

benzetilebilir. Ne ile ödeyeceksin? Ve hayat çok kısa. Çünkü zaman, bilincin bize dayattığı bir yanılsamadır. Sonuçta, size hala çok zamanınız olduğunu, bunun çok uzun olduğunu söylüyor. Ama arkanıza bakın. Dün neredeydi? Ve bir daha asla geri gelmeyecek. Zaman çok hızlı ve geri dönüşü olmayan bir şekilde uçuyor. Şimdi Hayat için çabalamıyorsan, yarın da onun çabalamayacaksın. Konu bu. Yarından sonraki güne gelince, buna sahip değilsin, sorun bu. Pekala, herkes neyi sevip neyi arzuladığını ve neyi amaçladığını seçer. Ve insanın en yüksek özgürlüğü tam da burada yatar. Bu, ona bahşedilen haktır - seçme hakkı. Bu, benim fikrime göre, mümkün olan en adil şey. Hata yapma hakkı bile. Ölüm hakkı, Yaşam hakkı. İnsana bu verilir.

T: Evet. Bu sadece bir tür insan aptallığı... Görünüşe göre kibir ve farkındalıksızlık, insanların kötü şeyler yapmasına neden oluyor ve sistem bunu kendi amaçları için aktif olarak kullanıyor. Pekala, o büyü fenomenini alsak bile... Açıktır ki, eğer büyü fenomeni gerçekten varsa, o zaman uygarlığın bir bütün olarak hayatta kalması formatında küresel ölçekte bir şey için buna ihtiyaç vardır. Örneğin, o gerçek azizlerden daha önce bahsetmiştik...

IM: ...Bu şekilde söyleyelim, Ruhsal Dünyaya hizmet edenler de var demek istiyorsun. Bunlar, belirli olayları bir şekilde etkileyebilen, her şeyden önce Ruhsal Dünyaya hizmet eden gerçek azizler olarak adlandırılanlardır. Böyle insanlar var, elbette, var. Ama mesele şu ki, bu tür insanlar Ruhsal Dünyaya yalnızca Allah'ın çıkarına hizmet ediyor. Ve bazı bireylerin çıkarları için değil ve kesinlikle kendi çıkarları için değil.

T: ...yani, dünyevi değil, bencil çıkarlarda değil.

IM: Evet, kendi bilinçlerinin dünyevi çıkarları için değil. Onların düşünceleri, arzuları ve eylemleri bencil olamaz. Çünkü onlara yine, bedenlerle çevrelenmiş olan, bu dünyadaki Meleklerin eylemleri neden olur. Onlar sadece geçici olarak

buradalar.

VİDEO BAŞLIĞI

İnsan büyü için çabalamamalı ve büyüü arzulamamalıdır
çünkü insanda yalnızca bilinç büyüü arzulayabilir

T: Evet, ve bu gerçekten de her zaman sahte peygamberler olarak adlandırılan ve ruhsallık kisvesi altında aslında bencil güdüleri doğrultusunda bilince hizmet edenlerden büyük ölçüde farklıdır.

IM: Ve lütfen not edin, yine bu sahte peygamberlere, sahte öğretmenlere değiniyoruz. İnsanlara sundukları ilk şey mükemmel fiziksel sağlıktır, hastalanmayacaksınız, güç kazanacaksınız. Ayrıca "ruhsal olarak güçlü" diye bir terim de vardır. Görüyorsunuz, yani "*güçlü insanlar*", "*ruhen güçlü*" - her yerde güce vurgu var.

T: Evet, bir şeye sahip olma arzusu...

IM: Sahip olmak... belli bir güce sahip olmak ve hükmetme arzusu.

T: Evet, sistem çok şey vaat ediyor, önemsiz bir şey veriyor ve daha fazlasını alıyor. Yani insana verdiği...

IM: Bir yanılısama...

T: ...bir yanılısama...

IM: Güç yanılması. Ama insan gerçek bir güç, ruhsal bir güç kazandığında (ve gerçekten de, bugün itibariyle, dünün sıradan bir insanı, hiçbir sihirbazın asla elde edemeyeceği çok şeye muktedir olduğunda), bu gücü kendisi için ya da diyelim ki dünyevi olan için kullanmak için en ufak bir arzu duyar mı?

Hayır.

T: Manevi olan için bu Hayattır, dünyevi olan için ise zehirdir.

IM: Elbette. Ve kim yaşarken zehir tatmak ister ki? Mesele de bu. Sistem bunların hepsini değiştiriyor. Bir kez daha onu yansıtıyor, büyü, bazı süper yetenekler vaat ederken aslında yanılısamalar yaratıyor. Ve insan başka bir yanılısama elde etmek için zamanını boşa harcıyor. Peki karşılığında ne alacak? Bir yanılısama.

Zh: Evet, peki düşünmek gerekirse, insanlar hayatlarını ne için harcıyorlar?

IM: Başkasının düşüncesini okumak için zaman harcıyorlar.

T: Ve ne için? Onunla ne yapacaksın?

IM: ...Kendi düşüncelerinizi ayıklayın. Çünkü sabahtan akşama kadar sürekli bir başkasının düşüncelerini duyuyorsunuz, bilinç size bunu söylüyor. Onlar sizin değil. Bundan şüphe duyuyorsanız, tamam, sadece kontrol edin: bir düşüncelyi durdurun veya onu ihtiyacınız olan yönde değiştirin. Ve yine, kimin ihtiyaç duyduğu yön: Benlik olarak siz mi yoksa bilinciniz (sizi manipüle eden) mi?

Zh: Evet, burada kendi bilincinizden gelen düşünceleri duymak istemezsiniz. Sonuçta, düşman, her insanın tam olarak içinde yaşar ve bu onun bilincidir. Düşmanı dışarıda gören kişi, onu kendi içinde görmez. Ve eğer seçerseniz, eğer onun direktiflerini kabul ederseniz...

IM: ..Eğer dikkatinizin gücünü bilincin size dayattığı düşünceleri, arzuları ve istekleri uygulamaya koyarsanız, bu sizin seçiminizdir.

Zh: Evet, işte bu yüzden insanın bilincin gerçek özünü, sistemle

olan bağlantısını bilmemesi sistem için avantajlıdır. Çünkü o zaman insan...

IM: ...sistemin gücünün altından kurtulur. Sonuçta, insanlar arasında kim kontrol edilmekten ve kışkırtılmaktan hoşlanır? Hiç kimse.

Lütfen unutmayın, insanlar öğretmeye çok düşkündür. Çoğunlukla ne öğrettiklerini bilmeyen, kişisel deneyimleri olmayan insanlar öğretmeyi sever. Sonra da herhangi bir şeye atıfta bulunurlar, kendileri de anlamadıkları halde bunun kendi deneyimleri olduğunu başkalarına kanıtlamaya çalışırlar vs. Hakkında konuştukları şeyi bile bilmiyorlar, ama aynı zamanda bunu başkalarından da talep ediyorlar.

T: Evet, bilincin hala baskın olduğu bu tür insanlar hemen görülebilirler. Sistemin kafalarındaki çalışmasının göstergelerinden biri de "kaynağı gizleme" kalıbıdır, yani bu Bilgiyi nereden aldıklarını, ayrıca Bilgiyi aktarırken kendi yorumlarını ve çarpıtmalarını.

IM: Bir kez daha, insanlar her zaman, diyelim ki kendilerini dinleyenler üzerinde bir etki yaratmak için bunu kendilerininmiş gibi sunmaya çalışırlar. Ve burada bu sadece basmakalıp egoizm, manipülasyona susamışlık, güce susamışlıktır - sistemden gelen her şey. Bunlar zihinleriyle hareket eden insanlar.

T: Evet, ve bunu insanların sözde kaynağı duymaya hazır olmadıkları gerçeğiyle gerekçelendiriyorlar. Sonuçta sistem Bilgiyi kilitler, "Bunu size biraz sonra anlatacağım... belki..." gibi bir bakış açısıyla engeller.

IM: Bilinç, daha önce de tartıştığımız gibi, her zaman manevi olan her şeye karşı çıkar. Ve bu durumda, görünüşte Bilgiyi aktaran ve onun hakkında konuşan bir insan, ama bilinç aracılığıyla konuşur. Ve doğal olarak yakalanır. Yani, bu

insanın gerçek bir ruhsal deneyime sahip olmadığı anlamına gelir. Bu deneyime sahip olmayı diler, ama bundan da öte, başkalarının kendisinin bu deneyime sahip olduğuna inanmasını diler. Ama bu, kişi için açana kadar gerçekleşir. Çoğunlukla insanlar sahte peygamberleri seçerler. Neden? Çünkü onların direktifleri bilinç için daha basit ve daha hoştur. Yani, onları reddetmeyen tam olarak bilinçtir.

T: "Kendinde hiçbir şeyi değiştirmene gerek yok" derler...

IM: Bu kesinlikle doğru. Yani bir kez daha edinimden, bir şey edineceğinizden bahsediyorlar. Ve burada, bu her zaman büyü ile aynıdır. İnsanlara ne vaat ediyorlar? Şunu alacaksınız, bunu alacaksınız ve benzeri şeyler.

T: Evet, diyorlar ki, "Beni takip edin ve söylediklerimi dinleyin... Ve size verilecek, üç boyutlulukta veya bedende elde edeceksiniz"... Ama aslında onlar bilincin direktiflerini dile getiriyorlar.

IM: Yine de, gelen gerçek peygamberlerden herhangi biri, o peygamberler ve diğer bilgi taşıyıcıları, her zaman onları Gönderen ve onları Güçlendiren adına konuşurlar.

T: Evet ve onların yaşamı, gerçek peygamberlerin yaşamı, her şeyden önce kendi içinde bir örnektir.

IM: Kesinlikle doğru. Ama onların yaşamı bilinç için anlaşılabilir değildir. Bu yüzden bilinç ile yaşayan ve bilince daha çok inanan insanlar... inanç ise - bir kez daha, o nedir? İnanç kime aittir? Bilince. Sadece kişisel deneyim, ruhsal deneyim.

Zh: İçsel bilgi...

IM: Bilgi, kesinlikle... Gerçek özgürlüğü verir. Ve hayat hemen ve anında başlar. Bunu hissederseniz, bunun için çabalarsanız, o

zaman gereksiz her şeyi bir kenara atarsınız. Bu, bir heykeltıraşın kendisine "*Bu taştan bu kadar güzel bir heykel yapmayı nasıl başardın?*" diye sorulduğunda söylediği gibidir. Cevabı şöyleydi: "*Her zaman oradaydı, ben sadece gereksiz olanları çıkardım.*" Burada da aynı şey geçerli. Kişi sadece içindeki gereksiz olanı çıkarır ve Melek'i bırakır. Bu kadar basit.

Oysa, sistemin aktif yürütücüleri meselelere karıştığında, yani ruhsal gelişim için çabalamayan ama yol hakkındaki bilgiyi kendi çıkarları için kullanmayı arzulayan insanlar... Aslında onlar her zaman var olmuşlardır, dinlerde ve her yerde çeşitli öğretilerin yaratılmasının nedeni budur ve benzerleri... Ve her zaman gücü ele geçirmeyi arzularlar, her zaman içsel nefretleri ve pek çok arzuları vardır.

T: Doğru ve bilinçle yaşayan böyle bir insan sadece imgeyi kopyalar, ona benzer, ama kendi içindeki Bilgiyle yaşamaz.

IM: O neye benzer? Üç boyutlulukta gördüğü şey gibi olur. Çünkü üç boyutluluğun ötesinde ne olduğunu hissetmez ve anlamaz. Ama aynı zamanda bunun hakkında aktif olarak konuşur, başkalarını sömürür. Egoizm, gurur, rahatlık, bir şey elde etme arzusu, idrak etmek ve sonra da bu Bilgiyi her şeyden önce kendi çıkarı için kullanmak. Ama gerçekte ne oluyor? Sistem bunu dayatıyor ve onlar da köleler gibi bilinçlerinin onlara emrettiği şeyi itaatkar bir şekilde yapıyorlar.

Ve böylece, böyle bir lider ortaya çıktığında, her zaman kişisel çıkarı için bir tür kendi imparatorluklarını kurar, her şeye karşı çıkar ve bunun gibi şeyler yapar.

T: İşin en ilginç yanı ise, insanlar bu liderleri dinlerken bir şeylerin yanlış gittiğini anlıyorlar ama sessiz kalıyorlar çünkü diğerlerinin de sessiz kaldığını görüyorlar. Peki bu neden böyle oluyor? Çünkü bu sistem için uygun ve hoş bir durum...

IM: Çünkü sistemin bu tür temsilcileri her zaman mümkün olduğunca çok insanı ruhsal yoldan saptırmak için ellerinden gelen her şeyi yaparlar. Her ne kadar ruhsal yoldan bahsetseler ve "*Güce sahip olacaksınız, şunu yapacaksınız, bunu yapacaksınız, hizmet edeceksiniz*" deseler de. Ama aslında siz bunu gayet iyi biliyorsunuz ve anlıyorsunuz ki eğer bir insan duyular dışı yeteneklerin peşinde koşuyorsa (ki bu büyüden başka bir şey değildir), o zaman tek bir yolu vardır - bir alt-benlik olmak. Çünkü istese de istemese de bu güçleri ya kendisi için ya da lideri için kullanacaktır. Yani, kimin yararına? Ölümlü bir insan ya da sistemin bir parçası. Ve insan Şeytan'a hizmet ettiğinde, onun cennette yapabileceği hiçbir şey yoktur. Söylendiği gibi, kimin için çalışırsanız, onunla kalırsınız.

BAŞLIK

Kaçınılmaz şekilde ölü olandan ebediyen Diri olana.

11:13:30 – 11:56:12

T: Peki ya gerçek hizmet yoluna adım atan insanlar?

IM: Hizmet yoluna, gerçek hizmet yoluna adım atan insanlara gelince, sonuçta onlar bu güçleri asla kendileri için kullanmazlar. Neden kendileri için bir şeye ihtiyaç duysunlar ki? Ekmeğe ihtiyaçları varsa, gidip bu ekmeği kendileri için kazanırlar. Giysiye ihtiyaçları varsa, bu giysileri kendileri kazanırlar. Üç boyutlulukta bedenimiz de aynı makinedir, çalışması ve kendini idame ettirmesi gerekir. Onlar burada sadece hizmet ederler, diyelim ki zamanlarını Ruhsal Dünya için bir fayda sağlayarak geçirirler. Ama her zaman her şeyi yalnızca Ruhsal Dünya için yaparlar, kişisel olarak kendileri için değil. Kendileri

için üç boyutlulukta, sıradan insanlar gibi çalışır ve kazanırlar. Gereksiz hiçbir şey için, hiçbir aşırılık için çabalamazlar. Bunu siz de biliyorsunuz, değil mi? Kısa bir süre önce çok şey istediniz ve sonra anlamını yitirdi. Gerçekten de anlamını yitiriyor.

Zh: Evet, yaşam tarzı değişiyor ve eskiden değerli olan şeyler değişiyor. Örneğin, bazı dış koşullarda bir anlam arıyordunuz. Ama şimdi o zamanki hayatınızın sistemin labirentinde ne kadar boş bir varoluş olduğunu anlıyorsunuz.

IM: Elbette.

Zh: Ve uygulama başladığında, kendim üzerinde sorumlu içsel çalışma başladığında, Gerçek olanı açan Ruhsal Dünya ile temasa geçtiğimde, en derin hisler aracılığıyla bu algıyı, Ruhsal Sevginin doluluğundaki Hayatı... Ve gerçekten de...

IM: Hayat, Hayat haline geldiğinde, ölü ve geçici olan her şey ilgisiz ve anlamsız hale gelir. Ama bunu anlamak için, insanların her şeyden önce bunun için bir arzuya ihtiyacı vardır. Gerçek özlem.

Zh: Evet, gerçek arzu ve gerçek seçim. Sonuçta, asıl mesele açıklığa kavuştu, Allah - bu tam olarak gerçek gerçekliktir ve O'nun Sevgi Dünyası - sınırsızdır.

IM: Evet. Basit bir örnek var. Diyelim ki ilahi bir şey tabelası altında "hizmet" eden ama aslında şeytana hizmet eden (arzularına, bilinçlerine hizmet ediyorlar) insanlar için, otorite olarak gördükleri pek çok kişiye hizmet ediyorlar. Yani, onlar için otoriteler vardır. Oysa Hayatı kazanan ruhen özgür insanlar için tek bir otorite vardır - Ruhsal Dünya, Allah. Ve geri kalan her şey...

Zh: ...basitçe mevcut değil...

İM: ...ya da geçicidir. Ve geçici olan her şey geçicidir. Ruhsal Dünya dışında her şey geçicidir. Allah ebedidir.

VIDEO BAŞLIĞI

Ruhsal Dünya haricinde her şey geçer. Allah ebedidir.

İM: Ruhsal Dünya - her zaman Gerçektir. Başka türlü olması mümkün değildir. Ruhsal Dünyadan kaynaklanan her şey - her zaman doğrudur. Bu kesindir. Ama bu Gerçek üç boyutluluk içindedir ve üç boyutluluk yanılsamalar dünyasıdır. Yansımalar yüzünden, ayna etkisi yüzünden, her zaman çarpıtılır.

T: Evet, yanılsamalar nedeniyle, bilincin bu çarpıklığı nedeniyle, sistem için ayarlama ile. Bunun canlı bir örneği şudur, bundan daha önce bahsetmiştik, bilincine hizmet eden herhangi bir insan - Doğru Yol hakkındaki bilgiyi alır, bunun hakkında konuşur, ama sadece bilincin takdirine göre kendi sırasına virgül koyar. Ve böylece onu dinleyenler ateşlenirler, çünkü bilginin orada olduğunu hissederek ama daha sonra bundan şüphelenmeden yanlış yöne giderler.

Ve genel olarak konuşmak gerekirse, sistemi incelediğinizde, sistemin olayları nasıl çarpıtığına, nasıl değiştirdiğine, bilinçten gelen bazı basmakalıp engellerin savunulmasını saldırgan bir biçimde kişiye nasıl dayattığına, sistemin kendisinin böyle mistik-ateist bir dünya görüşüne hayret edersiniz.

İM: Bu gösterge niteliğinde bir nokta - sistemin nasıl işlediği. Yani, şeytan her zaman onun üstadından muhalifi cezalandırmasını, ona hakaret etmesini, ona lakap takmasını, onu öldürmesini, onu ortadan kaldırmasını talep eder ve insanları her zaman adaletsizlik için cezalandırmaya iter. Oysa ruhen özgür bir insan, bir başkasının hatalı olduğunu

gördüğünde, içinden pişmanlık duyabilir...

T: Üzgün hisseder...

IM: ...üzgün hisseder, evet, yanlış yol seçildiği için pişmanlık duyar, hepsi bu. Kendisini sizin cezalandırabileceğinizden çok daha kötü bir şekilde cezalandırmış birini neden cezalandırasınız ki? Sonuçta, alt-benlik durumundan daha kötü ne olabilir? Daha eziyetli ne olabilir? Bu dünyada, bir insana nasıl işkence edilirse edilsin, nasıl olsa bitecektir. Bir yıl, iki yıl, beş yıl, ne kadar işkence ederseniz edin, hepsi geçecek, her şey bitecek. Oysa yüzyıllar süren işkenceler - bu daha ciddidir. Bu yüzden elbette üzülyyorsunuz - kaybedilen fırsatlar için, kaçırılan şanslar için üzülyyorsunuz, ama seçim bu. En azından bu adil. Kişi kimi dinleyeceğini, ne yapacağını, nasıl davranacağını kendisi seçer. Sonuçta, içten içe bunun yanlış olduğunu anlar ve bilir, mesele de budur. Benlik karşısındaki aktörleri görmüyor mu? Görür. Doğru kelimeleri bir kılıf olarak kullanarak onu köleleştirdiklerini hissetmiyor mu? Hissediyor.

T: Evet ve burada kişi kendine şu soruyu sormalıdır: "Bu programı kimin için uyguluyorum ve eğer bunu yaparak kendim için bir sorun yaratıyorsam, bunu neden yapıyorum?" Bunlar sadece bilinçten gelen arzulardır - bu güce duyulan susuzluktur, herkes gibi olmaya duyulan susuzluktur, yine birilerine hükmetmeye, bu dünyada bir anlam ifade etmeye duyulan susuzluktur...

IM: Lütfen dikkat edin, bu dünyada bir anlam ifade etmek. Tekrar, ruhsal özgürlüğünü kazanmış bir insana dönecek olursak, bu dünyada bir şey ifade etme arzusu var mıdır?

T: Aslında tam tersi, sistem için görünmez olmak, ama Ruhsal taraftan, Ruhsal Dünyadan görünür olmak daha iyidir.

IM: Bu doğru... Yani, sadece hizmetleyen.

Zh: Evet.

T: Benlik, doğru şeyi nasıl yapacağını hisseder. Sistem de bunun neden yanlış olduğunu mantıksal olarak gerekçelendirir. Sistem bir yalancıdır. Ve yalnızca kendi içinizde Gerçeği Yalandan ayırt edebilirsiniz, yalnızca en derin hisler aracılığıyla algı seviyesinde.

IM: Hayal edin: Üç basamaklı bir yol var - ve cennete açılan bir kapı. Ama bu yol dikenlerle kaplı. Dünyevi ayaklarınızla yürümek zorundasınız. Ama üç adım atacak kadar gücünüz var ve ondan sonra ayaklara ihtiyacınız yok. Ama insan ayaklarını esirgeyerek tüm hayatını bu üç adımı atmamak, uzak dağların etrafından dolaşmak ve başka bir taraftan girmeye çalışmak için harcar. Ama sorun şu ki, bu yol o kadar uzundur ki, yaşamınız boyunca dörtte birini bile kat edemezsiniz. Neden? Çünkü ayaklarımızı esirgiyoruz. Ne de olsa onlar dünyevi, bir nevi sizin. Ama insan onları kendi ayakları olarak algıladığı sürece, onları esirgemeye devam edecektir. Ve insan bunların bir arabadaki tekerlekler gibi olduğunu, er ya da geç aşınacaklarını fark ettiğinde - o zaman her zaman bu üç adımı atacaktır. Ruhsal Dünyayı hissettiğinde, onu kandırmak imkansızdır. O zaman hiçbir yalancı ona peri masalları anlatamaz, anlatsa bile onlara inanmaz.

T: İgor Mihayloviç, "Dünyanın sezgisel olarak algılanması ile en derin hisler yoluyla algılanması arasında bir fark var mıdır?" sorusunu da ele almak istiyoruz. Burada "sezgisel algı" ile insanların "bilinçaltı" dediği şey kastediliyor.

IM: Bu ilginç bir soru. Neden? Çünkü insanlar genellikle ikisini birbirine karıştırıyor. Aralarındaki fark çok büyüktür. Çoğunlukla, dünyanın sezgisel algısı birincil bilinç seviyesinde gerçekleşir. Ve daha sık gerçekleşir... gerçekten de zaman içinde bir değişimle, daha büyük bir anlayışla olabilir, ama bunlar sistemden gelen ipuçlarıdır. Ve insan Benlik konumundan, yani en derin hisler aracılığıyla algıladığında,

bütünsel bir resim algılar. Sezgisel algı seviyesinde olduğu gibi, bunu parçalı olarak algılamaz.

Örneğin, insan yürürken tam şu köşede uzun zamandır görmediği biriyle karşılaşacağını fark eder - ve bu gerçekten olur. Pek çok insan bu fenomenle karşılaşır ve bunu bir tür sezgi, bir tür sihir veya kehanet ya da başka bir şeyin yardımı dışında açıklamak zordur. Bu aslında sistemden gelen bir büyüdür. Yani, sistem bazen bir insana öyle büyüleri tezahürler sunar ki, kişi bir tür büyü güce sahip olduğunu düşünsün ve yaşam gücünü bu yetenekleri kendinde geliştirmek için harcasın ya da basitçe söylemek gerekirse, kendisi için daha derin bir mezar kazsın.

Ama kişi en derin hisler aracılığıyla Ruhsal Dünya ile temas kurduğunda ve kendisini bilinçten arınmış bir Benlik olarak algıladığında ve o anda ona tam şu anda, köşeyi dönünce bir kişiyle karşılaşacağı anlayışı geldiğinde - öncelikle bu kişinin kim olduğunu, sistemin onu ne için ve neden gönderdiğini bütünsel olarak anlayacaktır. Burada bazı kişiler şöyle karşı çıkabilir: "*Neden tam olarak sistem? Ve neden örneğin Ruhsal Dünya onu gönderemiyor?*" İşte bu soruya cevap arayanlar için bilincin yardımıyla öyle bir yanıt vereceğim ki, gelişmiş bir Benliğe sahip, olgun bir Benliğe sahip, sürekli olarak yaşayan, insan dilini konuşan, en derin hisler vasıtası ile Ruhsal Dünya ile temas halinde olan iki kişi bunu çok önceden bileceklerdir. Artık orada, köşede buluşacağımız bir haber olmayacak, çünkü onlar zaten birbirleriyle temas halindedir.

Bu dünyada her şey bölünmüştür, bir kez daha tekrarlayacağım. Burada, sözde "bilinçaltınızın" (yine tırnak içinde "bilinçaltınızın") size orada karşılaşacağınızı ima ettiği tesadüfi bir karşılaşma - büyüleri görünüyor. Oysa tam olarak gelişmiş bir Benlik konumundan bakıldığında... Ve gelişmiş bir Benlik, Ruhsal Dünya ile sürekli temas halinde olan Benliktir, yani insan zaten Yaşarken, beden hala hayattayken, bedenin içindeyken, o zaten ölümsüz bir varlıktır ya da dinde "Melekler"

dedikleri kişidir, bu farklı dinlerde farklı şekilde adlandırılır. Bizim için, modern dünyada, bu anlayış bir Meleğin ne olduğu anlayışına daha yakındır. Bir insan Melek olduğunda, bu dünyada iken, diğer Meleğin nerede olduğunu bilmek için büyü kullanmasına gerek yoktur. Bu şekilde daha açık olacağını düşünüyorum. Çünkü burada her şey bölünmüşken, orada her şey birleşmiş durumda.

VIDEO BAŞLIĞI

Gelişmiş bir Benlik Ruhsal Dünya ile sürekli temas halinde olan Benliktir.

T: Aynı zamanda, kendiliğinden duyular dışı yeteneklere sahip olan insanlar vardır. Ama bu kişiler genellikle güçlerini gerçekte nereye harcadıkları, dikkatlerini neye verdikleri konusunda bilgi ve anlayıştan yoksundurlar. Çünkü bilinç, bir çoğunlukla, algı noktalarını üç boyutluluktaki bir tür kişisel yerel çatışma alanına kadar daraltır.

IM: Yine büyü konusuna ya da duyular dışı algı olarak adlandırılan şeye değinecek olursak (nasıl adlandırsak adlandıralım, büyü - Bu tam olarak büyüdür, maddi dünyayı etkilemek için ruhsal güçlerin kullanılmasıdır). Gerçekten de duyular dışı yeteneklerin kendiliğinden ortaya çıkmaya başladığı insanlar vardır ve insanlar genellikle bunları kullanmaya başladılar. Bazı insanlar kendileri için bir şey istemezler bile, bir nevi diğer insanlara yardım ederler. Ama maddi dünyada Ruhsal Dünyanın hizmetinde olmayan büyülü güçlerin kullanımı her zaman aynı şekilde sonuçlanır. Bu bilinmeli ve anlaşılmalıdır.

Sonuçta, bu yeteneğe sahip olan herhangi bir insan (ve pek çok kişi bunu deneyimledi, tarihten de biliyoruz), bu güçleri kullanmadılar. Onlara sahipken, bunun neye yol açtığını anlayarak onları kullanmadılar - bu üç boyutluluğa

müdahaledir.

Oysa birçokları bunun için can atıyor... Sistem insanları her zaman büyü yoluna iter, yine gizli güç, kuvvet ve diğer her şey, tüm bu dünyevi arzular. Sistemin kendisinin büyüye sahip olmaya teşvik ettiği insanlar bilinçlerine hizmet ederler. Bu tam olarak yalanların yoludur. Sonuçta, büyüün üç boyutluluktaki herhangi bir tezahürü - illüzyonun yoğun, ısrarlı bir tezahüründen başka bir şey değildir.

T: Evet, büyü - dikkat için bir tuzak gibi, bedava peynirli bir fare kapını gibi.

IM: Kesinlikle doğru. Sistem neden tüm bunları ortaya çıkarıyor ve neden tüm bunlara izin veriyor? Sadece sizde herhangi bir duyguyu kıskırtmak için: şu anda sizinle tartışan kişiye karşı bir gurur veya öfke duygusu ve benzerleri. Ama buna boyun eğmediğinizde, hepsi geçip gider ve bunun yalnızca bilinç olduğunu gayet iyi anlarsınız. Bunu anladığınızda ve bildiğinizde, ona dikkat etmek bile istemezsiniz.

T: Evet, bilincin kıskırtmaları çoğunlukla bir arzuyla başlar, bu da duygusal bir dalgalanmadan kaynaklanır, çoğunlukla kibirden kaynaklanır. Dikkatinizle bir şeye tutunmanız yeterlidir ve bu da dikkatin uygulanacağı bir nokta seçmek anlamına gelir...

IM: Bilinç için, sistem için açılmaya hazır olduğunuzda - sistem size saldırır, başka türlü olamaz. Her zaman belli bir baskı uygular. Siz nöbeti zayıflatır zayıflatmaz, işte tam da o noktaya baskı yapar. Tüm sistemin bir parçası olan bilinç, tam olarak içinizde yankılanmaya başlar, yani dikkat gücünüzü kaydırmanız ve onu tam olarak boş ve geçici bir şeye harcamanız için karşılık olarak sizde duygusal bir tepki uyandırmaya başlar. Ve böylece Ruhsal Dünyaya giden yolu terk edersiniz.

T: Yine de, neden her zaman büyüye sahip olmayı bu kadar arzulayan insanlar görüyoruz? İnsan toplumunda, bir nesilden diğerine, şu ya da bu şekilde, şu ya da bu din aracılığıyla, büyüünün tehlikesi, zararları hakkında bu bilgi aktarılmış olmasına rağmen. Sistemin ilksel bilgiyi zaman içinde nasıl silmeye çalıştığı kesinlikle açıktır ve insanların çoğu bunun neden yapılmaması gerektiğini anlamamaktadır. Ama genel olarak, en azından dedelerinin ve babalarının uyarılarını hatırlıyorlar.

IM: İnsanların büyüye olan açlığı, bilincin derinliklerinde, sistemin kendisinde yatıyor. Sistem her zaman sahip olduğundan daha fazlasını öğrenmeye çalışır. Bu nedenle, aşamalardan biri, hatta buna bir aşama bile demezdim, insanların (herkesin değil, çoğunluğun) ruhsal yolda geçtiği Gardiyan diyebilirim - kişinin beklenmedik bir şekilde kendisinde fark etmeye başladığı tam olarak bu paranormal yeteneklerdir. Birçok insan ne yapar? Onları kullanmaya başlarlar, kendilerini kaptırırlar. Ve sonra ne olur? Ruhsal Dünyaya açılan kapıya doğru üç adım atmak yerine, tam tersi yönde çok uzaklara giderler.

Zh: Evet, ve kişi bu kişisel deneyimi yaşadığında, bu Gardiyan ile karşılaşmanın en hoş deneyim olmadığını bile söyleyebilirim, o zaman kişi şu anda söylediğiniz her şeyi, bunun ne kadar ağır olduğunu, ne kadar önemli ve doğru olduğunu anlar. Ve bunun içinde kişinin duyduğundan çok daha fazlası gizlidir. Bu Gardiyan, bu fenomenen geçmenin bu ilk aşaması, büyüülü yeteneklerin kendiliğinden tezahürünün başlangıcı, sadece hissedilmez. Bu... etrafta dolaşırken, etrafınızdaki insanların ne istediğini, ne hakkında konuştuklarını ve ne düşündüklerini, tüm bu pislği ve saçmalığı görür ve anlarsınız ve bir sonraki anda ne yapacaklarını görürsünüz. Bunun onlara bilinç tarafından empoze edildiği ve şu anda Benliklerine neler olduğu hissedilir. Sonuçta, bu insanların Benliği, sistemin bu yalanına inanırken, kendisine bir film gösterilen bir köşeye itilmiş bir bebek gibidir.

Bu rahatsız edici, hoş olmayan bir durumdur. Ve bu yetenekler açıldığında içinizde hissettiğiniz ilk şey - bilinci dinlemeyi reddetmek ve hiç istememektir, çünkü bunun sadece manipüle etmek için basmakalıp bir şekilde empoze edilen bazı illüzyonlar ve saçmalıklar olduğunu anlarsınız. Ve anlıyorsunuz ki, pek çok insan büyü için can attığında, aslında ne için can attıklarını, neyi kabul ettiklerini ve ne kadar korkunç bir cümle kurduklarını tam olarak anlamıyorlar.

Bu tatsız bir şeydir, insanın hiç görmemeyi tercih edeceği bir pisliktir ve böyle bir deneyimi bilmemek daha iyidir. Çünkü dikkatinizi buna odakladığımızda, sistemin üzerinizdeki baskısının nasıl artmaya başladığını hemen hissedersiniz ve sistem hemen size yüklenmeye başlar. Bu baskı yapan bir bilgi kütleşi gibidir, aşırı yüklenmiş gibidir... boşlukla aşırı yüklenmiştir. Ve bu durum, tahammül edilemez, hoş olmayan bir yanma gibidir...

IM: Bu bir toz fırtınasına benzetilebilir. Toz fırtınası sırasında bir çölde bulunmuş olanlar bunu anlayacaktır. Çağrışımlara göre, nefes almanın imkansız olduğu, yakıcı, nahoş ve sadece bir yere saklanmak istediğiniz bir duruma benzer. İnsanlar bu durumlardan geçerler ve aslında bu yeteneklerde iyi olan nedir?

Zh: Hiçbir şey. Bu sadece ölü bir şey gibi hissettiriyor ve... ölüm gibi kokuyor...

IM: Kesinlikle doğru. Ama yine, bu konuya daha derinlemesine bakarsak, bazı insanların hizmet ederken bu şekilde müdahale etmelerini sağlayan bazı güçlere sahip oldukları açıktır. Ama bu işleri yapanlar *onlar* mıdır? Hayır. Bunu Kutsal Ruh ile birlikte yaparlar. Birçok medyum, "Tanrı'nın iradesine göre, Kutsal Ruh ile" derler. Oysa gerçekte tam tersidir. Yani, bu güçleri yansıtırlar, onları ölü amaçlar ve temel ihtiyaçlar için kullanırlar.

Ama ruhen özgür bir insan bu güçleri kendi yararına ya da bir

başkasının yararına kullanılabilir mi? Hayır, kullanamaz. Müdahale edebilecek olanlar Ruhsal Dünyanın temsilcileridir, ama onlar kendi iradeleriyle müdahale etmezler. Bu tam olarak onlar aracılığıyla Uygulayanın İradesidir. Ruhun özgür bir insan bu güçleri asla kendisi için, başka bir kişi için, kurumu için ya da başka bir şey için kullanmayacaktır. Kullanmayacaktır. Bu yalnızca Ruhsal Dünya'yı, yalnızca O'nun bu dünyadaki çıkarlarını ilgilendirebilir, ne daha fazlası ne de daha azı.

Burada çok ince bir çizgi vardır: bilinç insanlara sonuçta bu duyular dışı becerileri edinmeye veya kullanmaya çalıştığınızı, bunu kendiniz için değil, Ruhsal Dünya ve benzerleri için yaptığınızı söyleyecektir. Oysa size ne yapmanız öneriliyor? Sonuçta, her zaman şu önerilmektedir: belirli bir kişiyi etkilemek, belirli bir durumu etkilemek. Hangi amaç için? Neyi iyileştirmek için? Ve her şey her zaman maddi bir noktaya indirgenir. Ama maddi bir noktaya, herhangi bir Benliğin çıkarlarına, kendinize ya da yetkili öğretmeninize, bir kuruluşa ya da başka bir şeye indirgenen her şey büyüden başka bir şey değildir.

Ama bu güçler Ruhsal Dünyaya hizmet edenler tarafından kullanılıyorsa, yalnızca küresel amaçlar için kullanılır, daha fazlası için değil. Ama herhangi bir insanın, herhangi bir kuruluşun ya da başka bir şeyin çıkarları söz konusu değildir. Yani, aradaki fark çok büyüktür. Ruhsal Dünya'nın çıkarları söz konusu olduğunda durum budur. Bu fenomenler son derece nadirdir, ancak gerçekleşirler.

T: Pek çok insan küresel amaçların ne olduğunu bile anlamıyor. Birçokları için bu en fazla üç boyutlulukta bir savaşı durdurmak anlamına gelir. Ve pek çok insan hayal kurar, daha doğrusu bilinçleri onlar için kahraman imajları yaratır ve onlara "böyle bir büyü güce sahip olsaydım bunu yapardım" gibi bir düşünce sunar. Bu da yine kişinin toplumun film koleksiyonundan, televizyondan kopyaladığı ya da kitle iletişim araçlarından öğrendiği basmakalıp bir düşünce biçimidir.

IM: Bir savaşı durdurmak için üç boyutlu araçlar kullanılabilir. Güç, diyelim ki diğer insanların şu ya da bu konudaki tercihlerini etkilemek için kullanılmaz. Savaşlarla ya da başka bir şeyle ilgili olanlar da dahil olmak üzere *seçme* özgürlüğü vardır. Dil vardır, yani konuşmak, iletişim kurmak. Her şey basittir. Savaşları başlatanlar tanrılar değil, insanlardır ve insanlar bu savaşlara son vermelidir.

Ama bir mesele çok daha küresel olduğunda, örneğin tüm insanlığın hayatta kalmasıyla ilgili meseleler söz konusu olduğunda, burada dışarıdan, diyelim ki Ruhsal Dünyadan bazı müdahaleler olabilir. Ama bu yalnızca bir bütün olarak tüm insanlık ve onun gelecekteki varlığı için geçerlidir ve hiçbir şekilde daha küçük meseleler için geçerli değildir. Her ne kadar bilinç burada da "*Sen meditasyonda oturuyorsun ve tüm dünyayı etkilemeye çalışıyorsun, böylece onlar daha iyi olacaklar*" diyor olsa da. Daha iyi olun, kendiniz daha özgür olun, çünkü kişi her şeyden önce kendisiyle başlamalıdır. Diğer insanların da olmasını istediğiniz gibi olduğunuzda, onlara da bunu öğretirsiniz.

T: Evet, kişi kendi üzerinde çalışmalıdır.

IM: Elbette, kendi üzerinde çalışmalı, bir komşu üzerinde çalışmak anlamsızdır. Hiçbir faydası olmaz. Komşunuz özgürleşebilir ama bu sizin kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlamaz.

VİDEO BAŞLIĞI

İnsan kendi üzerinde çalışmalı

T: Evet, üç boyutlu yaşamımızda her tür şeyi önemli olarak görüyoruz: bir tür başarılar, bir tür özelemler. Ama bunların hepsi üç boyutlulukta. Zamanımızı sadece illüzyona, fani

şeylere harcıyoruz. Ama, bizim için önemli olan gerçekten de bu mu? Hayır. Bilinç için önemlidir. Ama bilinç - o biz değiliz. Bize sadece bilincin biz olduğu görünür. Ve mesele de budur. Bilinçten gelen büyü tam olarak budur, bilinç özünde anlayışın yerine geçtiğinde. Bu hipnozdaki gibidir: burada sıradan bir insansınızdır ve burada ünlü bir şarkıcı olmuştunuzdur. Yani, bilinçten gelen büyü - üç boyutlulukta uygulanmayan, gururdan gelen arzulardır, üç boyutlulukta büyüklük elde etmek için önem arzudur. Bunlar sadece bilincin arzularıdır. Yine de, bir İnsan olarak neredesiniz? Sonuçta, her Benlik başlangıçta büyüktür, çünkü potansiyel olarak diridir.

İM: Evet, işte bu yüzden Bilgi - her zaman basittir, gerçek, saf Bilgi her zaman basittir. Erişilebilirdir, açıktır ama bilinç onu iyi algılamaz. Neden? Çünkü bu onu korkutur. Ve böylece bilinç kişinin onu unutması için mümkün olan her şeyi yapmaya başlar. Bu konu hakkında daha önce de konuşmuştuk; belli bir ruhsal deneyim kazanmış olan bir insan bir ya da iki gün sonra anladığı şeyi unuttur. Bu neden oluyor? Bilinç bir Gardiyan gibidir. Benlik üzerindeki gücünü korumak için her şeyi yapar. Mesele budur. Ve her zaman şeyleri parçalar, karmaşıklaştırır.

T: Evet, bilinç gerçek Ruhsal Bilgiyi büyük ölçüde siler. Sonuçta, aslında, sistemi kendi içinde açığa çıkarır, sadece sistemin maskesini yırtar, gerçek özünü ortaya çıkarır. Elbette, sistemin kendisi için, yıllardır sömürdüğü, kalıplarının pençesinde yetiştirdiği, sistemin dikkat çekmeye çalıştığı, duygusal durumların ve zihinden gelen varsayımların kancalarında yetiştirdiği insanlar üzerindeki kontrolünü kaybetmek faydalı değildir.

Zh: Evet, ruhsal bilgiye gelince, bilinç onu hemen siler, hatırlamaz... elbette bunu ona ısrarla hatırlatmazsanız.

T: Evet, bazı saçmalıklar, on yıl önce izlediğiniz bir filmde bir parça ya da saatlerce televizyonun karşısında akılsızca oturup sistemin entrikalarının kancasına asılı kaldığınız bir pembe

dizinin bir bölümü - burada, elbette, aktörler bunu kafanızda duyguların ve mahrem ayrıntıların tüm parlak renkleriyle hemen yeniden üretecektir. Peki bu neden böyle? Çünkü sizi üç boyutlu imgelerin tasmaında tutmak, dikkatinizin gücünü sistemin beslenmesine vermeye zorlamak sistem için faydalıdır. Ve asıl önemli olan bunu sizin seçmiş olmanızdır.

Zh: Evet ve bu ilginç bir karşılaştırma, çünkü insanlar saatlerce, hatta bazen yıllarca sistemden dizi izliyorlar. Saatlerce telefonda önemsiz şeyler hakkında konuşuyorlar, kavgalara, kimin kime hükmettiğine çok zaman harcıyorlar, günlerce zihinlerinde diğer insanlarla konuşuyorlar, onlara bir şeyler kanıtlamaya çalışıyorlar... Yani, ölü olmak için ne kadar zaman harcıyorlar? Ve Diri olmak için ne kadar zaman harcıyorlar?

Bu benzersiz programın birkaç saattir devam ediyor olması ilginç. Ama sadece Diri olma kararında gerçekten kararlı olan insanlar programı sonuna kadar izleyecekler... Ve bu insanlar programı sadece sonuna kadar izlemekle kalmayacak, tekrar tekrar izlemeye devam edecekler. Ve her yeni döngüde, içsel farkındalıklarında, en derin hislerle algılarında büyüyecekler ve Ruhları daha da güçlenecek.

IM: Kesinlikle doğru. Örneğin, bir insan ruhsal gelişim yolunu izliyor, bir şeyler anlıyor gibi görünüyor, belli bir derecede özgürlük hissetmeye başlıyor. Ve zamanın bir noktasında dikkati bir şey tarafından dağıtılır - ve burada bilinç her şeyi yeniden düzenler, her şeyi kendi tarzında yeniden düzenler. Ve insan geleceğini Ruhsal, Sınırsız Dünya'da inşa etmek yerine, geçici kaleler inşa etmeye başlar, konforu için bir bölge. Gücünü gösterebileceği bir yer inşa etmeye başlar. Peki neden? Basit bir soru. Bilinç bunun böyle olmasını ister. Böyle bir zamanda insan bunun için ne ödeyeceğini düşünmez bile. Şu anda keyif alıyor ve yaşıyor ama yanılsamalarla yaşıyor. Bunun da bir anlamı vardır. Gardiyan tam olarak hak edenlerin geçmesine izin vermek için Gardiyan'dır. Ama tekrar ediyorum, nereye geliyoruz? İnsanların seçimine. İnsanlar kendi

varoluşlarını karmaşıklaştırmak istediler. Karmaşıklaştırdılar da. Ve bunu o kadar karmaşık hale getirdiler ki, artık kendi bilinçlerinin prangalarından kurtulmak son derece zor. Öte yandan, mücadele ne kadar zor olursa, zafer de o kadar hak edilmiş olur. Bu da doğrudur.

VIDEO No. 13

İM: Ve büyü nedir? Ebedi Hayatı kazanma, Ruhsal Dünyanın bir parçası olma şansınızın kullanılmasıdır... Geçici, boş ve gereksiz şeyler elde etmek için kullandığımız bu gücün ta kendisidir. Büyü günlük hayatta insanlar tarafından çok sık kullanılır ve insanlar bunu fark etmezler. Bir insan, birisine beddua ettiğinde, ondan nefret ettiğinde ve kötülük dilediğinde, bu büyüün bir parçasıdır. Bu bilinmeli ve anlaşılmalıdır. İnsan Allah ile iletişim kurmak için bir tapınağa geldiğinde, ama bedeninin veya akrabalarının ve yakınlarının sağlığını istediğinde - bu da büyüdür. İnsan zenginliği veya maddi dünyadaki bir sorunun çözümünü istediğinde - bu da büyüdür. Üç boyutlulukta bazı insan arzularının yerine getirilmesiyle ilgili her şey, yine maddi olan her şeyle ilgili – tüm bunlar büyüdür.

İnsan, hisler vasıtasıyla algılamaya, Ruhsal Dünya ile temasa yönlendirilmesi gereken bu hayati güçleri, maddi zenginlik, kendi arzularının yerine getirilmesi için boşa harcar.

Bilinç iyi bir araçtır, gerekli bir araçtır ama kendi mizacına sahip bir araçtır. Basit bir örnek vereceğim. Hindistan'da filleri kullanırlar. Birçok insan, uzun dişlerinde kütükleri nasıl taşıdıklarını ve bu gibi şeyleri filmlerden bilir. Ama bir filin kendini tanımladığını, iyi gelişmiş bir bilince, iyi gelişmiş bir hafızaya sahip olduğunu anlamanız gerekir. Ve her an, tıpkı bir ayı gibi saldırganlaşıp saldırabilir. Çocukluğundan beri iyi ve itaatkar olarak yetiştirilmiş olmasına rağmen. İnsan bilinci aynıdır, o fil veya o ayı gibidir. Bir yandan itaatkardır, komutları yerine getirir, ama her zaman saldırabilir. Bu nedenle bunu anlamak, bunu bilmek gerekir ve... böyle bir deyim var, "Sıkı tasma takmak".

Arzulama sürecinin kendisi, büyü faaliyetinden başka bir şey değildir. Özellikle insanlar, diyelim ki, yarınki toplantının nihai sonucunu imgelediği zaman. Yani, bilincin oyunları. İnsanlar, o kişi bunu fark etmese de bu anda bilincinizin onun bilinciyle temas halinde olduğunu anlamazlar. Ve ikinizin de bilinci belirli bir karar veriyor. Çoğunlukla, sistem için gerekli olan kararı verirler. Ama sonuç her zaman önceden belirlenir. Oysa, bir senaryoyu oynamadığınız zaman, büyü ile meşgul olmazsınız – bu durumda özgürsünüz. Ve burada tartışmayı kazanmak için çok daha fazla şansınız olur. Ve bu büyü değildir. Bu gerçektir. Neden? Çünkü sistem sizin eyleminize hazır değildir.

Bilinç bir Gardiyan gibidir. Benlik üzerindeki gücünü korumak için her şeyi yapar. Konu bu. Ve her zaman parçalara ayırır, işleri karmaşılaştırır. İnsanda zayıf bir taraf bulur bulmaz... Örneğin, bir insan ruhsal gelişim yolunu takip ediyor, belirli bir derecede özgürlük hissetmeye başlıyor. Ve zamanın bir noktasında dikkati bir şey tarafından dağılıyor - ve burada bilinç her şeyi yeniden düzenler, her şeyi kendi yolunda yeniden düzenler. Ve insan, Ruhsal, Sınırsız Dünyada geleceğini inşa etmek yerine, rahatı için bir bölge olan geçici kaleler inşa etmeye başlar. Gücünü sergileyebileceği bir yer inşa etmeye başlar. Ve neden? Basit bir soru. Bilinç böyle olmasını ister. Böyle bir zamanda insan bunun için hangi bedeli ödeyeceğini bile düşünmez. Şimdi zevk alıyor ve yaşıyor, ama illüzyonlarla yaşıyor. Gardiyan, tam olarak hak edenlerin geçmesine izin vermek için Gardiyanıdır.

Ama yine, neye geliyoruz? İnsanların seçimine. İnsanların kendileri varoluşlarını karmaşıktırmak istediler. Bunu karmaşık hale getirdiler. Diğer taraftan, mücadele ne kadar zorsa, zafer o kadar hak edilmiş olur.

BAŞLIK

Mücadele ne kadar zorsa, ZAFER o kadar hak edilmiş olur.

Zh: Ruhsal Dünya perspektifinden bakıldığında, tüm insanlar birleşmiştir, yakın akrabalarından bile daha yakındırlar. Ama bilinç perspektifinden bakıldığında, tüm insanlar bölünmüştür, yakın akrabalar da dahil olmak üzere birbirlerine düşmandırlar. İnsan kendini bilincin diktatörlüğünden kurtarana kadar, kendi içinde uzlaşma ve özgürlük bulamayacaktır. Çünkü bölen herkes şeytanın hizmetkârıdır ve şeytan insanlığın tek düşmanıdır.

Bu program geleceği değiştirecektir. Çünkü bu Hakikat herkes tarafından aranmaktadır: Hayat uğruna Ölümü çiğneyenler, Hakikat uğruna Yalanı ifşa edenler, Ruh'ta kurtuluşu arzulayanlar, sınırsız Sevgi uğruna Tanrı'yı arayanlar ve O'nu muazzam bir şekilde Sevenler tarafından. Sistemin yaptığı planlar ne olursa olsun, Ruh her şeyi değiştirecektir. Ruh'ta olan Ruh'la birliktedir! Ruh'la birlikte olan Tanrı'yla birliktedir!

AllatRa kitabı güçlü bir itici güç yaratmıştır. Harekete yol açtı. Ve dünyanın dört bir yanındaki pek çok insan çağlar boyunca gizlenmiş olan Bilgiyi kendileri için keşfetti. Ve pek çok insan, "AllatRa" sayesinde Ruh'u ediniyor, Allah'a giden yolu gizlice inceliyor. Ama kafalarında hala korku ve anlaşmazlık hüküm sürmektedir. Korku ve anlaşmazlık zihinden, sistemin yalanlarından geliyor.

İgor Mihayloviç'e, Ruhsal Dünya ile pratikte temasa geçmek, kaçınılmaz olarak ölü olanı kendi içinde açığa çıkarmak, ebediyen Diri olanda kendini bulmak ve geliştirmek için bu gerçek fırsat için çok teşekkürler. Çünkü şimdi bu canlı sohbette verilen Bilgi dünyayı değiştirecektir. Ve bu kaçınılmazdır. Bu Bilgi çok sayıda insanı sistemin prangalarından kurtaracaktır. Ve pek çok insanın maskesi düşecek, bilinçlerindeki prangalar ve zincirler çıkacak.

Ve pek çok insan zihinlerindeki sistemin yüzünü açığa çıkaracak. Ve şeytanın insanların zihninde saklanacak hiçbir

yeri kalmayacak, çünkü maskesi yırtıldı ve ifşa oldu. Ve kendini idrak eden herkes onun düşüncelerini, eylemlerini kafasında görebilir. Ve kişi kendi içinde geçici olanı Ebedi olandan, ölümlü olanı Diri olandan ayırt edebilir. Ve kişi gerçek benliğini bulabilir ve ebedi mutluluğu kazanabilir. Çünkü bugün verilen Bilgi siyahı beyazdan ayırmıştır ve artık gri kalmayacaktır.

Ve birçokları özü kavrayacaktır. Ve Hakikat onlara kendini gösterecek ve onlar bu sözü taşıyacaklar. Çünkü sonsuz Allah Sevgisi'ndeki özgürlük ruhu onlarda Şeytan'ın hizmetkârlarının bilinci önündeki kölelikten çok daha güçlü olacaktır. Sistem köleleri aracılığıyla Gerçeğe direnecek olsa da, bu anlamsız olacaktır. Çünkü kişi, Gerçeğe küfreden herkesin Şeytan'ın ölümlü bir kölesi olduğunu bilecektir.

İnsanlar her geçen gün anlayışta büyüyecekler. Ve pek çok insan Gerçeğin Ruhu'nda yücecek ve idrakte derinleşecek. Ve pek çok kişi yaşamları sırasında Ruhsal Dünya ile yeniden bir araya gelecek. Bu da geleceği değiştirecek ve sistemin planları çökecek. Sonuçta, sistem hangi planları yaparsa yapsın, insanlar kendi seçimleriyle her şeyi değiştirecekler. Çünkü Ruh'ta özgür olanlar sözde de özgürdürler, çünkü yaşamları Allah'tadır ve Şeytan'ın köleliğinde değildir.

Söylenenler dünyayı dolaşacak ve onu değiştirecek. Ve milyarlarca arayıcı, özü idrak etmiş olan milyonlarca kişiye katılacak. Ve özü kavrayan insanlar sistemi ifşa edecekler. Gerçek düşmanın başka bir insan olmadığını, gerçek düşmanın sistem olduğunu anlayacaklar. Çünkü şeytan böler, Ruh ise birleştirir. Bu, tüm dünyada insanların anlayışını değiştirecek. Bu İnsanların dünyasını açacak. Bu, ulusları büyük bir ailede birleştirecek ve aralarında Ruh'un özgürlüğü hüküm sürecek. Bu, şeytanın insanlar üzerindeki egemenliğinin sonu ve insanlığın ruhsal geleceğinin başlangıcıdır. Bu, bilincin karanlığının sonudur.

İnsanlar ruhsal özgürlük, Sevgi ve Hakikat adına birleşecekler. Sistem ne kadar direnirse dirensin, bu gerçekten dünya barışına yol açacak. Ve karanlık dağılacak ve işaret dünyanın zirvesinde parlayacak. İnsanlara Gerçeği iade eden işaret, bilincin karanlığını dağıtan işaret, insanın Allah ile birleşmesini temsil eden işaret. Ve o zaman insanlar, insanın düşmanının yenildiğini bilecekler. Ve Ruhsal Dünyanın birlik Ruhu, onu edinen herkesin içinde hüküm sürecek. Ve İnsanlar kendi içlerinde huzura, Allah'ta huzura kavuşacaklardır. Ve herkes yeni bir anlayışın tanığı olacak. Ve bu her şeyi değiştirecek.

İnsanlık hâlâ çok şey atlatmak zorunda, ama artık bunun bir önemi yok. Allah'ın Sevgisinde yaşadığınızda, sistemin illüzyonunun sizin üzerinizde hiçbir gücü yoktur, çünkü Allah sizin içinizde yaşar.